

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I (Mededelingen)	
	EUROPEES PARLEMENT	
	SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD	
(2001/C 72 E/001)	E-0326/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Vangstquota voor zwaardvis	1
(2001/C 72 E/002)	E-0487/00 van Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Vergadercultuur	2
(2001/C 72 E/003)	E-0539/00 van Raffaele Costa aan de Raad Betreft: Bezoldiging ambtenaren van de Europese Investeringsbank (EIB)	3
(2001/C 72 E/004)	E-0554/00 van Theodorus Bouwman en Karla Peijs aan de Commissie Betreft: Werktijden cockpitpersoneel in relatie tot veiligheid van het vliegverkeer en de werking van de interne markt	4
(2001/C 72 E/005)	E-0696/00 van Brigitte Langenhagen aan de Commissie Betreft: Verkorting van de procedures in het kader van de opstelling van verslagen van de Rekenkamer	5
(2001/C 72 E/006)	E-0711/00 van Ioannis Marínos aan de Raad Betreft: Verklaringen van de Britse minister van Buitenlandse Zaken over Cyprus	6
(2001/C 72 E/007)	E-0823/00 van Michiel van Hulten aan de Commissie Betreft: De Europese schoolmelkregeling	7
(2001/C 72 E/008)	E-0860/00 van Rosa Miguélez Ramos en Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Vrijhandelsovereenkomst met Mexico — visserij	8
(2001/C 72 E/009)	E-0862/00 van Marielle De Sarnez aan de Commissie Betreft: Standpunt van de Commissie ten aanzien van reclame in instellingen van openbaar onderwijs	8
(2001/C 72 E/010)	E-0947/00 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Inkomen schelpdierzoeksters in Galicië en sociale zekerheid	9
(2001/C 72 E/011)	E-0956/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: Neergang in de landbouw	10

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 72 E/012)	E-0972/00 van Ilda Figueiredo aan de Commissie Betreft: Communautaire steun (Aanvullend antwoord)	11
(2001/C 72 E/013)	E-0980/00 van Hartmut Nassauer aan de Commissie Betreft: Discriminerende bepalingen in het vermogensrecht van meerdere kandidaat-lidstaten	12
(2001/C 72 E/014)	E-0981/00 van Hartmut Nassauer aan de Commissie Betreft: Discriminerende bepalingen in het vermogensrecht van de Tsjechische Republiek	12
(2001/C 72 E/015)	E-0982/00 van Hartmut Nassauer aan de Commissie Betreft: Juridische ontwikkelingen in het vermogensrecht van afzonderlijke kandidaat-lidstaten	12
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0980/00, E-0981/00 en E-0982/00	12
(2001/C 72 E/016)	E-1035/00 van Ulla Sandbæk aan de Commissie Betreft: WTO	13
(2001/C 72 E/017)	E-1047/00 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Overdracht van 3.000 m.t. ansjovis tussen Frankrijk en Portugal	14
(2001/C 72 E/018)	P-1049/00 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: OLAF	15
(2001/C 72 E/019)	E-1051/00 van Brigitte Langenhagen aan de Commissie Betreft: Minimummaten voor platvis overeenkomstig EU-verordening 850/98	16
(2001/C 72 E/020)	E-1052/00 van Brigitte Langenhagen aan de Commissie Betreft: EU-verordening 850/98: controle op de voorschriften overeenkomstig titel III, artikel 29 (maximaal motorvermogen van 221 kW)	17
(2001/C 72 E/021)	E-1093/00 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Antibiotica in kippeneieren	18
(2001/C 72 E/022)	E-1115/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Bescherming van dieren tijdens vervoer	19
(2001/C 72 E/023)	E-1159/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	20
(2001/C 72 E/024)	P-1169/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Gemuteerde katoenzaden	21
(2001/C 72 E/025)	P-1170/00 van Arlindo Cunha aan de Commissie Betreft: Melkquota in Portugal	22
(2001/C 72 E/026)	E-1171/00 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Steun voor atoomenergie en hernieuwbare energiebronnen	23
(2001/C 72 E/027)	E-1173/00 van Malcolm Harbour aan de Commissie Betreft: Middelen voor informatiemaatschappijprojecten in de auto-industriesector	24
(2001/C 72 E/028)	E-1174/00 van Malcolm Harbour aan de Commissie Betreft: Onderzoek in de auto-industriesector	25
(2001/C 72 E/029)	E-1197/00 van Margrietus van den Berg aan de Commissie Betreft: Raadgevende Groep voor Internationaal Landbouwonderzoek	27
(2001/C 72 E/030)	E-1199/00 van Adriana Poli Bortone aan de Commissie Betreft: Toediening van geneesmiddelen aan kinderen	28
(2001/C 72 E/031)	E-1207/00 van Ursula Schleicher aan de Raad Betreft: Zwemwaterrichtlijn	29
(2001/C 72 E/032)	E-1214/00 van Daniel Hannan aan de Commissie Betreft: Vragen van Parlementsleden over Van Buitenen	29
(2001/C 72 E/033)	E-1240/00 van Brigitte Langenhagen aan de Commissie Betreft: Aalscholver/Phalacrocorax (carbo carbo) in richtlijn 79/409	30

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 72 E/034)	E-1243/00 van Giuseppe Di Lello Finuoli aan de Commissie Betreft: Aanbesteding van werken door de gemeente Messina voor een met Europese steun aan te leggen tramlijn	30
(2001/C 72 E/035)	P-1247/00 van Pasqualina Napolitano aan de Commissie Betreft: Ontvoering van Somalische kinderen uit hun Italiaanse pleeggezin	31
(2001/C 72 E/036)	E-1256/00 van Armando Cossutta aan de Commissie Betreft: Radioactieve bommen op Kosovo	32
(2001/C 72 E/037)	E-1261/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Verplaatsing van het complex Empresa Nacional de Celulosa-Electroquímica del Noroeste (ENCE-ELNOSA), gelegen in de stad Pontevedra, aan de zeearm met dezelfde naam, naar Galicië	33
(2001/C 72 E/038)	P-1278/00 van Eurig Wyn aan de Commissie Betreft: Landbouw – vlas en hennep	34
(2001/C 72 E/039)	E-1283/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Afvalexport naar derde landen/Verdrag van Bazel	35
(2001/C 72 E/040)	E-1285/00 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Subsidiëring steenkool en kernenenergie	36
(2001/C 72 E/041)	E-1289/00 van Pasqualina Napolitano aan de Raad Betreft: Ontvoering van Somalische kinderen uit hun Italiaanse pleeggezin	37
(2001/C 72 E/042)	E-1290/00 van Raffaele Costa aan de Commissie Betreft: Hoge Autoriteit voor de Telecommunicatie	39
(2001/C 72 E/043)	E-1295/00 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Rijbewijzen voor diabetici	40
(2001/C 72 E/044)	E-1306/00 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Welzijn van slachtkuikens	40
(2001/C 72 E/045)	E-1308/00 van Paul Rübige aan de Commissie Betreft: Regeling betreffende vervoer uit niet-EU-landen	41
(2001/C 72 E/046)	E-1317/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Overmatig gebruik van de waterhulpbronnen in de gemeente San Giovanni in Persiceto en in de gemeente Crevalcore	42
(2001/C 72 E/047)	E-1319/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Europees schoolmelkprogramma	43
(2001/C 72 E/048)	E-1321/00 van Camilo Nogueira Román aan de Raad Betreft: Interventie betreffende de hongersnood in Ethiopië en andere Afrikaanse landen	44
(2001/C 72 E/049)	P-1325/00 van Caroline Lucas aan de Commissie Betreft: Industriële veeteelt	45
(2001/C 72 E/050)	E-1331/00 van Giovanni Pittella aan de Commissie Betreft: Mogelijkheid voor de burgers van de Unie om schendingen van grondrechten voor het Hof van Justitie te brengen	46
(2001/C 72 E/051)	E-1341/00 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Visserijzones in de Golf van Biskaje	47
(2001/C 72 E/052)	E-1351/00 van Helmuth Markov aan de Commissie Betreft: Radioactieve besmetting van mineraalwater door radium-226	47
(2001/C 72 E/053)	E-1352/00 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Spaanse olijfolie in Europa	48
(2001/C 72 E/054)	E-1380/00 van Michl Ebner aan de Raad Betreft: Ondertekening en ratificatie van het „CEDAW” en het „Optional Protocol”	49
(2001/C 72 E/055)	E-1381/00 van Michl Ebner aan de Raad Betreft: Instelling van een Raad van ministers met als bevoegdheid „gelijke rechten voor vrouwen en mannen”	50
(2001/C 72 E/056)	P-1395/00 van Hans-Peter Mayer aan de Commissie Betreft: Investeringssteun voor productiekoelhuizen	50

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2001/C 72 E/057)	E-1397/00 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van richtlijn 92/61/EEG in Duitsland, voorgeschreven banden	51
(2001/C 72 E/058)	E-1399/00 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Certificaat voor farmaceutische producten	52
(2001/C 72 E/059)	E-1400/00 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Gevaren van Spaanse mijnbouwbekkens	52
(2001/C 72 E/060)	P-1414/00 van David Bowe aan de Commissie Betreft: Projecten op het gebied van de biotechnologische teelt van gewassen in ontwikkelingslanden	54
(2001/C 72 E/061)	E-1417/00 van Bill Miller aan de Commissie Betreft: Kapitaalinvesteringen	54
(2001/C 72 E/062)	E-1421/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Fraude in de Commissie (teruggave van onterecht toegekende kredieten)	55
(2001/C 72 E/063)	E-1424/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Opneming van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in de geconsolideerde versie van het Verdrag betreffende de Europese Unie	56
(2001/C 72 E/064)	E-1425/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Verdragsschendingen	56
(2001/C 72 E/065)	E-1426/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Schendingen van de (geconsolideerde) Verdragen	57
(2001/C 72 E/066)	E-1427/00 van Charles Tannock, John Bowis, Philip Bushill-Matthews, Carlos Coelho, Gianfranco Dell'Alba, Carlo Fatuzzo, Francesco Fiori, Jacqueline Foster, José García-Margallo y Marfil, Piiä-Noora Kauppi, Mario Mantovani, Adriana Poli Bortone, José Ribeiro e Castro, Lennart Sacrédeus, Dana Scallon, Mariotto Segni, Francesco Speroni, Robert Sturdy, Margie Sudre, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Rainer Wieland en Jürgen Zimmerling aan de Commissie Betreft: De taak van de Commissie als hoedster van de Verdragen in verband met de positie van de mannelijke afstammelingen van de koningshuizen Habsburg en Savoia	57
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1425/00, E-1426/00 en E-1427/00	57
(2001/C 72 E/067)	E-1434/00 van Malcolm Harbour aan de Commissie Betreft: Waterfluoridering	58
(2001/C 72 E/068)	E-1443/00 van Carmen Cerdeira Morterero aan de Raad Betreft: Artikel 13 en de Intergouvernementele Conferentie	59
(2001/C 72 E/069)	E-1448/00 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Financiële steun van DG Handel voor Braziliaanse milieu-NGO's	60
(2001/C 72 E/070)	E-1454/00 van Béatrice Patrie aan de Commissie Betreft: Publicatie van een haalbaarheidsstudie inzake de oprichting van een Europese structuur voor gezondheidsmonitoring	61
(2001/C 72 E/071)	E-1464/00 van Jillian Evans aan de Commissie Betreft: Financiële steun aan de stortplaats Nantygwyddon	61
(2001/C 72 E/072)	E-1477/00 van Harlem Désir en Jean-Claude Fruteau aan de Commissie Betreft: Standpunt van de Commissie ten aanzien van de GMO bananen	62
(2001/C 72 E/073)	E-1479/00 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Onderzoek van de energiedrank Red Bull	62
(2001/C 72 E/074)	E-1483/00 van Paul Rübig aan de Commissie Betreft: Vermindering van de contingenten ecopunten	63
(2001/C 72 E/075)	E-1484/00 van Paul Rübig aan de Raad Betreft: Bevoegdheid van het Europees Hof van Justitie inzake artikel 7 EU-Verdrag	64

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2001/C 72 E/076)	E-1485/00 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Reconstructie van de snelweg A6 Parijs-Praag — steun voor het traject in Tsjechië	65
(2001/C 72 E/077)	E-1486/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Door de EU gefinancierde bijeenkomst in Oulu, Finland, van scholen die experimenteren met het onderwijsproject voor gelijkheid voor homo's en lesbiennes	65
(2001/C 72 E/078)	P-1497/00 van Mathieu Grosch aan de Commissie Betreft: Overeenkomst EU-Zwitserland en gevolgen van de vierde motorvoertuigenrichtlijn voor deze overeenkomst	66
(2001/C 72 E/079)	E-1499/00 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Gevaren door NAVO-gevechtsvliegtuigen voor kerncentrales in West-Slowakije	67
(2001/C 72 E/080)	E-1503/00 van Ilka Schröder aan de Commissie Betreft: Nieuwe onderhandelingsronde van de Wereldhandelsorganisatie (WTO)	68
(2001/C 72 E/081)	E-1504/00 van Ilka Schröder aan de Commissie Betreft: Inwerkingtreding van de handelsovereenkomst tussen de EU en Mexico	68
(2001/C 72 E/082)	E-1524/00 van Alexander de Roo aan de Commissie Betreft: Woonwijk bij baggerstortplaats	69
(2001/C 72 E/083)	P-1528/00 van José Ribeiro e Castro aan de Raad Betreft: „Zaak-Bosman” — Herziening van het EG-Verdrag, Protocol over het beroepsvoetbal of de sport in het algemeen	70
(2001/C 72 E/084)	P-1543/00 van Mikko Pesälä aan de Commissie Betreft: Voortgang van het horizontale programma voor de plattelandsontwikkeling	71
(2001/C 72 E/085)	P-1544/00 van Vitaliano Gemelli aan de Raad Betreft: Economisch en monetair beleid	72
(2001/C 72 E/086)	P-1545/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Wijziging Nederlandse AWBZ-wetgeving en het vrije verkeer van personen in de EU	73
(2001/C 72 E/087)	E-1546/00 van Jeffrey Titford aan de Commissie Betreft: Turkije's reputatie op het gebied van de mensenrechten en lidmaatschap van de EU	74
(2001/C 72 E/088)	E-1551/00 van Paulo Casaca aan de Commissie Betreft: Geldigheid toepassing indicator koopkrachtpariteit (KKP)	75
(2001/C 72 E/089)	E-1553/00 van Paulo Casaca aan de Commissie Betreft: Prijzen en marktwaarde	75
(2001/C 72 E/090)	E-1555/00 van Hanja Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Vrijheid van godsdienst in Macedonië	76
(2001/C 72 E/091)	E-1565/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Overheidssteun aan audiovisuele producties	77
(2001/C 72 E/092)	P-1572/00 van Nicholas Clegg aan de Raad Betreft: Verklaringen van Raadsfunctionarissen in het openbaar	78
(2001/C 72 E/093)	E-1574/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Bebouwing van de Pentelis	78
(2001/C 72 E/094)	E-1575/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Relatie tussen sterftecijfer en luchtverontreiniging	79
(2001/C 72 E/095)	E-1579/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Project „Europees Museum”	80
(2001/C 72 E/096)	P-1580/00 van Baroness Sarah Ludford aan de Commissie Betreft: Rituele slachtingen	81
(2001/C 72 E/097)	P-1585/00 van Kyösti Virrankoski aan de Commissie Betreft: Finse horizontale programma voor de plattelandsontwikkeling	82

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 72 E/098)	E-1587/00 van Jürgen Zimmerling aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de resoluties inzake Cyprus	83
(2001/C 72 E/099)	E-1591/00 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Transportnetwerkproject voor de Canarische Eilanden	84
(2001/C 72 E/100)	E-1596/00 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Voorlopige hechtenis	84
(2001/C 72 E/101)	E-1605/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Aanleg van riolering in Penteli	85
(2001/C 72 E/102)	E-1606/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Sportwedstrijden voor nierpatiënten	86
(2001/C 72 E/103)	E-1607/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Illegale inzameling van afgewerkte olie	86
(2001/C 72 E/104)	E-1615/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de rechten van literaire vertalers	87
(2001/C 72 E/105)	E-1616/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: De euro	88
(2001/C 72 E/106)	E-1625/00 van Andre Brie aan de Raad Betreft: Burgeroorlog in Soedan	89
(2001/C 72 E/107)	E-1626/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Statistische gegevens over de werkloosheid in Griekenland	89
(2001/C 72 E/108)	E-1632/00 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Failliet van de AY-Bank in voormalig Joegoslavië	90
(2001/C 72 E/109)	E-1634/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Rechten op het grensoverschrijdend vervoer van brandstof	91
(2001/C 72 E/110)	E-1635/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: BTW-voorstellen	92
(2001/C 72 E/111)	E-1645/00 van Armando Cossutta aan de Commissie Betreft: Videospelletjes en verarmd uranium	93
(2001/C 72 E/112)	P-1660/00 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Vernieuwing van Ballymun, Dublin, Ierland	94
(2001/C 72 E/113)	P-1661/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Euro 2000 plaats en datum van wedstrijden	94
(2001/C 72 E/114)	E-1666/00 van Mario Mauro aan de Raad Betreft: Schending van de rechten van het kind	95
(2001/C 72 E/115)	E-1673/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Betaling van opdrachtnemers en leveranciers	96
(2001/C 72 E/116)	E-1674/00 van Jillian Evans aan de Commissie Betreft: Resolutie over godsdienstvrijheid	96
(2001/C 72 E/117)	E-1675/00 van Jillian Evans aan de Commissie Betreft: Gehandicapte luchtreizigers	97
(2001/C 72 E/118)	E-1676/00 van Jillian Evans aan de Commissie Betreft: Methylphenidatum	97
(2001/C 72 E/119)	E-1678/00 van Daniel Hannan aan de Commissie Betreft: „Relay Europe”	98
(2001/C 72 E/120)	E-1680/00 van Michel Hansenne aan de Commissie Betreft: Belasting op de toegevoegde waarde – loonarbeid	99

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2001/C 72 E/121)	E-1683/00 van Per Stenmarck aan de Commissie Betreft: Monopolie op de keuring van motorvoertuigen in Zweden	100
(2001/C 72 E/122)	E-1689/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Steun van de Zweedse overheid aan Bengtsfors in Zweden	100
(2001/C 72 E/123)	E-1691/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Commissieaanpak van het verbod op beroepsboksen in Zweden	101
(2001/C 72 E/124)	E-1694/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: EMU-voorlichtingssteun aan Zweden	102
(2001/C 72 E/125)	E-1708/00 van Michl Ebner aan de Raad Betreft: Herhaaldelijke overtreding door de Raad van artikel 44 van het Reglement van het Europees Parlement . .	102
(2001/C 72 E/126)	E-1709/00 van Diana Wallis aan de Commissie Betreft: Verkoop op afstand van financiële diensten en elektronische handel: eis tot eensluidende informatie in de voorstellen van de Commissie	102
(2001/C 72 E/127)	E-1714/00 van Monica Frassoni aan de Commissie Betreft: Huerta de La Punta, Valencia, Spanje	103
(2001/C 72 E/128)	E-1719/00 van Raffaele Costa, Francesco Fiori, Stefano Zappalà, Mario Mantovani, Vittorio Sgarbi, Luigi Cesaro, Amalia Sartori, Renato Brunetta, Antonio Tajani, Giuseppe Gargani, Francesco Musotto, Guido Viceconte, Giorgio Lisi, Mario Mauro, Giuseppe Nisticò, Marcello Dell'Utri, Guido Podestà, Raffaele Fitto, Umberto Scapagnini, Pier Casini en Raffaele Lombardo aan de Commissie Betreft: De crisis van de euro	104
(2001/C 72 E/129)	P-1721/00 van Andrew Duff aan de Raad Betreft: IGC	105
(2001/C 72 E/130)	E-1725/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Betwisting door Turkije van de soevereiniteitsrechten over de Griekse eilanden in de Egeïsche Zee	105
(2001/C 72 E/131)	E-1728/00 van Ioannis Souladakis, Ulpu Iivari en Michel Rocard aan de Raad Betreft: Bescherming van auteursrechten op Europese muziek in de VS	106
(2001/C 72 E/132)	E-1741/00 van Andrew Duff aan de Raad Betreft: IGC	107
(2001/C 72 E/133)	E-1744/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Hemofilielijders	107
(2001/C 72 E/134)	E-1745/00 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Vervoer	108
(2001/C 72 E/135)	E-1751/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Tracé ondergrondse hoogspanningslijn door bebouwde kom	108
(2001/C 72 E/136)	E-1752/00 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Aantal personen met rijbewijs	109
(2001/C 72 E/137)	E-1760/00 van Joaquim Miranda aan de Commissie Betreft: Kwaliteit van het drinkwater op de Azoren	109
(2001/C 72 E/138)	E-1761/00 van Daniela Raschhofer aan de Commissie Betreft: Reizen naar Griekenland voor deelname aan de verkiezingen	110
(2001/C 72 E/139)	P-1763/00 van Adriana Poli Bortone aan de Commissie Betreft: Crisis olijfoliemarkt: voorstel tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2568/91 en het opzetten van een communautaire databank	111
(2001/C 72 E/140)	P-1764/00 van Glyn Ford aan de Raad Betreft: Persvrijheid in Rusland	112
(2001/C 72 E/141)	E-1768/00 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Ijken van edele metalen	112

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 72 E/142)	P-1771/00 van Avril Doyle aan de Commissie Betreft: Spoorwegen Ierland	113
(2001/C 72 E/143)	P-1772/00 van Umberto Bossi aan de Commissie Betreft: Compensatie en inhouding van de heffing over niet gecertificeerde en niet aan de Commissie bekendgemaakte gegevens van de melkproductie	114
(2001/C 72 E/144)	E-1774/00 van Wolfgang Ilgenfritz aan de Commissie Betreft: Nettobetalers in de Europese Unie	115
(2001/C 72 E/145)	E-1775/00 van Paul Rübiger aan de Commissie Betreft: Belasting van rente op buitenlandse rekeningen en dividenden op buitenlandse aandelen in Oostenrijk	116
(2001/C 72 E/146)	E-1776/00 van Ioannis Souladakis aan de Raad Betreft: Foutieve publicaties van de Europese Unie	117
(2001/C 72 E/147)	E-1782/00 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Raad van Europese regelgevende instanties op energiegebied	117
(2001/C 72 E/148)	E-1783/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Verplicht gebruik van schrijfmachines	118
(2001/C 72 E/149)	E-1786/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Europese vlag op de vliegtuigen van de luchtvaartmaatschappijen van EU-lidstaten	119
(2001/C 72 E/150)	P-1799/00 van Jens-Peter Bonde aan de Raad Betreft: Terugtrekking uit de EMU-samenwerking	120
(2001/C 72 E/151)	P-1801/00 van Christian Rovsing aan de Commissie Betreft: Illegale overheidssteun van de Deense regering aan Post Danmark	120
(2001/C 72 E/152)	P-1802/00 van Marietta Giannakou-Koutsikou aan de Commissie Betreft: Zaak-Ozgur	121
(2001/C 72 E/153)	P-1803/00 van Neil MacCormick aan de Commissie Betreft: Veerboten in afgelegen streken	121
(2001/C 72 E/154)	E-1812/00 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Studies naar de stralingsgevolgen voor Ierland als gevolg van de exploitatie van Sellafield	122
(2001/C 72 E/155)	E-1815/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Etikettering van noga	123
(2001/C 72 E/156)	E-1816/00 van Mauro Nobilia aan de Commissie Betreft: Terugbetaling van de bedragen die gestort zijn uit hoofde van artikel 29 bis van wet nr. 427/1993 inzake virgin polyethyleen	124
(2001/C 72 E/157)	P-1989/00 van Giovanni Procacci aan de Commissie Betreft: Restitutie van betaalde heffingen op nieuw polyethyleen krachtens art. 29 van wet 427/93	124
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1816/00 en P-1989/00	125
(2001/C 72 E/158)	P-1827/00 van Raimon Obiols i Germà aan de Raad Betreft: Associatieovereenkomst tussen Algerije en de EU	125
(2001/C 72 E/159)	P-1829/00 van Giorgio Celli aan de Commissie Betreft: Waterwinning uit het Trasimeense Meer	126
(2001/C 72 E/160)	P-1834/00 van Hartmut Nassauer aan de Commissie Betreft: Behandeling van productie en verkoop van farmaceutische producten in de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa en de gevolgen die de EU daarvan na toetreding ondervindt	127
(2001/C 72 E/161)	P-1835/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: De Pyreneeën-snelweg tussen Navarra en Aquitanië	128
(2001/C 72 E/162)	E-1845/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van kapitaal	129

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2001/C 72 E/163)	E-1846/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Verlenen van vliegvergunningen voor en toezicht op luchtvaartpiloten	130
(2001/C 72 E/164)	E-1847/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Geluidshinder door vliegtuigen	131
(2001/C 72 E/165)	E-1851/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Wederkerigheid op het gebied van de gezondheidszorg	131
(2001/C 72 E/166)	E-1853/00 van Baroness Sarah Ludford aan de Commissie Betreft: Geld voor Turkije	132
(2001/C 72 E/167)	E-1854/00 van Baroness Sarah Ludford aan de Commissie Betreft: Internationaal Strafgerechtshof	133
(2001/C 72 E/168)	E-1855/00 van Nicholas Clegg aan de Commissie Betreft: Gedifferentieerde prijzen bij luchtvaartmaatschappijen	134
(2001/C 72 E/169)	E-1856/00 van Joan Colom i Naval en Alonso Puerta aan de Commissie Betreft: Talen in de perscommuniqués van de Commissie	134
(2001/C 72 E/170)	E-1861/00 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Speciale beschermingsgebieden voor vogels in de autonome regio Valencia	135
(2001/C 72 E/171)	E-1862/00 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Raad Betreft: Vangst van rode tonijn in Dènia en Gandía	135
(2001/C 72 E/172)	E-1865/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Risico's voor de veiligheid van werknemers en burgers als gevolg van de toepassing van nationale wetgeving op het gebied van veiligheid en gezondheid op het werk bij de bouw van tunnels	136
(2001/C 72 E/173)	E-1870/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Gevangenissen en „derde pijler”	137
(2001/C 72 E/174)	E-1871/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Risico's van piercing en voorlichting	138
(2001/C 72 E/175)	P-1874/00 van Michiel van Hulsten aan de Commissie Betreft: Europese voedselhulp aan Rusland	139
(2001/C 72 E/176)	E-1881/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: Benzineprijs in Spanje	140
(2001/C 72 E/177)	E-1884/00 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Harmonisering van de systemen voor officiële bekendmaking van openbare akten	141
(2001/C 72 E/178)	E-1885/00 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: EU-steun aan Turkije in verband met de douanesamenwerking	142
(2001/C 72 E/179)	E-1887/00 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Niet-naleving van het Verdrag inzake de rechten van het kind van New York	143
(2001/C 72 E/180)	E-1890/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Taalgebruik Europese Commissie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	144
(2001/C 72 E/181)	P-1894/00 van Jan Wiersma aan de Commissie Betreft: Bosbranden in de besmette gebieden van Wit-Rusland en de Oekraïne	145
(2001/C 72 E/182)	E-1899/00 van Hans-Peter Martin aan de Commissie Betreft: Toekenning van communautaire steun aan de Internet-website „Südtirol-Online”	145
(2001/C 72 E/183)	P-1905/00 van Michael Cashman aan de Commissie Betreft: Huwelijkscontracten	146
(2001/C 72 E/184)	P-1907/00 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Beal Valley Contract: Openbare aanbesteding	147
(2001/C 72 E/185)	E-1911/00 van Christine De Veyrac aan de Commissie Betreft: Uitwisselingsbeurzen	148

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 72 E/186)	E-1921/00 van Nicholas Clegg aan de Commissie Betreft: Leningen aan Turkije	149
(2001/C 72 E/187)	E-1924/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: Uitbreiding en decentralisatie	150
(2001/C 72 E/188)	E-1925/00 van Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya aan de Commissie Betreft: Aanbeveling inzake een aardgasleiding naar de Balearen	150
(2001/C 72 E/189)	E-1930/00 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Initiatief Equal in Nederland	151
(2001/C 72 E/190)	E-1939/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Begrotingspost A-3021	152
(2001/C 72 E/191)	E-1940/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Begrotingsposten met betrekking tot cultuur	152
(2001/C 72 E/192)	E-1941/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Begrotingspost A-3025	153
(2001/C 72 E/193)	E-1944/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Compatibiliteit met de interne markt van de uitoefening van bijzondere prioriteitsrechten door de Spaanse regering bij de fusie van Telefónica en KPN	153
(2001/C 72 E/194)	E-1945/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Overnames op de Spaanse elektriciteitsmarkt	154
(2001/C 72 E/195)	E-1946/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Evaluatie van de kosten van de overgang naar de vrije concurrentie bij de aankoop van een Spaans elektriciteitsbedrijf	155
(2001/C 72 E/196)	P-1948/00 van Antonio Tajani aan de Commissie Betreft: Teruggave van onroerend goed dat is onteigend door het communistische bewind in Joegoslavië	155
(2001/C 72 E/197)	E-1949/00 van Ulla Sandbæk aan de Commissie Betreft: Biogeneeskundige ethiek en bio-ethiek	156
(2001/C 72 E/198)	E-1955/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Schadevergoeding voor de mosseltelers in Noord-Griekenland	157
(2001/C 72 E/199)	E-1956/00 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Beroepsmatige bindingen en achtergrond van de leden van de groep deskundigen voor de atoomenergie	157
(2001/C 72 E/200)	E-1962/00 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Gebruikmaking van de contingenten voor tonijnfilets	158
(2001/C 72 E/201)	E-1967/00 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Nieuw beleid met betrekking tot Indonesië	158
(2001/C 72 E/202)	E-1968/00 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Toetreding van Oost-Timor tot de Overeenkomst van Lomé	159
(2001/C 72 E/203)	E-1969/00 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Financiële bijdrage van de Europese Unie en de lidstaten voor Oost-Timor	159
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1968/00 en E-1969/00	160
(2001/C 72 E/204)	E-1982/00 van Avril Doyle aan de Commissie Betreft: Juridische stappen tegen de verlenging van het contract van An Post voor het verstrekken van sociale uitkeringen in Ierland	160
(2001/C 72 E/205)	P-1985/00 van María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Onverantwoordelijkheid en riskant gedrag van Spanje met betrekking tot de gekkekoeienziekte	161
(2001/C 72 E/206)	P-1988/00 van Carlos Coelho aan de Commissie Betreft: Interne markt: verdragen bij de tenuitvoerlegging van Europese richtlijnen	162
(2001/C 72 E/207)	E-1992/00 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: TvDanmark	163

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 72 E/208)	E-1994/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Verplichting tot verwerking van afvalwater in de Griekse steden	163
(2001/C 72 E/209)	E-1996/00 van Pat Gallagher aan de Commissie Betreft: Prijsverschillen bij het per post verzenden van drukwerk	164
(2001/C 72 E/210)	E-1998/00 van Didier Rod aan de Commissie Betreft: Contracten van DG I over de toekenning van subsidies aan Braziliaanse NGO's	165
(2001/C 72 E/211)	E-2001/00 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Ontbrekende gegevens van Europese spoorwegaansluitingen in internationale spoorboekjes	165
(2001/C 72 E/212)	E-2002/00 van Erik Meijer en Helmuth Markov aan de Commissie Betreft: Het per november 2000 wegvallen van de rechtstreekse spoorwegverbinding tussen Nederland en de Duitse grensstad Emmerich	166
(2001/C 72 E/213)	P-2004/00 van Margot Keßler aan de Commissie Betreft: Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en van de lijst van derde landen waarvan de onderd	167
(2001/C 72 E/214)	P-2005/00 van Adriana Poli Bortone aan de Commissie Betreft: Wet 196 van 1997 Pakket Treu	168
(2001/C 72 E/215)	E-2010/00 van Klaus-Heiner Lehne aan de Commissie Betreft: Inwisselen van oude munten in euro	169
(2001/C 72 E/216)	E-2016/00 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Europese scheepsbouw	169
(2001/C 72 E/217)	E-2025/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Begrotingsbijdragen van de lidstaten	170
(2001/C 72 E/218)	E-2027/00 van Reino Paasilinna aan de Commissie Betreft: De positie, de rechtszekerheid en de werkzekerheid van werknemers in geval van pedofiliezaken	171
(2001/C 72 E/219)	E-2031/00 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Vietnam: ontmoeting Prodi – Lê Kha Phiêu	171
(2001/C 72 E/220)	E-2035/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Internationale luchtvaartverbindingen vanuit Galicië	172
(2001/C 72 E/221)	E-2036/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: De werkloosheid in Galicië	173
(2001/C 72 E/222)	E-2061/00 van Per Gahrton aan de Commissie Betreft: Visumplicht Roemenië en Bulgarije	174
(2001/C 72 E/223)	P-2064/00 van Luciana Sbarbati aan de Commissie Betreft: Rol van de adviesbureaus voor het toezicht op de projecten ter uitvoering van het programma LIFE-natuurbescherming	174
(2001/C 72 E/224)	P-2065/00 van Vitaliano Gemelli aan de Commissie Betreft: Erkenning van diploma's	175
(2001/C 72 E/225)	E-2067/00 van Joachim Wuermeling aan de Commissie Betreft: Belemmering invoer serviesgoed in Turkije	176
(2001/C 72 E/226)	E-2104/00 van Daniel Hannan aan de Commissie Betreft: Lobbygroepen	177
(2001/C 72 E/227)	E-2109/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Begrotingslijn A-3026	177
(2001/C 72 E/228)	E-2114/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de overheidssteun aan de Spaanse elektriciteitsbedrijven: daadwerkelijke concurrentie op de elektriciteitsproductiemarkt	178

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 72 E/229)	E-2115/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Berekening door de Commissie van de kosten van de overgang naar concurrentie voor de Spaanse elektriciteitssector	178
(2001/C 72 E/230)	E-2119/00 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Het nieuwe EU-zusterstedenprogramma	179
(2001/C 72 E/231)	E-2135/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Niet-naleving van de CITES-verordening door Griekenland	180
(2001/C 72 E/232)	E-2136/00 van Roger Helmer aan de Commissie Betreft: Paardrijverbod op speciaal gemarkeerde wegen	181
(2001/C 72 E/233)	E-2137/00 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Stand van de overtredingprocedure tegen Spanje wegens de onjuiste omzetting van de richtlijn betreffende overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken	181
(2001/C 72 E/234)	E-2146/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Melk voor snoepgoed	182
(2001/C 72 E/235)	P-2153/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Ethiek en de Europese wetgeving	182
(2001/C 72 E/236)	P-2159/00 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Recht op studieleningen	183
(2001/C 72 E/237)	E-2175/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Europees sociaal statuut van de huisvrouw	184
(2001/C 72 E/238)	E-2181/00 van Bertel Haarder aan de Commissie Betreft: Welke instantie is verantwoordelijk voor de controle van pleziervaartuigen met EC-markering	185
(2001/C 72 E/239)	E-2212/00 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Steun voor informatiebrochures	186
(2001/C 72 E/240)	P-2214/00 van Gary Titley aan de Commissie Betreft: Uitsluiting van in de EU gevestigde Japanse auto-ondernemingen	186
(2001/C 72 E/241)	E-2224/00 van Béatrice Patrie aan de Commissie Betreft: Erkenning van het beroep van tandtechnicus	187
(2001/C 72 E/242)	E-2242/00 van Hanja Maij-Weggen en Maria Martens aan de Commissie Betreft: Wetgeving lidstaten met betrekking tot het uitlenen van museumstukken	188
(2001/C 72 E/243)	P-2249/00 van Diana Wallis aan de Commissie Betreft: Ontwerp voor een gemeenschappelijk standpunt over de richtlijn inzake auteursrecht (COM(97) 628)	189
(2001/C 72 E/244)	E-2262/00 van Brice Hortefeux aan de Commissie Betreft: Communautair vervoerbeleid: goederenvervoer in de Europese Unie onder de TIR (transport international routier)-regeling	190
(2001/C 72 E/245)	E-2285/00 van Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Toelating van een Duitse burger als jachttopziener in Frankrijk	191
(2001/C 72 E/246)	E-2296/00 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Communautair octrooi	191
(2001/C 72 E/247)	E-2300/00 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: „Havenpakket” en visserijhavens	192
(2001/C 72 E/248)	P-2323/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Opname van Shinia (Attica) in het netwerk Natura 2000	193
(2001/C 72 E/249)	P-2325/00 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Migrantenforum	193
(2001/C 72 E/250)	E-2355/00 van Mario Mauro, Giorgio Lisi en Antonio Tajani aan de Commissie Betreft: Schending van het beginsel van niet-discriminatie en mededinging in verband met de situatie van de docenten van particuliere scholen	194

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 72 E/251)	P-2422/00 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Belemmering van het vrije verkeer van goederen tussen Spanje en Portugal	195
(2001/C 72 E/252)	E-2434/00 van Michel Hansenne aan de Commissie Betreft: Belasting over de toegevoegde waarde – loonwerk	196
(2001/C 72 E/253)	E-2489/00 van Raffaele Costa aan de Commissie Betreft: Werk voor gevangenen	196
(2001/C 72 E/254)	P-2530/00 van Emmanouil Bakopoulos aan de Commissie Betreft: Bosbranden in Zuid-Europa	197
(2001/C 72 E/255)	E-2545/00 van José Pomés Ruiz aan de Commissie Betreft: Gedecentraliseerde samenwerking met Latijns-Amerika	197
(2001/C 72 E/256)	E-2564/00 van Emmanouil Bakopoulos aan de Commissie Betreft: Afschaffing van de visumplicht voor Bulgarije en Roemenië	198
(2001/C 72 E/257)	E-2575/00 van Ilda Figueiredo en Arlindo Cunha aan de Commissie Betreft: Toepassingsregels voor landbouw-milieumaatregelen in Portugal	198
(2001/C 72 E/258)	E-2703/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Verblijf van EU-onderdanen in een andere lidstaat	199
(2001/C 72 E/259)	E-2807/00 van Robert Goebbels aan de Commissie Betreft: Bestemming van een met EU-steun gerevaloriseerd industrieterrein	199
(2001/C 72 E/260)	P-2811/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Optimalisering van slachthuizen in kandidaat-lidstaten	200

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

(2001/C 72 E/001)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0326/00

van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 februari 2000)

Betreft: Vangstquota voor zwaardvis

Op de zestiende plenaire vergadering van Internationale Commissie voor de instandhouding van de tonijnachtigen in de Atlantische Oceaan (ICCAT), waarop de vangstquota voor tonijnachtigen werden vastgesteld, was het standpunt van de delegatie van de Europese Unie met betrekking tot de verdediging van de Spaanse quota voor zwaardvis, die van groot belang zijn voor het overleven van een deel van de Spaanse visserijvloot, duidelijk discriminerend en nadelig voor Spanje: terwijl Frankrijk en Italië hun belangen op het gebied van rode tonijn doordrukten, verloor Spanje bij de verdeling meer dan 5 % van zijn zwaardvisquota voor de Noordelijke Atlantische Oceaan.

Deze quotumverlaging zal ernstige gevolgen hebben voor de visserijvloot van Galicië, die meer dan 1000 ton per jaar blijft verliezen. Welk standpunt zal de Commissie ten aanzien van dit ernstige probleem innemen op de vergadering van de ICCAT-werkgroep over de criteria voor de quotatoewijzing, die op 6, 7 en 8 april a.s. te Madrid zal plaatsvinden? Is de Commissie van plan zo door te gaan of zal zij een beleidsstrategie uitstippelen om de belangen van de Galicische vloot te verdedigen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(20 maart 2000)

Het vangstquotum voor zwaardvis die de Commissie van het Internationale Verdrag voor de instandhouding van tonijnachtigen in de Atlantische Oceaan (ICCAT) in haar recentste jaarvergadering in november 1999 aan de Gemeenschap heeft toegewezen, moet worden beschouwd binnen het algemene raam van de besprekingen over het beheer van zwaardvis in deze organisatie.

Alle ICCAT-wetenschappers waren het erover eens dat er voor het ogenblik duidelijk teveel Atlantische zwaardvis gevangen wordt en alle ICCAT-partijen waren in principe overeengekomen dat een programma moet worden aangenomen voor het herstel van de betrokken bestanden tot een niveau dat een maximaal duurzame vangst mogelijk maakt. Uiteindelijk heeft ICCAT een beheersplan aangenomen met het oog op het herstel van het bestand over een periode van tien jaar. Hierin wordt duidelijk gestreefd naar een maximaal duurzame vangst, waarbij geen ingrijpende maatregelen op korte termijn worden getroffen, maar voldoende tijd gelaten wordt om deze doelstelling te bereiken.

Na de vaststelling van de totaal toegestane vangsten (TAC) is het quotum voor de Gemeenschap berekend op basis van het in 1997 aan Spanje en Portugal toegewezen procentuele aandeel, vermeerderd het aandeel corresponderend met de hoeveelheid die de andere lidstaten van de Gemeenschap mochten vangen op grond van de ICCAT-aanbeveling van 1997 voor het quotum voor overige landen viel.

Daarbij mag niet vergeten worden dat bij eerdere vangstbeperkingen vastgesteld door ICCAT (vóór de toetreding van de Gemeenschap tot deze organisatie) alleen aan Spanje en Portugal specifieke quota werden toegewezen, terwijl voor andere landen (waaronder de overige lidstaten van de Gemeenschap) de algemene aanbeveling gold de door hen gevangen hoeveelheden op hetzelfde peil te houden. Bijgevolg moet, om het totale ICCAT-quotum van de Gemeenschap te berekenen, bij het quotum van Spanje en Portugal het in de ICCAT-aanbeveling van 1997 aangegeven quotum van de overige lidstaten worden opgeteld, dat gelijk is aan hun vangsten in 1995 en 1996.

In coördinatiebijeenvakkomsten ter plaatse hebben de lidstaten met de genoemde maatregelen ingestemd. Voorts heeft de Gemeenschap haar standpunt ten aanzien van zwaardvis, los van haar standpunt in verband met blauwvintonijn bepaald. Deze twee vraagstukken werden op generlei wijze aan elkaar gekoppeld.

Concluderend zij erop gewezen te worden dat de vastgestelde quota noodzakelijk zijn voor het herstel van dit belangrijke visbestand, wat alle belanghebbenden, ook de Gemeenschap, ten goede komt. Alle ICCAT-partijen met een quotum, en niet alleen de Gemeenschap, zullen hun aandeel dragen in de daartoe ingestelde vangstbeperkingen. De verdeling van het quotum van de Gemeenschap over de lidstaten is de uitkomst van eerdere ICCAT-maatregelen ter beperking van de vangsten, zodat deze verdeling het huidige status quo niet in het gedrang brengt.

(2001/C 72E/002)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0487/00
van Jens-Peter Bonde (EDD) aan de Commissie

(24 februari 2000)

Betreft: Vergadercultuur

Hoeveel vergaderingen zijn er gehouden in 1998 en 1999 met volledige of gedeeltelijke financiering door de Europese Commissie, in de volgende categorieën:

- vergaderingen met minder dan 6 deskundigen
- eenmalige vergaderingen
- gezamenlijke commissies met derde landen
- Cost-comités (wetenschappelijk en technisch onderzoek)

Kan de Europese Commissie tegelijk ook een volledige lijst van deelnemers meedelen in de gevallen dat er reisvergoeding uitbetaald is?

Ik zou hetzelfde overzicht willen krijgen voor de 385 resp. 366 comités in 1998 en 1999, en voor de 376 resp. 381 tijdelijke deskundigengroepen in 1998 en 1999.

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(30 juni 2000)

De geachte afgevaardigde heeft verscheidene vragen gesteld over het aantal in 1998 en 1999 gehouden vergaderingen die ten dele of gedeeltelijk door de Commissie gefinancierd zijn en onder verschillende categorieën vallen.

Wat de comités en aanverwante werkgroepen betreft heeft de Commissie de geachte afgevaardigde naar aanleiding van zijn schriftelijke vraag P-2282/99 (!) reeds een computeruitdraai over alle in 1997 gehouden vergaderingen verstrekt. De Commissie zal hieraan nog de cijfers over 1998 toevoegen. Dit zijn de meest recente cijfers die momenteel beschikbaar zijn.

Wat de gezamenlijke commissies met derde landen en de COST-comités op onderzoeksgebied betreft worden de relevante cijfers voor de desbetreffende beleidsterreinen momenteel door de Commissie op een rijtje gezet. Deze cijfers zullen naar de geachte afgevaardigde worden gestuurd, zodra ze beschikbaar zijn.

Om het aantal vergaderingen met minder dan zes deskundigen en eenmalige vergaderingen vast te stellen zou per geval zoekwerk moeten worden gedaan, dat zeer veel tijd in beslag zou nemen en zeer veel zou gaan kosten. Gezien andere prioriteiten is de Commissie hier momenteel niet in staat toe.

Hetzelfde geldt voor de volledige lijst van deelnemers aan vergaderingen die een reiskostenvergoeding hebben ontvangen, die de geachte afgevaardigde zou willen ontvangen. Hierbij komt nog dat de namen van deelnemers die niet persoonlijk als leden benoemd zijn, beschouwd dienen te worden als persoonsgegevens in de zin van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾. In de Richtlijn is in artikel 7, onder a) bepaald dat namen alleen bekend worden gemaakt, indien de betrokkene „daarvoor zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend”. Om deze toestemming te verkrijgen, zou met de duizenden deelnemers aan de vergaderingen contact moeten worden opgenomen.

⁽¹⁾ PB C 219 E van 1.8.2000, blz. 138.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995.

(2001/C 72 E/003)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0539/00
van Raffaele Costa (PPE-DE) aan de Raad

(2 maart 2000)

Betreft: Bezoldiging ambtenaren van de Europese Investeringsbank (EIB)

Overwegende dat in de begroting van de Europese Investeringsbank (EIB) ongeveer 129 miljoen ecu wordt uitgetrokken voor de salarissen van de ongeveer 1 000 (om precies te zijn 998) ambtenaren van de instelling, dat in genoemd bedrag niet alleen bepaalde topambtenaren zijn inbegrepen, voor wie de uitgaven ongeveer 260 000 ecu (500 miljoen lire) per jaar zouden bedragen, maar ook de gewone administrateurs;

richt ik de volgende vragen tot de Raad:

1. Hoe is de leiding van de EIB samengesteld?
2. Hoe staat het met salarissen en belastingen (brutobezoldiging en met inbegrip van de perks)?
3. Hoeveel salaris krijgen de topambtenaren gemiddeld (diegenen die in dienst zijn bij de EIB)?
4. Is het waar dat voor de ongeveer 1 000 ambtenaren van de EIB de uitgaven – berekend aan de hand van gemiddelden op elk niveau, de bezoldiging en lasten ten laste van de instelling – jaarlijks 250 miljoen lire (ongeveer 130 miljoen €) bedragen, m.a.w. meer dan tweemaal zo veel als het gemiddelde in Europa voor bankpersoneel, dat jaarlijks circa 100 miljoen lire (minder dan 52 000 €) ontvangt?
5. Is het waar dat de directieleden van de EIB in totaal 50 miljoen lire netto per maand ontvangen?
6. Is het waar dat de directeuren-generaal 40 miljoen lire netto per maand ontvangen?
7. Is het waar dat salarissen slechts tot op het niveau van afdelingshoofd openbaar zijn?
8. Is het waar dat sommige administrateurs van de bank van de instelling uit hoofde van diverse functies ongeveer 500 000 (circa 1 miljard lire) per jaar betaald krijgen?
9. Is de Raad niet van mening dat met ingang van 1 januari 2000 30% op deze salarissen gekort zou kunnen worden?
10. Hoeveel hebben alle administrateurs en alle ambtenaren van de EIB in het jaar 1998 samen aan salaris ontvangen?

Antwoord

(18/19 september 2000)

De Raad vestigt de aandacht van het geachte parlementslid op het feit dat de Europese Investeringsbank, als bedoeld in artikel 266 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, wier leden de lidstaten zijn, rechtspersoonlijkheid bezit.

De Bank valt onder een statuut; hieraan is een aan het verdrag gehecht protocol gewijd, waarvan artikel 8 bepaalt dat de Bank wordt bestuurd en beheerd door een raad van gouverneurs, een raad van bewind en een directie. De samenstelling van deze organen worden gepreciseerd in de artikelen 9, 11, respectievelijk 13 van het Protocol betreffende de statuten van de Bank.

In hetzelfde statuut wordt bepaald dat de ambtenaren en bedienden van de Bank onder het gezag staan van de president. Zij worden door hem benoemd en ontslagen.

De Raad verzoekt het geachte parlementslid derhalve contact op te nemen met de Europese Investeringsbank teneinde de nauwkeurige informatie te verkrijgen die hij wenst.

(2001/C 72 E/004)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0554/00

van Theodorus Bouwman (Verts/ALE) en Karla Peijs (PPE-DE) aan de Commissie

(29 februari 2000)

Betref: Werktijden cockpitpersoneel in relatie tot veiligheid van het vliegverkeer en de werking van de interne markt

Het Nederlandse TV-programma Netwerk van 21 januari 2000 was gewijd aan de werktijden van cockpitpersoneel in vliegtuigen. Hierbij bleek dat zeer lange werktijden van veertien uur of meer geen uitzondering zijn. Dit geldt met name voor chartermaatschappijen.

Recent onderzoek van het Duitse Instituut voor lucht- en ruimtevaart (DLR) uit Keulen heeft aangetoond dat te lange werktijden de veiligheid in gevaar brengen. Bij onafgebroken diensten van langer dan tien uur 's nachts en twaalf uur overdag treedt oververmoeidheid en concentratieverlies bij het cockpitpersoneel op.

Gelijksoortig onderzoek van de NASA in de VS heeft hetzelfde resultaat opgeleverd. Op basis daarvan is voor de gehele Verenigde Staten een maximum werktijd vastgesteld van tien uur 's nachts en twaalf uur overdag.

De regelgeving van de EU-lidstaten loopt uiteen. De regels van Nederland zijn ruim met een maximum van zestien uur en een uitloop bij onvoorziene omstandigheden van 1,5 uur.

- Zijn de onderzoeken van NASA en DLR bij de Commissie bekend?
- Is de Commissie het met ons eens dat het, gezien de uitkomsten van deze onderzoeken, onverantwoord is om cockpitpersoneel langer achter elkaar te laten werken dan aanbevolen door NSA en DLR?
- Is de Commissie het met ons eens dat het voor de goede werking van de interne markt van belang is dat alle lidstaten dezelfde op veiligheid gebaseerde werktijden hanteren?

In de toelichting van het rapport-Smet (A5-0041/1999) over de wijziging van richtlijn 93/104/EG⁽¹⁾, betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, staat onder punt 5 dat de Commissie heeft beloofd voor het vluchtpersoneel met een voorstel te komen.

- Zal de Commissie hierbij ook voorstellen de genoemde wetenschappelijke aanbevelingen over te nemen en vast te leggen in de richtlijn? Zo ja, wanneer zal dat gebeuren?

⁽¹⁾ PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(5 mei 2000)

De duur van de vlieg- en rusttijden van het vliegtuigpersoneel is vanzelfsprekend een factor bij de veiligheid van het luchtverkeer. Dat is de reden waarom de lidstaten, overeenkomstig een aanbeveling van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie, nationale regelgeving op dit gebied hebben ontwikkeld. Het is de Commissie bekend dat deze nationale regelgevingen op communautair niveau niet zijn geharmoniseerd en dat zulks de goede werking van de interne markt en de veiligheid van het Europese luchtverkeer nadelig zou kunnen beïnvloeden. Daarom onderzoekt de Commissie of het mogelijk is, een gemeenschappelijk regelgevingssysteem voor te stellen.

Bij deze werkzaamheden maakt de Commissie, zoals de geachte parlementsleden suggereren, inderdaad gebruik van de bestaande wetenschappelijke informatie. Zij heeft kennis genomen van het onderzoek van de National Aeronautics and Space Administration (NASA) en het Deutsches Institut für Luft- und Raumfahrt (DLR), alsmede talrijke andere studies die in de loop der jaren op dit gebied werden uitgevoerd. De Commissie kan niet bevestigen dat langere werktijden dan die welke in de studies van de NASA en het DLR worden genoemd, noodzakelijk tot onveiligheid leiden. Een dergelijke conclusie wordt in bedoelde studies niet getrokken; zij bevatten alleen richtsnoeren voor een goede praktijk inzake veilige beurtregelingen voor het vliegend personeel. Het is de bedoeling van de Commissie, de resultaten van deze studies te benutten bij het uitwerken van een betrouwbare methodiek voor de beoordeling van de gevolgen van diverse vlieg- en rusttijdverdelingen voor de vermoeidheid van het personeel, en aldus een bijdrage te leveren tot het geplande gemeenschappelijke regelgevingsproces. Eerlang zal een studiecontract voor het uitvoeren van deze werkzaamheden worden toegewezen.

De werktijden van het vliegend personeel beïnvloeden overigens niet alleen de bedrijfsveiligheid van het luchtverkeer, maar zijn ook een element van de veiligheid en hygiëne op de werkplek. De voorschriften inzake arbeidsveiligheid en -hygiëne zijn, wat de werktijden betreft, voor vele sectoren van het bedrijfsleven geregeld bij de door de geachte parlementsleden genoemde Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993. De sector burgerluchtvaart evenwel valt buiten de werkingssfeer van deze richtlijn. Er wordt thans gewerkt aan initiatieven om de werknemers in deze sector de nodige bescherming te bieden. Het is in dit kader dat de sociale partners van de sector burgerluchtvaart op 22 maart 2000 de Europese Overeenkomst inzake de organisatie van de arbeidstijd van het vliegend personeel in de burgerluchtvaart hebben gesloten. Het cockpitpersoneel valt onder deze overeenkomst, die minimumeisen ten aanzien van de werkdienstverdeling van het boordpersoneel van burgervliegtuigen vaststelt. Conform artikel 139 (voorheen artikel 118B), lid 2, van het EG-Verdrag en op gezamenlijk verzoek van de ondertekenende partijen kan de Commissie voorstellen, deze overeenkomst door middel van een richtlijn van de Raad ten uitvoer te leggen.

(2001/C 72 E/005)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0696/00

van Brigitte Langenhagen (PPE-DE) aan de Commissie

(17 maart 2000)

Betreft: Verkorting van de procedures in het kader van de opstelling van verslagen van de Rekenkamer

Het Europees Parlement hecht buitengewoon veel waarde aan een actuele rapportage van de Rekenkamer. De indruk bestaat dat de huidige procedures, te beginnen bij de afronding van de feitelijke controlehandelingen tot aan de rapportage kunnen worden verbeterd. Dat heeft vooral betrekking op de positie die de Europese Commissie inneemt ten aanzien van de sectorverslagen van de Kamer en de tegenstrijdige procedure voor de ontwerpverslagen van de Kamer.

Welke mogelijkheden ziet de Commissie om deze procedures te versnellen?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie*(7 juni 2000)*

Net als het Parlement hecht de Commissie veel belang aan de verslagen van de Rekenkamer. De bevindingen van de Rekenkamer hebben zelfs een belangrijke bijdrage geleverd tot het huidige hervormingsprogramma van de Commissie.

In het Financieel Reglement⁽¹⁾ is bepaald dat tien weken mogen verstrijken tussen het verzenden van het ontwerpverslag van de Rekenkamer en de publicatie van het definitief jaarlijks of speciaal verslag. Gedurende deze tien weken worden de antwoorden van de gecontroleerde instelling in het verslag opgenomen en worden de elf taalversies opgesteld. Voor dit laatste is ongeveer de helft van de tijd nodig. Dit tijdschema kan eng blijken, voor al wanneer lidstaten of andere derden moeten worden geraadpleegd voor een antwoord op de opmerkingen van de Rekenkamer.

Daarom onderzoekt de Commissie momenteel samen met de Rekenkamer hoe de procedures kunnen worden gestroomlijnd. Totnogtoe zijn drie belangrijke mogelijkheden vastgesteld: feitenkwesies zoveel mogelijk ophelderen in het stadium van de voorbereidende sectorale brieven en geharmoniseerde en gemoderniseerde regels over de verzending toepassen, de werkdruk van de jaarlijkse en speciale verslagen zoveel mogelijk spreiden over het hele jaar, ten volle gebruik maken van de voordelen van elektronische verzending.

De Commissie waardeert de vraag en de belangstelling van het geachte parlementslid ten zeerste en verwacht van haar een waardevolle inbreng tijdens de komende discussies terzake in de commissie begrotingscontrole.

⁽¹⁾ Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2673/1999 van de Raad van 13 december 1999 tot wijziging van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen — PB L 326 van 18.12.1999.

(2001/C 72 E/006)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0711/00
van Ioannis Marinos (PPE-DE) aan de Raad***(14 maart 2000)*

Betreft: Verklaringen van de Britse minister van Buitenlandse Zaken over Cyprus

De Britse minister van Buitenlandse Zaken, Robin Cook, deelde het Lagerhuis onlangs mee dat de vrijheid van verkeer tussen de Republiek Cyprus en het bezette noordelijke deel van het eiland slechts hersteld zou worden bij toetreding van Turkije tot de Europese Unie. Deze verklaring van de minister van Buitenlandse Zaken leidde tot de gerechtvaardigde reactie van de conservatieve afgevaardigde, Sir David Madel, die erop wees dat de Britse regering tot nu toe in deze aangelegenheid een ander standpunt gehuldigd had, en de vraag stelde of de vreedzame hereniging van Cyprus thans afhangt van de toetreding van Turkije tot de Europese Unie en of de (Britse) regering nu wil verklaren dat het noordelijk deel van Cyprus een deel van Turkije is.

Kan de Raad meedelen of hij het standpunt van de Britse minister van Buitenlandse Zaken deelt, wat een afwijking zou betekenen van de akkoorden van Helsinki en van het standpunt van de EU tot nu toe, dat geen derde land gerechtigd is om tegen de toetreding van Cyprus een veto uit te spreken? Kan de Raad tevens ondubbelzinnig meedelen of hij de heer Cook verzocht heeft om een toelichting op zijn verklaring en hem voorgesteld heeft deze eventueel te herroepen? Zo ja, hoe luidde daarop diens antwoord?

Antwoord*(26 september 2000)*

De Raad kan onmogelijk voorspellen, laat staan bepalen wanneer de vrijheid van verkeer in de Republiek Cyprus zal worden hersteld. Volgens de Raad moet deze kwestie worden opgelost in het kader van een regeling die via onderhandelingen tot stand is gekomen op basis van de door de Veiligheidsraad van de VN aangenomen resoluties, meer bepaald via de in december 1999 overeenkomstig Resolutie 1250 van de VN-Veiligheidsraad begonnen indirecte besprekingen, die de EU sterk blijft steunen. Zoals de Europese Raad in Helsinki heeft onderstreept, is de EU van oordeel dat een politieke regeling de toetreding van

Cyprus zal vergemakkelijken. Indien echter bij de afronding van de toetredingsonderhandelingen geen overeenstemming is bereikt, zal de Raad het besluit betreffende de toetreding nemen zonder dat het bovenstaande daarbij als voorwaarde geldt. Hierbij zal de Raad rekening houden met alle relevante factoren. In de onderhandelingen wordt iedere kandidaat-lidstaat op zijn eigen merites beoordeeld op basis van dezelfde objectieve criteria; de toetreding van een kandidaat-lidstaat is niet afhankelijk van die van een andere.

(2001/C 72 E/007)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0823/00
van Michiel van Hulten (PSE) aan de Commissie

(21 maart 2000)

Betreft: De Europese schoolmelkregeling

In een evaluatierapport over de Europese schoolmelkregeling uit februari 1999 (COM(1999) 608 def.) wordt de volgende conclusie getrokken: „Wanneer men alleen rekening houdt met de gestelde expliciete doelstellingen van de regeling, die er met name in bestaan de consumptie van zuivelproducten te handhaven en te verhogen en de afzet van overschotten te bevorderen, zijn de positieve effecten marginaal te noemen en is de maatregel weinig rendabel gebleken in vergelijking met andere methoden voor de afzet van overschotten. De Commissie zou dus ernstig moeten overwegen de maatregelen in te trekken”. Niettemin heeft de Commissie op 10 december 1999 voorgesteld de maatregel niet in te trekken maar aan te passen. In het voorstel van de Commissie wordt de bijdrage van de Gemeenschap verlaagd van 95 % naar 50 % van de kosten. De overige kosten dienen door de lidstaten te worden gedragen. De Commissie baseert haar communautaire doelstellingen inzake volksgezondheid.

1. Kan de Commissie aangeven op welke wijze haar voorstel in overeenstemming is met het subsidiariteitsbeginsel (art. 5 van het EG-Verdrag) en met het voornemen van de nieuwe Commissie haar werkzaamheden te beperken tot kerntaken?
2. Kan de Commissie aangeven welke wetenschappelijk onderbouwde doelstellingen op het gebied van volksgezondheid zij met haar voorstel nastreeft en in hoeverre de huidige en voorgestelde regelingen daadwerkelijk een bijdrage leveren aan verwezenlijking van deze doelstellingen?
3. Kan de Commissie aangeven welk percentage van het schoolmelkbudget aan beheerskosten wordt besteed? Hoe zal dit percentage zich onder de voorgestelde regeling ontwikkelen?
4. Kan de Commissie aangeven wat de financiële gevolgen van de voorgestelde regeling zullen zijn na de voorgenomen uitbreiding van de Europese Unie met nieuwe lidstaten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(2 mei 2000)

1. De Commissie pleit in haar voorstel van 10 december 1999⁽¹⁾ voor handhaving van de communautaire steun voor de verstrekking van melk in scholen, maar het gaat wel om lagere steun die door de lidstaten wordt medegefinancierd. Deze steun wordt toegekend in het kader van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten en vindt rechtvaardiging in zijn directe en indirecte effecten op het melkverbruik. De betrokken maatregel draagt derhalve bij tot de verwezenlijking van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en valt daarom binnen de werkingssfeer van de aan de Gemeenschap toegekende bevoegdheden.
2. De Commissie erkent dat de verstrekking van melk in scholen ook tot de verwezenlijking van doelstellingen op gezondheids-, voedings- of sociaal gebied bijdraagt, maar is juist om die reden tevens van mening dat de communautaire steun die ten laste van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) komt, gepaard moet gaan met een nationale bijdrage. In het door het geachte parlementslid genoemde evaluatierapport zijn de bovenbedoelde doelstellingen nader besproken en in de context van de schoolmelkregeling geplaatst.
3. De voor de schoolmelkmaatregel uitgetrokken begrotingsmiddelen worden volledig bestemd voor de verlaging van de verkoopprijs van de in de scholen verstrekte zuivelproducten. De regeling wordt beheerd door een nationale instantie en de door deze instantie gemaakte beheerskosten zijn ten laste van de nationale autoriteiten. Het voorstel van de Commissie brengt geen verandering in deze situatie. Het voorstel van de Commissie brengt geen verandering in deze situatie.

4. De Commissie beschikt vooralsnog niet over de gegevens die nodig zijn om te kunnen berekenen welke gevolgen haar voorstel zal hebben voor de landen die kandidaat zijn voor toetreding.

(¹) PB C 89 E van 28.3.2000.

(2001/C 72 E/008)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0860/00

van Rosa Miguélez Ramos (PSE) en Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(22 maart 2000)

Betreft: Vrijhandelsovereenkomst met Mexico – visserij

Recentelijk is de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Mexico ondertekend. De Mexicaanse autoriteiten hebben zich zeer voldaan getoond over hetgeen zij onder andere op het vlak van de visserij hebben bereikt. Onlangs heeft een lid van de Mexicaanse regering ermee gepraald dat Mexico over rijke visgronden beschikt terwijl in het land weinig vis wordt geconsumeerd – het tegenovergestelde van de situatie in Europa. Aangezien Mexico zich er in de overeenkomst niet toe heeft verplicht de Europese zijde visserijvergunningen toe te kennen, mag worden verwacht dat de uitvoer van Mexicaanse vis naar Europa de komende tijd fors zal toenemen, aldus dezelfde bronnen.

Welke bepalingen inzake de visserij bevat de vrijhandelsovereenkomst EU/Mexico? Wordt in de overeenkomst ook voorzien in vergunningen op basis waarvan Europese schepen in Mexicaanse wateren kunnen vissen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 mei 2000)

Het besluit dat op 23 maart 2000 is goedgekeurd door de gezamenlijke raad van de Gemeenschap en Mexico en dat op 1 juli 2000 in werking zal treden, voorziet met name in de instelling van een vrijhandelszone tussen de Gemeenschap en Mexico. In dit kader zal het grootste deel van de handel in visproducten – met een waarde van 74 miljoen € en 0,3% van de totale handel – worden geliberaliseerd in een overgangperiode van maximaal tien jaar.

Het natuurlijke gevolg van de instelling van een dergelijke vrijhandelszone met Mexico zou moeten zijn dat de bilaterale handel toeneemt, zowel ten gunste van de Gemeenschap als van Mexico. Er zij evenwel op gewezen dat er rekening is gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van het bedrijfsleven in de Gemeenschap middels uitstel van de liberalisering of gedeeltelijke liberalisering (contingenten) voor de betrokken producten.

Deze handelsovereenkomst bevat echter geen bepalingen ten aanzien van de visbestanden. Mexico is derhalve niet verplicht om visserijvergunningen aan te bieden aan communautaire vissersvaartuigen. Bovendien is in de overeenkomst niet bepaald dat de handelsconcessies pas in werking treden nadat een visserijovereenkomst is gesloten. Een eventuele stijging van de export van Mexicaanse vis naar de Gemeenschap zou derhalve niet het gevolg zijn van het ontbreken van een visserijovereenkomst, maar juist van de vrijhandelsovereenkomst.

(2001/C 72 E/009)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0862/00

van Marielle De Sarnez (PPE-DE) aan de Commissie

(22 maart 2000)

Betreft: Standpunt van de Commissie ten aanzien van reclame in instellingen van openbaar onderwijs

Sedert enkele jaren zien we dat bedrijven vaste voet krijgen in instellingen van openbaar onderwijs via reclame, sponsoring, merken of tele-onderwijs. Deze praktijken die erop gericht zijn van jonge leerlingen consumenten te maken, neemt in Frankrijk en in een aantal andere landen van de Europese Unie onrustbarende vormen aan. Ten gevolge hiervan wordt het in het openbaar onderwijs erkende beginsel van gelijkheid geschonden. Vaak profiteren deze ondernemingen van het gebrek aan middelen die het onderwijzend personeel voor de uitoefening van hun taken wordt toebedeeld.

Wat is de mening van de Commissie dienaangaande in het licht van het feit dat de tendens bestaat dat dit verschijnsel in de Unie steeds algemener en gewoner wordt? Is er momenteel een wettekst in voorbereiding om de invoering van de commercie in het openbare onderwijs tegen te gaan?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(27 juli 2000)

De Commissie is zich bewust van het belang van de door het geachte parlementslid aangehaalde kwestie, alsook van de positieve en negatieve aspecten van deze commerciële praktijken, zoals blijkt uit de studie „Marketing op school”, die door de Commissie werd gefinancierd en sinds eind 1998 op internet beschikbaar is ⁽¹⁾.

Indien deze praktijken tot gevolg hebben dat bedrieglijke reclame of verborgen reclameboodschappen worden verspreid, gelden de bepalingen van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame ⁽²⁾.

Gezien het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel is de Commissie echter van oordeel dat de goedkeuring op communautair niveau van preciezere wetteksten niet de beste oplossing voor deze kwestie is. In dit verband heeft de Commissie reeds met de betrokken partijen contact opgenomen, waaronder ook met de consumentenverenigingen, en hen aangemoedigd een dialoog aan te gaan om te onderhandelen over de goedkeuring van niet-bindende regels inzake op kinderen en jongeren gerichte commerciële praktijken.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/dg24/library/surveys/sur03_en.html.

⁽²⁾ PB L 250 van 19.9.1984.

(2001/C 72 E/010)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0947/00

van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Inkomen schelpdierzoeksters in Galicië en sociale zekerheid

In Galicië werken 8500 vrouwen als schelpdierzoeksters met een vergunning die wordt afgegeven door het departement Visserij van de Xunta de Galicia. In 1993 werd de Visserijwet van Galicië goedgekeurd. In deze wet wordt bepaald dat deze schelpdierzoeksters als kleine zelfstandigen recht zouden moeten hebben op sociale zekerheid in het kader van de speciale regeling voor de Zee. Omdat het inkomen van deze vrouwen erg laag is (gemiddeld 300 000 peseta's op jaarbasis), werd er door een stilzwijgende overeenkomst tussen de overheid en de sector tot op heden geen premie betaald aan het stelsel van sociale zekerheid, welke neer zou komen op 168 000 peseta's, ofwel 56 % van het totale inkomen.

Recentelijk is de Xunta echter begonnen te eisen dat zij zich aansluiten bij de speciale regeling voor de Zee (Sociaal Instituut van het Zeewezen), omdat anders de vergunning voor de schelpdierzoeksters niet wordt verlengd. De vrouwen hebben aangedrongen op onderhandelingen met de regeringen van de autonome gewesten en de nationale overheid om formules vast te stellen voor de berekening van de premie op basis van het verdiende inkomen of de gewerkte tijd (gemiddeld vier uur per dag, gedurende 8 tot 10 dagen per maand, 10 maanden per jaar).

Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat van deze vrouwen geëist wordt dat zij 56 % van hun inkomen afdragen als premie voor de sociale zekerheid?

Kent de Commissie een ander geval in de Europese Unie waarin een werknemer meer dan 50 % van inkomen aan premie voor de sociale zekerheid moet afdragen?

Zou de Commissie, op verzoek van de betrokken lidstaat, steun kunnen verstrekken opdat deze vrouwen kunnen blijven werken zonder dat er een buitensporige aanslag wordt gedaan op hun beperkte inkomsten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(5 juni 2000)*

De Commissie herinnert het geachte parlementslid eraan dat de hoogte van de sociale premies uitsluitend onder de bevoegdheid van de lidstaten valt.

De gegevens over de sociale zekerheid waarover de Commissie beschikt, zijn bijeengebracht in de publicatie Mutual Information System on Social Protection in the Member States of the European Union (MISSOC), waarin de verschillende uitkeringen in elke lidstaat gedetailleerd worden weergegeven. Deze publicatie is rechtstreeks toegankelijk via het volgende internet-adres:
http://europa.eu.int/comm/employment_social/soc-prot/missoc98.

De Commissie ziet geen mogelijkheid voor een steunregeling waarbij een gedeelte van de sociale premies wordt bekostigd. Zo'n regeling valt niet binnen de financieringsmogelijkheden van de begrotingslijnen van de Commissie.

(2001/C 72 E/011)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0956/00**van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie***(29 maart 2000)*

Betreft: Neergang in de landbouw

De gestage inkomensdalingen waarmee de landbouwers in de sector gedroogde groenten en fruit in Catalonië worden geconfronteerd, hebben tot gevolg dat steeds minder Catalaanse landbouwgrond als zodanig wordt gebruikt. Zo is in de jaren negentig 39,4% van de landbouwgrond braak komen te liggen. Behalve de sociaaleconomische gevolgen van deze neergang in de landbouw betekent dit ook dat het risico van bosbranden en bodemerosie toeneemt.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de ontvolking van het Catalaanse platteland en deze tendens van bedrijfsbeëindigingen een halt toe te roepen? Is de Commissie van plan hiertoe een beroep te doen op de Structuurfondsen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(5 mei 2000)*

Het nieuwe beleid voor plattelandsontwikkeling, dat in juni 1999 door de Raad is goedgekeurd, is de tweede pijler van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid geworden. Als essentieel onderdeel van het Europese landbouwmodel is dit beleid erop gericht om een coherent en duurzaam kader op te zetten waarmee de toekomst van het platteland kan worden gegarandeerd door het behouden en scheppen van werkgelegenheid. De hoofdlijnen voor deze ontwikkeling van het platteland zijn: versterking van de landbouw- en bosbouwsector, verbetering van het concurrentievermogen van het platteland en instandhouding van het milieu en het landelijke erfgoed.

De structuurmaatregelen in het kader van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en intrekking van een aantal verordeningen⁽¹⁾, omvatten met name steun voor de bebossing van landbouwgrond, compenserende vergoedingen in de probleemgebieden of gebieden die worden geconfronteerd met specifieke milieuproblemen, en milieumaatregelen in de landbouw. Hiermee wordt onder andere tegemoetgekomen aan de zorgen van het geachte parlementslid. Opgemerkt zij dat milieumaatregelen in de landbouw die door de Spaanse overheid zijn ingediend en die zijn goedgekeurd uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende de landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer⁽²⁾ (periode 1995-1999), reeds steun aan telers van gedroogde vruchten mogelijk maakten, volgens de voorwaarden die zijn vastgesteld in de betreffende programma's.

Het is, gezien het subsidiariteitsbeginsel, aan de betreffende lidstaat om zelf programma's voor plattelandsontwikkeling in te dienen. In de gebieden die niet onder doelstelling nr. 1 vallen, zoals Catalonië, kunnen de lidstaten programma's voor plattelandsontwikkeling die de verschillende bovengenoemde maatregelen omvatten, indienen voor financiering daarvan uit het EOGFL-garantie. In deze programma's moeten met name de situatie in de beoogde zone, de specifieke problemen ervan, de voorgestelde strategie en de prioriteiten worden beschreven. Daarnaast moet worden aangegeven welke maatregelen zijn voorzien om de plannen uit te voeren.

De voorstellen voor programma's voor plattelandsontwikkeling die met name door de Spaanse overheid zijn ingediend op 30 december 1999 worden momenteel binnen de Commissie onderzocht zodat ze zo spoedig mogelijk kunnen worden goedgekeurd.

(¹) PB L 160 van 26.6.1999.

(²) PB L 215 van 30.7.1992.

(2001/C 72 E/012)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0972/00
van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Communautaire steun

Meer dan 150 werknemers van de scheepswerf „Lisnave – Estaleiros Navais de Lisboa, Sarl” wachten nu al vijftien jaar na hun gedwongen ontslag, waarmee zij nooit akkoord zijn gegaan, op herintegratie in de onderneming.

Inmiddels is bekend geworden dat zowel Lisnave als Gestnave – Serviços Industriais SA., de opvolger, steun uit hoofde van communautaire fondsen hebben ontvangen.

De Commissie wordt tegen deze achtergrond verzocht de volgende vragen te beantwoorden:

1. Hoeveel communautaire steun hebben deze ondernemingen ontvangen?
2. Werd bij de toekenning van de communautaire steun vastgelegd dat de arbeidsplaatsen behouden moesten blijven?

Aanvullend antwoord
van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(27 juli 2000)

Volgens door de Portugese autoriteiten verstrekte informatie hebben de bedrijven „Lisnave Estaleiros Navais S.A.” en „Gestenave Prestação de Serviços Industriais S.A.” (die beide voortkomen uit de herstructurering van het bedrijf „Lisnave Estaleiros Navais de Lisboa S.A.”) tijdens de periode 1994-1999 van het Europees Sociaal Fonds (ESF) steun ontvangen voor de financiering van beroepsopleiding.

Aan „Gestenave Prestação de Serviços Industriais S.A.” werd in het kader van het operationele programma „Beroepsopleiding en werkgelegenheid” („Formação Profissional e Emprego”) een ESF-medefinanciering toegekend van 5 041 072 € voor een totaal van 842 000 opleidingsuren en 1542 begunstigden. De begunstigden waren actieve werknemers en werklozen (vroegere werknemers van Sodia). De werklozen konden door omschakelingsmaatregelen in „Gestenave” of andere ondernemingen worden geïntegreerd. De omschakelingsmaatregelen maakten ook projecten voor zelfstandige arbeid mogelijk.

Aan „Lisnave Estaleiros Navais S.A.” werd in het kader van het operationele programma „Modernisering van de economie” („Modernização do Tecido Económico”), deelprogramma „Industrie” (PEDIP II), een medefinanciering toegekend van 3 711 295 € voor een totaal van 501 000 opleidingsuren en 1907 begunstigden. De begunstigden waren actieve werknemers en ongeschoolde jongeren, bedoeld ter vervanging van de werknemers die in het kader van de omschakelingsmaatregelen vervroegd met pensioen waren gegaan. Door het teruglopende aantal bestellingen heeft het bedrijf „Lisnave” niet alle jongeren in dienst kunnen nemen en zich ervoor ingespannen dat andere ondernemingen van de sector of de streek dit zouden doen. „Lisnave” heeft daartoe een waarnemingspost voor de werkgelegenheid opgericht die de inzetbaarheid van deze jongeren op de arbeidsmarkt moet observeren. Hoewel de thans beschikbare gegevens beperkt zijn, mag hiervan toch een positief resultaat worden verwacht.

(2001/C 72 E/013)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0980/00
van Hartmut Nassauer (PPE-DE) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Discriminerende bepalingen in het vermogensrecht van meerdere kandidaat-lidstaten

Met de toetreding tot de Europese Unie geldt voor de huidige kandidaat-lidstaten een vermogensrecht dat in overeenstemming is met het *acquis communautaire*. Dit houdt in dat discriminerende bepalingen, met name op het gebied van het restitutie- en het privatiseringsrecht, beschouwd moeten worden als strijdig met het Gemeenschapsrecht.

Tot dusverre heeft de Commissie nog geen allesomvattend antwoord gegeven op de vraag in hoeverre het privatiserings-, schadeloostellings- en restitutierecht in de landen die toetreding tot de Europese Unie nastreven, rechtmatig is. Deelt de Commissie de opvatting dat een Witboek over deze materie, die alle kandidaat-lidstaten aangaat, zou bijdragen tot meer rechtszekerheid?

(2001/C 72 E/014)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0981/00
van Hartmut Nassauer (PPE-DE) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Discriminerende bepalingen in het vermogensrecht van de Tsjechische Republiek

Klopt het dat het voor uitbreidingszaken verantwoordelijke Commissielid Verheugen bij een recent bezoek aan Tsjechië gezegd heeft dat de Commissie erop zal toezien dat er, met name waar het de restitutie betreft, in de Tsjechische Republiek in de reeds aanhangig gemaakte gevallen en in toekomstige gevallen geen discriminerende werking uitgaat van het voortbestaan van bepaalde wetten en decreten uit de jaren 1945 en 1946?

(2001/C 72 E/015)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0982/00
van Hartmut Nassauer (PPE-DE) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Juridische ontwikkelingen in het vermogensrecht van afzonderlijke kandidaat-lidstaten

Is de Commissie van mening dat de in de Tsjechische Republiek geldende wet inzake de restitutie van onteigend vermogen, alsmede het onlangs door de Poolse regering aangenomen voorstel voor een herprivatiseringswet, met name met het oog op de uitsluitingscriteria, en dan vooral de bepalingen betreffende de nationaliteit, in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Verheugen namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0980/00, E-0981/00 en E-0982/00

(15 mei 2000)

Het EG-Verdrag bepaalt dat het de regeling van het eigendomsrecht in de lidstaten onverlet laat (artikel 295 — ex-artikel 222). De Commissie is bijgevolg niet bevoegd om tussen te komen in kwesties die verband houden met de teruggave van eigendom in een huidige of toekomstige lidstaat.

De Commissie is dan ook niet van plan om een Witboek over deze kwestie te publiceren.

Om bovengenoemde redenen is het niet aan de Commissie een standpunt in te nemen ten aanzien van de specifieke gevallen die door de geachte Afgevaardigde aan de orde zijn gesteld.

(2001/C 72 E/016)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1035/00
van Ulla Sandbæk (EDD) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreft: WTO

Enkele ontwikkelingslanden hebben grote moeite om hun verbintenissen uit de Uruguayronde na te komen. Verbintenissen bijvoorbeeld inzake het bepalen van de douanewaarde en de intellectuele eigendom vergen immers snelle toepassingssystemen die de geïndustrialiseerde landen al jarenlang ontwikkelen en aanzienlijke kosten met zich brengen.

Zal de EU positief reageren op verzoeken om de termijn voor de naleving van deze overeenkomsten te verlengen?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(17 mei 2000)

De Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPs) heeft minimumrechten vastgesteld voor de houders van rechten, inclusief op het gebied van de handhavingsmechanismen, gebied waarbij overheidsinstanties rechtstreeks zijn betrokken.

Er zijn overgangperiodes overeengekomen teneinde alle leden van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in staat te stellen te zorgen voor de nodige met de TRIPs verenigbare regelgeving. 1 januari 2000 was de datum waarop de ontwikkelingslanden die lid van de WTO zijn en de leden aan welke een overgangsperiode was toegestaan, moesten voldoen aan hun verplichtingen voortvloeiende uit de TRIPs-Overeenkomst. De minstontwikkelde landen die lid van de WTO zijn, kunnen profiteren van een overgangsperiode tot 1 januari 2006.

Op het specifieke gebied van de douane zijn zowel de ontwikkelde als de ontwikkelingslanden doende de douaneprocedures te vereenvoudigen en te moderniseren om de grenscontrole en grensregelgeving inzake handhaving te verbeteren. De grensregelgevingsmaatregelen van de TRIPs-Overeenkomst introduceren moderne handelbevorderende douanetechnieken en stellen de douane in staat hun middelen te concentreren op betere opsporing van verboden goederen of goederen waarop beperkingen rusten, zoals goederen die inbreuk maken op intellectuele eigendomsrechten (IPR).

Ter vergemakkelijking van de tenuitvoerlegging door de ontwikkelingslanden en de minstontwikkelde landen van de TRIPs-Overeenkomst, inclusief grensregelgevingsmaatregelen inzake handhaving, verlenen de ontwikkelde landen technische en financiële samenwerking. Dit omvat mede bijstand bij de opstelling van intellectuele eigendomsrechten en wet- en regelgeving inzake handhaving. Ook omvat het steun ter versterking van nationale bureaus, inclusief de opleiding van personeel. De ontwikkelingslanden werden in de gelegenheid gesteld in deze om bijstand te verzoeken in het kader van het gezamenlijk initiatief tot technische samenwerking van de WTO en de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom (WIPO).

Het standpunt van de Commissie is dat de overgangperiodes voor ontwikkelingslanden niet moeten worden verlengd, aangezien zij een essentieel onderdeel van de Uruguay Ronde-onderhandelingen vormen, maar dat bijstand en internationale samenwerking in het kader van een geheel van handelsbevordering moeten worden verhoogd.

Anders dan voor de situatie ten aanzien van de TRIPs-Overeenkomst geldt, waren er evenwel voor de douanewaardebepaling vele verzoeken om over meer tijd voor de tenuitvoerlegging te kunnen beschikken. Anders dan voor de TRIPs-Overeenkomst geldt, wordt in de Overeenkomst inzake de bepaling van de douanewaarde, die weliswaar pas vanaf 2000 van toepassing is, expliciet erkend dat sommige landen extra tijd nodig kunnen hebben. De Gemeenschap toonde zich soepel bij het toekennen van extra tijd voor de tenuitvoerlegging en bevindt zich in de voorste gelederen van de WTO-leden die bereid zijn technische bijstand te bieden om ontwikkelingslanden in de aanvullende overgangsperiode de overeenkomst te helpen uitvoeren. De Gemeenschap stelt zich eveneens soepel en welwillend op ten aanzien van andere terreinen waarop afzonderlijke landen uitvoeringsproblemen kunnen hebben, zoals op dat van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van investeringsmaatregelen (TRIMs) en dat van de Overeenkomst inzake

sanitaire en fytosanitaire maatregelen en heeft, tezamen met de Verenigde Staten, Japan en Canada, voorstellen gedaan voor de toekenning van verlengingen per geval, wanneer landen een uitvoeringsplan indienen dat de Gemeenschap, waar nodig, via de verlening van bijstand zal steunen.

(2001/C 72 E/017)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1047/00
van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreft: Overdracht van 3 000 m.t. ansjovis tussen Frankrijk en Portugal

In het jaarlijks wetenschappelijk verslag van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (CIEM) wordt aanbevolen onverwijld drastische maatregelen te treffen om de instandhouding van bepaalde soorten, waaronder ansjovis, te garanderen, omdat de reproductie de laatste twee jaren niet bevredigend is geweest. Daarom wordt voorgesteld de vangst van deze soorten van januari tot juni 2000 te verbieden.

Commissaris Fischler heeft de Raad een beperking met 85 % van de totale toegestane vangsten (TAC's) en de quota voor deze vissoort voorgesteld. De Raad heeft de beperking uiteindelijk op 51 % vastgesteld, maar heeft, ondanks de alarmerende conclusies van het verslag, die de Commissie onderschrijft, de mogelijkheid opgelaten van uitwisseling tussen Portugal en Frankrijk van een quotum van 3 000 m.t.

De Raad heeft reeds in 1995 ingestemd met de overdracht van 5 000 m.t. tussen beide landen. Spanje heeft daartegen verzet aangetekend, maar deze klacht werd in oktober 1999 door het Europese Hof van Justitie verworpen.

Gezien de alarmerende situatie van de bestanden, is de betrokken Spaanse sector van plan zelf beroep in te stellen, samen met een aantal regeringen van de regio's van de betrokken vloten.

Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van het voornemen van de betrokken sector om bij het Hof van Justitie verzet aan te tekenen tegen het besluit van de Raad om de overdracht van een quotum tussen Portugal en Frankrijk toe te staan?

Wat vindt zij van het voorstel van het wetenschappelijk comité om vóór het begin van elk visseizoen de voorraden door een comité van experts te laten evalueren, en op basis daarvan het jaarlijkse quotum en de maximaal toegestane vangsten voor ansjovis vast te stellen?

Is de Commissie niet van oordeel dat de vaststelling van een quotum voor een periode van zes maanden deze sector destabiliseert en een adequate planning van het visseizoen onmogelijk maakt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 juni 2000)

De Commissie is van mening dat de overdracht van Portugal naar Frankrijk van een deel van het ansjovisquotum, op grond van voetnoot (2) met betrekking tot het ansjovisbestand in de gebieden VIIIc en IXa van de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (ICES) die voorkomt in bijlage I D van Verordening (EG) nr. 2742/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling, voor het jaar 2000, van de vangstmogelijkheden die gelden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de wateren van de Gemeenschap en, wat de vaartuigen van de Gemeenschap betreft, in andere wateren met vangstbeperkingen, tot vaststelling voorts van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 66/98⁽¹⁾, een onderdeel is van het beheer van de ansjovisbestanden dat in overeenstemming is met de wetgeving en principes van de Gemeenschap en een goede basis vormt om te komen tot een billijk evenwicht tussen de behoeften van de visserijsector van Frankrijk en die van Spanje.

Daarom heeft de Commissie verzocht om in de zaak T-54/00, Federación de Cofradías de Guipúzcoa versus de Raad, waarin tegen genoemde overdracht verzet wordt aangetekend, als interveniënt te worden toegelaten ter ondersteuning van de Raad.

Met betrekking tot de suggestie van wetenschapsmensen om de ansjovisbestanden aan het begin van het visseizoen te laten evalueren, om halverwege het jaar een besluit te kunnen nemen over de totale toegestane vangsten (TAC's) zij erop gewezen dat de Commissie deze aanpak voor 2000 al heeft gevolgd en dat zij momenteel de mogelijkheid onderzoekt om deze aanpak als beheersstrategie aan te nemen voor het geval er signalen zijn dat een visbestand gevaar loopt. Het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij is in deze om advies gevraagd.

Ook de Commissie is van mening dat de vaststelling van een voorlopige TAC, die dan in de loop van het jaar na ontvangst van een wetenschappelijke evaluatie wordt herzien, voor de visserijsector tot problemen kan leiden. Daarom is de Commissie voornemens om zo'n werkwijze te reserveren voor gevallen waarin sprake is van een biologisch gevaarlijke situatie. In normale omstandigheden wordt de voorkeur gegeven aan de traditionele aanpak van een jaarlijkse TAC.

(¹) PB L 341 van 31.12.1999.

(2001/C 72 E/018)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1049/00
van Olivier Dupuis (TDI) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: OLAF

Kan de Commissie, naar aanleiding van het antwoord van commissaris Kinnock op vraag E-0262/00 (¹),

- mededelen of sinds de oprichting van de UCLAF onder het personeel van de UCLAF en het OLAF gedragingen zijn vastgesteld strijdig met artikel 28 van het Statuut en de artikelen 12, lid 2 en 55 van de Regeling van toepassing op de overige personeelsleden? Zo ja, kan de Commissie, met inachtneming van de vertrouwelijkheid van de gegevens, aangeven om welke feiten het gaat en welke maatregelen zij heeft genomen?
- bevestigen dat zij, wanneer de lasterlijke aard van een beschuldiging vast is komen te staan, niet rechtstreeks wenst op te treden tegen degene die zich hieraan schuldig heeft gemaakt, maar de verdediging op grond van artikel 24 overlaat aan de ambtenaar tegen wie de laster is gericht?

Kan de Commissie voorts aangeven welke steun zij de belasterde ambtenaar kan bieden uit hoofde van artikel 24? Hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat een OLAF-ambtenaar die uit hoofde van zijn functie over geheime informatie beschikt en tegelijkertijd lid is van een vakbond niet verzeild kan raken in een deontologisch conflict (van belangen of bevoegdheden)?

(¹) PB C 374 E van 28.12.2000, blz. 48.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(23 mei 2000)

Voordat een nieuwe ambtenaar wordt aangesteld, gaat de Commissie, aan de hand van de door de kandidaten verstrekte documenten, na of aan de basisvoorwaarden, die zijn vastgesteld in artikel 28 van het Statuut van de ambtenaren en in de artikelen 12, lid 2, en 55 van de Regeling van toepassing op de overige personeelsleden, is voldaan. De Commissie beschikt niet over informatie dat ambtenaren of andere personeelsleden die voor de Eenheid voor Coördinatie van de fraudebestrijding (UCLAF) werken, niet zouden voldoen aan deze voorwaarden.

Volgens het Statuut heeft de directeur van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) als het tot aanstelling bevoegd gezag van OLAF-ambtenaren gelijkaardige verplichtingen. Een inbreuk op het Statuut door OLAF-ambtenaren wordt derhalve volgens dezelfde tuchtprocedure behandeld als onwettig gedrag van een Commissie-ambtenaar. Hoewel de directeur van OLAF de Commissie heeft laten weten dat niets erop wijst dat ambtenaren of overige personeelsleden die voor OLAF werken niet zouden voldoen aan de hierboven genoemde regels, heeft hij er wel op gewezen dat een tuchtprocedure loopt in verband met het mogelijke wangedrag van een OLAF-ambtenaar. Hierin is op dit ogenblik nog geen eindbeslissing genomen en de Commissie kan het geachte parlementslid dan ook geen nadere informatie geven.

Als er ernstige ongegronde beschuldigingen zijn tegen de professionele integriteit van een ambtenaar, moet de administratie op grond van artikel 24 van het Statuut de nodige stappen ondernemen om de goede naam van de betrokken ambtenaar te herstellen. Voor die gevallen beschikt de administratie over een ruime discretionaire bevoegdheid, die getoetst kan worden bij de Gemeenschapsrechter in de keuze van de manier en de middelen om de ambtenaar bijstand te verlenen. Ze moet deze beweringen weerleggen en al het mogelijke doen om de goede naam van de betrokken ambtenaar te herstellen. De bijstand uit hoofde van artikel 24 kan daarom verschillende vormen krijgen naargelang de soort bedreiging of handeling en de wensen van het slachtoffer.

Op grond van artikel 17 is een ambtenaar verplicht tot de meest strikte geheimhouding met betrekking tot alle feitelijke gegevens en inlichtingen welke in de uitoefening van zijn functie of ter gelegenheid daarvan te zijner kennis komen. Geheime informatie die door een OLAF-ambtenaar ter kennis is gekomen, mag bijgevolg niet worden gebruikt voor andere doeleinden dan de uitvoering van de taken welke hem zijn toevertrouwd.

De directeur van het Bureau moet de nodige organisatorische maatregelen nemen als hij meent dat er mogelijk deontologische conflicten kunnen ontstaan tussen de verplichtingen van een ambtenaar en diens activiteiten in een vakbond.

(2001/C 72 E/019)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1051/00
van Brigitte Langenhagen (PPE-DE) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreft: Minimummaten voor platvis overeenkomstig EU-verordening 850/98

In de nieuwe EU-verordening 850/98⁽¹⁾ ontbreken in bijlage XII de in de oude verordening nog opgenomen minimummaten voor verschillende platvissen (tarbot, griet, tongschar, hondstong, bot en schar). Kan de Commissie in dit verband de volgende vragen beantwoorden:

1. Is de vermelding van de minimummaten van de genoemde vissoorten vergeten, of zijn deze minimummaten inderdaad afgeschaft?
2. Wanneer ze zijn afgeschaft, welke redenen hebben de Commissie tot deze stap bewogen?
3. Deelt de Commissie de mening dat met het oog op het behoud van de visstand voor elke consumptievis een minimummaat dient te gelden, opdat de vissen minstens eenmaal kunnen paaien?
4. Is de Commissie zich ervan bewust dat ondermaatse vis op grond van het geringe vleesaandeel niet kan worden afgezet?
5. Deelt de Commissie derhalve de mening dat de minimummaat voor schol niet tot beneden 25 cm mag worden verlaagd met het oog op de indeling als consumptiegoed?

⁽¹⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 63.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(31 mei 2000)

De minimummaten zijn doelbewust weggelaten. De lidstaten hebben daarmee namelijk ingestemd bij de besprekingen over de herziening van de technische maatregelen voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan die waren vastgesteld in Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad van 30 maart 1998 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen.

Bij de herziening van de technische maatregelen heeft de Commissie er vooral naar gestreefd de selectiviteit van het vistuig voor de belangrijkste vissoorten in de wateren van de Gemeenschap zoveel mogelijk te verbeteren. Op enkele kleine uitzonderingen na zijn de in bijlage XII bij Verordening (EG) nr. 850/98 vermelde vissoorten die waarop het meeste gevestigd wordt. De Commissie heeft vervolgens, ook hier in de mate van het mogelijke, geprobeerd een minimummaat bij aanvoer voor deze soorten vast te stellen die afgestemd is op de selectiviteit van het voor de vangst ervan gebruikte vistuig.

De door het geachte parlementslid vermelde platvissoorten behoren niet tot de belangrijkste vissoorten. Exemplaren van de platvissoorten worden gevangen met vistuig dat primair wordt ingezet om vis van de belangrijkste soorten te vangen. Bijna alle gevangen vis die vervolgens weer in zee teruggezet wordt, ook die van de door het geachte parlementslid genoemde soorten, is of dood of stervend. Het terugzetten van deze vis draagt dus weinig of niets bij tot de instandhouding van deze soorten.

Vaststelling van een zodanige minimummaat bij aanvoer voor elke soort dat gewaarborgd is dat de exemplaren van een soort minstens eenmaal kunnen paaien, vergt goedkeuring van heel grote maaswijdten om zo te voorkomen dat de vis gevangen en gedood wordt voordat hij geslachtsrijp is. Om bijvoorbeeld voor schol aan de door het geachte parlementslid gesuggereerde voorwaarden te voldoen, zou de maaswijdte op meer dan 130 mm vastgesteld moeten worden. Met een dergelijke maaswijdte zou echter maar weinig tong worden gevangen. Schol wordt zeer vaak samen gevangen met tong, waarvoor de optimale maaswijdte 80 mm bedraagt. Wanneer deze maaswijdte gebruikt wordt bij de gemengde schol- en tongvisserij, wordt schol met een lengte van 17 cm of meer gevangen. De grootte van paarijpe schol ligt echter ruim boven 17 cm. Er bestaat geen bevredigende oplossing voor dit probleem, evenmin als voor vele soortgelijke problemen bij andere gemengde visserijen.

„Ondermaatse” vis mag niet worden aangevoerd, maar moet in zee teruggezet worden omdat hij kleiner is dan de in Verordening (EG) nr. 850/98 voorgeschreven minimummaat. Vis waarvoor geen minimummaat bepaald is, mag, maar hoeft niet worden aangevoerd. Vissers mogen ondermaatse vis die niet verkocht kan worden, terug in zee zetten. Wanneer er echter een markt voor deze vis is, is het beter hem aan te landen en op de markt te brengen dan hem dood of stervend terug in zee te zetten.

Bij visserij met een maaswijdte van 80 mm wordt samen met tong veel schol gevangen. In dat geval wordt schol met een lengte van 17 cm of meer gevangen. Daarom heeft de Commissie eerst voorgesteld een minimummaat van 17 cm voor schol te bepalen. Uiteindelijk is in het compromis een minimummaat van 22 cm vastgesteld. Wanneer nu een minimummaat van 25 cm zou worden bepaald, zou alle schol met een lengte van 17 tot 24 cm, dood of stervend, in zee teruggezet moeten worden. Dit zou weinig of niets bijdragen tot de instandhouding van schol.

Ook zij erop gewezen dat er niet zoiets bestaat als „consumptievis”: haring van bepaalde conditie buiten beschouwing gelaten, kan aangevoerde vis voor om het even welk gebruik worden bestemd.

(2001/C 72E/020)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1052/00
van Brigitte Langenhagen (PPE-DE) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betref: EU-verordening 850/98: controle op de voorschriften overeenkomstig titel III, artikel 29 (maximaal motorvermogen van 221 kW)

Ter bescherming van de platvisbestanden zijn in verordening 850/98⁽¹⁾ zogeheten platviszones aangegeven, waarbinnen slechts met een relatief gering motorvermogen (max. 221 kW) mag worden gevestigd. De Germanische Lloyd heeft echter verklaard dat alle motorsoorten, en met name motoren met elektronische injectiesystemen, ondanks alle controles en verzegeling van de motoren kunnen worden gemanipuleerd, in de zin dat het vermogen tot boven de maximumgrens kan worden verhoogd.

Kan de Commissie in dit verband de volgende vragen beantwoorden:

1. Acht de Commissie de controle op het motorvermogen toereikend, ofschoon er aanwijzingen zijn van mogelijkheden tot manipulatie ondanks verzegeling?
2. Deelt de Commissie de mening dat technische voorschriften (bijvoorbeeld aantal voorkettingen voor het net) ten eerste gemakkelijker en sneller kunnen worden gecontroleerd en ten tweede minder gevoelig zijn voor manipulaties, en bovendien evenzeer bijdragen tot de bescherming van de bestanden?

3. Hoe en met welke resultaten controleert de Commissie de controlemaatregelen harerzijds, en welke maatregelen zijn er om tekortkomingen op te heffen?

(¹) PB L 318 van 27.11.1998, blz. 63.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(12 mei 2000)

1. De Commissie is zich er terdege van bewust dat het motorvermogen op vele manieren kan worden gemanipuleerd en dat daardoor de controle op het motorvermogen wellicht nooit geheel toereikend zal zijn. Voorschriften tot vaststelling van een maximumgrens voor het motorvermogen voor boomkorvaartuigen zijn evenwel noodzakelijk en zijn vervat in artikel 29 van Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad van 30 maart 1998 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen (¹).

2. Technische voorschriften zijn misschien gemakkelijker en sneller te controleren. Als de maximumgrens voor het motorvermogen echter volledig door dergelijke voorschriften wordt vervangen, zouden vaartuigen, ongeacht grootte en motorvermogen, in de zogenaamde scholbox kunnen binnenvaren, waardoor deze eigenlijk overbodig zou worden en het effect van de maatregelen voor de instandhouding van jonge schol gedeeltelijk of geheel verloren zou gaan. De Commissie is bereid na te gaan of nog andere technische maatregelen — waaronder de door het geachte parlementslid voorgestelde maatregelen — kunnen worden genomen ter aanvulling van de beperking van het motorvermogen.

3. De controle op en de rechtshandhaving ten aanzien van de communautaire voorschriften valt onder de bevoegdheid van de lidstaten. Als een lidstaat een vaartuig onderschept dat de voorschriften overtreedt, moet deze lidstaat passende gerechtelijke maatregelen treffen. Helaas hebben sommige lidstaten niet altijd gebruik gemaakt van de maatregelen die zij kunnen nemen om te controleren of de wettelijke voorschriften worden overtreden, bijvoorbeeld de controle van het brandstofverbruik van het vaartuig.

De inspectiedienst van de Commissie moet erop toezien dat de lidstaten hun verplichtingen op passende wijze nakomen. De Commissie heeft de laatste jaren op dit punt een aantal onderzoeken verricht, op grond waarvan zij vermoedt — echte bewijzen ontbreken echter — dat er tekortkomingen zijn. Om daaraan een einde te maken dient te worden nagegaan hoe het motorvermogen in alle lidstaten op dezelfde wijze kan worden gemeten, waarbij er ook aan moet worden herinnerd dat tussen de lidstaten aanzienlijke verschillen bestaan terzake van de juridische interpretatie van de voorwaarden om het motorvermogen te bepalen.

De Commissie neemt momenteel maatregelen om een Europese norm voor de meting van het motorvermogen van vaartuigen te ontwerpen en zal wellicht in een volgend stadium communautaire voorschriften voorstellen om het gebruik van deze norm op te leggen.

(¹) PB L 125 van 27.4.1998.

(2001/C 72 E/021)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1093/00 van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Antibiotica in kippeneieren

In de maanden november en december heeft het Italiaanse consumentenvakblad „Altroconsumo” in verschillende supermarkten van de steden Rome en Milaan 32 verschillende verpakkingen met eieren gekocht en de inhoud onderzocht. De onderzochte eieren vielen in de categorie A, het waren dus eieren, die vers moeten worden gegeten en die van de beste kwaliteit moeten zijn. Daarbij werden in negen gevallen de in eieren verboden antibiotica sulfonamide en chinolonderivaat aangetoond.

Tijdens de fok en ter voorkoming van ziekten krijgen de dieren geneesmiddelen. De eieren die in deze periode of onmiddellijk daarna worden gelegd, moeten begrijpelijkerwijze worden vernietigd. Dat geldt ook voor het geval dat de behandeling wordt stopgezet. Het is absoluut noodzakelijk een zekere termijn te laten verstrijken zodat de stoffen uit het organisme van de kippen kunnen worden uitgescheiden, en het is volstrekt duidelijk dat deze termijn niet in acht werd genomen. De consumptie van met antibiotica besmette eieren heeft tot gevolg dat bepaalde bacteriën resistenter worden en de mens aan deze stoffen went, waardoor de doeltreffendheid van antibiotica in geval van ziekte wordt ondergraven.

Kan de Commissie meedelen of deze problematiek haar bekend is en of zij maatregelen denkt te nemen om de bescherming van de consument en dus ook van de gezondheid van de burgers in de Unie te waarborgen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(9 juni 2000)

Overeenkomstig bijlage II van Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen in levende dieren en producten daarvan⁽¹⁾, dient er toezicht te worden gehouden met betrekking tot antibiotica, waaronder sulfonamiden en quinolonen, in eieren, ongeacht of deze stoffen reeds zijn goedgekeurd voor de behandeling van leghennen.

De Commissie heeft het Italiaanse nationale rapport met de resultaten over 1999 van het monitoringprogramma niet ontvangen.

Naar aanleiding van de vraag van het geachte parlementslid is aan de Italiaanse autoriteiten een vraag gericht over deze zaak en afhankelijk van het antwoord zullen maatregelen worden getroffen.

⁽¹⁾ PB L 125 van 23.5.1996.

(2001/C 72 E/022)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1115/00 van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Bescherming van dieren tijdens vervoer

In 1999 heeft de Commissie vijf rapporten over veterinaire missies naar diverse lidstaten gepubliceerd waaruit blijkt dat richtlijn 91/628/EEG van de Raad inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer⁽¹⁾ (zoals gewijzigd bij richtlijn 95/29/EG van de Raad⁽²⁾) op grote schaal wordt geschonden.

Welke stappen onderneemt de Commissie om de lidstaten erop te wijzen dat:

1. zij routeplannen van de hand moeten wijzen waarin geen voorzieningen zijn opgenomen om schapen en runderen na een reistijd van 29 uur te lossen, te voederen en te drinken en 24 uur te laten rusten;
2. „eenvoudige” voertuigen die niet voldoen aan verordening 411/98 van de Raad⁽³⁾, niet mogen worden gebruikt om dieren langer dan 8 uur te vervoeren?

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991, blz. 17.

⁽²⁾ PB L 148 van 30.6.1995, blz. 52.

⁽³⁾ PB L 52 van 21.2.1998, blz. 8.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(22 mei 2000)

De Commissie is zich ervan bewust dat nog steeds vervoer van dieren in de Gemeenschap plaatsvindt dat niet in overeenstemming is met de bepalingen van Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 95/29/EG⁽²⁾ van 29 juni 1995.

De toepassing van de communautaire wetgeving valt onder de bevoegdheid van de lidstaten. Deskundigen van de Commissie voeren echter van tijd tot tijd ter plaatse controles uit om na te gaan of de richtlijn op dezelfde wijze wordt uitgevoerd en om te controleren of de bevoegde instanties van de lidstaten toezicht houden op de naleving van de bepalingen die daarin zijn vastgesteld.

Goedkeuring van onjuiste routeplannen door de autoriteiten en gebruik van voertuigen die niet voldoen aan Verordening (EG) nr. 411/98 van de Raad van 16 februari 1998 tot vaststelling van aanvullende normen betreffende de bescherming van dieren voor wegvoertuigen die worden gebruikt voor het vervoer van dieren bij reizen van meer dan 8 uur⁽³⁾, zijn overtredingen die bij controlebezoeken van het Voedsel- en Veterinair Bureau (VVB) van de Commissie zijn vastgesteld. Er zijn al enkele procedures tegen Griekenland ingeleid met betrekking tot de bescherming van dieren tijdens het vervoer en momenteel worden enkele procedures tegen andere lidstaten voorbereid.

Intussen heeft de Commissie recentelijk verscheidene bijkomende maatregelen getroffen om de verschillende aspecten ten aanzien van de bescherming van dieren tijdens het vervoer te verbeteren.

Artikel 13 van Richtlijn 91/628/EEG van de Raad, gewijzigd bij Richtlijn 95/29/EG, bepaalt dat de Commissie bij de Raad een verslag moet indienen, eventueel vergezeld van voorstellen, betreffende de ervaringen van de lidstaten sinds de tenuitvoerlegging van de richtlijn. Het verslag wordt nog vóór juni 2000 aan de Raad voorgelegd. Daarin wordt alle beschikbare informatie verwerkt en met name de door het geachte parlementslid genoemde bevindingen van de VVB-controlebezoeken. De Commissie zal voorstellen indienen om de huidige wetgeving te wijzigen met het oog op een betere rechtshandhaving in het licht van de conclusies van het bovengenoemde verslag.

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991.

⁽²⁾ PB L 148 van 30.6.1995.

⁽³⁾ PB L 52 van 21.2.1998.

(2001/C 72 E/023)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1159/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Etikettering is op verschillende terreinen, ook op het terrein van de voedselveiligheid, een thema geworden van de handelspolitiek. De Commissie streeft multilaterale richtlijnen voor etikettering na (onderdeel 99). Het is evident voor geïmporteerde levensmiddelen dezelfde etiketteringsregels toe te passen als voor levensmiddelen die geproduceerd zijn in de EU.

Zal de Commissie ernaar streven dat multilaterale etiketteringsrichtlijnen op zijn minst gelijkwaardig zijn aan EU-richtlijnen? Zo ja, werden reeds stappen in die richting gezet op de internationale fora? Zo neen, waarom staat de Commissie afkerig tegenover gelijkwaardige multilaterale etiketteringsrichtlijnen en over welke alternatieven beschikt de Commissie om voor geïmporteerde levensmiddelen dezelfde etiketteringsregels toe te passen als voor levensmiddelen die geproduceerd zijn in de EU?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(16 juni 2000)

Het beleid van de Commissie is erop gericht dat verplichte etikettering op gelijke wijze moet worden toegepast op communautaire producten en ingevoerde producten uit derde landen. De huidige communautaire wetgeving inzake de voedsletikettering bevat reeds algemene en specifieke regels die van toepassing zijn op zowel communautaire als ingevoerde producten. Tot op heden staan deze eisen niet ter discussie. Desondanks zijn er belangrijke factoren waarmee rekening gehouden moet worden in het kader van de internationale handel.

Etikettering is een algemene term en kan om diverse redenen worden toegepast: informatie voor de consument over inhoud, productiemethoden en ingrediënten, waarschuwingen voor potentiële gezondheidsrisico's (mogelijke aanwezigheid van allergenen). Etikettering valt onder de sanitaire en fytosanitaire overeenkomst van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), waar het rechtstreeks in verband wordt gebracht met voedselveiligheid. Het valt ook onder de WTO-overeenkomst inzake technische handelsbarrières, of zelfs onder de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (GATT). De overeenkomst inzake technische handelsbarrières moet ervoor zorgen dat technische maatregelen geen belemmering vormen voor de internationale handel. Handelsbeperkende maatregelen zijn alleen toegestaan indien zij een legitiem doel dienen. Consumenteninformatie wordt tot dusver niet expliciet genoemd in de lijst van technische handelsbarrières bij de overeenkomst, maar gezondheidsaspecten en de preventie van misleidende praktijken worden wel expliciet genoemd. Dit betekent niet dat consumenteninformatie niet beschouwd kan worden als een legitiem doel in het kader van de overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen, aangezien ten eerste de overeenkomst etikettering toestaat wanneer het wordt gebruikt om misleidende praktijken te voorkomen, en ten tweede, omdat deze lijst van legitieme doelstellingen niet uitputtend is.

De Commissie streeft naar multilaterale besprekingen om internationale overeenstemming over deze kwesties te bereiken. De Codex Alimentarius heeft algemene en specifieke normen voor enkele productcategorieën ingesteld. De Commissie neemt deel aan de Codex-bijeenkomsten en zal, samen met de lidstaten, haar best blijven doen om een overeenkomst te bereiken die voldoet aan de eisen van de Gemeenschap op het gebied van de bescherming van de volksgezondheid en van consumenteninformatie.

(2001/C 72 E/024)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1169/00

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(10 april 2000)

Betreft: Gemuteerde katoenzaden

De invoer en teelt van zaden die genetische modificatie hebben ondergaan zijn in de Europese Unie op grond van de communautaire richtlijnen 90/220⁽¹⁾ en 98/95⁽²⁾ verboden. Naar verluidt zijn in Griekenland zaden ingevoerd van conventionele variëteiten die ook gemuteerde zaden bevatten. Volgens informatie van de Vereniging van officiële instanties voor de certificering van zaden (AOSCA), de bevoegde internationale instantie voor certificering van zaden, verstrekken de VS geen certificaat dat de uit dit land ingevoerde zaken vrij zijn van genetisch gemodificeerd materiaal.

Kan de Commissie, overwegende dat de Europese wetgeving de handel in en het gebruik van gemuteerde zaden verbiedt de volgende vragen beantwoorden?

1. Is zij voornemens de invoer in de EU uit de VS en andere landen van katoen- en andere zaden waarvan niet officieel is vastgesteld dat zij geen genetisch gemodificeerd materiaal bevatten te verbieden?
2. Kunnen de lidstaten op grond van de geldende communautaire wetgeving eenzijdig de invoer van deze zaden verbieden?

⁽¹⁾ PB L 117 van 8.5.1990, blz. 15.

⁽²⁾ PB L 25 van 1.2.1999, blz. 1.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 juni 2000)

1. Tot nu toe is geen toestemming gegeven om op grond van Deel C van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu, in de Gemeenschap genetisch gemodificeerde katoenvariëteiten op de markt te brengen. Momenteel loopt voor twee aanvragen met betrekking tot het op de markt brengen van katoen die resistent is tegen insecten en tegen onkruidbestrijdingsmiddelen de goedkeuringsprocedure krachtens de richtlijn.

Krachtens de huidige communautaire wetgeving is het op de markt brengen, waaronder begrepen de invoer, van zaden die bestaan uit genetisch gemodificeerd materiaal — dan wel dergelijk materiaal bevatten — dat in de Gemeenschap nog niet is goedgekeurd krachtens Richtlijn 90/220/EEG van de Raad of krachtens equivalente productspecifieke communautaire bepalingen, verboden. Dit geldt ook voor zaden van conventionele variëteiten die onzuiverheden bevatten van niet-goedgekeurd genetisch gemodificeerd materiaal.

Zoals vermeld in punt 77 van de bijlage bij het witboek van de Commissie over voedselveiligheid ⁽¹⁾ is de Commissie voornemens om in het kader van de bestaande communautaire wetgeving inzake zaden normen voor zuiverheid aan te nemen die betrekking hebben op de toevallige aanwezigheid van genetisch gemodificeerde zaden, alsmede specifieke etiketteringseisen voor zaden vast te stellen ten aanzien van genetisch gemodificeerd materiaal. Hierdoor zou worden gewaarborgd dat voor katoen deze normen en etiketteringseisen een onderdeel worden van de officiële procedure die voor de certificering van in de Gemeenschap geproduceerde zaden is vastgesteld in Richtlijn 69/208/EEG. Dezelfde maatregelen zouden ook worden opgenomen in de equivalentieregeling voor zaden die de eisen bepaalt voor zaden die in de Gemeenschap worden ingevoerd en die voor katoen wordt vastgesteld op basis van dezelfde richtlijn.

Tot die tijd moeten de autoriteiten van de lidstaten ingevolge hun algemene verplichting om toe te zien op de naleving van de communautaire wetgeving, het risico van de mogelijke aanwezigheid van niet-goedgekeurd genetisch gemodificeerd materiaal beoordelen en, in geval van verdenking, adequate tests uitvoeren om verontreinigde partijen te onderscheppen en te voorkomen dat ze op de markt worden gebracht en worden gebruikt.

Onder deze omstandigheden wil de Commissie voorlopig niet voorstellen de invoer van zaden te verbieden alleen omdat ze niet vergezeld gaan van een officieel certificaat van het exporterende land waarin wordt verklaard dat de zaden geen genetisch gemodificeerd materiaal bevatten.

2. Lidstaten kunnen naast de verplichte controles die krachtens de desbetreffende communautaire bepalingen vereist zijn, eenzijdig andere controles op de naleving van communautaire wetgeving opnemen in de procedures die van toepassing zijn op import uit derde landen en in geval van bevindingen die bevestigen dat de communautaire wetgeving niet wordt nageleefd, passende maatregelen nemen. Het loutere feit dat er in het exporterende land geen officiële certificering bestaat van het type waarnaar in de eerste vraag van het geachte parlementslid wordt verwezen, biedt echter voor lidstaten geen basis om de invoer van zaden eenzijdig te verbieden.

⁽¹⁾ COM(1999) 719 def.

(2001/C 72E/025)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1170/00
van Arlindo Cunha (PPE-DE) aan de Commissie

(10 april 2000)

Betreft: Melkquota in Portugal

1. In Portugal is de productie van koeienmelk met name in 1999 drastisch gestegen. Dit geldt vooral voor bepaalde gebieden van Portugal, zoals de autonome regio van de Azoren.
2. Er zijn aanwijzingen voor dat de melkproductie gedurende het verkoopseizoen 1999/2000 de referentiehoeveelheid voor Portugal zal overschrijden. Volgens sommigen die in deze bedrijfstak werkzaam zijn zal deze referentiehoeveelheid met meer dan 100 000 ton worden overschreden.
3. Het is dan ook bevreemdend dat de Portugese regering dit probleem niet net als andere landen heeft getracht op te lossen bij de onderhandelingen over de hervorming van het GLB in het kader van Agenda 2000, aangezien er toen al voldoende aanwijzingen voor bestonden dat Portugal wat zijn melkquota betreft voor ernstige problemen stond.

4. Op 13 maart jl. heeft de regering in een mededeling van de staatssecretaris voor landbouwmarkten en voedselkwaliteit verklaard dat hij de Commissie van de EU op grond van 299, lid 2 van het VEU en in het kader van het beleid voor ultraperifere regio's om een verhoging van 125 000 ton van de melkquota voor de autonome regio van de Azoren had verzocht, zonder daarbij het huidige nationale melkquotum van Portugal in gevaar te brengen.

Kan de Commissie in het licht hiervan mededelen of de Portugese regering reeds stappen bij de bevoegde diensten van de Commissie heeft ondernomen, om over een verhoging van de Portugese quota te onderhandelen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 mei 2000)

Geruchten dat Portugal in 1999/2000 de melkquota zal overschrijden zijn ook de Commissie ter ore gekomen. Deze overschrijding zou onder andere worden veroorzaakt doordat de productie op de Azoren is toegenomen. Waarschijnlijk komen de precieze cijfers echter niet beschikbaar vóór de datum waarop de lidstaten volgens de voorschriften de definitieve gegevens over het verkoopseizoen 1999/2000 aan de Commissie moeten mededelen, d.w.z. uiterlijk 31 augustus 2000.

In dit opzicht bevinden de Azoren zich in een bijzondere situatie: van alle ultraperifere regio's is de Azoren de enige regio die veel meer produceert dan de plaatselijke consumptie. De overschotten worden geëxporteerd naar het vasteland, waar er een reëel risico bestaat op interventieaankopen ten laste van de communautaire begroting. Alle overige ultraperifere regio's zijn netto-importeurs en hun totale productie bedraagt slechts een twintigste van die van de Azoren.

De Portugese regering heeft de Commissie documenten van november 1999 en maart 2000 overgelegd betreffende de herziening van het Poseima-programma en de toepassing van artikel 299, lid 2 (ex-artikel 227) van het EG-Verdrag, maar daarin wordt niet gesproken over de kwestie van de melkquota. In de afgelopen maanden is dit probleem alleen aangesneden tijdens contacten met Parlementsleden. Begin april heeft de Commissie evenwel een officieel verzoek van de Portugese overheid ontvangen om de melkquota van de Azoren te verhogen. Dit verzoek wordt nog onderzocht.

(2001/C 72 E/026)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1171/00 van Hiltrud Breyer (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Steun voor atoomenergie en hernieuwbare energiebronnen

De Commissie wordt verzocht de gestelde vraag (E-2635/99)⁽¹⁾ te beantwoorden. In het bijzonder wordt de Commissie verzocht een tabellarisch overzicht op te stellen van de steun die sinds de oprichting van de Gemeenschap jaarlijks is verstrekt.

De oorspronkelijke tekst van de vraag luidt als volgt:

1. Kan de Commissie aangeven hoeveel steun er sinds de oprichting van de Gemeenschappen is verstrekt aan atoomenergie (inclusief kernfusie), enerzijds, en hernieuwbare energiebronnen (zonne- en wind-energie), anderzijds, uit de betreffende begrotingslijnen van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen?
2. Zo nee, waarom niet?

⁽¹⁾ PB C 225 E van 8.8.2000, blz. 187.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(15 juni 2000)

Zoals de Commissie in haar antwoord op schriftelijke vraag E-2635/99⁽¹⁾ van het geachte parlementslid reeds heeft vermeld, kan de Commissie de gevraagde inlichtingen voor de periode 1990-1999 verstrekken. Zoals gevraagd, wordt de informatie nu opgesplitst per jaar en in tabelformaat meegedeeld.

(miljoen €)

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
JOULE I (niet-nucleaire energie) ⁽¹⁾	89,8	26,7	6,6							
JOULE II (niet-nucleaire energie) ⁽¹⁾		—	136,4	94,6	26,5					
Promotieacties (duurzame energiebronnen) ⁽¹⁾					24,9					
4de kaderprogramma (niet-nucleaire energie) ⁽¹⁾						313,3	163,5	266,5	260,1	
5de kaderprogramma (niet-nucleaire energie) ⁽¹⁾										211,6 ⁽²⁾
Altaner I B4-1030				5,0	10,0	13,0	10,2	8,6		
Altaner II B4-1030									11,0	15,4
Thermie B6-7151 ⁽³⁾	6,6	35,7	35,0	35,2	46,6					
Demonstratie (Energie) ⁽³⁾						30,1	37,4	57,1	30,2	66,9
2de kaderprogramma (nucleaire veiligheid/fusie)	242,2	156,8	46,0	3,8	3,3					
3de kaderprogramma (splijting/fusie)			134,8	222,9	222,3					
4de kaderprogramma (splijting/fusie)						340,1	258,6	197,8	206,4	
5de kaderprogramma (splijting/fusie)										237,8
Vervoer van radioactief materiaal B4-1020 ⁽⁴⁾	0,4	0,4	0,2	0,2	—	—	2,0	0,7	—	0,5
Opleiding (beveiliging)				0,3	0,7	0,9	1,3	1,8	0,1	1,1

⁽¹⁾ De uitgaven voor duurzame energiebronnen maken een integrerend deel uit van de begrotingslijn die met het OTO-programma inzake niet-nucleaire energiebronnen overeenstemt, dat wil zeggen niet uitsluitend duurzame energiebronnen. Alleen in 1994 beschikte de begroting „onderzoek” over een afzonderlijke begrotingslijn — niet gekoppeld aan een programma — voor duurzame energiebronnen; voor de periode 1995-1998 en voor 1999 omvatten de vermelde cijfers het gedeelte demonstratie dat door het DG Energie wordt beheerd.

⁽²⁾ Uitvoering van de kredieten.

⁽³⁾ De vermelde cijfers hebben uitsluitend betrekking op duurzame energiebronnen (d.w.z. biomassa, geothermische energie, hydro-elektriciteit, zonne-energie, wind-energie, duurzame energiebronnen in gebouwen en integratie van duurzame energiebronnen) en alleen op demonstratieprojecten; bepaalde activiteiten op het gebied van verspreiding, inclusief de activiteiten van het OPET-netwerk met betrekking tot duurzame energiebronnen, zijn niet in de hierboven vermelde cijfers opgenomen omdat zij niet volgens energiebron gerangschikt zijn.

⁽⁴⁾ Inclusief het SURE-programme (1999).

⁽¹⁾ PB C 225 E van 8.8.2000, blz. 187.

(2001/C 72 E/027)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1173/00
van Malcolm Harbour (PPE-DE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Middelen voor informatiemaatschappijprojecten in de auto-industriese sector

Zou de Commissie, gelet op de thans in de West Midlands plaats vindende herstructurering in de auto-industrie, willen overwegen om speciale middelen beschikbaar te stellen voor informatiemaatschappijpro-

jecten voor de regio West Midlands — met bijzondere aandacht voor activiteiten die werkgelegenheid scheppen voor geschoolde arbeidskrachten die werkloos zullen worden?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(8 juni 2000)

In de periode 2000- zal uit de Structuurfondsen aanzienlijke steun voor economische ontwikkelingsprogramma's in de regio West Midlands worden verleend. De ontwikkeling van de informatiemaatschappij is een van de prioriteiten van de Commissie sinds de lancering van het initiatief e-Europa tijdens de Europese Raad van Lissabon en is een onderdeel van veel Europese financieringsinitiatieven. De Commissie zal proberen ervoor te zorgen dat, overeenkomstig het initiatief e-Europa, in de volgende generatie programma's in het kader van de Structuurfondsen voor deze regio passende aandacht wordt besteed aan de ontwikkeling van de informatiemaatschappij.

Ten eerste komt een groot deel van de regio West Midlands in aanmerking voor steun uit hoofde van doelstelling 2 en doelstelling 2 „Overgangsregelingen” van de Structuurfondsen. Met een toewijzing van meer dan 850 M€ zal het programma voor de West Midlands het grootste doelstelling 2-programma in het Verenigd Koninkrijk zijn voor de periode 2000-2006.

De autoriteiten van de betrokken lidstaat hebben de Commissie onlangs het ontwikkelingsplan voor de West Midlands in het kader van doelstelling 2 voorgelegd. Hierin worden de volgende vier prioriteiten vastgesteld: 1) een gediversifieerd en dynamisch bedrijfsleven; 2) ontwikkeling van een regio die rijk is aan opleidingen en vaardigheden; 3) aanleggen van infrastructuur en creëren van de voorwaarden voor groei; 4) herstel van gemeenschappen. De steun voor innovatie en voor ontwikkeling van de informatiemaatschappij is een van de kernthema's van het programma. In het kader van deze prioriteiten kan aan de volgende activiteiten worden gedacht: steun voor opleidingen in het gebruik van en de bevordering van de informatie- en communicatietechnologie; steun voor kleine en middelgrote hightech ondernemingen, waaronder gespecialiseerde bijstand voor bedrijven; en startkapitaal via subsidies, leningen of deelname in het aandelenkapitaal. In het ontwerpplan wordt gewezen op de noodzaak tot het creëren van werkgelegenheid en worden de voornoemde prioriteiten beoordeeld in het licht van het creëren van nieuwe banen.

Ten tweede ontvangt de regio West Midlands een deel van het bedrag van 4 500 M€ dat in het kader van doelstelling 3 beschikbaar is voor het Verenigd Koninkrijk. Deze financiering kan, samen met de steun uit hoofde van doelstelling 2, worden aangewend om werkgelegenheid te scheppen voor geschoolde arbeiders die voorheen in de auto-industrie werkzaam waren.

Naast deze bedragen zou de regio de West Midlands ook steun kunnen ontvangen voor innoverende projecten, waaronder informatiemaatschappijprojecten. De Commissie werkt momenteel aan richtsnoeren voor deze activiteiten.

(2001/C 72 E/028)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1174/00 van Malcolm Harbour (PPE-DE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Onderzoek in de auto-industriesector

Zou de Commissie, gelet op de thans in de West Midlands plaatsvindende herstructurering in de auto-industrie, welke het gevolg is van de opsplitsing van de Rover-groep door BMW, de volgende gegevens willen meedelen:

1. de stand van zaken bij de lopende projecten voor het onderzoek naar nieuw autotechnologieën
2. de mogelijkheden voor de stimulering van veelbelovende nieuwe technologieën via een speciaal programma voor de financiering van de aanloopkosten voor nieuwe ondernemingen in de West Midlands?
3. Zou de Commissie speciale middelen beschikbaar willen stellen met het oog op het nijpende werkloosheidsprobleem onder geschoolde arbeidskrachten als gevolg van de opsplitsing van de Rover-groep?

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie

(8 juni 2000)

1. De Rover-groep heeft sinds 1992 deelgenomen aan 79 door Europa gefinancierde projecten voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO). De deelneming van de groep als coördinator of partner had betrekking op de hele waaier van automobielenonderzoek, ontwikkeling en demonstratie op gebieden zoals geavanceerde ontwerp- en productietechnologieën, informatie- en telecommunicatietechnologieën, efficiënte en duurzame technologieën op energiegebied, verbetering van vaardigheden en opleidingsactiviteiten. Dertig van deze projecten zijn nog in uitvoering.

2. Het vijfde kaderprogramma voor onderzoek bevordert de exploitatie van communautaire onderzoeksprojecten en beschikt slechts over beperkte middelen om de aanloopkosten van nieuwe ondernemingen te helpen financieren, hoofdzakelijk via het specifieke programma „Bevordering van innovatie en stimulering van deelneming van het midden- en kleinbedrijf (MKB)”.

Hetzelfde geldt voor het derde meerjarenprogramma voor het MKB. Dit impliceert hoofdzakelijk het reageren op aanbestedingen en oproepen tot het indienen van blikken van belangstelling die in het Publicatieblad worden gepubliceerd en ook beschikbaar zijn op de Cordis-website.

Een andere mogelijkheid heeft betrekking op de toegang tot bepaalde fondsen zoals de Europese technologiefaciliteit (ETF) en de ETF-startersregeling (een deel van het groei- en werkgelegenheidsinitiatief), die in samenwerking met de Europese Investeringsbank (EIB) en het Europees Investeringsfonds (EIF) ten uitvoer worden gelegd en door deze instellingen worden beheerd. In dit geval worden de communautaire middelen uitbetaald via gespecialiseerde risicokapitaalbedrijven, die optreden als gekwalificeerde tussenpersonen die de aanvragers doorlichten en dan op basis van commerciële criteria een risicoparticipatie nemen in de succesvolle kandidaten.

Een groot deel van de West Midlands, inclusief een groot deel van de Rover-fabriek van Longbridge, valt onder doelstelling 2 of onder de overgangssteun van doelstelling 2. Dienovereenkomstig zal voor de periode 2000-2006 ongeveer 850 miljoen € uit de structuurfondsen beschikbaar zijn voor het doelstelling 2-gebied van de West Midlands. De onderhandelingen over het ontwikkelingsplan voor doelstelling 2 zullen weldra beginnen en speciale aandacht zal worden besteed aan de achteruitgang in de automobielsector en aan de noodzaak om de economie te diversifiëren en nieuwe bedrijven op te richten. In het kader van de structuurfondsen en in het bijzonder in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling zijn de volgende activiteiten ter ondersteuning van het MKB mogelijk: ondersteuning van het bedrijfsleven, financiering van de overdracht van technologie, verbetering van de toegang van ondernemingen tot financiering en kredietverlening, de totstandbrenging van infrastructuurvoorzieningen en directe investeringssteun. Het programma zal gericht zijn op de creatie van duurzame banen en de ondersteuning van de structurele aanpassing van de regio.

3. Wat de kwestie van aanzienlijke werkloosheid onder geschoolde automobieltechnici betreft, is er geen speciale of bijkomende financiering gepland in het licht van de opsplitsing van Rover. Naast de hierboven geschetste rol van doelstelling 2 zal voor de West Midlands een aanzienlijk bedrag van het Europees Sociaal Fonds beschikbaar zijn via doelstelling 3. Dit kan onder meer worden gebruikt voor de verlichting van de eventuele werkloosheidsproblemen ten gevolge van de verkoop van Rover door BMW. De West Midlands zullen een aanzienlijk deel van het programma van het Verenigd Koninkrijk voor doelstelling 3, dat 4,500 miljoen € waard is, ontvangen. Het plan voor doelstelling 3 is gestructureerd volgens de vijf beleidsgebieden die vermeld zijn in Verordening (EEG) nr. 2084/93 van de Raad van 20 juli 1993 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 4255/88 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Sociaal Fonds⁽¹⁾. Wat Rover betreft, zijn twee beleidsgebieden bijzonder relevant: beleidsgebied a) een actief arbeidsmarktbeleid (één van de strategische doelstellingen van deze prioriteit bestaat er met name in de (langdurige) werkloosheid te verminderen via maatregelen die gericht zijn op werknemers die pas recent werkloos zijn geworden of door werkloosheid worden bedreigd) en beleidsgebied d) aanpassingsvermogen (één van de strategische doelstellingen van deze prioriteit bestaat erin de vaardigheden en het aanpassingsvermogen van de tewerkgestelde arbeidskrachten te verbeteren).

Daarnaast ondersteunt het communautaire actieprogramma inzake beroepsopleiding Leonardo da Vinci (2de fase 2000-2006) het beleid van de lidstaten op het gebied van permanente educatie. Dit kan een mogelijkheid bieden om de juiste opleidingsinstrumenten en -mechanismen (proefprojecten) voor het

opzetten van opleidingsprogramma's te creëren. Deze kunnen bijdragen tot het verbeteren van de vaardigheden en bekwaamheden van de werknemers en hun succesvolle reïntegratie in het arbeidsproces vergemakkelijken.

(¹) PB L 193 van 31.7.1993.

(2001/C 72 E/029)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1197/00
van Margrietus van den Berg (PSE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Raadgevende Groep voor Internationaal Landbouwonderzoek

De in 1971 opgerichte Raadgevende Groep voor Internationaal Landbouwonderzoek (CGIAR) is een informele vereniging van 58 openbare en particuliere sectorleden en steunt een netwerk van 16 internationale landbouwonderzoekscentra. Het is de taak van de CGIAR bij te dragen tot de voedselveiligheid en de uitroeiing van de armoede in ontwikkelingslanden door middel van onderzoek, partnerschap, verbetering van de capaciteit en beleidssteun. De CGIAR bevordert duurzame landbouwontwikkeling gebaseerd op het milieuvriendelijke beheer van de natuurlijke hulpbronnen. De Commissie was een belangrijke verlener van financiële steun op lange termijn aan de CGIAR, maar in 1999 werd deze steun opgeschort en momenteel is de Commissie bezig aan de herziening van haar toekomstige steun voor de CGIAR.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij inziet welke waardevolle bijdragen de door de CGIAR gesteunde internationale onderzoekscentra hebben geleverd tot de bestrijding van de honger en verbetering van de levensomstandigheden op het platteland in minder ontwikkelde landen,
2. of zij op de hoogte is van een recente beoordeling van de CGIAR door een eminent internationaal panel onder voorzitterschap van de voorzitter van de Wereldraad Organisatie (ECO), Maurice Strong, waarin werd geconcludeerd dat de CGIAR de „beste investering in ontwikkelingssteun zonder uitzondering was”,
3. of zij weet dat de CGIAR bezig is aan de herziening van haar programma's, teneinde zich meer rechtstreeks te concentreren op de behoeften van de allerarmsten aan onderzoek op het gebied van de landbouw en de natuurlijke hulpbronnen,
4. of zij zich ervan bewust is dat de aanwezigheid ter plaatse van wetenschappers van de CGIAR in ontwikkelingslanden, die met de plaatselijke wetenschappers samenwerken, de CGIAR de unieke mogelijkheid geven onderzoekssteun te verlenen aan nationale onderzoekssystemen en de boeren die daarvan afhankelijk zijn,
5. of zij zich bewust is van de grotere inzet van de CGIAR bij de visserij, veehouderij, bosbouw en agrobosbouw, die allemaal belangrijke potentiële voordelen kunnen bieden voor de armen en hun omgeving,

en, zo ja, of zij bereid is:

6. de unieke en onschatbare rol van de CGIAR bij het richten van ontwikkelingssteunprioriteiten op vermindering van de armoede, betere voedselveiligheid en milieubescherming in ontwikkelingslanden volledig in te zien,
7. het Europees Parlement in te lichten over wanneer en hoe de steun aan de CGIAR-centra zal worden hervat,
8. de mogelijkheid na te gaan van verhoging van het niveau van deze steun en ervoor te zorgen dat verplichtingen op een meerjaarlijkse basis worden aangegaan?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(3 juli 2000)

De Commissie is reeds lang partner en donor van de Raadgevende Groep voor Internationaal Landbouwonderzoek (CGIAR); zij is actief betrokken bij de ontwikkeling van het systeem. Het spreekt daarom vanzelf dat zij op de hoogte is van de bijdrage van de CGIAR aan landbouwkundig onderzoek alsook van de recente ontwikkelingen waar het geachte parlementslid naar verwijst.

Vanwege haar bijzondere bijdrage ter ondersteuning van de belangrijkste ontwikkelingsdoelstellingen (armoedebestrijding, voedselzekerheid en duurzaam beheer van de natuurlijke hulpbronnen), acht de Commissie de investeringen in de CGIAR uiterst rendabel.

De Commissie erkent inderdaad de belangrijke bijdrage van het CGIAR-systeem bij de aanpak van de belangrijkste ontwikkelingsdoelstellingen, doch zou gaarne zien dat de CGIAR vooruitgang boekt bij de formulering van een brede visie voor het tijdvak 2005-2010 en het uitstippelen van structurele veranderingen en nieuwe partnerschappen ten behoeve van aanpassing aan een zich snel wijzigende omgeving.

De Commissie buigt zich intussen over de omschrijving van een samenhangende strategie voor steun aan landbouwonderzoek, daarbij rekening houdend met een vergelijking van de sterke punten van de verschillende instellingen, waaronder ook de CGIAR.

Een financieel voorstel voor een drie jaar lopend programma ten behoeve van het CGIAR wordt thans bekeken. Het bedrag voor het eerste jaar (2000) belooft 20 miljoen.

In deze fase is het niet de bedoeling het huidige financieringsniveau te verhogen. De Commissie wenst namelijk, gelet op het globale niveau, de huidige gerichtheid op het CGIAR-systeem op hetzelfde niveau te houden. Terzelfdertijd legt de Commissie grote nadruk op het regionaal en subregionaal vlak (waar zij aan de nationale stelsels van onderzoek en de regionale instanties bijstand zal blijven verlenen via programma's van regionaal in samenwerking plaatsvindend onderzoek). Deze tweede focus blijkt zeer effectief te zijn bij het sluiten van partnerschappen tussen de CGIAR en de betrokken regio's.

(2001/C 72 E/030)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1199/00
van Adriana Poli Bortone (UEN) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Toediening van geneesmiddelen aan kinderen

Volgens gegevens van het gezaghebbende blad *British Medical Journal* krijgt 67 % van de kinderen die in het ziekenhuis worden opgenomen op de afdeling pediatrie ten minste één geneesmiddel voorgeschreven dat alleen voor andere indicaties is toegestaan.

In Italië bedraagt dit percentage volgens het Instituut voor farmacologisch onderzoek „Mario Negri” zelfs 86 %. Kan de Commissie in dit verband mededelen welke maatregelen zij zal nemen of voorstellen om een oplossing te bieden voor dit ernstige probleem dat kinderen treft?

Kan de Commissie tevens laten weten of er onderzoek gedaan zal worden om de wetenschappelijke kennis te verbeteren en werkzame en veilige geneesmiddelen te ontwikkelen die ook aan kinderen toegediend kunnen worden?

Kan de Commissie tenslotte mededelen of het mogelijk is het recht van het kind op farmacologische bijstand met een bewezen werking (evidence based medicine) te bevorderen en te ondersteunen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(29 juni 2000)

De Commissie is zich bewust van het door het geachte parlementslid vermelde probleem. Deze situatie is inderdaad ernstig en betreft niet alleen kinderen maar de gehele bevolking.

Het is juist dat in de meeste gevallen en op de meeste therapeutische gebieden, de aan kinderen toegediende geneesmiddelen niet beschikbaar zijn in een aangepaste farmaceutische vorm en niet het voorwerp zijn geweest van speciaal op die categorie patiënten gerichte klinische studies. Bovendien wordt in de vergunningen voor het in de handel brengen niet specifiek melding gemaakt van het gebruik voor kinderen. Toch moeten de criteria doeltreffendheid en veiligheid van de geneesmiddelen alsmede het rationele gebruik ervan ook gelden voor geneesmiddelen die aan kinderen worden verstrekt.

Wat de inspanningen op het gebied van het communautaire onderzoek betreft, moeten twee activiteiten van het specifieke onderzoekprogramma „Kwaliteit van het bestaan en beheer van de biologische hulpbronnen”, uit het 5de kaderprogramma, een optimale benutting van het arsenaal geneesmiddelen in de gezondheidszorg garanderen.

In het eerste geval gaat het om een kernactiviteit: „de cel als fabriek” die erop gericht is een betere, veilige en efficiënte productie van geneesmiddelen te bevorderen. In het tweede geval betreft het een activiteit van algemene aard die bedoeld is om de specifieke therapieën te evalueren in klinische proeven op grote schaal en op die manier de grondslag te leggen voor een geneeskunde die haar therapieën baseert op bewijzen.

De lopende onderzoekprojecten bijvoorbeeld, die geselecteerd zijn uit de projecten die zijn ingediend in het kader van de uitnodiging tot het indienen van voorstellen in 1999, hebben ten doel de beste therapeutische aanpak te bestuderen van aangeboren stoornissen van de stofwisseling, aangeboren spierdystrofie en zeldzame bloedafwijkingen die in het bijzonder bij kinderen voorkomen. Helaas heeft de Commissie geen onderzoekprojecten ontvangen die specifiek gericht zijn op het door het geachte parlementslid naar voren gebrachte probleem.

In oktober 2000 en vervolgens in 2001 en 2002 zullen, op de in het werkprogramma vermelde data, nieuwe uitnodigingen tot het indienen van voorstellen gepubliceerd worden. De Commissie hoopt dat die nieuwe uitnodigingen onderzoekprojecten zullen opleveren die gericht zijn op verbetering, werkzaamheid en rationeel gebruik van de speciaal voor kinderen ontwikkelde geneesmiddelen.

(2001/C 72 E/031)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1207/00
van Ursula Schleicher (PPE-DE) aan de Raad

(27 april 2000)

Betreft: Zwemwaterrichtlijn

De Commissie heeft in 1994 een richtlijn (COM(94) 0036)⁽¹⁾ tot wijziging van de richtlijn inzake zwemwater 76/60/EEG⁽²⁾ voorgelegd. Het Europees Parlement heeft hierover op 12 december 1996 in eerste lezing advies uitgebracht.

Wanneer is de Raad voornemens een gemeenschappelijk standpunt aan te nemen zodat het Europees Parlement in tweede lezing advies kan uitbrengen?

⁽¹⁾ PB C 112 van 22.4.1994, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 31 van 5.2.1976, blz. 1.

Antwoord

(18/19 september 2000)

In juli 1998 hebben de delegaties van de lidstaten meegedeeld dat zij er de voorkeur aan geven dat de Commissie een nieuw voorstel voor een zwemwaterrichtlijn opstelt, aangezien het Commissievoorstel uit 1994 inmiddels achterhaald is.

De Raad is op de hoogte gebracht van het feit dat de Commissie met een intensieve raadpleging is begonnen en er hard aan werkt om voor juni 2000 een mededeling voor te leggen waarin rekening wordt gehouden met de opmerkingen van de lidstaten en van alle betrokken wetenschappelijke, technische en beheersdeskundigen.

(2001/C 72 E/032)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1214/00
van Daniel Hannan (PPE-DE) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Vragen van Parlementsleden over Van Buitenen

Hoeveel schriftelijke vragen over de beweringen van Van Buitenen moeten nog worden beantwoord?

Hoe lang wordt, per geval, al op antwoord gewacht?

Wat is, per geval, de reden voor het uitblijven van antwoord?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie*(17 juli 2000)*

De Commissie beantwoordt alle schriftelijke vragen zo snel en volledig als zij kan, en zet daarvoor aanzienlijke middelen in.

Zij gaf dit jaar een antwoord op 2 064 schriftelijke vragen, waarbij de gemiddelde antwoordtijd zes weken en één dag beliep. De Commissie streeft ernaar te antwoorden binnen de door het Parlement vastgestelde termijnen (prioritaire vragen drie weken, andere vragen zes weken) en slaagt daar in veel gevallen in. In 1999 en dit jaar beantwoordde de Commissie 20 vragen van het geachte parlementslid waarvan 12 binnen de door het Parlement toegestane termijn. De langste antwoordtijd beliep voor het geachte parlementslid acht weken en twee dagen.

De Commissie weet niet precies naar welke vragen het geachte parlementslid verwijst, en is er zich niet van bewust dat schriftelijke vragen in verband met de beweringen van de heer Van Buitenen onbeantwoord zijn gebleven op het moment dat het geachte parlementslid zijn vraag stelde, of dat zij tot dusverre onbeantwoord zijn gebleven. De Commissie heeft zes schriftelijke vragen gevonden die over deze kwestie dit jaar vóór de vraag van het geachte parlementslid werden gesteld, en zendt het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement exemplaren van deze vragen en antwoorden toe, waaruit kan worden afgeleid dat de helft ervan werd beantwoord binnen de door het Parlement vastgestelde termijn.

(2001/C 72 E/033)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1240/00
van Brigitte Langenhagen (PPE-DE) aan de Commissie***(14 april 2000)*

Betreft: Aalscholver/Phalacrocorax (carbo carbo) in richtlijn 79/409

EU-richtlijn 79/409/EEG⁽¹⁾ over de bescherming van vogels in het wild noemt ook de soort Phalacrocorax carbo sinensis onder de soorten waarvan de habitat beschermd wordt door bijlage I. In juli 1997 heeft de Europese Commissie met haar richtlijn 97/49/EEG⁽²⁾ bijlage I van richtlijn 79/409/EEG geamendeerd en daarbij de aalscholver P. carbo sinensis van de lijst geschrapt.

Denkt de Europese Commissie ook de aalscholver P. carbo carbo uit bijlage I van richtlijn 79/409/EEG te verwijderen?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 223 van 13.8.1997, blz. 9.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(5 juni 2000)*

De ondersoort van de aalscholver — Phalacrocorax carbo carbo — is en was nooit opgenomen in bijlage I van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand. Bijgevolg is de vraag van het geachte parlementslid niet relevant.

(2001/C 72 E/034)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1243/00
van Giuseppe Di Lello Finuoli (GUE/NGL) aan de Commissie***(14 april 2000)*

Betreft: Aanbesteding van werken door de gemeente Messina voor een met Europese steun aan te leggen tramlijn

De gemeente Messina (Italië) heeft de aanleg van een tramlijn aanbesteed, waarvoor Europese steun ter hoogte van 148 miljard lire is toegekend.

Bij de uitvoering van het werk is reeds grote vertraging ten opzichte van het geplande tijdschema opgelopen en bovendien is — en wordt nog steeds — aanzienlijke schade aan het milieu toegebracht, onder meer door het vellen van meer dan drieduizend bomen.

Het project is ontworpen en gefinancierd zonder dat een milieueffectstudie is uitgevoerd en er zouden voorschotten voor het werk zijn betaald zonder dat daarop de voorgeschreven controle is uitgeoefend.

Kan de Commissie de hele procedure voor de toekenning van steun voor het bovengenoemde project toelichten en met name mededelen of controle is uitgeoefend op de eventuele vooruitbetalingen en wat de hoogte daarvan is?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(6 juni 2000)

Maatregel 3.5 van het Operationele meerfondsenprogramma van de Structuurfondsen voor Sicilië voor de programmeringsperiode 1994-1999 voorziet in de financiering van maatregelen met betrekking tot het stedelijk tramvervoer. In dit kader heeft de regio Sicilië gevraagd om bijstand voor de financiering van de aanleg van een tramlijn Gazzi-Annunziata in Messina.

Dit project wordt momenteel onderzocht door de Commissie, die onlangs de regionale autoriteiten om aanvullende informatie heeft verzocht, met name betreffende de aspecten van de milieueffectbeoordeling waarnaar het geachte parlementslid verwijst.

Afhankelijk van de resultaten van deze beoordeling zal de Commissie besluiten of het betreffende project wordt gefinancierd of niet.

(2001/C 72 E/035)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1247/00 van Pasqualina Napoletano (PSE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Ontvoering van Somalische kinderen uit hun Italiaanse pleeggezin

De laatste jaren zijn er tal van gevallen bekend geworden van vooral Somalische kinderen die uit hun Italiaanse pleeggezin zijn ontvoerd door de „ouders” (de echte of personen die zich daarvoor uitgaven) en illegaal naar andere landen zijn gebracht (onder meer lidstaten van de Europese Unie).

In een aantal gevallen konden deze kinderen opgespoord worden, maar de oorspronkelijke pleeggezinnen ondervonden grote problemen om de rechten van de hun toevertrouwde minderjarigen te verdedigen tegenover de gerechtelijke instanties van enkele lidstaten van de Unie.

Er bestaat een gegrond vermoeden dat deze minderjarigen in veel gevallen niet door de echte ouders zijn ontvoerd, maar door derden die wilden profiteren van hun toestand.

Er werden met name veel problemen ondervonden met de toepassing van het Verdrag van Den Haag inzake de internationale ontvoering van minderjarigen, dat eigenlijk niet wordt toegepast, zodat moeilijk vastgesteld kan worden hoe de kinderen worden behandeld en hoe hun gezondheidstoestand is, het moeilijk is het bezoekrecht uit te oefenen en overeenkomstig het Verdrag de terugkeer van de minderjarigen mogelijk te maken. Dit komt doordat de gerechtelijke instanties van enkele verdragsluitende staten de neiging hebben de regels voor de plaatsing in een pleeggezin te herinterpreteren, wat duidelijk in strijd is met de geest van het Verdrag, dat alleen in duidelijk omschreven gevallen in een herinterpretatie van de plaatsingsregels voorziet.

Kan de Commissie daarom mededelen:

- welke maatregelen de instellingen van de Unie zullen nemen om te zorgen voor daadwerkelijke gerechtelijke samenwerking bij de plaatsing van minderjarigen in een pleeggezin en in geval van hun ontvoering naar een ander land?
- welke maatregelen zullen zij nemen om een onderlinge aanpassing te bewerkstelligen van de regels van de lidstaten inzake de erkenning van de plaatsing van minderjarigen in een pleeggezin?
- welke maatregelen zullen zij nemen om te zorgen dat de bestaande internationale overeenkomsten (Verdrag van Den Haag en andere) door de autoriteiten van de lidstaten daadwerkelijk en integraal worden toegepast?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(23 mei 2000)

De Commissie is momenteel niet voornemens om specifieke maatregelen te nemen met het oog op de gerechtelijke samenwerking in geval van de ontvoering van minderjarigen naar een ander land.

Wat betreft de harmonisatie van de regels van de lidstaten inzake de erkenning van de plaatsing van minderjarigen in een pleeggezin, moet erop worden gewezen dat de Commissie in haar scorebord voorziet in een programma van maatregelen op het gebied van de wederzijdse erkenning van uitspraken inzake burgerlijk recht, waaronder gezinskwesties vallen. Bovendien zal op 3 en 4 juli 2000 te Parijs een seminar plaatsvinden met de medewerking van de Commissie waar de kwestie van de wederzijdse erkenning zal worden behandeld. In dit verband zal het Franse voorzitterschap een initiatief nemen voor een Europese executoriale titel betreffende gezinsproblemen (bezoekrecht).

Wat betreft de maatregelen om te zorgen dat de lidstaten het Verdrag van Den Haag naleven, is het niet de taak van de Commissie om de goede toepassing van dit verdrag af te dwingen bij de lidstaten.

(2001/C 72 E/036)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1256/00
van Armando Cossutta (GUE/NGL) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Radioactieve bommen op Kosovo

Tijdens de Kosovo-oorlog die elf weken heeft geduurd, hebben de NAVO-vliegtuigen een groot aantal bommen met verarmd uranium afgeworpen, die honderden kilogram aan radioactief materiaal bevatten.

Deze bommen, die ontworpen zijn om pantsers te beschieten, zijn relatief goedkoop, aangezien verarmd uranium afvalmateriaal is van andere bewerkingen. Bij deze bommen komt een zeer fijne uraniumoxide bevattende stof vrij (de doorsnede van elk deeltje is 400 keer kleiner dan die van een korrel zand), die door de wind over een afstand van tientallen kilometers wordt verspreid of door oppervlaktewater wordt verspreid. De aldus ontwikkelde radioactiviteit is uiterst gevaarlijk in geval van besmetting door inhalering of opname in het lichaam. De uraniumdeeltjes lossen zich nl. gemakkelijk op in de lichaamsvochten en zetten zich vast op bepaalde organen, zoals de nieren, de lever en de botten.

De gezondheid van personen die zich in het besmette gebied bevinden, wordt dus ernstig aangetast, zowel door bestraling als door rechtstreekse toxiciteit.

De ervaring met de Golfoorlog, waarbij soortgelijke bommen werden gebruikt en honderden Amerikaanse militairen te lijden hadden onder de effecten ervan, heeft geleerd dat kanker, leukemie, miskramen en aangeboren misvormingen, leveraandoeningen en aandoeningen van het zenuwstelsel de meest directe gevolgen ervan zijn voor de mens. Voorts zijn er op lange termijn gevolgen voor het milieu.

Acht de Commissie het niet nodig:

1. dat er maatregelen worden getroffen om de omvang van de radioactieve verontreiniging in Kosovo vast te stellen?
2. ontsmettingsmaatregelen te moeten stimuleren?
3. een specifiek programma op te moeten zetten om de meest kwetsbare bevolkingsgroepen, zoals zwangere vrouwen en kinderen, aan een onderzoek te onderwerpen?
4. een internationale actie te moeten bevorderen met het oog op het verbod van bommen die verarmd uranium bevatten?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(14 juni 2000)

De Commissie verwijst het geachte parlementslid naar haar antwoorden op de mondelinge vragen H-429/99 van de heer Alavanos en H-431/99 van de heer Papayannakis voor het vragenuur van de vergaderperiode van het Parlement van september 1999⁽¹⁾ en op schriftelijke vraag E-1481/99 van de heer Manisco⁽²⁾.

Wat de eerste vraag van het geachte parlementslid betreft: er zijn twee studies uitgevoerd om onder andere na te gaan of het gebruik van bommen met verarmd uranium in Kosovo tot radioactieve verontreiniging heeft geleid. Het eerste, door de Commissie gefinancierde en door het Regionaal Milieucentrum voor Midden- en Oost-Europa uitgevoerde onderzoek betrof een voorlopige beoordeling van het milieueffect van het conflict in Kosovo. Het verslag is te raadplegen op de website van het centrum (<http://www.rec.org>). Later werd een gedetailleerder onderzoek verricht door de task force voor de Balkan van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP). Het verslag hiervan is te vinden op de website <http://www.grid.unep.ch>. De conclusie van beide rapporten was dat het conflict in Kosovo voor de regio geen milieuramp heeft veroorzaakt.

Maatregelen zoals het geachte parlementslid voorstelt in zijn volgende twee vragen werden daarom niet noodzakelijk geacht. De Commissie heeft niettemin via haar bureau voor humanitaire hulp Echo en haar task force voor Kosovo, thans vervangen door het Bureau voor Wederopbouw, het voortouw genomen bij de bredere internationale inspanningen om andere geconstateerde problemen op te lossen, met name op het gebied van waterbeheer. Ook verleent zij steun aan een regionaal programma voor milieutherstel in het kader van het Stabiliteitspact. Dit programma helpt bij het herstel van het milieu in de gehele Balkan.

De Commissie kan zich niet uitspreken over de algemenere vraag of bommen met verarmd uranium moeten worden verboden, aangezien zij geen bevoegdheden heeft op het gebied van wapens.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (September 1999).

⁽²⁾ PB C 203 E van 18.7.2000, blz. 2.

(2001/C 72 E/037)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1261/00

van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Verplaatsing van het complex Empresa Nacional de Celulosa-Electroquímica del Noroeste (ENCE-ELNOSA), gelegen in de stad Pontevedra, aan de zeearm met dezelfde naam, naar Galicië

Het complex dat bestaat uit de staatsbedrijven ENCE, waar papierpulp wordt geproduceerd, en ELNOSA, chloorproducent, ligt op het grondgebied van de stad Pontevedra, op enkele honderden meters van het centrum van de stad aan de zeearm die dezelfde naam draagt en in de nabijheid van de stad en haven van Marín. Dit complex draagt bij aan de voortdurende verslechtering van het milieu in de zeearm waar veel schelpdieren en vissen leven, en tast door de luchtvervuiling de leefbaarheid in de beide steden aan, hetgeen een ernstige hinderpaal vormt voor hun urbanisering. Als het chemische bedrijf hier niet zou staan, zouden de steden Pontevedra en Marín deel uitmaken van een geurbaniseerde zone. De beide fabrieken en het enorme zuiveringsbassin liggen vlak aan zee, in een van de mooiste natuurgebieden van Galicië.

De fabrieken bevinden zich op een terrein dat krachtens de Spaanse „Lei das Costas” (kustwet) in concessie is gegeven die in 2018 afloopt (artikel 66, lid 2). Maar de fabrieken bevinden zich reeds thans in een illegale situatie. Gezien de risico's en de voortdurende protesten van de inwoners van beide steden moest de regering van Galicië in 1989 met ENCE een convenant sluiten om parameters vast te stellen voor lozingen in zee, als voorwaarde om een afvoerpijp te mogen gebruiken waarmee het afvalwater in het midden van de zeearm kon worden geloosd, en moest zij in 1991 ELNOSA preventief sluiten. ENCE heeft zich niet aan het genoemde convenant gehouden zodat de regering van Galicië in 1998 nog steeds niet het gebruik van de afvoerpijp voor afvalwater had toegestaan. ELNOSA bleef zich zonder vergunning

bezondigen aan kwiklozingen die de wettelijke toegestane hoeveelheden aanzienlijk overschreden. Spaanse overheidsinstellingen zoals het nationaal instituut voor toxicologie bevestigen dat het afvalwater van ENCE als toxisch kan worden beschouwd en het milieu ernstig kan schaden. De Universiteit van Santiago is van mening dat de hoeveelheid kwik in de schelpdieren van de zeearm boven de gewenste limiet van 0,1 ppm ligt.

Het is duidelijk dat de fabrieken geen economische of industriële toekomstplannen voor na 2018 kunnen maken, omdat in dat jaar de concessie vervalt voor het kustgebied waar zij gevestigd zijn en dat de zwaar op de proef gestelde bevolking het vertrek van de fabrieken wil. Is de Commissie voornemens de noodzakelijke maatregelen te treffen om op grond van de economische, sociale en ecologische schade en in overleg met de autoriteiten van Galicië en Spanje, tot de onmiddellijke verplaatsing van ELNOSA te besluiten en te onderhandelen over de verplaatsing op korte termijn van de ENCE-fabriek naar een geschiktere locatie?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(9 juni 2000)

Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel valt de verplaatsing van bedrijven niet onder de verantwoordelijkheid van de Commissie. Als evenwel kan worden aangetoond dat de installaties in kwestie de communautaire milieuwetgeving hebben overtreden, kan de Commissie ten aanzien van de Spaanse autoriteiten de nodige maatregelen nemen om de naleving van die wetgeving te garanderen. Een mogelijke maatregel is het inleiden van een inbreukprocedure zoals vastgesteld in artikel 226 (ex-artikel 169) van het EG-Verdrag.

Uit de door het geachte parlementslid verstrekte informatie blijkt dat Richtlijn 96/61/EG van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging⁽¹⁾ nog niet verplicht van toepassing is op de twee installaties aangezien de uiterste datum voor toepassing van deze richtlijn is vastgesteld op oktober 2007. De zaak dient derhalve te worden bestudeerd aan de hand van de relevante richtlijnen betreffende lozingen in water en emissies in de lucht.

Er zij op gewezen dat de Commissie reeds een klacht had onderzocht betreffende een mogelijke inbreuk op verschillende communautaire richtlijnen betreffende de verontreiniging van de lucht en het water in verband met deze industriële installatie te Pontevedra (Galicië). Na onderzoek kon geen enkele inbreuk worden vastgesteld wat de verontreiniging van de lucht of het water betreft en de zaak is eind 1999 gesloten.

⁽¹⁾ PB L 257 van 10.10.1996.

(2001/C 72 E/038)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1278/00 van Eurig Wyn (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Landbouw – vlas en hennep

Weet de Commissie dat in het kader van haar huidige voorstellen tussen de 60 en 80 % van de grond waarop in het Verenigd Koninkrijk vlas wordt verbouwd, niet in aanmerking komt voor steun? Dit zou deze bedrijfstak onmiddellijk de das omdoen.

Weet de Commissie dat er in het recente verleden innoverende markten zijn aangeboord voor vezelgewassen waar de bedrijfstak veel in geïnvesteerd heeft, in verschillende lidstaten, o.a. Wales? Wanneer de boeren hun productie niet kunnen opvoeren om deze nieuwe afzetmogelijkheden te kunnen leveren, dan zijn al deze investeringen in landelijke gebieden voor niets geweest.

Weet de Commissie dat er twee gescheiden markten zijn, een voor kortvezelige gewassen en een voor langvezelige gewassen, omdat de langvezelige productie eveneens concurreert op de markt voor nieuwe producten, wat betekent dat een gedifferentieerd steuntarief langvezelige producenten op dezelfde markt een concurrentievoordeel verschaft?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 mei 2000)

Dat de grond voor steun in aanmerking komt, is een algemene eis van de steunregeling voor akkerbouwgewassen die zowel is ingevoerd vanuit milieu-overwegingen als om de productie en de begrotingskosten onder controle te kunnen houden. Aangezien het voorstel voor de hervorming van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vezelvlas en — hennep ⁽¹⁾ momenteel wordt besproken in de Raad, het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité, worden de uiteindelijke regels voor vlas en hennep bepaald door de uitkomst van die besprekingen.

Wat het kortvezelige vlas betreft, voorziet het voorstel via de steun, gedurende vijf jaar, voor de verwerking van strovlas inderdaad in stimulering van de ontwikkeling van nieuwe markten. In feite laten de financiën van de Gemeenschap niet toe dat hoge subsidies worden verleend voor nieuwe producten die alleen voor een zeer lage prijs afgezet zouden kunnen worden. Op die manier wordt dus nu aan de sector het juiste signaal gegeven: aan het einde van de overgangperiode moet deze teelt economisch levensvatbaar zijn bij het algemeen geldende steunniveau voor akkerbouwgewassen.

Wat het verschil in steun tussen kortvezelig en langvezelig vlas betreft, houdt het voorstel rekening met de grote verschillen in productwaarde en productiekosten van beide producten. Gezien het feit dat de prijzen van het in de textielindustrie gebruikte langvezelige vlas gemakkelijk enkele malen hoger kunnen liggen dan die van kortvezelig vlas dat wordt gebruikt voor andere afzetgebieden, lijkt het misplaatst om te stellen dat beide producten concurreren om dezelfde markt.

⁽¹⁾ PB C 56 E van 29.2.2000.

(2001/C 72 E/039)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1283/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad**

(27 april 2000)

Betreft: Afvalexport naar derde landen/Verdrag van Bazel

Ondanks internationale verdragen neemt de export van (giftig) afval naar ontwikkelingslanden toe. Het Verdrag van Bazel en de verordening 259/93/EEG ⁽¹⁾ reglementeren deze grensoverschrijdende afvalstromen. Volgens UNEP voerden de OESO-landen in 1989 een vijfde van hun afval uit. VN-rapporteur Fatma-Zohra Ksentini rangschikt Australië, de VS en de EU-lidstaten Nederland, Duitsland en Engeland bij de grootste exporteurs. Zij is vooral bezorgd over de groeiende tendens om giftig afval te verscheppen naar ontwikkelingslanden en het daar eenvoudigweg te storten.

1. Hoe wordt de naleving van het Verdrag van Bazel en de verordening 259/93/EEG verzekerd door de 15 EU-lidstaten, met name:

- a) door welke dienst,
- b) door hoeveel ambtenaren,
- c) aantal uitgevoerde controles per jaar en
- d) de plaats van de controles?

2. Hoeveel categorie 1-afval hebben de 15 EU-lidstaten geëxporteerd naar derde landen sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Bazel en de verordening 259/93/EEG (uitgesplitst naar jaartal, exporterende lidstaten en landen van bestemming)?

3. Hoeveel categorie 2-afval hebben de 15 EU-lidstaten geëxporteerd naar derde landen sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Bazel en de verordening 259/93/EEG (uitgesplitst naar jaartal, exporterende lidstaten en landen van bestemming)?

4. Hoeveel overtredingen werden sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Bazel en de verordening 259/93/EEG vastgesteld bij de export van EU-afval naar derde landen, met name:

- a) in welke lidstaten,
- b) naar welke derde landen,
- c) door welke bedrijven,
- d) voor welke stoffen en hoeveelheden (gedetailleerd overzicht van soort en gewicht) en
- e) wanneer (chronologisch overzicht van de vastgestelde overtredingen)?

(¹) PB L 30 van 6.2.1993, blz. 1.

Antwoord

(18/19 september 2000)

De door het geachte parlementslid gestelde vraag valt niet onder de bevoegdheid van de Raad. Vraagstukken betreffende de toepassing van het Verdrag van Bazel en van Verordening (EEG) nr. 259/93 vallen onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten of van de Commissie in het kader van hun respectieve bevoegdheden.

(2001/C 72 E/040)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1285/00 van Hiltrud Breyer (Verts/ALE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Subsidiëring steenkool en kernenergie

In de sectoren kernenergie en steenkool worden in de Gemeenschap zowel op EU-niveau als nationaal aanzienlijke directe en indirecte subsidies verleend. Een vraag aan de Commissie hierover van 13 december 1999 werd geheel onvoldoende beantwoord. Bovendien schaadt de Commissie haar eigen geloofwaardigheid ten zeerste als zij beweert dat het feit dat in de Gemeenschap overheidssubsidies voor de sector kernenergie worden gegeven tot dusver nooit kon worden bewezen.

1. Moet er derhalve van worden uitgegaan dat de Commissie of delen van de Commissie de stimuleringsprogramma's en subsidies op EU- en nationaal niveau niet voldoende bekend zijn? Moet er derhalve bij vragen van worden uitgegaan dat de Commissie mogelijk niet op de hoogte van de feiten is?
2. Van indirecte subsidieverlening aan kernenergie is bijvoorbeeld sprake bij:
  - EU-steunmaatregelen voor kernfusieonderzoek alsmede onderzoek ten behoeve van de veiligheid van reactoren en de stralingsbescherming,
  - nationale steunmaatregelen voor kernfusieonderzoek alsmede onderzoek ten behoeve van de veiligheid van reactoren en de stralingsbescherming.

Van directe subsidieverlening aan kernenergie is bijvoorbeeld sprake bij:

- de in de Gemeenschap geldende aansprakelijkheidsbeperkingen voor exploitanten van energiecentrales met maxima die aan de dekking worden gesteld,
- uitgaven in verband met veiligheidstests van kernenergiecentrales overeenkomstig Euratom,
- de in de Bondsrepubliek Duitsland bestaande mogelijkheden voor de vorming van reserves bij exploitanten van kernenergiecentrales (een afzonderlijke vraag volgt binnenkort).

Welke maatregelen heeft de Commissie tegen deze en andere directe en indirecte subsidies genomen en welke overweegt zij?

Kan de Commissie, als er geen maatregelen zijn genomen, zeggen binnen welke tijd concrete stappen worden ondernomen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(15 juni 2000)

1. Wat subsidies voor kernenergie betreft, bevestigt de Commissie dat, wanneer er beweerd werd dat staatssteun werd toegekend voor de productie van kernenergie op het grondgebied van de Gemeenschap, de feiten nooit door de klagers konden worden aangetoond. Bepaalde bepalingen van het EG-Verdrag staan overigens toe steun te verlenen of maatregelen met een gelijkwaardig effect goed te keuren. In geval van klacht dient in elk geval een nauwkeurig onderzoek te worden uitgevoerd om de verenigbaarheid van de steunmaatregelen te bepalen.

2. De door het geachte parlementslid gegeven voorbeelden beantwoorden aan de criteria die de Commissie in haar kaderregeling inzake steun voor onderzoek heeft vastgesteld, met name voor staatssteun.

De regels die op internationaal niveau van toepassing zijn inzake nucleaire wettelijke aansprakelijkheid werden vastgesteld in de Verdragen van Parijs, Brussel en Wenen over de nucleaire wettelijke aansprakelijkheid. Niet alle lidstaten hebben deze Verdragen ondertekend; binnen de Gemeenschap kunnen derhalve geen beperkingen worden vastgesteld.

De Commissie kan niet identificeren welke veiligheidstests krachtens de bepalingen van het Euratom-Verdrag worden gefinancierd.

De verplichting voor de exploitanten van kerncentrales om financiële reserves aan te leggen teneinde later het laatste gedeelte van de splijtstofcyclus en de ontmanteling van de installaties te kunnen financieren, vormt een veel gebruikte methode voor de internalisering van de externe kosten van kernenergie. Het gaat om voorzieningen voor toekomstige kosten die, in principe, geen subsidies vormen. De Commissie onderzoekt evenwel een klacht daaromtrent. Voorts zou de interne markt profiteren van de harmoniseringsinspanningen op dit gebied.

Gelet op de informatie waarover zij beschikt, ziet de Commissie niet welke specifieke maatregelen voor de sector van de kernenergie kunnen worden genomen buiten de toepassing van het Gemeenschapsrecht zoals het uit de verdragen voortvloeit.

Wat steenkool betreft, kan de Commissie slechts opnieuw bevestigen dat de rechtstreekse en onrechtstreekse steun voor de steenkoolindustrie in het kader van Beschikking nr. 3632/93/EGKS van de Commissie van 28 december 1993 tot vaststelling van een communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de lidstaten ten behoeve van de kolenindustrie⁽¹⁾ wordt onderzocht; deze beschikking is gebaseerd op de transparantiebeginselen. Er zij ook op gewezen dat de regionale steunmaatregelen voor de omschakeling van door herstructureringen getroffen steenkoolwinningsgebieden niet in deze context worden geanalyseerd, maar wel in het kader van artikel 87 (ex-artikel 92), leden a) en c), van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1993.

(2001/C 72 E/041)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1289/00 van Pasqualina Napoletano (PSE) aan de Raad

(27 april 2000)

Betreft: Ontvoering van Somalische kinderen uit hun Italiaanse pleeggezin

De laatste jaren zijn er tal van gevallen bekend geworden van vooral Somalische kinderen die uit hun Italiaanse pleeggezin zijn ontvoerd door de „ouders” (de echte of personen die zich daarvoor uitgaven) en illegaal naar andere landen zijn gebracht (onder meer lidstaten van de Europese Unie).

In een aantal gevallen konden deze kinderen opgespoord worden, maar de oorspronkelijke pleeggezinnen ondervonden grote problemen om de rechten van de hun toevertrouwde minderjarigen te verdedigen tegenover de gerechtelijke instanties van enkele lidstaten van de Unie.

Er bestaat een gegrond vermoeden dat deze minderjarigen in veel gevallen niet door de echte ouders zijn ontvoerd, maar door derden die wilden profiteren van hun toestand.

Er werden met name veel problemen ondervonden met de toepassing van het Verdrag van Den Haag inzake de internationale ontvoering van minderjarigen, dat eigenlijk niet wordt toegepast, zodat moeilijk vastgesteld kan worden hoe de kinderen worden behandeld en hoe hun gezondheidstoestand is, het moeilijk is het bezoeken uit te oefenen en overeenkomstig het Verdrag de terugkeer van de minderjarigen mogelijk te maken. Dit komt doordat de gerechtelijke instanties van enkele verdragsluitende staten de neiging hebben de regels voor de plaatsing in een pleeggezin te herinterpreteren, wat duidelijk in strijd is met de geest van het Verdrag, dat alleen in duidelijk omschreven gevallen in een herinterpretatie van de plaatsingsregels voorziet.

Kan de Raad daarom mededelen welke maatregelen de instellingen van de Unie zullen nemen:

- om te zorgen voor daadwerkelijke gerechtelijke samenwerking bij de plaatsing van minderjarigen in een pleeggezin en in geval van hun ontvoering naar een ander land?
- om een onderlinge aanpassing te bewerkstelligen van de regels van de lidstaten inzake de erkenning van de plaatsing van minderjarigen in een pleeggezin?
- om te zorgen dat de bestaande internationale overeenkomsten (Verdrag van Den Haag en andere) door de autoriteiten van de lidstaten daadwerkelijk en integraal worden toegepast?

Antwoord

(18/19 september 2000)

Het actieplan van Wenen van 3 december 1998 en de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 bepalen de grote beleidslijnen voor de volgende jaren, met name op het gebied van justitiële samenwerking in burgerlijke zaken, met het oog op de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.

In het kader van deze beleidslijnen zijn er tot 2004 geen plannen voor besprekingen inzake de mogelijke plaatsing van minderjarigen in een pleeggezin en inzake gevallen van ontvoering naar een ander land. Maar als de Commissie of een lidstaat overeenkomstig het bepaalde in artikel 67, lid 1, van het Verdrag, een voorstel of een initiatief in die zin voorlegt, zal de Raad dat zeer aandachtig bekijken.

De Raad heeft overigens zopas, op 29 mei 2000, een verordening aangenomen betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid voor gemeenschappelijke kinderen. In het kader van deze verordening worden regels vastgesteld betreffende de burgerlijke vorderingen inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid voor de gemeenschappelijke kinderen van de echtgenoten naar aanleiding van een procedure tot volledige of gedeeltelijke ontbinding van het huwelijk. Deze verordening brengt al enige harmonisatie van de nationale bepalingen tot stand, met name inzake de erkenning van in een andere lidstaat gegeven beslissingen.

Wat de derde vraag betreft, is de Raad zich ervan bewust dat er internationale instrumenten bestaan waarbij de lidstaten partij zijn en die verband houden met de bescherming van minderjarigen, met name, zoals het geachte parlementslid terecht aangeeft, het Verdrag van Den Haag van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen. Het gaat om verdragen die de lidstaten hebben ondertekend en geratificeerd. Elk van deze lidstaten heeft de plicht deze verdragen te respecteren en toe te passen, overeenkomstig het internationaal publiekrecht.

(2001/C 72 E/042)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1290/00
van Raffaele Costa (PPE-DE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Hoge Autoriteit voor de Telecommunicatie

De Hoge Autoriteit voor de Telecommunicatie, die in strijd met de wetgeving en met het gezonde verstand in Napels is gevestigd, had een kleine, anti-bureaucratische, doeltreffende en onpartijdige organisatie moeten zijn. Deze instantie blijkt echter een enorm grote bureaucratistische organisatie te zijn met honderden werknemers die weinig werk hebben (ondanks de goede wil van sommigen) en die „werken” in een gebouw van 18 verdiepingen (Caltagirone) in het bestuurscentrum van Napels.

Onlangs heeft deze Autoriteit – maar dit is slechts een voorbeeld – het schoonmaken van de kantoren aan een schoonmaakbedrijf toevertrouwd tegen een vergoeding van 712 miljoen lire voor twee jaar (ongeveer 1 miljoen lire per dag).

Wat kan de Commissie doen om ervoor te zorgen dat Italië minder overheids gelden verkwist en, in het bijzonder, dat de Hoge Autoriteit voor de Telecommunicatie haar vrijwel nutteloze werkzaamheden staakt?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(9 juni 2000)

Het pakket telecommunicatieregelgeving van de Gemeenschap voorziet in de oprichting van nationale regelgevende autoriteiten in de lidstaten met specifieke bevoegdheden op het gebied van de regulering van de onlangs geliberaliseerde telecommunicatiemarkt. De verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging van het regelgevingspakket wordt grotendeels gedelegeerd aan de nationale regelgevende autoriteiten, die in dit verband in elke lidstaat een cruciale rol spelen. Zij dragen ook in belangrijke mate bij tot het garanderen van een consequente toepassing van het regelgevingspakket van de Gemeenschap door middel van hun inbreng in de vergunningen- en open network provision (ONP)-comités, hun deelname aan het comité op hoog niveau van nationale overheidsdiensten en regelgevende instanties en hun coördinatie in de groep van onafhankelijke regelgevers. Het gaat om zware verantwoordelijkheden die volgens de Commissie aangepaste investeringen op het gebied van personeel en financiële middelen vereisen.

De Commissie brengt regelmatig verslag uit over de tenuitvoerlegging van het regelgevingspakket in de Gemeenschap, met inbegrip van een beoordeling van het werk van de nationale regelgevende autoriteiten. Het vijfde verslag over de tenuitvoerlegging van het pakket telecommunicatieregelgeving ⁽¹⁾ gaf globaal een positieve beoordeling van de werking van de Italiaanse regelgevende autoriteit.

Op basis van de informatie waarover de Commissie toen beschikte, leek de Italiaanse regelgevende autoriteit evenwel een aanzienlijk personeelstekort te hebben, rekening houdend met de brede waaier van verantwoordelijkheden, waaronder de audiovisuele sector, de telecommunicatiesector en de pers. Dit droeg bij tot vertragingen bij het nemen van beslissingen.

Elke lidstaat is verantwoordelijk voor de organisatie van de nationale regelgevende autoriteit. De Commissie kan hierin niet tussenbeide komen. De locatie van de zetel van de nationale regelgevende autoriteiten valt volledig in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel nog steeds onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten.

⁽¹⁾ COM(1999) 537 def.

(2001/C 72 E/043)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1295/00
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Rijbewijzen voor diabetici

Richtlijn 91/439/EEG ⁽¹⁾ wordt door de Britse regering zodanig geïnterpreteerd dat praktisch al degenen die hun diabetes met insuline behandelen, worden uitgesloten van het besturen van voertuigen voor passagiersvervoer en van voertuigen met een hoger gewicht dan 3,5 ton.

1. Is de Commissie ervan op de hoogte of andere lidstaten dergelijke beperkende maatregelen hebben ingevoerd?

De Britse regering voert aan dat haar beleid stoelt op de al lang bestaande opvatting van deskundigen over de gevaren van het besturen van grote voertuigen door diabetici die met insuline worden behandeld. De Commissie wetenschap en technologie van het Lagerhuis heeft in februari jl. echter meegegeed dat de oorsprong van deze opvatting niet kon worden achterhaald.

2. Beschikt de Commissie over enig bewijsmateriaal dat ondersteuning biedt aan de interpretatie van de richtlijn, zoals die door de Britse regering wordt gehanteerd?

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.1.1991, blz. 1.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(21 juni 2000)

Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs ⁽¹⁾, bepaalt in Bijlage III punt 10:

„Rijbewijzen mogen niet worden afgegeven of verlengd indien de tot deze groep behorende aanvrager of bestuurder aan diabetes mellitus lijdt die met insuline moet worden behandeld, tenzij in zeer uitzonderlijke gevallen, op grond van een officieel medisch advies en onder voorbehoud van een regelde medische controle.”

Dit betekent dat personen die aan diabetes mellitus lijden normaliter geen vrachtauto's of bussen mogen besturen, omdat het gevaar bestaat dat zij black-outs krijgen. Indien dat gebeurt terwijl de betrokken persoon zo'n groot voertuig bestuurt, kan daardoor een ernstig ongeluk worden veroorzaakt.

De medische bepalingen in Bijlage III van de Richtlijn zijn gebaseerd op het advies van medische deskundigen uit de gehele Gemeenschap.

Wat de interpretatie van de Richtlijn betreft, stellen de afzonderlijke lidstaten de gedetailleerde definitie van „zeer uitzonderlijke gevallen” naar eigen goeddunken vast. Het is echter duidelijk dat dit niet zo kan worden uitgelegd dat alle diabetici die met insuline worden behandeld vrachtauto's of bussen mogen besturen.

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991.

(2001/C 72 E/044)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1306/00
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Welzijn van slachtkuikens

In het onlangs verschenen rapport van het Wetenschappelijk Comité Gezondheid en Welzijn van Dieren van de Commissie over het welzijn van slachtkuikens wordt geconcludeerd dat het streven van de slachtkuikenindustrie om de dieren snel te laten groeien bij veel slachtkuikens leidt tot aandoeningen van de poten en opeenhoping van vocht in de buikholte. Het Wetenschappelijk Comité wijst er verder op dat

de maximaal toegestane dierbezetting ongeveer 30 kg/m² bedraagt en dat het welzijn zou worden verbeterd als de dierbezetting lager ligt. Het Comité concludeert eveneens dat de strenge voedingsrestricties voor slachtkuikens tot onaanvaardbare welzijnsproblemen leiden en dat het welzijn van leghennen moet worden verbeterd.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen met het oog op de gezondheids- en welzijnsproblemen van slachtkuikens die in het rapport van het Wetenschappelijk Comité aan de orde worden gesteld?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(8 juni 2000)

De verantwoordelijkheden van de Commissie ten aanzien van de bescherming van dieren zijn toegenomen met de recente wijziging van het EG-verdrag waardoor van de Europese instellingen en lidstaten wordt geëist dat zij bij het opstellen van beleid op het gebied van landbouw, vervoer, de gemeenschappelijke markt en onderzoek van het welzijn van dieren een prioriteit maken.

Artikel 5 van Richtlijn 98/58/EG van de Raad inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren⁽¹⁾ bepaalt dat de Commissie bij de Raad de nodige voorstellen indient voor een uniforme toepassing van de Europese Overeenkomst inzake de bescherming van landbouwhuisdieren en, op basis van een wetenschappelijke evaluatie, voor de op basis van die overeenkomst aangenomen aanbevelingen en voor eventuele andere specifieke voorschriften.

Omdat het rapport van het Wetenschappelijk Comité Gezondheid en Welzijn van Dieren over het welzijn van slachtkuikens op 21 maart 2000 is aangenomen, beschikt de Commissie nu over wetenschappelijke gegevens waarop specifieke voorschriften als bedoeld in artikel 5 van voornoemde richtlijn kunnen worden gebaseerd. De Commissie is voornemens het probleem van het welzijn van slachtkuikens te behandelen in het licht van de mening van het Comité.

⁽¹⁾ PB L 221 van 8.8.1998.

(2001/C 72 E/045)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1308/00 van Paul Rübiger (PPE-DE) aan de Commissie

(27 april 2000)

Betreft: Regeling betreffende vervoer uit niet-EU-landen

In Italië doen zich telkens weer problemen voor in verband met vervoer uit niet-EU-lidstaten (derde landen), die voor de vervoersondernemingen vaak eindigen met de inbeslagneming van de voertuigen door de Italiaanse autoriteiten.

In een tussen Italië en Duitsland gesloten administratieve overeenkomst is vastgelegd dat Duitse ondernemingen een vervoer vanuit een derde land op Italiaans grondgebied beëindigen wanneer zij over een desbetreffende bilaterale vergunning beschikken en daarvóór het land van herkomst van het voertuig hebben doorreden. Voor Oostenrijkse vervoersondernemers bestaat een dergelijke mogelijkheid echter niet, hetgeen betekent dat zij een dergelijk vervoer niet op Italiaans grondgebied kunnen beëindigen (uitzondering: CEMT-vergunningen).

Tegen deze achtergrond wordt de Commissie verzocht de volgende vragen te beantwoorden:

- In hoeverre strookt de tussen Italië en Duitsland gesloten administratieve overeenkomst inzake vervoer uit derde landen met het non-discriminatiebeginsel overeenkomstig artikel 1, lid 3?
- Wanneer zal in de gehele EU een non-discriminerende afwikkeling van vervoer uit derde landen gewaarborgd zijn resp. welke overeenkomsten zijn er en hoe is de stand van de onderhandelingen betreffende vervoersovereenkomsten tussen de EU en derde landen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(19 juni 2000)

Zoals het geachte parlementslid terecht opmerkt, zijn voor het wegvervoer naar en van derde landen nog altijd bilaterale vergunningen vereist wanneer een in een lidstaat gevestigde vervoersonderneming goederen vervoert tussen twee andere staten en ten minste één van die staten een derde land is.

In feite bepaalt de relevante communautaire wetgeving n.l. Verordening (EEG) nr. 881/92 van de Raad van 26 maart 1992 betreffende de toegang tot de markt van het goederenvervoer over de weg in de Gemeenschap van of naar het grondgebied van een lidstaat of over het grondgebied van een of meer lidstaten⁽¹⁾, uitdrukkelijk dat de Verordening in afwachting van de sluiting van overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen de bilaterale vervoersovereenkomsten met derde landen onverlet laat. Deze bilaterale overeenkomsten maken echter per definitie onderscheid tussen vervoerders die gevestigd zijn in een staat die een dergelijke overeenkomst heeft gesloten en vervoerders uit andere landen.

Momenteel vinden tussen de Gemeenschap en derde landen geen onderhandelingen plaats over de sluiting van overeenkomsten voor wegvervoer die volledig in de plaats zouden komen van de tussen lidstaten en derde landen gesloten bilaterale overeenkomsten.

⁽¹⁾ PB L 95 van 9.4.1992.

(2001/C 72 E/046)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1317/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie**

(27 april 2000)

Betreft: Overmatig gebruik van de waterhulpbronnen in de gemeente San Giovanni in Persiceto en in de gemeente Crevalcore

In de gemeenten San Giovanni in Persiceto en Crevalcore (provincie Bologna, regio Emilia Romagna, Italië) hebben zich verzakkingen van ongeveer 2 meter voorgedaan door overdadige waterwinning door het staatsbedrijf dat Seabo-water op de markt brengt. Deze gebieden in de vlakte van Bologna behoren tot de meest kwetsbare in de Po-vlakte met het gevaar van overstromingen en alle economische en milieuschade van dien.

Kan de Commissie meedelen:

- of in dit specifieke geval communautaire regels zijn overtreden voor bescherming van het milieu en de veiligheid van de burger;
- of er communautaire maatregelen bestaan die bedoeld zijn om verzakingsverschijnselen te voorkomen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(22 juni 2000)

De bestaande wetgeving heeft betrekking op verscheidene aspecten van de waterkwaliteit, zoals de kwaliteit van het drinkwater, de kwaliteit van het zwembadwater of prestatiecriteria voor waterzuiveringsinstallaties. Er is evenwel geen communautaire wetgeving voor water betreffende de waterhoeveelheid, met inbegrip van waterwinning of overmatige onttrekking. Derhalve ziet de Commissie geen rechtsgrondslag om tussenbeide te komen.

Het Parlement en de Raad bespreken momenteel een kaderrichtlijn inzake water⁽¹⁾. Het Parlement beëindigde zijn tweede lezing tijdens de plenaire zitting van februari 2000⁽²⁾. Er loopt momenteel een bemiddelingsprocedure tussen het Parlement en de Raad (de einddatum voor de procedure is vastgesteld op 19 juli 2000).

Één van de belangrijkste elementen van deze richtlijn is de verplichting voor de lidstaten om een goede kwaliteit van het grondwater te handhaven of te bereiken. Een dergelijke goede kwaliteit zal worden gedefinieerd als een goede chemische en kwantitatieve toestand, waarbij een goede kwantitatieve toestand wordt gedefinieerd als een evenwicht tussen de beschikbare grondwatervoorraad en het jaargemiddelde op lange termijn van de onttrekking. Om te garanderen dat die doelstelling wordt gerealiseerd, zal in het algemeen voor elke onttrekking van grondwater (en oppervlaktewater) een vergunning vereist zijn. Het niet bereiken of behouden van dit evenwicht tussen natuurlijke aanvulling en onttrekking zal na de goedkeuring van dit voorstel een inbreuk op de communautaire wetgeving uitmaken.

- (¹) Voorstellen van de Commissie voor een richtlijn van het Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid — Kaderrichtlijn, PB C 184 van 17.6.1997, PB C 16 van 20.1.1998 en PB C 108 van 7.4.1998 — Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 22.10.1999, PB C 343 van 30.11.1999.
- (²) Advies van het Parlement van 16.2.2000, nog niet gepubliceerd in het Publicatieblad.

(2001/C 72 E/047)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1319/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(3 mei 2000)

Betreeft: Europees schoolmelkprogramma

De Commissie wil het schoolmelkprogramma drastisch wijzigen. Vooralsnog wordt de afzet van melk in scholen volledig gesubsidieerd door de Europese Unie. In de toekomst zou deze financiering worden gehalveerd. De andere helft dient dan gefinancierd te worden door de lidstaten, maar mag doorberekend worden aan de melkproducenten en/of de zuivelindustrie. Dit drastische voorstel stuit op veel weerstand, onder meer vanwege de negatieve impact op de melkconsumptie.

1. Schaart de Raad zich achter de argumenten van de Commissie om de subsidiering van het schoolmelkprogramma te halveren? Zo neen, wat is het standpunt van de Raad met betrekking tot de financiering van het Europees schoolmelkprogramma en welk alternatief financieringsvoorstel schuift de Raad naar voren?
2. Heeft de Raad een grondige studie uitgevoerd naar de impact van het Commissievoorstel op de melkconsumptie in scholen? Zo neen, waarom niet en zal de Raad alsnog een studie uitvoeren, gezien de — waarschijnlijk — negatieve impact op de melkconsumptie? Zo ja, welke zijn de verwachte effecten en welke conclusies trekt de Raad uit deze onderzoeksresultaten?
3. Acht de Raad het niet raadzamer de volledige subsidiering van het schoolmelkprogramma te behouden, gezien de positieve gezondheidseffecten van melk? Zo neen, waarom steunt de Raad het voorstel van de Commissie om de subsidiering te halveren, in weerwil van de positieve gezondheidseffecten van melk? Zo ja, zal de Raad voorstellen het schoolmelkprogramma blijvend te financieren vanuit de Europese Unie?

Antwoord

(18/19 september 2000)

1. De Commissie heeft in februari 1999 een gedetailleerd evaluatieverslag voorgelegd betreffende de impact en de werking van de schoolmelkregeling op het niveau van de Europese Unie (een voor 95 % door de Europese Unie gesubsidieerde maatregel). Op basis van dat verslag overwoog de Commissie aanvankelijk om deze maatregel niet te verlengen.

De Raad heeft het Commissieverslag in het kader van het prijzenpakket in juni 1999 uitvoerig besproken en daarna de volgende verklaring afgelegd:

„De ministers van Landbouw achten de consumptie van melk, gezien de hoge voedingswaarde ervan, van groot belang, met name voor kinderen en jongeren. Zij achten het daarom nodig dat nader wordt bezien hoe deze consumptie op een rendabele wijze kan worden aangemoedigd, rekening houdend met de totaal beschikbare begrotingsmiddelen.”.

2. In december 1999 heeft de Commissie op grond hiervan besloten om haar oorspronkelijke ideeën te herzien en is zij met een verordeningvoorstel gekomen dat ertoe strekt de regeling voort te zetten en deze voor 50 % door de Gemeenschap en voor 50 % door de lidstaten te laten financieren.

3. De Raad heeft in zijn zitting van 20/21 maart 2000, in afwachting van het advies van het Europees Parlement, een uitvoerig, oriënterend debat aan het Commissievoorstel gewijd. Daarbij is met name gebleken dat er ernstige bezwaren bestaan tegen de door de Commissie voorgestelde financieringsregeling; voorts werden er opmerkingen gemaakt over technische kwesties.

De Raad is zich bewust van het politieke en sociale belang van het dossier waaraan door het geachte parlementslid wordt gerefereerd. Hij zal de behandeling dan ook binnenkort voortzetten op basis van het advies dat het Europees Parlement op 3 mei 2000 heeft uitgebracht en waarin deze instelling zich uitsprekt voor het Commissievoorstel, zij het dat dit meer bepaald op het punt betreffende het financieringsmechanisme werd geamendeerd.

(2001/C 72 E/048)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1321/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(3 mei 2000)

Betreft: Interventie betreffende de hongersnood in Ethiopië en andere Afrikaanse landen

De bijeenkomst tussen de Europese Unie en de Afrikaanse landen te Cairo viel samen met een hongersnood waarvan momenteel miljoenen mensen op het Afrikaanse continent, in het bijzonder in Ethiopië, de dupe worden. De Verenigde Naties, NGO's en de media hebben deze dramatische situatie reeds aan de kaak gesteld.

In Ethiopië worden door de droogte en de oorlog met Eritrea twee miljoen mensen met de dood bedreigd. Welke maatregelen neemt de Europese Unie om aan deze tragedie het hoofd te bieden? Is zij bereid tot een humanitaire interventie, zonder terug te schrikken voor de hiermee gepaard gaande inmenging, om Ethiopië en Eritrea ertoe te verplichten bij de verdeling van de levensmiddelen gebruik te maken van de zinnigste infrastructuren?

Antwoord

(26 september 2000)

De Raad heeft de zinloze uitbarsting van nieuwe gevechten tussen Ethiopië en Eritrea herhaaldelijk veroordeeld. Hij wijst op de verantwoordelijkheid van elke regering voor het welzijn van haar bevolking en betreurt het dat, tegen de achtergrond van een ernstige voedselcrisis in de regio, kostbare middelen naar het conflict worden afgeleid. De Raad is dan ook ingenomen met het wapenembargo dat bij Resolutie 1298 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties met eenparigheid van stemmen ten aanzien van de twee landen is ingesteld en herinnert aan zijn eigen besluit inzake een wapenembargo dat sedert 15 maart 1999 van kracht is.

De Raad hoopt dat de contacten die thans onder auspiciën van de OAE met Ethiopië en Eritrea plaatsvinden, wezenlijke resultaten zullen opleveren en verklaart dat de EU bereid is de vredesinspanningen onder het voorzitterschap van de OAE te steunen, onder meer dankzij de missie van de speciale vertegenwoordiger van de EU, Senator SERRI.

De Raad bevestigt de bereidheid van de EU om door te gaan met het verstrekken van humanitaire noodhulp aan de meest behoeftige mensen, teneinde een eventuele verlegging van de hulp te voorkomen. Op grond van de geldende regelgevingsprocedures wordt tot deze hulp besloten door de Commissie, die meer gedetailleerde informatie over specifieke maatregelen zou kunnen verstrekken.

(2001/C 72 E/049)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1325/00**van Caroline Lucas (Verts/ALE) aan de Commissie**

(17 april 2000)

Betreft: Industriële veeteelt

Sommige ontwikkelingslanden hebben reeds industriële veeteeltmethoden ingevoerd en andere zullen dat waarschijnlijk binnenkort doen. Dergelijke methoden zijn niet alleen schadelijk voor het welzijn der dieren, maar vormen ook een ernstige bedreiging voor milieu, menselijke gezondheid en vermindering van de armoede in de ontwikkelingslanden.

Welke maatregelen neemt de Commissie thans, teneinde de ontwikkelingslanden er toe aan te moedigen geen industriële veeteelt in te voeren. Komt het ten andere ooit voor, dat de Gemeenschap projecten, waarbij industriële veeteelt in ontwikkelingslanden ingevoerd of bevorderd wordt, financieel steunt?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(16 juni 2000)

De Commissie is zich bewust van de potentiële gevolgen van de industrialisering van de veeteelt, vooral in stadsrandgebieden. In de ontwikkelingslanden verandert de veeteelt dramatisch. Bevolkingsgroei, inkomensstijgingen en toenemende verstedelijking zullen, zo wordt verwacht, leiden tot een verdriedubbeling van de vraag tussen nu en 2030, terwijl de wereldbevolking in deze periode waarschijnlijk zal verdubbelen. Deze stijging van de vraag zal naar verwachting resulteren in aanzienlijke veranderingen in de structuur van de veeteelt, die een beroep zal moeten doen op intensievere productiemethoden. Dit heeft op zijn beurt de nodige gevolgen voor de natuurlijke hulpbronnen, als de intensivering niet plaatsvindt in een passend technologisch en beleidskader. Op dit moment voltrekt deze ontwikkeling zich grotendeels in een politiek en institutioneel vacuüm.

De onlangs voltooide, door verschillende donoren verrichte studie „interactie tussen veeteelt en milieu” (gedeeltelijk gefinancierd door de Gemeenschap) biedt een grondige analyse van de belangrijkste aspecten van de interactie tussen de veeteelt en de natuurlijke hulpbronnen. De conclusie van deze studie luidt dat de industrialisering van de veeteelt en de verwerking van dierlijke producten in een groot aantal ontwikkelingslanden om verschillende redenen zorgwekkend is. Ten eerste brengt de industriële veeteelt aanzienlijk minder op dan hetzelfde outputvolume in kleine landbouwbedrijven. De voordelen op het niveau van de productie zijn gering. Goedkope dierlijke proteïnen zijn weliswaar gunstig voor arme consumenten, maar over het algemeen zijn de armoede- en gelijkheidseffecten van de veeteelt grotendeels negatief. Wat de landbouwontwikkeling betreft, neemt de industrialisering van de veeteelt de belangrijkste groeistimulans weg in gebieden met voornamelijk kleine bedrijven. In sectoren die zich bezig houden met de oogst of daaropvolgende fasen, worden evenwel talloze nieuwe banen gecreëerd, bijvoorbeeld in abattoirs, zuivelfabrieken, alsmede in de voedselverwerking en de detailhandel. Ten tweede is de industriële veeteelt minder sterk gericht op het platteland; dit draagt ertoe bij dat de bedrijven geconcentreerd zijn in stadsrandgebieden en stedelijke gebieden, waardoor massaal en in toenemende mate schade wordt berokkend aan het milieu. Recycling van voedingsstoffen, als voorheen op het landbouwbedrijf, komt niet meer voor. Voedingsstoffen worden op een te klein oppervlak bijeengebracht en vaak onbehandeld geloosd op open water. Ten derde zijn enkele ziekten nauw geassocieerd met de intensivering. Een groot aantal hiervan vormt een bedreiging voor de volksgezondheid; industriële en intensieve vormen van dierlijke productie kunnen een broedplaats zijn voor opkomende ziekten (nippah, BSE, vogelpest) met onbekende gevolgen. De volksgezondheid wordt eveneens bedreigd door andere voedselveiligheidsproblemen in verband met de veeteelt, zoals blijkt uit het recente dioxineschandaal in Europa, antibioticaresistentie en andere vraagstukken in verband met residuen. Tenslotte zijn het gebrek aan wetgeving op het gebied van dierlijk welzijn (of de handhaving van die wetgeving), het bestaan van geconcentreerde automatische fokbatterijen, ongeschikte transport- en slachtfaciliteiten en het gebrek aan kennis over het dierlijk welzijn onderwerpen die steeds meer zorgen baren.

Deze analyse moet verder worden ontwikkeld en leiden tot een nieuwe aanpak en nieuwe instrumenten. Met het oog hierop werkt de Commissie, in het kader van het internationale Lead-initiatief (veeteelt, milieu en ontwikkeling), aan een studie in Azië en Latijns-Amerika om besluitvormers de beschikking te geven over instrumenten voor vanuit milieuoogpunt duurzame en rechtvaardige vormen van veeteeltontwikkeling. Tot de belangrijkste resultaten die worden verwacht, behoren in de eerste plaats een brede analyse van

de veranderingen in de veeteeltsector, ten tweede specifieke aanbevelingen voor de aanpak van het openbaar welzijn en strategische richtlijnen voor onderzoek en ontwikkeling met betrekking tot vraagstukken op het gebied van veeteelt, milieu, armoede, gelijkheid en dierlijk welzijn, alsmede volksgezondheid; het doel hiervan is met name de totstandkoming van ontwikkelingsstrategieën voor het positioneren van de veeteelt in het ontwikkelingsproces, te gebruiken door onderzoeksinstituten, ontwikkelingsbureaus, particuliere en publieke financieringsinstellingen, en ten derde het gebruik van de projectresultaten door beleidsmakers en besluitvormers, een taak van het virtuele centrum voor onderzoek en ontwikkeling (een integrerend onderdeel van het Lead-initiatief). De Commissie heeft de nodige documenten opgesteld en werkt thans aan een voorstel voor een studie naar de financiering van verschillende interne financiële instrumenten (begrotingslijnen „milieu” of Ala-Meda). Naar verwachting zal deze studie een origineel en innovatief instrument bieden voor beleidsmakers en besluitvormers bij het kiezen van nationale prioriteiten en strategieën, terwijl het donors in staat moet stellen hun steun beter te richten.

De Gemeenschap verleent geen steun voor de totstandkoming of bevordering van de industriële veeteelt in ontwikkelingslanden. Het voortouw in de industriële veeteelt wordt in een groot aantal gevallen genomen door de particuliere sector, terwijl de Gemeenschap zich in de eerste plaats richt op de verlening van steun aan arme, kleinschalige landbouwbedrijven.

(2001/C 72 E/050)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1331/00

van Giovanni Pittella (PSE) aan de Commissie

(27 april 2000)

Betreft: Mogelijkheid voor de burgers van de Unie om schendingen van grondrechten voor het Hof van Justitie te brengen

Met het Verdrag van Amsterdam, dat op 1 mei jl. in werking is getreden, is in artikel 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie een procedure ingesteld voor de constatering van schendingen van de mensenrechten en de bestraffing van een lidstaat die in het eerbiedigen en waarborgen van deze rechten te kort schiet.

Kan de Commissie opheldering verstrekken over de vraag of ook individuele burgers op deze procedure een beroep kunnen doen voor de bestraffing van de in gebreke blijvende lidstaat?

Is het voorts voor een burger van de Unie mogelijk om op het Hof van Justitie een beroep te doen in verband met eventuele schendingen van deze rechten binnen een land?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(18 juli 2000)

De Commissie herinnert eraan dat overeenkomstig artikel 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie slechts een derde van de lidstaten of de Commissie bij de Raad, in de samenstelling van de staatshoofden en regeringsleiders, een voorstel kan indienen om een ernstige en voortdurende schending door een lidstaat van de in artikel 6, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie genoemde beginselen, te constateren.

De bepalingen van het EG-Verdrag betreffende het Hof van Justitie (artikelen 220 e.v. (ex artikel 164)) bevatten geen enkele mogelijkheid voor particuliere personen om rechtstreeks beroep in te stellen bij het Hof tegen handelingen van de lidstaten. Daarentegen kunnen of, in voorkomend geval, moeten door de nationale rechterlijke instanties prejudiciële vragen aan het Hof worden gesteld uit hoofde van artikel 234 (ex artikel 177) van het EG-Verdrag, ook bij geschillen waarbij een particuliere persoon een schending van de grondrechten als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht aan de kaak stelt, door een lidstaat die aan het Gemeenschapsrecht is onderworpen.

(2001/C 72 E/051)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1341/00
van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Visserijzones in de Golf van Biskaje

De vissersorganisaties van Cantabrië maken zich zorgen over het uitblijven van informatie over de visserijzones. Zij zijn van mening dat onmiddellijk visserijzones zouden moeten worden ingesteld aangezien volgens wetenschappelijke gegevens van het Spaanse Instituut voor Oceanografie het niet-nemen van beschermende maatregelen in die gebieden waar veel jonge vis voorkomt, zou kunnen leiden tot een instorten van de heekbestanden. Het Secretariaat-generaal voor zeevisserij in Spanje heeft in december 1999 de Commissie om een rapport verzocht.

Hoe staat de Commissie tegenover herziening van bepaalde visserijzones in het noordwestelijk deel van de Golf van Biskaje?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(8 juni 2000)

De Commissie is volledig op de hoogte van het door het geachte parlementslid genoemde probleem.

Het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité van de Commissie heeft het wetenschappelijke standpunt bestudeerd en onderschreven en de Spaanse autoriteiten hebben over dit probleem contact opgenomen met de Commissie.

De Commissie werkt momenteel aan een voorstel voor een wijziging van Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad van 30 maart 1998 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen⁽¹⁾. Daarin zal ook het door het geachte parlementslid genoemde probleem worden behandeld. Gehoopt wordt dat het voorstel van de Commissie er vóór augustus van dit jaar zal zijn.

⁽¹⁾ PB L 125 van 27.4.1998.

(2001/C 72 E/052)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1351/00
van Helmuth Markov (GUE/NGL) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Radioactieve besmetting van mineraalwater door radium-226

Volgens diverse meldingen in de pers bevindt de Duitse bevolking zich in grote onzekerheid over vermeende hoge stralendoses in mineraal- en tafelwater van diverse merken die de gezondheid in gevaar brengen, als gevolg van een hoge, in de natuur voorkomende concentratie van de isotoop radium-226.

1. Is de Commissie op de hoogte van wetenschappelijke onderzoeken terzake of heeft zij daartoe opdracht gegeven om de concentratie van radioactieve stoffen in levensmiddelen vast te stellen en te beoordelen op grond waarvan met name een verband kan worden aangetoond tussen de straling en een verhoogd risico op kanker?
2. Is het de Commissie bekend dat er in Duitsland (anders dan in andere EU-lidstaten) geen richtlijnen en grenswaarden bestaan voor de concentratie van radium-226 in mineraal- en tafelwater? Zo ja, vindt de Commissie dat zij maatregelen moet nemen op communautair niveau?
3. Is het de Commissie bekend dat er technische oplossingen bestaan om het gehalte van natuurlijk radium-226 in water te verlagen (filters), maar dat deze in Duitsland als gevolg van de „mineraal- en tafelwaterverordening” niet mogen worden gebruikt? Vindt de Commissie het nodig om te streven naar een Europese regeling betreffende het bij de winning en productie van mineraalwater gebruikte technische instrumentarium?
4. Zou de Commissie radioactieve isotopen ook willen laten vallen onder de etiketteringsplicht voor levensmiddelen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(22 juni 2000)

1. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 35 van het Euratom-Verdrag hebben de lidstaten een specifiek programma voor controle op de radioactiviteit in het milieu. Krachtens artikel 36 van het Euratom-Verdrag worden de controleresultaten aan de Commissie doorgegeven. Deze omvatten informatie over radioactiviteit in melk, andere levensmiddelen, oppervlaktewater en drinkwater.

Bovendien voeren de lidstaten controles uit op de concentratie van radioactiviteit in levensmiddelen uit derde landen die door het ongeval van Tsjernobyl zijn getroffen (overeenkomstig Verordening EEG/737/90 van de Raad van 22 maart 1990⁽¹⁾, recentelijk verlengd tot maart 2010)⁽²⁾.

Het Milieuinstituut van het Gezamenlijk Onderzoekcentrum (GCO) van Ispra heeft sedert 1991 jaarlijks internationale vergelijkingen gemaakt waarvoor de laboratoria van de lidstaten overeenkomstig artikel 36 van het Euratom-Verdrag de gegevens verstrekken. Deze vergelijkingen hadden onder andere betrekking op bronwater, mineraalwater, melk en het voedselpakket.

De Commissie heeft geen gegevens over een samenhang die gevonden zou zijn tussen de concentraties van radioactiviteit in levensmiddelen en een verhoogd risico van kanker.

2. De huidige drinkwaterrichtlijn, Richtlijn 80/778/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water⁽³⁾ geldt voor gebotteld water dat geen natuurlijk mineraalwater is (bijv. tafelwater) en omvat geen specifieke bepaling inzake radioactiviteit. De nieuwe drinkwaterrichtlijn (Richtlijn 98/83/EG van de Raad van 3 november 1998 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water)⁽⁴⁾, die per 25 december 2003 ten uitvoer moet worden gebracht, omvat wel bepalingen inzake radioactiviteit. Deze bepalingen moeten worden aangevuld (de bijlagen II en III van de richtlijn) als gepland bij de goedkeuring van de richtlijn op 3 november 1998. Er zij op gewezen dat deze richtlijn niet geldt voor mineraalwater.

3. De Commissie is zich ervan bewust dat de concentratie van 226 radium in kraanwater en gebotteld water wordt beïnvloed door de methode die wordt toegepast om het water te behandelen; zo zal bijv. de verwijdering van ijzer en mangaan ook meebrengen dat een deel van het radium in het slib terecht komt.

De specifieke behandeling voor het verwijderen van natuurlijke radionucleïden uit water was het thema van door de Commissie in dit vierde kaderprogramma gefinancierd onderzoek.

Er zij op gewezen dat dergelijke technieken zelden worden toegepast op mineraalwater waarvoor het van belang wordt geacht dat het mineraalgehalte behouden blijft.

4. Bij de etikettering van mineraalwater worden normaliter natuurlijke radioactieve elementen zoals uranium en radium vermeld.

⁽¹⁾ PB L 82 van 29.3.1990.

⁽²⁾ PB L 75 van 24.3.2000.

⁽³⁾ PB L 229 van 30.8.1980.

⁽⁴⁾ PB L 330 van 5.12.1998.

(2001/C 72 E/053)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1352/00

van Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Spaanse olijfolie in Europa

De huidige situatie rond de export van Spaanse olijfolie heeft tot allerlei bijeenkomsten geleid van de ondernemers in deze sector die zich afvragen waarom de export stopt en hoe zij nieuwe impulsen kunnen geven aan de verkoop in het buitenland van deze belangrijkste olijfolieproducent ter wereld.

Volgens deze ondernemers schort het aan investeringen en moet er gekozen worden voor één merkartikel zodat de consument niet in verwarring kan worden gebracht. Er moet een nieuwe strategie worden uitgestippeld die het dilemma moet oplossen hoe de productie kan worden opgevoerd wanneer de externe consumptie niet toeneemt.

Kan de Commissie gezien haar leidende rol bij het gemeenschappelijk landbouwbeleid meedelen of zij bereid is een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek in te stellen teneinde formules te zoeken die een oplossing moeten bieden voor dit lastig parket waarin om bovengenoemde redenen de Spaanse olijfolie zich bevindt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(6 juni 2000)

De Commissie kan zich niet vinden in de stelling dat de export van olijfolie zou „stagneren”. Ten opzichte van dezelfde periode van het verkoopseizoen 1998/1999 is de communautaire export namelijk meer dan verdubbeld. Op 31 maart 1999 bedroeg de export 35 648 ton, terwijl er tussen 1 november 1999 en 31 maart 2000 80 812 ton olie werd geëxporteerd.

Ten aanzien van de vraag van het geachte parlementslid of de Commissie een onderzoek kan instellen teneinde formules te zoeken die een oplossing kunnen bieden voor de impasse op de exportmarkt waarin de Spaanse olijfoliesector zich bevindt, moet worden benadrukt dat dit soort onderzoek buiten de bevoegdheden van de Commissie valt. Marketingonderzoek is immers vooral van belang voor de betrokken particuliere sector en dient derhalve door de sector zelf te worden verricht.

(2001/C 72 E/054)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1380/00 van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Raad

(5 mei 2000)

Betreft: Ondertekening en ratificatie van het „CEDAW” en het „Optional Protocol”

In december 1999 was het aanvullend protocol bij het VN-Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW) pas door slechts 23 staten, waaronder 11 EU-lidstaten, ondertekend. Tot dusver hebben Ierland, Portugal, Spanje en het Verenigd Koninkrijk dit protocol nog niet ondertekend. Is de Raad voornemens zich in te zetten voor een zo snel mogelijke ondertekening van het aanvullend protocol door deze staten, zodat niets de ratificatie meer in de weg staat?

Is de Raad voorts voornemens zich ervoor in te zetten dat ook alle kandidaat-lidstaten dit verdrag, met inbegrip van het aanvullend protocol, reeds vóór hun toetreding ondertekenen en ratificeren?

Antwoord

(26 september 2000)

De Raad beschikt over geen enkele bevoegdheid om de lidstaten van de Europese Unie onder druk te zetten opdat zij de instrumenten van de Verenigde Naties snel ondertekenen. Hij constateert evenwel dat het feit dat elf lidstaten een zeer recent protocol reeds hebben geratificeerd, de betrokkenheid van de lidstaten van de Europese Unie op dit gebied al aantoonst.

Wat de ondertekening van instrumenten van de Verenigde Naties door kandidaat-lidstaten van de Europese Unie betreft, kan de Europese Unie aangezien deze teksten geen deel van het acquis communautaire uitmaken, de ondertekening van het CEDAW en van zijn aanvullend protocol niet als voorwaarde vooraf voor hun toetreding tot de Unie stellen.

Tot slot herinnert de Raad de Geachte Afgevaardigde eraan dat het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap in artikel 13 (ex artikel 6 A) bepaalt dat de Raad binnen de grenzen van zijn bevoegdheden, na raadpleging van het Europees Parlement, passende maatregelen kan nemen om discriminatie op grond van met name geslacht te bestrijden. Deze bepaling van het Verdrag behoort per definitie tot het geheel van het acquis dat elke kandidaat voor toetreding zal worden geacht in zijn wetgeving over te nemen.

(2001/C 72 E/055)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1381/00
van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Raad

(5 mei 2000)

Betreft: Instelling van een Raad van ministers met als bevoegdheid „gelijke rechten voor vrouwen en mannen”

Het Europees Parlement kent een Commissie rechten van de vrouw en gelijke kansen, die zich uitsluitend bezighoudt met vrouwentema's, terwijl in de Europese Commissie een van de commissarissen zich bezighoudt met vrouwentema's.

Acht de Raad het niet wenselijk een vrouwen-Raad van ministers in te stellen opdat lidstaten die tot dusver nog geen specifiek „Vrouwenministerie” kennen ertoe worden gestimuleerd een dergelijke instelling in het leven te roepen?

Antwoord

(18/19 september 2000)

De Europese Raad van Helsinki is in aanbeveling nr. 9 in bijlage III van de conclusies overeengekomen het aantal formaties van de Raad te beperken om de samenhang en de consistentie van de werkzaamheden van de Raad te verbeteren. De Europese Raad heeft de Raad Algemene Zaken opgedragen de nodige maatregelen te nemen om dit doel zo spoedig mogelijk te verwezenlijken.

Op 10 april 2000 heeft de Raad Algemene Zaken besloten een aantal Raadsformaties samen te voegen waardoor het aantal ervan wordt beperkt tot 16 ⁽¹⁾, zulks ter uitvoering van de conclusies van de Europese Raad van Helsinki.

De Raad herinnert eraan dat vraagstukken in verband met de gelijke behandeling van mannen en vrouwen worden besproken in de Raad Werkgelegenheid en Sociaal Beleid ⁽²⁾. Bovendien is de Raad van mening dat de integratie van de bevordering van de gelijkheid van mannen en vrouwen in alle relevante beleids-terreinen van de Unie meer garanties biedt voor de verwezenlijking van de doelstelling die in het VEG is neergelegd.

Tenslotte is het aan de lidstaten te bepalen hoe zij op het niveau van de Raad worden vertegenwoordigd, overeenkomstig artikel 203 VEG. Het ligt dus niet op 's Raads weg om zich hierover uit te spreken en de Europese Raad van Helsinki (10-11.12.99) heeft enkel gesuggereerd dat elke lidstaat zijn regels voor de interne coördinatie van EU-aangelegenheden voortdurend toetst zodat deze afgestemd zijn op een optimale werking van de Raad.

⁽¹⁾ De lijst van formaties staat in document 7039/1/00 REV 1 en zal in juni 2000 in het Publicatieblad worden bekendgemaakt.

⁽²⁾ Deze formatie is van naam veranderd ingevolge de bij het Verdrag van Amsterdam in het EG-Verdrag aangebrachte wijzigingen.

(2001/C 72 E/056)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1395/00
van Hans-Peter Mayer (PPE-DE) aan de Commissie

(3 mei 2000)

Betreft: Investeringssteun voor productiekoelhuisen

Sinds de beschikking van de Commissie van 22 maart 1994 tot vaststelling van de selectiecriteria voor investeringen ter verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van land- en bosbouw-producten (94/173/EG) ⁽¹⁾ geldt voor bepaalde in een bijlage bij deze beschikking genoemde sectoren bijzondere prioriteit, terwijl andere sectoren van steun worden uitgesloten.

Niet voor investeringssteun in aanmerking komen volgens deze bijlage, punt 1.2, derde streepje „investeringen met betrekking tot koelhuisen voor het opslaan van gekoelde of diepvriesproducten, behalve wanneer deze nodig zijn voor het normaal functioneren van de verwerkingsinstallaties”. Dit betekent dat voor zogeheten productiekoelhuisen wel degelijk investeringssteun wordt verleend.

Op grond van deze bestaande investeringssteun worden in de praktijk de koelhuizen die bij verwerkingsinstallaties behoren vaak bewust voorzien van capaciteit voor gekoelde opslag die aanzienlijk boven het doel van de genoemde investeringssteun uitgaat. Deze overcapaciteit aan opslagruimte wordt dan als commerciële koel- of diepvriescapaciteit voor de opslag van goederen van derden aangeboden. Als gevolg van de toegekende subsidie, waardoor een betere prijscalculatie mogelijk is, ontstaat op deze manier voor de commerciële koelhuizen een aanzienlijk concurrentienadeel.

Is de Commissie op de hoogte van deze situatie?

Welke maatregelen zijn er gepland om een einde te maken aan deze concurrentiedistorsie?

(¹) PB L 79 van 23.3.1994, blz. 29.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(24 mei 2000)

Telkens wanneer de Commissie een beschikking geeft inzake de goedkeuring van gecombineerde programmeringdocumenten voor structuurmaatregelen van de Gemeenschap ter verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten, wordt eerst nagegaan of aan de ter zake geldende selectiecriteria, vastgesteld bij Beschikking 94/173/EG van de Commissie van 22 maart 1994, is voldaan.

In de overwegingen wordt namelijk steeds de volgende verplichting voor de lidstaten opgenomen: „Overwegende dat de lidstaat tijdens de uitvoering van het gecombineerd programmeringsdocument erop moet toezien dat de betrokken individuele projecten in overeenstemming zijn met de in artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 951/97 bedoelde selectiecriteria voor investeringen ter verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten (¹)”.

Bij de tenuitvoerlegging van de steunregeling moeten de lidstaten de voorgestelde projecten onderzoeken en nagaan of de autoriteiten van de lidstaat of de regio de selectiecriteria naar behoren hebben toegepast.

Wanneer de Commissie informatie krijgt waaruit blijkt dat niet aan de voorwaarden voor de toekenning van steun is voldaan, kan zij de maatregelen nemen waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 88 (ex artikel 93) van het EG-Verdrag (²).

(¹) PB L 142 van 2.6.1997.

(²) PB L 83 van 27.3.1999.

(2001/C 72 E/057)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1397/00 van Bernd Lange (PSE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Tenuitvoerlegging van richtlijn 92/61/EEG in Duitsland, voorgeschreven banden

De oorspronkelijk door de Commissie voor de typegoedkeuring van motoren voorgeschreven banden zijn niet opgenomen in richtlijn 92/61/EEG (¹), aangezien het Europees Parlement voorschriften betreffende de bandensoorten in het kader van de goedkeuring van motoren (EU-typecertificaat) door de fabrikant een beperkende concurrentiemaatregel vormt voor bandenproducenten waarmee mogelijk anderszins geen rekening was gehouden.

In Duitsland schijnen voertuigfabrikanten echter na het van kracht worden van de richtlijn via de omweg van de typekeuring van het voertuig nog altijd te bereiken dat bepaalde bandensoorten in de documenten van het voertuig worden opgenomen.

Is de Commissie dit soort praktijken bekend? Is de nationale tenuitvoerlegging van de richtlijn in Duitsland volgens de Commissie in strijd met de Europese wetgeving?

(¹) PB L 225 van 10.8.1992, blz. 72.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(16 juni 2000)*

De wetgevende bepalingen betreffende de technische voorschriften voor luchtbanden en de montage daarvan zijn vermeld in Richtlijn 97/24/EG van het Parlement en de Raad van 17 juni 1997 betreffende bepaalde onderdelen of eigenschappen van motorvoertuigen op twee of drie wielen ⁽¹⁾.

De Commissie werd ervan op de hoogte gebracht dat voor bepaalde in Duitsland geproduceerde personenauto's beperkingen worden opgegeven wat het bandenmerk betreft. Na de uitwisseling van correspondentie met de Commissie hebben de Duitse autoriteiten de Commissie een mededeling van 29 februari 2000 toegestuurd waarin de typegoedkeuringsautoriteiten is opgedragen in de toekomst in de voertuigdocumenten geen melding meer te maken van dergelijke beperkingen wat het merk betreft. In de mededeling is ook bepaald dat bestaande beperkingen inzake merken in de documentatie bij voertuigen geen wettelijk effect hebben.

De Commissie is van oordeel dat ook specificaties over het bandenmerk voor motorfietsen onaanvaardbaar zijn. De Commissie zal contact opnemen met de Duitse autoriteiten om klaarheid te scheppen in de situatie.

⁽¹⁾ PB L 226 van 18.8.1997.

(2001/C 72 E/058)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1399/00
van Phillip Whitehead (PSE) aan de Commissie***(4 mei 2000)*

Betreft: Certificaat voor farmaceutische producten

Kunnen de beginselen van de vrije handel in overeenstemming worden gebracht met het concept van exclusieve distributierechten, dat een indirect gevolg is van het certificaat voor farmaceutische producten, in het bijzonder met betrekking tot de levering van essentiële geneesmiddelen voor opkomende landen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(16 juni 2000)*

De uitvoercertificaten („certificate of pharmaceutical products”) die door de nationale of communautaire autoriteiten worden opgesteld, zijn gebaseerd op het model van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO).

Zij hebben als hoofddoel aan te tonen dat het geneesmiddel waarvoor dit certificaat wordt gevraagd wel degelijk over een door de autoriteiten in het land van uitvoer afgegeven vergunning voor het op de markt brengen beschikt.

Hun hoofddoel houdt dus verband met de vergunning voor het op de markt brengen en niet met het distributiekanaal of met de toegang tot de geneesmiddelenmarkt. Het verleent als zodanig geen exclusief distributierecht. Het certificaat vormt een garantie en vergemakkelijkt de toegang tot geneesmiddelen in de invoerende ontwikkelingslanden.

(2001/C 72 E/059)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1400/00
van María Sornosa Martínez (PSE) aan de Commissie***(5 mei 2000)*

Betreft: Gevaren van Spaanse mijnbouwbekkens

Volgens door het Wereldnatuurfonds (WWF) bekendgemaakte gegevens bevinden zich momenteel in Spanje in totaal 743 mijnbouwbekkens, en is in 161 gevallen sprake van een risico op een soortgelijk ongeval als hetwelk in Roemenië plaatsvond in januari dit jaar. Bij deze gelegenheid stroomde het opvangbekken van een goudmijn leeg, hetgeen leidde tot ernstige vervuiling van de Donau en een van haar zijrivieren.

De Europese Commissie heeft herhaalde malen haar terechte bezorgdheid uitgesproken over de situatie met betrekking tot mijnbouwbekkens op het grondgebied van de Europese Unie. Zij heeft echter tevens toegegeven dat er geen uitgebreide gegevens voorhanden zijn aan de hand waarvan kan worden vastgesteld welke bekkens met soortgelijke problemen als het bekken in Roemenië te kampen hebben teneinde toekomstige milieurampen te voorkomen.

De Raad van Milieuministers van 30 maart jl. in Brussel heeft zich over dit vraagstuk gebogen zonder dat echter maatregelen zijn genomen gericht op controle op en/of het sluiten van mijnbouwbekkens waar een risico van overstroming bestaat of van andere ongelukken die bedreigend zijn voor de volksgezondheid en het milieu.

In dit verband, en gelet op de door het WWF over Spanje verstrekte gegevens, zij tevens herinnerd aan de milieuramp die zich heeft voorgedaan in Aznalcóllar (Andalusië) waar de overstroming van een mijnbouwbecken zeer ernstige gevolgen had voor het natuurpark van de Doñana.

Is de Commissie voornemens een concrete inventaris op te maken waaruit kan worden opgemaakt welke mijnbouwbekkens een gevaar vertegenwoordigen en in welke lidstaten zij zich bevinden?

Welke concrete maatregelen en voorstellen denkt de Commissie aan de Raad voor te leggen om ervoor te zorgen dat nieuwe ongevallen zoals die zich in Roemenië hebben voorgedaan op het grondgebied van de EU worden voorkomen?

Hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat de kandidaat-landen voldoende waarborgen bieden met betrekking tot de veiligheid en de eerbiediging van het milieu als het gaat om opvangbekkens van mijnbouwbedrijven?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(23 juni 2000)

Na het ongeval te Aznalcóllar lanceerde de Commissie een studie over het beheer van mijnbouwfal en een beoordeling van de ermee samenhangende milieurisico's. In deze studie moeten met name de types en de brede regionale locatie van de stortplaatsen worden beschreven die een gevaar voor de volksgezondheid en het milieu kunnen betekenen. In de studie zullen ook de specifieke maatregelen voor de controle op de exploitatie en de buitenbedrijfstelling van de stortplaatsen voor mijnbouwfal worden beschreven en geanalyseerd. De studie heeft betrekking op de 15 lidstaten en na het recente ongeval in Baia Mare in Roemenië werd zij uitgebreid tot de kandidaat-lidstaten.

Gezien de bovengenoemde ongevallen is het duidelijk dat de communautaire wetgeving inzake de veilige exploitatie van mijnbouwinstallaties moet worden herzien. Zoals reeds aangekondigd in de mededeling over de bevordering van duurzame ontwikkeling in de niet-energetische winningsindustrie van de EU⁽¹⁾, zal de Commissie in de nabije toekomst een afzonderlijke mededeling, met inbegrip van een actieplan, over deze kwesties publiceren.

Inzake het beheer van industriële risico's lijkt de Seveso II-richtlijn⁽²⁾ het meest geschikte wetgevingsinstrument om dit soort ongevallen te voorkomen. Krachtens deze richtlijn moeten de exploitanten veiligheidsbeheerssystemen ten uitvoer leggen, met inbegrip van een gedetailleerde inschatting van de risico's op basis van scenario's voor mogelijke zware ongevallen. De huidige werkingssfeer van de richtlijn omvat echter niet ondubbelzinnig de delfstofwinning en de veiligheid van residubekken of dammen en zou dus kunnen worden herzien teneinde na te gaan hoe winningsactiviteiten onder het toepassingsgebied kunnen worden gebracht.

Residubekken vallen onder Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen⁽³⁾. Niet alle problemen met betrekking tot het beheer van dergelijke bekkens worden in deze richtlijn echter specifiek behandeld. Op basis van de resultaten van bovenvermelde studie, die voor de lidstaten in de zomer van 2000 en voor de kandidaat-lidstaten eind 2000 zal worden voltooid, zal worden nagegaan in hoeverre het nodig is een nieuwe richtlijn uit te werken die specifiek is toegespitst op het beheer van afval uit de mijnbouw.

Verder kan er als resultaat van de uitwisseling van informatie overeenkomstig artikel 16, lid 2, van de IPPC-richtlijn⁽⁴⁾ wellicht een referentiedocument (BREF) betreffende de beste beschikbare technieken voor de relevante ertsbehandelingsactiviteiten worden opgesteld. In dit referentiedocument kunnen technieken worden besproken om de „gebruikelijke” verontreiniging te verminderen en ongevallen te voorkomen of beter te beheersen.

Aanvullend is een witboek ingediend met een voorstel voor een richtlijn betreffende milieuaansprakelijkheid⁽⁵⁾ die tot doel zou hebben de tenuitvoerlegging te verbeteren van essentiële beginselen zoals het beginsel dat de vervuiler betaalt en het preventie- en voorzorgbeginsel, alsmede van de bestaande communautaire milieuwetgeving, en die moet zorgen van een afdoende herstel van het milieu. Tijdig uitgevoerde kosteneffectieve investeringen in preventiemaatregelen, teneinde schade te voorkomen waarvan herstel veel duurder zou zijn, zullen naar alle waarschijnlijkheid voordelen opleveren voor exploitaties waar tot nog toe geen passende maatregelen zijn getroffen.

De kandidaat-lidstaten zijn verplicht de communautaire wetgeving, bekend als het „acquis communautaire”, ten uitvoer te leggen alvorens zij tot de Unie kunnen toetreden. Alle herzieningen van bestaande wetgeving en alle nieuwe wetgeving maken automatisch deel uit van het „acquis communautaire”.

(¹) COM(2000) 265 def.

(²) Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9.12.1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, PB L 10 van 14.1.1997.

(³) PB L 182 van 16.7.1999.

(⁴) Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24.9.1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC), PB L 257 van 10.10.1996.

(⁵) COM(2000) 66 def.

(2001/C 72 E/060)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1414/00
van David Bowe (PSE) aan de Commissie

(3 mei 2000)

Betreft: Projecten op het gebied van de biotechnologische teelt van gewassen in ontwikkelingslanden

Kan de Commissie verduidelijken hoe zij door haar gesteunde projecten klasseert die gericht zijn op het telen van genetisch gemodificeerde gewassen in de ACS-landen of andere ontwikkelingslanden?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(21 juni 2000)

De Commissie kan mededelen dat er in het kader van haar ontwikkelingssamenwerking geen projecten worden ondernomen om de teelt van genetisch gewijzigde gewassen te bevorderen in de landen van Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Oceaan (ACS) of in andere ontwikkelingslanden.

(2001/C 72 E/061)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1417/00
van Bill Miller (PSE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Kapitaalinvesteringen

Kan de Commissie een overzicht verstrekken van de kapitaalinvesteringen die sinds 1988 in elk van de lidstaten in de volgende sectoren zijn gedaan:

- olie- en gaswinning,
- be- en verwerkende industrie,
- distributie,
- hotelwezen en horeca,
- financiële dienstverlening,
- transport en communicatie,
- woningbouw?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie*(3 juli 2000)*

De Commissie geeft de gevraagde gegevens rechtstreeks door aan het geachte parlementslid en aan het secretariaat-generaal van het Parlement maar wil toch de volgende bijzonderheden toevoegen: de gegevens zijn gebaseerd op de methodologie van nationale rekeningen of ESER 79 en op de nomenclatuur van branches, de zogenaamde algemene nomenclatuur van de economische activiteiten in de Europese Gemeenschappen/Classificatie en nomenclatuur voor de input-output-tabellen (NACE-CLIO).

Ze geven de investeringen (BIVA / bruto-investeringen in vaste activa) weer die gedaan zijn door de betrokken economische sectoren maar laten de uitgaven voor investeringsgoederen buiten beschouwing.

De uitsplitsing over de diverse branches verschilt enigszins van de gevraagde: in de bouw wordt geen onderscheid gemaakt tussen de particuliere en andere eigenaars, de financiële diensten omvatten enkel het krediet en de verzekering, en transport en communicatie worden vaak samengevoegd.

Anderzijds moet worden vermeld dat de nieuwe methodologie van nationale rekeningen („ESR 95”) het concept van de investeringen heeft vervolledigd door de toevoeging van bepaalde immateriële investeringen (software en gegevensbanken, literaire werken of kunstwerken), de uitgaven voor al dan niet geslaagde delfstoffen- en petroleumprospecties en de uitgaven voor de ontwikkeling van software alsook de civiele voorzieningen voor militairen (gebouwen, luchthavens, ziekenhuizen, voertuigen...).

Dit verklaart waarom er bij de gegevens van ESR 95, die tegen september 2000 volledig aan Eurostat moeten zijn meegedeeld, voor het jaar 1995 een verhoging van de bedragen is vast te stellen tussen 3,8 % (voor Portugal) en 17,1 % (voor Denemarken).

(2001/C 72 E/062)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1421/00**van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie***(5 mei 2000)*

Betreft: Fraude in de Commissie (teruggave van onterecht toegekende kredieten)

Kan de Commissie medelen in welke mate vooruitgang is geboekt bij de vordering van 5,5 miljoen BEF tegen de bezittingen van de heer Berthelot en van de onterecht toegekende kredieten in verband met het Leonardo-project, en kan zij medelen of zij bereid is een rapport op te stellen ter attentie van het Europees Parlement waarin in detail verslag wordt gedaan van de omvang van de onterecht toegekende bedragen, de pogingen om ontdekking hiervan te voorkomen en de resultaten bij de terugvordering van de bedragen?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie*(4 juli 2000)*

In december 1999, heeft de Commissie de heer Berthelot twee debetnota's ter waarde van in totaal 5,5 miljoen BEF (met vervaldatum 31 januari 2000) gestuurd. Hoewel deze debetnota's betwist werden, heeft de Commissie de argumenten van de advocaten van de heer Berthelot naast zich neergelegd. Aangezien de heer Berthelot overleden is in maart 2000, zijn er in maart 2000 respectievelijk in april 2000 een herinnering en een ingebrekestelling gericht aan zijn rechthebbenden. Een betaling bleef uit en de Commissie is overgegaan tot inning met dwangmiddelen.

Wat het Leonardo da Vinci-programma betreft, heeft de Commissie, tijdens de accountantscontrole van het bureau dat haar assisteerde bij de uitvoering van het programma (bureau voor technische bijstand (BTB Leonardo)), de bedragen van de uitgaven die niet in aanmerking komen voor financiering, opgespoord en teruggevorderd. Begin februari 1999 had de Commissie het parket van Brussel informatie bezorgd over vier gevallen die verband hielden met de werkzaamheden van dat bureau. Het onderzoek loopt nog en de Commissie is nog niet op de hoogte gesteld van de resultaten. De Commissie heeft bij controles die door haar diensten ter plaatse werden uitgevoerd in het kader van het programma, geen onregelmatigheden vastgesteld in het beheer van de projecten. Bovendien gaat de Commissie regelmatig, naar aanleiding van controles die haar diensten uitvoeren bij begunstigden, over tot de terugvordering van bedragen die betrekking hebben op uitgaven die niet in aanmerking komen voor financiering.

In het kader van de kwijting heeft de Commissie reeds verslag gedaan, bij de rapporteur voor de kwijting van de Commissie Begrotingscontrole van het Parlement, over de stand van zaken van het Leonardo-programma alsook over het opvolgen van de activiteiten en de reglementering voor gastwetenschappers. De Commissie heeft eveneens alle rapporten die door haar diensten in verband met dit onderwerp zijn opgesteld, aan de Commissie Begrotingscontrole bezorgd.

(2001/C 72 E/063)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1424/00

van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Opneming van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in de geconsolideerde versie van het Verdrag betreffende de Europese Unie

Stemt de Commissie ermee in dat de bewoordingen van artikel 6, lid 2, van de geconsolideerde versie van het Verdrag betreffende de Europese Unie, die luiden: „De Unie eerbiedigt de grondrechten, zoals die worden gewaarborgd door het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en zoals zij uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de lidstaten voortvloeien, als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht” betekenen dat het voornoemde Europese Verdrag in de geconsolideerde tekst van het Verdrag betreffende de Europese Unie is opgenomen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(13 juli 2000)

Het artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie waarnaar het geachte parlementslid verwijst, eist de eerbiediging van de grondrechten als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht. De Commissie is van oordeel dat deze bepaling, die de verheffing van de voorafgaande rechtspraak van het Hof van Justitie tot primair recht mogelijk heeft gemaakt, niet betekent dat het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in de geconsolideerde versie van het Verdrag is opgenomen. Dezelfde bemerking kan worden gemaakt voor de grondrechten zoals zij uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities voortvloeien en waarnaar eveneens wordt verwezen in het bovengenoemde artikel 6.

Voor het overige wil de Commissie erop wijzen dat de opstelling van het ontwerp-handvest van de grondrechten van de Europese Unie volop aan de gang is. Het zal, conform het mandaat van de Europese Raad van Keulen, de vrijheids- en gelijkheidsrechten alsmede het grondrecht van eerlijke rechtsgang omvatten die worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

(2001/C 72 E/064)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1425/00

van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Verdragsschendingen

Stemt de Commissie ermee in dat ontzegging aan een EU-burger van het recht om zich vrijelijk naar zijn land van herkomst te begeven, indien dat land een EU-lidstaat is, prima facie een schending van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en aldus tevens van artikel 6 van de geconsolideerde versie van het Verdrag betreffende de Europese Unie vormt?

(2001/C 72 E/065)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1426/00
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Schendingen van de (geconsolideerde) Verdragen

Is de Commissie het ermee eens dat, als een lidstaat een onderdaan van dat land of van enige andere lidstaat van de Europese Unie het recht ontzegt vrij die lidstaat binnen te komen, dit een prima facie schending zou zijn van de artikelen 39 en 43 van Titel III van de geconsolideerde versie van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, die respectievelijk gaan over het vrij verkeer van personen, diensten en kapitaal en het recht van vestiging?

(2001/C 72 E/066)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1427/00

**van Charles Tannock (PPE-DE), John Bowis (PPE-DE),
 Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), Carlos Coelho (PPE-DE), Gianfranco Dell'Alba (TDI),
 Carlo Fatuzzo (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE), Jacqueline Foster (PPE-DE),
 José García-Margallo y Marfil (PPE-DE), Piia-Noora Kauppi (PPE-DE),
 Mario Mantovani (PPE-DE), Adriana Poli Bortone (UEN), José Ribeiro e Castro (UEN),
 Lennart Sacrédeus (PPE-DE), Dana Scallon (PPE-DE), Mariotto Segni (UEN),
 Francesco Speroni (TDI), Robert Sturdy (PPE-DE), Margie Sudre (PPE-DE),
 Geoffrey Van Orden (PPE-DE), Ari Vatanen (PPE-DE), Rainer Wieland (PPE-DE)
 en Jürgen Zimmerling (PPE-DE) aan de Commissie**

(5 mei 2000)

Betreft: De taak van de Commissie als hoedster van de Verdragen in verband met de positie van de mannelijke afstammelingen van de koningshuizen Habsburg en Savoia

Kan de Commissie, gelet op de verplichting voor de Unie ingevolge artikel 6 van de geconsolideerde versie van het Verdrag betreffende de Europese Unie „om de grondrechten te eerbiedigen zoals die worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden”, maar tevens op de artikelen 39 en 43 van Titel III van de geconsolideerde versie van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, die respectievelijk betrekking hebben op het vrije verkeer van personen en het recht van vestiging, alsmede op de verplichtingen van de Commissie ingevolge artikel 211 om toe te zien op de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag, uiteenzetten hoe zij tot de conclusie (als vermeld in het antwoord van de heer Vitorino op schriftelijke vraag P-0475/00⁽¹⁾) is gekomen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid van de mannelijke afstammelingen van de koningshuizen Habsburg en Savoie alsmede de ontzegging aan hen van andere civiele rechten ingevolge bepalingen van de grondwetten van Oostenrijk en Italië „niet onder de bevoegdheid van de Commissie vallen”?

⁽¹⁾ PB C 225 E van 8.8.2000, blz. 228.

Gecombineerd Antwoord
van de heer Vitorino namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1425/00, E-1426/00 en E-1427/00

(6 juli 2000)

Het vrije verkeer van personen is een van de fundamentele rechten die aan de burgers van de Unie worden gegarandeerd op basis van het Gemeenschapsrecht: artikel 18 (ex artikel 8a), lid 1, van het EG-Verdrag verleent de burgers van de Unie een algemeen recht van vrij verkeer dat buiten het kader van een economische activiteit kan worden uitgeoefend. Dit artikel vormt echter een aanvullende rechtsgrond, die de specifieke rechtsgronden niet vervangt, inzonderheid artikelen 39 en 43 (ex artikelen 48 en 52). Op dit ogenblik bestaat het verblijfsrecht uit een tiental richtlijnen en verordeningen waarvan de lijst is opgenomen in het tweede verslag van de Commissie over het burgerschap van de Unie⁽¹⁾.

Dit recht van vrij verkeer is niet absoluut maar wordt uitgeoefend onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij het EG-Verdrag en de bepalingen ter uitvoering ervan zijn vastgesteld. Zo kan het recht op vrij verkeer door de lidstaten beperkt worden, met name uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid⁽²⁾, met inachtneming van de bepalingen van richtlijn 64/221/CEE⁽³⁾. De Commissie vestigt de aandacht van de geachte parlementsleden op de mededeling over de voor

burgers van de Unie geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid⁽¹⁾. In deze mededeling worden de problemen bestudeerd die zich voordeden bij de uitvoering van deze richtlijn, met name in het licht van de jurisprudentie van het Hof van Justitie en worden de lidstaten aanbevelingen gegeven. Daaruit komt naar voren dat het verbod tot het betreden van het grondgebied op zichzelf niet steeds een overtreding van het Gemeenschapsrecht inzake het vrije verkeer van burgers van de Unie is.

In elk geval kan iedere burger die zich benadeeld voelt door een maatregel van een lidstaat tegen hem, beroep doen op de bevoegde instanties; in de eerste plaats is het de nationale rechter die de naleving van het Gemeenschapsrecht moet garanderen. Hetzelfde geldt als de persoon in kwestie beweert het slachtoffer te zijn van een schending van de rechten die zijn toegekend door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. In dit opzicht wil de Commissie erop wijzen dat zij niet instaat voor de naleving van de toepassing van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Het Hof van Justitie heeft meermaals erkend dat de Commissie niet verplicht is een inbreukprocedure in te leiden telkens als er sprake zou kunnen zijn van een schending van het Gemeenschapsrecht maar dat zij over een discretionaire bevoegdheid beschikt, waardoor het is uitgesloten dat particulieren het recht zouden hebben om van de instelling te eisen dat zij een bepaald standpunt inneemt⁽²⁾.

(1) COM(97) 230 def.

(2) Zie artikel 39, lid 3, artikel 46, lid 1 en artikel 55 van het EG-Verdrag.

(3) Richtlijn 64/221/CEE van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid, PB 56 van 4.4.1964.

(4) COM(1999) 372 def.

(5) Arrest bij de zaak C-87/89, Jurisprudentie 1990, bladzijde I-1981.

(2001/C 72 E/067)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1434/00
van Malcolm Harbour (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Waterfluoridering

Bepaalde lidstaten in de Europese Unie nemen hun eigen maatregelen tegen kunstmatige waterfluoridering. Zo zijn Finland, Duitsland, Nederland, Frankrijk en Italië gestopt met de waterfluoridering of hebben deze hebben geweigerd uit te voeren op grond van het feit dat fluoridering wetenschappelijk omstreden is of gevaar voor de volksgezondheid zou opleveren.

Neeemt de Commissie maatregelen om een onderzoek in te stellen naar de gevolgen van kunstmatige waterfluoridering voor de menselijke gezondheid en zo ja, welke? Hoe denkt de Commissie over de bezorgde geluiden uit andere lidstaten over de negatieve gevolgen van fluoridering? Is de Commissie voornemens voorstellen voor richtlijnen inzake waterfluoridering in te dienen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(19 juni 2000)

In de Gemeenschap wordt de kwaliteit van het drinkwater geregeld bij Richtlijn 80/778/EEG van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water⁽¹⁾ die per 25 december 2003 zal worden vervangen door de recentelijk goedgekeurde nieuwe drinkwaterrichtlijn 98/83/EG van de Raad van 3 november 1998⁽²⁾. In beide richtlijnen is een maximum toelaatbare concentratie van fluoride in drinkwater vastgesteld, ongeacht de oorsprong daarvan, dat wil zeggen of het fluoride van nature aanwezig is of kunstmatig is toegevoegd. De fluoridering van water valt onder de bevoegdheid van de lidstaten en gaat de Commissie niet aan zo lang de in de richtlijn vastgestelde maximumgrens gerespecteerd wordt. Het beleid van de lidstaten in deze kwestie is afhankelijk van een aantal factoren zoals bijvoorbeeld plaatselijke gewoonten en gebruiken die van lidstaat tot lidstaat sterk uiteen kunnen lopen. In verband met de positieve of negatieve gevolgen die fluoride kan hebben, afhankelijk van de concentratie ervan in het drinkwater, is fluoridering ongetwijfeld een controversiële zaak.

De in de drinkwaterrichtlijn vastgestelde limiet van 1,5 milligram per liter (mg/l) houdt volgens de richtsnoeren voor de kwaliteit van het drinkwater van de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) op evenwichtige wijze rekening met zowel de positieve als de negatieve gevolgen van fluoride. Positieve gevolgen zijn er tussen 0,5mg/l tot 2 mg/l. Naarmate de concentratie boven de 2mg/l komt, stijgt het risico van negatieve gevolgen d.w.z. fluorosis van het gebit of bij zeer hoge concentraties zelfs fluorosis van het beendergestel.

De Commissie overweegt momenteel niet de wetgeving te herzien aangezien de nieuwe drinkwaterrichtlijn nog moet worden omgezet (per 25 december 2000) en uitgevoerd. De Commissie zal evenwel onderzoeken of er sedert de goedkeuring van de richtlijn nieuwe significante bewijzen zijn geleverd die tot wijziging van het huidige standpunt zouden kunnen leiden. Teneinde de nieuwste gegevens over deze zaak te verkrijgen zal de Commissie haar Wetenschappelijk Comité toxiciteit, ecotoxiciteit en milieu hierover raadplegen.

(¹) PB L 229 van 30.8.1980.

(²) PB L 330 van 5.12.1998.

(2001/C 72 E/068)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1443/00

van Carmen Cerdeira Morterero (PSE) aan de Raad

(12 mei 2000)

Betreft: Artikel 13 en de Intergouvernementele Conferentie

Het nieuwe uit het Verdrag van Amsterdam voortvloeiende artikel 13 van het EG-Verdrag bepaalt dat de Europese Unie maatregelen zal nemen om discriminatie op grond van geslacht, etnische afstamming, ras, leeftijd, handicap, godsdienst, overtuiging of seksuele geaardheid te bestrijden.

Individuele personen kunnen op grond van dit artikel 13 evenwel geen gerechtelijke stappen ondernemen bij nationale rechtbanken indien zij om een van deze redenen worden gediscrimineerd.

Is de Raad van plan om in het licht van de komende Intergouvernementele Conferentie Europese burgers het recht te verlenen op grond van artikel 13 gevallen van discriminatie aanhangig te maken voor nationale rechtbanken?

Antwoord

(18/19 september 2000)

Zoals de Geachte Afgevaardigde waarschijnlijk bekend is heeft de Raad geen rol in de Conferentie van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten en kan hij derhalve geen commentaar leveren op de werkzaamheden van de Conferentie. Het Europees Parlement daarentegen heeft twee waarnemers die op voorbereidend niveau nauw bij de werkzaamheden van de Conferentie betrokken zijn.

Het voorzitterschap memoreert dat de IGC thans mogelijke verdragsherzieningen in overweging neemt om te waarborgen dat de instellingen van de Unie na de uitbreiding efficiënt kunnen blijven werken. Tot nu toe is er betreffende het door de Geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde specifieke punt geen voorstel ingediend.

(2001/C 72 E/069)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1448/00
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Financiële steun van DG Handel voor Braziliaanse milieu-NGO's

In 1997 heeft de Commissie (DG Handel) met diverse niet-gouvernementele Braziliaanse milieuorganisaties contracten gesloten waarin deze organisaties financiële steun voor projectwerk werd toegezegd. Inmiddels wachten de Braziliaanse partners al drie jaar op nieuws en — vooral — op de financiële steun. Als voorbeeld kan het contract met nummer BR97/023/B7-6201/04 met Ecotropia worden genoemd.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de algemene doelstellingen bij de ondersteuning van projectwerk van de Braziliaanse NGO's?
2. Wat is er tot dusverre gebeurd? Zijn de steunmaatregelen geëvalueerd?
3. Hoe valt het uitblijven van financiële steun te verklaren?
4. Zal de Commissie in de nabije toekomst maatregelen nemen om aan haar contractuele verplichtingen te voldoen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(29 juni 2000)

Het project waarnaar het geachte parlementslid verwijst, maakt deel uit van een grote vastlegging die in 1997 werd gedaan („Brazil package”, B7-6021/97/0542). Het pakket bestaat uit 12 NGO-projecten op milieugebied, die worden ondersteund door een centrale eenheid voor projectbeheer. Helaas is het pakket nog niet ten uitvoer gelegd en zijn er tot dusver geen contracten gesloten met de NGO-partners.

De door de partners uit te voeren projecten zijn gericht op het behoud en duurzaam gebruik van tropische bossen in Brazilië, door middel van diverse maatregelen.

De projecten zijn nog niet van start gegaan en daarom ook nog niet beoordeeld. De Commissie heeft nog geen contracten gesloten met een van de NGO-partners, die echter wel op de hoogte zijn gesteld van het feit dat hun projecten voor financiering zijn aanvaard. Een aantal voorbereidende maatregelen is genomen, waaronder een missie om de planning van de diverse projecten af te ronden. Het is van belang dat de juridische basis wordt gelegd voor de eenheid projectbeheer en dat de uitvoeringsprocedures worden omschreven, aangezien er in Brazilië niet eerder dergelijke projecten zijn uitgevoerd. Over deze procedures wordt momenteel onderhandeld.

Zoals eerder vermeld heeft de Commissie geen contractuele verplichtingen jegens de partners, aangezien er geen contracten zijn getekend. De Commissie stelt echter alles in het werk om samen met de Braziliaanse autoriteiten de zaak vlot te trekken.

De vertraging bij de uitvoering van dit project is een ernstige zaak. Dit probleem mag echter niet verhullen dat tussen 1997 en 1999 vier andere projecten (tot een bedrag van 3,9 miljoen €) zijn gefinancierd uit de begrotingslijn voor tropische bossen in Brazilië, en dat voor Brazilië meer dan 22 miljoen € werd vastgelegd uit de begrotingslijn voor NGO-medefinanciering.

(2001/C 72 E/070)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1454/00
van Béatrice Patrie (PSE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Publicatie van een haalbaarheidsstudie inzake de oprichting van een Europese structuur voor gezondheidsmonitoring

In de context van het communautaire actieprogramma voor gezondheidsmonitoring in het kader van de actie op het gebied van de volksgezondheid (1997-2001) hebben het Europees Parlement en de Raad in hun besluit nr. 1400/97 ⁽¹⁾ een vierde overweging aangenomen, waarin staat, „dat het wenselijk is, na te gaan, of het haalbaar is, een permanente structuur in het leven te roepen voor de monitoring en evaluatie van gezondheidsgegevens en -indicatoren betreffende de Europese Gemeenschap”.

Is de Commissie, overwegende dat deze haalbaarheidsstudie aan een groep deskundigen toevertrouwd is, die haar verslag in september 1997 uitgebracht heeft, van zins, dit verslag zo spoedig mogelijk openbaar te maken zonder nodeloos de oprichting van een Europese waarnemingspost voor de volksgezondheid te vertragen, die absoluut noodzakelijk is voor een Europees langetermijnbeleid van programmering en preventie op het gebied van de volksgezondheid, overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam, die ten doel hebben, een hoog gezondheidsniveau in de EU te waarborgen?

⁽¹⁾ PB L 193 van 22.7.1997, blz. 1.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(13 juni 2000)

De Commissie deelt de geachte afgevaardigde mee dat het verslag over de haalbaarheid van een Europese waarnemingspost voor de volksgezondheid zeer binnenkort openbaar wordt gemaakt. De deskundigen zijn onlangs bijeengekomen om rekening te houden met bepaalde ontwikkelingen sinds het uitbrengen van het eerste verslag.

(2001/C 72 E/071)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1464/00
van Jillian Evans (Verts/ALE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Financiële steun aan de stortplaats Nantygwyddon

In het midden van de jaren tachtig ontving de Rhondda Borough Council in Wales een aanzienlijk ESF-steunbedrag waarmee hulp werd geboden voor de aanleg van de stortplaats Nantygwyddon. Dit was de eerste keer dat subsidie voor een stortplaats in het VK werd gegeven.

Kan de Commissie nadere bijzonderheden geven over:

1. het bedrag aan Europese steun dat voor de aanleg van de stortplaats Nantygwyddon werd toegewezen
2. eventuele voorwaarden die aan de subsidie werden verbonden?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(26 juni 2000)

Volgens door de Britse autoriteiten verstrekte inlichtingen is voor de stortplaats Nantygwyddon een bedrag van ongeveer 748 000 £ uit de Structuurfondsen toegekend.

Als steuntoekenningsvoorwaarden golden: uitvoering van het werk overeenkomstig het bestek in de oorspronkelijke steunaanvraag; het voeren van voorlichtingsacties; inachtneming van de bepalingen betreffende overheidsopdrachten; het bijhouden van boekhoud- en soortgelijke gegevens en een duurzaamheid in de eigendomsverhoudingen met betrekking tot het gesteunde project.

(2001/C 72 E/072)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1477/00**van Harlem Désir (PSE) en Jean-Claude Fruteau (PSE) aan de Commissie**

(11 mei 2000)

Betreft: Standpunt van de Commissie ten aanzien van de GMO bananen

Door het verslag-DARY (A5-0093/2000) op 13 april 2000 met grote meerderheid aan te nemen, heeft het Europees Parlement het voorstel tot wijziging van de verordening tot gemeenschappelijke ordening van de markt van bananen (404/93)⁽¹⁾ verworpen dat de Commissie had ingediend en dat zou hebben betekend dat met ingang van 2006, om gehoor te geven aan de verzoeken van de Wereldhandelsorganisatie, zou worden afgestapt van het stelsel van tariefcontingenten dat een bescherming vormt voor de producenten van bananen en dus voor de economie en de werkgelegenheid in tal van ACS-landen en enkele veraf gelegen regio's van de Europese Unie.

Is de Commissie naar aanleiding van deze stemming voornemens zich aan te passen aan het door het Europees Parlement ingenomen standpunt en een nieuw voorstel in te dienen waarin onze toezeggingen en de oorspronkelijke opzet van onze samenwerking met de ACS-landen, alsook de economische toekomst van de veraf gelegen regio's in kwestie behouden blijven?

⁽¹⁾ PB L 47 van 25.2.1993, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(8 juni 2000)

De Commissie herinnert de geachte parlementsleden eraan dat zij er al vanaf de eerste discussies in het Parlement over het bananendossier duidelijk op heeft gewezen hoe moeilijk de keuze van maatregelen voor het beheer van de tariefcontingenten zou zijn.

De onderhandelingen met de betreffende handelspartners hebben tot op dit moment niet geleid tot een oplossing waarin beide partijen zich kunnen vinden. Zoals is aangegeven in de toelichting bij het voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 404/93 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen⁽¹⁾, zal de Commissie te zijner tijd een rapport opstellen over de resultaten van de onderhandelingen met de betrokken partijen over het stelsel van tariefcontingenten.

In ieder geval is de Commissie zich volledig bewust van het feit dat zij in het kader van deze hervorming van de invoerregeling er eveneens voor moet zorgen haar verplichtingen ten aanzien van producenten uit de Gemeenschap en de ACS-landen (Afrika, Caribisch gebied en Stille Oceaan) na te komen.

⁽¹⁾ COM(1999) 582 def.

(2001/C 72 E/073)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1479/00**van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie**

(11 mei 2000)

Betreft: Onderzoek van de energiedrank Red Bull

Het Deense departement voor diergeneeskunde en voedingsmiddelen heeft medegedeeld dat de EU-Commissie de zaak-Red Bull laat rusten, gezien de conclusie die het Wetenschappelijk Comité voor levensmiddelen van de EU-Commissie bereikte toen dit verzocht werd een beoordeling te geven van de toepassing van glucuronolacton, taurine en koffeïne in „energiedranken”.

Het Wetenschappelijk Comité deelde mede dat er onvoldoende gegevens beschikbaar zijn om te concluderen dat het uit gezondheidsoverwegingen aanvaardbaar is de genoemde stoffen toe te voegen in de hoeveelheden zoals dat bij „energiedranken” gebeurt.

Kan de Commissie mededelen of het juist is dat er onvoldoende gegevens beschikbaar zijn om te concluderen dat het uit gezondheidsoverwegingen aanvaardbaar is om glucuronolacton, taurine en koffeïne aan „energiedranken” toe te voegen? Kan zij verder mededelen of besloten is de zaak-Red Bull te laten rusten als gevolg van de conclusies waartoe het Wetenschappelijk Comité voor levensmiddelen van de EU-Commissie is gekomen?

Kan de Commissie, als eraan wordt getwijfeld of de bedoelde additieven in de „energiedrank” vanuit gezondheidsoogpunt acceptabel zijn, verklaren waarom Red Bull, naast andere dranken, nog steeds op de markt is?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(26 juli 2000)

De geachte afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op de mondelinge vraag H-323/00 van de heer Cashman tijdens het vragenuur van de vergaderperiode van het Parlement van april 2000 ⁽¹⁾ over hetzelfde onderwerp. Daarbij zij erop gewezen dat de Commissie voorlopig heeft besloten de inbreukprocedure op te schorten.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (april 2000).

(2001/C 72 E/074)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1483/00 van Paul Rübiger (PPE-DE) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Vermindering van de contingenten ecopunten

In de doorvoerovereenkomst tussen Oostenrijk en de EU wordt het aantal transitovergunningen geregeld met behulp van ecopunten. Deze regeling voorziet, naast een automatische jaarlijkse verlaging van het aantal ecopunten, dit jaar ook in een vermindering van het contingent, omdat vorig jaar dankzij schonere voertuigen meer ritten konden worden gemaakt. Aangezien ook vanwege de economische ontwikkeling in 1999 de vraag naar vervoer door Oostenrijk groter was dan in de doorvoerovereenkomst voorzien, moet dit jaar worden gerekend op een aanvullende en dus meer dan evenredige vermindering van het contingent ecopunten.

De ervaring leert dat het aantal toegekende ecopunten niet voldoende is om het Europese bedrijfsleven overal van de benodigde goederen te voorzien. De situatie wordt nog verergerd door het feit dat dit jaar een meer dan evenredige korting wordt toegepast.

Is de Commissie zich ervan bewust dat een tekort aan transitovergunningen, d.w.z. ecopunten, de huidige economische bloeiperiode in Eurtopa in gevaar zou kunnen brengen?

Wat is de Commissie in dit verband voornemens te doen om de voorziening van het Europese bedrijfsleven te garanderen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(19 juni 2000)

Krachtens artikel 11, lid 2, littera c) van Protocol nr. 9 bij het toetredingsverdrag van Oostenrijk ⁽¹⁾ moet de Commissie voorstellen om het totale aantal beschikbare ecopunten te verlagen indien het aantal transitoritten van vrachtauto's door Oostenrijk het voor 1991 bepaalde referentieaantal met meer dan 8 % overschrijdt. In 1999 is dat aantal met bijna 15 % overschreden.

De methode voor het berekenen van de vereiste vermindering van het aantal ecopunten is duidelijk uiteengezet in Protocol nr. 9 en leidt tot een vermindering met circa 300 000 transitoritten. Om de gevolgen daarvan zo veel mogelijk te beperken, tracht de Commissie de beperking te spreiden over de resterende 3 ½ jaar van het ecopuntensysteem. Een dergelijke spreiding maakt het mogelijk de verlaging van het aantal vrachtauto's dat via Oostenrijk de Alpen mag oversteken te compenseren door een beroep

te doen op de spoorwegen. In dit verband wijst de Commissie erop dat Duitsland, Oostenrijk en Italië zijn overeengekomen samen te werken om het goederenvervoer per spoor tussen noord en zuid via de goederen-snelspoortrajecten te verbeteren.

Bovendien wordt de verlaging van het aantal ecopunten vanaf 2001 ten dele gecompenseerd doordat, met de inwerkingtreding van de vervoersovereenkomst met Zwitserland, meer vrachtauto's via Zwitserland de Alpen kunnen oversteken.

Het voorstel voor een verordening van de Commissie is op 31 mei 2000 voorgelegd aan het comité van beheer voor vervoer over de weg en per spoor en het gecombineerde vervoer in Oostenrijk. Er is gestemd over het voorstel zonder dat evenwel de voor goedkeuring noodzakelijke meerderheid werd behaald. Bijgevolg is het voorstel, overeenkomstig het bepaalde in artikel 16 van Protocol nr. 9, aan de Raad voorgelegd.

(¹) PB C 241 van 29.8.1994.

(2001/C 72 E/075)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1484/00
van Paul Rübiger (PPE-DE) aan de Raad

(12 mei 2000)

Betreft: Bevoegdheid van het Europees Hof van Justitie inzake artikel 7 EU-Verdrag

Hoewel er bij de „bilaterale” maatregelen die de 14 EU-partnerlanden momenteel tegen Oostenrijk nemen naar aanleiding van het aantreden van een ÖVP/FPÖ-Bondsregering, geen sprake is van toepassing van artikel 7 van het EU-Verdrag, vormt het bepaalde in de artikelen 6 en 7 van het EU-Verdrag wel een vast bestanddeel van de juridische en politieke discussie over de toelaatbaarheid en de doelmatigheid van die maatregelen.

Bij vergelijking tussen de procedurele bepaling van artikel 7 EU-Verdrag en de bevoegdheidsbepaling van artikel 46 EU-Verdrag blijkt dat een constatering van de Raad overeenkomstig artikel 7, lid 1 EU-Verdrag niet onderworpen is aan toetsing door het Europees Hof van Justitie. Daarmee wordt een lidstaat van de EU waartegen een dergelijke constatering is gericht, met name de mogelijkheid ontnomen een eventuele schending van zijn in artikel 7, lid 1 EU-Verdrag verankerde recht om gehoord te worden, aan de rechter voor te leggen.

Hoe beoordeelt de Raad het bovenstaande, gelet op de beginselen van de rechtsstaat, die volgens artikel 6, lid 1 EU-Verdrag tot de fundamentele principes van de Unie behoren?

Ziet de Raad de noodzaak en een mogelijkheid om dit rechtsstatelijk tekort tijdens de lopende intergouvernementele conferentie tot wijziging van de Verdragen weg te nemen?

Antwoord

(18/19 september 2000)

In de door de Geachte Afgevaardigde gestelde vraag is sprake van een eventuele wijziging van het Verdrag betreffende de Europese Unie. In dit verband zij eraan herinnerd dat de herziening van de Verdragen tot de bevoegdheid van de lopende Intergouvernementele Conferentie en niet tot die van de Raad behoort.

Wat het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap betreft, vestigt de Raad de aandacht van de Geachte Afgevaardigde op artikel 309.

(2001/C 72 E/076)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1485/00
van Gerhard Schmid (PSE) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Reconstructie van de snelweg A6 Parijs-Praag — steun voor het traject in Tsjechië

1. Hoeveel financiële steun kreeg de Tsjechische Republiek van de Europese Unie voor de reconstructie van het snelwegtraject Praag — Pilsen — Tsjechisch-Duitse grens bij Rozvadov (Waidhaus)?
2. Hoeveel procent van de totale investeringen voor de reconstructie van de snelweg werd voor dit traject door de Europese Unie betaald?
3. Wanneer werden de gelden beschikbaar gesteld?
4. Op welke gronden werden de gelden beschikbaar gesteld?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(23 juni 2000)

1. De Europese investeringsbank (EIB) heeft de Tsjechische Republiek een lening van 165 miljoen € verstrekt, als steun bij de aanleg van het wegdeel van de snelweg van Pilsen tot de Tsjechisch-Duitse grens in de nabijheid van Rozvadov (Waidhaus). De Gemeenschap heeft geen andere steun toegekend.
2. De verstrekte EIB-lening bestrijkt 50 procent van de totale investeringen voor het project.
3. De leningsovereenkomst is in 1997 ondertekend.
4. De lening werd verstrekt op verzoek van de Tsjechische regering. Het desbetreffende wegdeel van de snelweg maakt deel uit van Corridor IV en is door de tweede paneuropese Vervoersconferentie van Helsinki in 1997 aangemerkt als een voorrangsinvestering.

(2001/C 72 E/077)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1486/00
van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Door de EU gefinancierde bijeenkomst in Oulu, Finland, van scholen die experimenteren met het onderwijsproject voor gelijkheid voor homo's en lesbiennes

De bevordering van homoseksualiteit in scholen is momenteel in het VK een politiek uiterst gevoelig thema; de voorstellen die de socialistische regering onlangs heeft gedaan tot afschaffing van afdeling 28 van de wet op het plaatselijk bestuur in het kader waarvan deze bevordering wordt verboden, stuit op massaal verzet van de publieke opinie.

Op de door de Commissie gefinancierde eerste bijeenkomst van scholen die experimenteren met het onderwijsproject voor gelijkheid voor homo's en lesbiennes, is verklaard dat een van de doelen bestaat uit de vaststelling van strategieën zoals „curriculumontwikkeling” in de lidstaten. Kan de Commissie bevestigen dat bovengenoemd project ten volle strookt met artikel 149 van het Verdrag en ten volle de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs eerbiedigt?

Kan zij voorts bevestigen dat het project zijn doel — bestrijding van de discriminatie van homoseksuelen — niet voorbij zal schieten en denkbeelden zal bevorderen die tal van ouders in de hele EU wellicht onaanvaardbaar vinden?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie*(26 juli 2000)*

De opstelling van programma's is een van de voornaamste activiteiten in het kader van Socrates. Deze activiteit draagt bij aan de verwezenlijking van doelstellingen die zijn opgenomen in artikel 149 van het EG-Verdrag (ex artikel 126), met name de ontwikkeling van de Europese dimensie in het onderwijs en de bevordering van de samenwerking tussen de onderwijsinstellingen. Zij wordt uitdrukkelijk vermeld in Besluit nr. 576/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 februari 1998 tot wijziging van Besluit nr. 819/95/EG tot instelling van het communautaire actieprogramma Socrates⁽¹⁾ en moet worden uitgevoerd „onder volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de lidstaten inzake de inhoud van het onderwijs en de inrichting van het onderwijsstelsel alsmede van de culturele en taalkundige verscheidenheid”.

Het doel van het project „Gay and Lesbian Education Equity” is het bevorderen van gelijke behandeling ten aanzien van homo's en lesbiennes op school en het bestrijden van vooroordelen en discriminatie bij de toekomstige generaties. Het project is voor de selectie van 1999 in het kader van actie 3.1 van Comenius ingediend door een partnerschap waaraan befaamde universiteiten in Europa deelnamen. De bestrijding van alle vormen van discriminatie in het onderwijs is een van de doelstellingen van deze actie. De door het project voorgestelde activiteiten komen in aanmerking in het kader van deze actie en de ingediende aanvraag was van goede kwaliteit op technisch vlak. Het besluit om dit project te financieren is overeenkomstig de selectieprocedure van actie 3.1 genomen en door het subcomité Comenius goedgekeurd.

De projecten van actie 3.1 zijn het onderwerp van een follow-up om ervoor te zorgen dat de geplande activiteiten overeenkomstig het in de aanvraag beschreven werkprogramma worden uitgevoerd en de doelstellingen van het project worden bereikt.

⁽¹⁾ PB L 77 van 14.3.1998.

(2001/C 72 E/078)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1497/00
van Mathieu Grosch (PPE-DE) aan de Commissie***(4 mei 2000)*

Betreft: Overeenkomst EU-Zwitserland en gevolgen van de vierde motorvoertuigenrichtlijn voor deze overeenkomst

In de zevende sectorieële overeenkomst die de Europese Unie met Zwitserland zal aangaan, worden verregaande regelingen op het gebied van het vervoer en het vrije verkeer van personen getroffen.

Tevens wordt binnenkort in de derde lezing het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor motorvoertuigen en tot wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG⁽¹⁾ en 92/49/EEG⁽²⁾ (vierde richtlijn inzake de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor motorvoertuigen) aangenomen.

Het compromisvoorstel van de Raad en het Europees Parlement behelst uitbreiding van het toepassingsgebied van deze richtlijn tot derde landen waarvan het nationaal verzekeringsbureau deelneemt aan het systeem van de groene kaart.

1. Kan de Commissie meedelen of zij bereid is de definitieve of (voorlopige) inhoud van de richtlijn te betrekken bij de onderhandelingen met Zwitserland over de „left overs” van de zevende overeenkomst en zo het toepassingsgebied van deze richtlijn ook tot Zwitserland uit te breiden, waarvan het verzekeringsbureau deelneemt aan dit groenekaartstelsel?

2. Hoe zou de procedure betreffende tenuitvoerlegging van deze richtlijn met Zwitserland er anders uitzien?

⁽¹⁾ PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(16 juni 2000)

De Commissie is verheugd dat Richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG van de Raad (Vierde richtlijn motorrijtuigenverzekering) ⁽¹⁾ op 16 mei 2000 officieel is goedgekeurd. Deze richtlijn beoogt de verbetering van de huidige regeling van schadevergoedingen voor personen die tijdens een tijdelijk verblijf in een andere lidstaat dan die waar zij wonen, schade hebben geleden door een motorrijtuig dat ingeschreven en verzekerd is in een andere lidstaat dan die waar zij wonen. De doelstelling van de richtlijn is het vullen van een leemte in de bestaande wetgeving door het bieden van een snelle en pragmatische manier waarop de verzekeraar van de verantwoordelijke partij de geschade persoon kan vergoeden indien hier geen juridische betwisting over bestaat; zo worden doorreizende bestuurders die een ongeval hebben, beschermd.

Deze nieuwe bepalingen zullen niet enkel van toepassing zijn op ongevallen in een andere lidstaat, maar ook op ongevallen in een derde land dat valt onder het Groenekaartsysteem, met inbegrip van Zwitserland, waarbij twee onderdanen uit de Gemeenschap betrokken zijn.

Na de verschijning van de richtlijn in het Publicatieblad zullen de lidstaten over 24 maanden beschikken om deze om te zetten in hun eigen wetgeving.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat de overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland met betrekking tot schadeverzekering enkel betrekking heeft op de vrijheid van vestiging van schadeverzekeringsbedrijven en niet op de motorrijtuigenverzekering. Toch kan niet worden uitgesloten dat het gemengde comité waarin de overeenkomst heeft voorzien, de kwestie behandelt van de eventuele toepassing door Zwitserland van de bepalingen van de vierde richtlijn motorrijtuigenverzekering.

⁽¹⁾ Nog niet gepubliceerd.

(2001/C 72 E/079)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1499/00
van Hiltrud Breyer (Verts/ALE) aan de Raad

(15 mei 2000)

Betreft: Gevaren door NAVO-gevechtsvliegtuigen voor kerncentrales in West-Slowakije

Gevechtsvliegtuigen van de NAVO vliegen door het luchtruim boven de uiterst gevaarlijke kerncentrales in West-Slowakije, hetgeen wordt bevestigd door tal van getuigenissen van de in de nabijheid levende bevolking.

Mocht een NAVO-vliegtuig neerstorten, dan bestaat het risico dat de kerncentrales in Jaslovské Bohunice of Mochovce worden getroffen. Tot deze centrales behoren in totaal 5 WWER 440-reactoren van verouderde sovjet-technologie die geen van allen over een adequaat beveiligd veiligheidsomhulsel beschikken. Tevens bestaat er gevaar voor de in 1977 naar aanleiding van een ongeluk stilgelegde kerncentrale Jaslovské Bohunice A 1 met zijn onbeschermden objecten, gebrekkige opslagplaatsen met sterk radioactief materiaal en kernafval, 20 ton niet-manipuleerbare afgebrande nucleaire brandstof en in het afkoelbassin een nog veel grotere hoeveelheid afgebrande splijtstofstaven, die sinds begin jaren '80 worden geproduceerd.

Het luchtruim boven West-Slowakije met zijn twee kerncentrales wordt momenteel door NAVO-gevechtsvliegtuigen overvlogen en voor de brandstofbevoorrading van de vliegtuigen benut. Het feit dat de vliegtuigen hierbij op de meest verschillende tijden over de centrales heenvliegen leidt bij de bevolking van dit kleine, arme land begrijpelijkerwijs tot grote ongerustheid. Een ramp in het hart van Europa die nog ernstiger zou kunnen zijn dan die van Tsjernobyl, kan niet worden uitgesloten.

Hoe beoordeelt de Raad deze ernstige problemen?

Welke stappen heeft hij tegen dit uiterst grote veiligheidsrisico ondernomen?

Antwoord*(26 september 2000)*

De Raad is niet bevoegd om zich uit te spreken over de door de Geachte Afgevaardigde genoemde aangelegenheden, die verband houden met NAVO-activiteiten en de mogelijke gevolgen daarvan.

*(2001/C 72 E/080)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1503/00
van Ilka Schröder (Verts/ALE) aan de Commissie***(12 mei 2000)*

Betreft: Nieuwe onderhandelingsronde van de Wereldhandelsorganisatie (WTO)

De Commissie dringt erop aan spoedig tot een nieuwe onderhandelingsronde in het kader van de WTO te komen. Tegelijkertijd worden met staten en statenbonden handelsovereenkomsten gesloten, die meer handelsaspecten omvatten dan reeds door de WTO zijn geregeld (bijv. openbare aanbestedingen of investeringen).

Loopt de Commissie door het sluiten van handelsovereenkomsten met afzonderlijke staten of statenbonden opzettelijk vooruit op toekomstige WTO-overeenkomsten?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie*(3 juli 2000)*

Het lanceren van een nieuwe, alomvattende ronde van multilaterale onderhandelingen is momenteel één van de belangrijkste doelstellingen van het handelsbeleid van de Gemeenschap en de Commissie werkt hard aan het tot stand brengen van een consensus hieromtrent binnen de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Doelstellingen van de Gemeenschap bij een nieuwe ronde zijn o.a. het instellen van multilaterale regels voor investeringen en mededinging en een verduidelijking van de bestaande multilaterale regels die betrekking hebben op de relatie tussen de handel en andere belangrijke doelstellingen van overheidsbeleid (bijvoorbeeld milieubescherming, consumentenbescherming of ontwikkeling). Wil de WTO de globalisering in goede banen leiden, dan zijn deze van essentieel belang. Aangezien alle WTO-besluiten via consensus tot stand komen, moet over de lancering van een nieuwe ronde, de agenda en de eventuele resultaten worden onderhandeld met alle 136 leden van de Organisatie.

Naast haar deelname in de WTO is de Gemeenschap partij bij regionale handelsovereenkomsten met vele andere landen of groepen landen. Er lopen onderhandelingen met een aantal partners. Het feit dat bepalingen van regionale overeenkomsten ambitieuzer kunnen zijn dan datgene wat tot nu toe op multilateraal niveau is overeengekomen, is eenvoudigweg het gevolg van de verschillende (bilaterale) context waarin de onderhandelingen voor regionale overeenkomsten plaatsvinden. Zo bevatten een aantal van de regionale overeenkomsten van de Gemeenschap bepalingen over mededingingsbeleid, iets dat nog binnen het algemene WTO-kader moet worden gebracht.

De WTO-regels voorzien expliciet in het bestaan van regionale overeenkomsten tussen leden (artikel XXIV Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT) en artikel V Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS)) en bevatten een aantal eisen waaraan deze overeenkomsten moeten voldoen. De Commissie is van mening dat indien aan deze eisen is voldaan de regionale handelsovereenkomsten beschouwd kunnen worden als ondersteuning voor het multilaterale handelsstelsel.

*(2001/C 72 E/081)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1504/00
van Ilka Schröder (Verts/ALE) aan de Commissie***(12 mei 2000)*

Betreft: Inwerkingtreding van de handelsovereenkomst tussen de EU en Mexico

De handelsovereenkomst tussen de EU en Mexico, die op 23 maart 2000 in Lissabon is ondertekend, treedt op 1 juli 2000 in werking. Vanaf 2 juli 2000 worden in Mexico presidentsverkiezingen gehouden.

1. Is de Commissie van mening dat het aldus vastgestelde tijdstip van inwerkingtreding van de overeenkomst tussen de EU en Mexico invloed heeft op de resultaten van de Mexicaanse presidentsverkiezingen?
2. Is het tijdstip van inwerkingtreding bewust zodanig vastgesteld, dat de overeenkomst direct vóór de verkiezingen in werking treedt?
3. Is het mogelijk het tijdstip van inwerkingtreding van de overeenkomst tussen de EU en Mexico te verschuiven, zodat de overeenkomst niet als verkiezingsitem kan worden misbruikt door de Mexicaanse regeringspartij?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(15 juni 2000)

1. Naar de mening van de Commissie zijn de presidentsverkiezingen in Mexico een interne Mexicaanse aangelegenheid.
2. Het tempo van de onderhandelingen en de afsluiting daarvan zijn afhankelijk van de vraag of beide betrokken partijen een wederzijds bevredigend pakket resultaten kunnen vinden, en niet van interne politieke overwegingen van één der partijen. In het geval van Mexico is een spoedige inwerkingtreding duidelijk in het belang van de Gemeenschap; hierdoor kan zij het concurrentievermogen van haar producten op de Mexicaanse markt snel herstellen. Er zij aangetekend dat het interne proces van goedkeuring in de Gemeenschap afhankelijk is van de beoordeling van de onderhandelingsresultaten door de Raad en het Parlement. Dit interne proces van goedkeuring is afhankelijk van vooraf vastgestelde procedures met hun eigen tijdschema's.
3. Zoals hierboven is gesteld, zijn de presidentsverkiezingen een binnenlandse Mexicaanse aangelegenheid. In het besluit dat op 23 maart 2000 is aangenomen door de Gezamenlijke Raad Gemeenschap-Mexico, en dat is gebaseerd op de Interim-overeenkomst, wordt de inwerkingtreding op 1 juli 2000 vastgesteld. Aangezien dit besluit rechtskracht heeft, zal de inwerkingtreding derhalve automatisch geschieden.

(2001/C 72 E/082)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1524/00
van Alexander de Roo (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Woonwijk bij baggerstortplaats

Kan de Europese Commissie in het algemeen een indicatie geven hoe regel 1 van bijlage I van de richtlijn over storting van afval (1999/31/EG)⁽¹⁾ geïnterpreteerd dient te worden, met name gezien de mogelijke plannen om een baggerstortplaats met gevaarlijke bagger in de Oostvlietpolder in de gemeente Leiden (Nederland) aan te leggen? De aanpalende gemeente Voorschoten is voornemens een woonwijk aan te leggen op 250 meter van de mogelijke stortplaats.

Is het volgens de Europese Commissie mogelijk om direct aanpalend aan een stortplaats voor gevaarlijk baggerslib een woonwijk aan te leggen?

⁽¹⁾ PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(16 juni 2000)

Uit hoofde van bijlage I, punt 1, van Richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen moet bij de keuze van een terrein om een stortplaats in te richten rekening worden gehouden met voorschriften betreffende de afstand tussen de grens van het terrein enerzijds en woon- en recreatiegebieden, waterwegen, watermassa's en andere landbouw- en stadsgebieden anderzijds. Er kan alleen toestemming voor een stortplaats worden verleend als blijkt dat de eigenschappen van de stortplaats met betrekking tot die voorschriften, of de te treffen corrigerende maatregelen, geen ernstig gevaar voor het milieu opleveren.

Het is aan de lidstaten de nodige verordeningen vast te stellen om deze vereisten ten uitvoer te leggen. Richtlijn 1999/31/EG moet tegen 16 juli 2001 in nationale wetgeving worden omgezet. De aanleg van woonwijken valt evenwel niet onder het toepassingsgebied van de richtlijn.

(2001/C 72 E/083)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1528/00
van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Raad

(5 mei 2000)

Betreft: „Zaak-Bosman” – Herziening van het EG-Verdrag, Protocol over het beroepsvoetbal of de sport in het algemeen

Het Bosman-arrest⁽¹⁾ heeft het karakter van het Europees voetbal ingrijpend veranderd, zoals de Commissie ook heeft toegegeven. Dit arrest behelst het besluit, dat artikel 39 van het EG-Verdrag (ex art. 48) in strijd is met de regels die door sportorganisaties (b.v. nationale organisaties en de UEFA) worden toegepast, krachtens welke de voetbalteams slechts een beperkt aantal beroepsspelers, die de nationaliteit van een andere lidstaat hebben, mogen opstellen. De rijkste clubs – vooral uit de beperkte groep van landen met de rijkste nationale markten – kunnen sindsdien spelers kopen, die vaak nog in opleiding zijn en zo worden onttrokken aan hun eigen verenigingen – in de regel verenigingen in hun landen van herkomst. Op deze wijze ontstaat er in enkele landen enerzijds een voetbal van het grote geld en grote omzetten en anderzijds een minderwaardig soort voetbal dat met het oog op de steeds sterkere financiële verleidingen, die uitgaan van de rijkste verenigingen, beroofd wordt van zijn beste krachten. Bij een dergelijk scenario van volstrekte deregulering zijn de sportieve resultaten op zich voor een groot deel voorspelbaar: in plaats van sportieve verdiensten in de wijdeste zin des woords zegeviert hier veelal het geld. Een eerlijke sportbeoefening en de grondbeginselen van de sportieve concurrentie die diep in onze samenleving zijn verankerd, worden bedreigd. Ook Europa zelf en zijn diversiteit worden bedreigd. De Commissie heeft nu, via persberichten van commissaris Viviane Reding voorgesteld dat een „oplossing” van dit probleem zou kunnen zijn als er mechanismen op het vlak van de solidariteit tussen de rijke en de arme clubs zouden worden ontwikkeld, met name door middel van een herverdeling van de enorme bedragen die voor de televisierechten van de wedstrijden moeten worden betaald. Maar deze kwesties zijn volstrekt verschillend van aard: de televisierechten kunnen terecht worden beschouwd als een strikt commercieel gebied waarvoor algemene voorschriften gelden; waar het nu om gaat, is de rechtstreekse en gerechtvaardigde geldigheid van de sportregels in strikte zin, bij de samenstelling van de elftallen. Dit terrein wordt in het EG-Verdrag niet geregeld en mag niet, onder verwijzing naar het EG-Verdrag, worden onderworpen aan besluiten die schadelijk zijn voor de sport zelf. Helaas lijkt het erop dat het in feite alleen maar gaat om economische en financiële criteria terwijl nu juist als gevolg van het groeiende gewicht van dit aspect de sport in het algemeen, en het voetbal in het bijzonder steeds meer van hun eigen waarden verliezen. Het lijkt vreemd dat de instellingen van de Unie deze sportieve kwestie niet oplossen en alleen maar gevoelig blijven voor de taal van het geld. De enige oplossing is in een aanpassing van het EG-Verdrag, door, zoals sommigen al hebben voorgesteld, een protocol op te nemen waarin de specifieke voorschriften van de sportautoriteiten volledig worden beschermd wanneer gewichtige belangen in het spel zijn die inherent zijn aan de sport zelf.

Deelt de Raad het recente standpunt van de Commissie en zo nee, is hij voornemens deze kwestie die zoveel belangrijke sociale gevolgen heeft op de agenda van de Intergouvernementele Conferentie van 2000 te zetten, met name met het oog op een aanpassing van het Verdrag door de toevoeging van een specifiek protocol, zoals al is voorgesteld door het huidige voorzitterschap?

⁽¹⁾ Zaak C-415/93, Union royale belge des sociétés de football associatiön ASBL tegen Jean-Marc Bosman e.a. en Union des Associations de Football Européennes (UEFA) tegen Jean-Marc Bosman – 15 december 1995.

Antwoord

(18/19 september 2000)

De Raad is zich terdege bewust van de ontwikkelingen in het beroepsvoetbal na de uitspraak van het Hof van Justitie in de Zaak-Bosman.

De Raad heeft evenwel nog geen standpunt ten aanzien van deze ontwikkelingen ingenomen en nog geen voorstellen van de Commissie ontvangen om de in de vraag beschreven kwestie te regelen.

De herziening van het EG-Verdrag op sportgebied zoals in de vraag wordt voorgesteld of anderszins, staat vooralsnog niet op de agenda van de Intergouvernementele Conferentie. Zoals het geachte parlementslid wellicht weet, heeft de Raad geen rol te vervullen in de Conferentie van de Vertegenwoordigers van de Regeringen der lidstaten en kan hij dan ook geen commentaar geven op haar werkzaamheden.

(2001/C 72 E/084)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1543/00
van Mikko Pesälä (ELDR) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Voortgang van het horizontale programma voor de plattelandsontwikkeling

Het Finse horizontale programma voor de plattelandsontwikkeling werd eind oktober 1999 aan de Commissie voorgelegd. Het programma omvat steunregelingen voor de landbouw, het milieu en de probleemgebieden. Het Finse programma had als eerste moeten worden behandeld. Nog hangende kwesties werden opgelost en alle vereiste aanpassingen en nadere inlichtingen werden tijdig verstrekt. Het horizontale programma voor de plattelandsontwikkeling had op 29 maart in het STAR-comité moeten worden behandeld. De behandeling werd echter verschoven naar 26-27 april. De Commissie heeft Finland in een nieuwe kennisgeving laten weten, dat het programma pas in mei in het STAR-comité kan worden behandeld.

Het Ministerie van Land- en Bosbouw heeft bevestigd dat 26 mei de laatste datum voor het aanvragen van subsidie voor het voorjaar 2000 is. Vanaf die datum zitten de boeren voor vijf jaar vast aan nieuwe steunregelingen voor het milieu en de probleemgebieden. De milieusubsidies hadden al op 24 april in speciale contracten moeten worden geregeld.

De boeren zijn in een onaanvaardbare situatie gebracht.

1. Wat denkt de Commissie hieraan te doen?
2. Kunnen de boeren nog onder hun verplichtingen inzake de steunregelingen uit, wanneer de besluiten van de Commissie en de nationale besluiten eenmaal zijn genomen en aan de boeren zijn medegedeeld?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(6 juni 2000)

Het was de bedoeling dat het Finse horizontale programma voor de plattelandsontwikkeling op 29 maart 2000 aan het Permanente Comité voor landbouwstructuur en plattelandsontwikkeling (STAR-comité) zou worden voorgelegd. In verband met enkele onopgeloste problemen met het Finse actieprogramma krachtens Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen⁽¹⁾ is het punt van de agenda afgevoerd om meer duidelijkheid te krijgen. De vergadering van april 2000 van het STAR-comité is gedeeltelijk afgelast, aangezien het comité voor de ontwikkeling en omschakeling van de regio's fungeerde als STAR-comité en alleen doelstelling-1-kwesties heeft behandeld. Daarom stond het Finse programma op de agenda van het STAR-comité op 24 mei 2000, waarbij een gunstig advies is gegeven. De laatste stap in de goedkeuringsprocedure is de beschikking van de Commissie.

Ondersteuning in het kader van het milieuprogramma voor de landbouw kan worden verleend aan boeren die zich er voor ten minste vijf jaar toe verbinden aan dit programma deel te nemen. Het is de lidstaten echter toegestaan te bepalen dat de verbintenissen in die periode aangepast kunnen worden, op voorwaarde dat het goedgekeurde programma ruimte laat voor een dergelijke aanpassing en de aanpassing naar behoren wordt gerechtvaardigd rekening houdend met het doel van de verbintenis die is aangegaan.

⁽¹⁾ PB L 375 van 31.12.1991.

(2001/C 72 E/085)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1544/00
van Vitaliano Gemelli (PPE-DE) aan de Raad

(12 mei 2000)

Betreft: Economisch en monetair beleid

De voortdurende verzwakking van de euro ten opzichte van de dollar schept in zeer vele Europese kringen ernstige bezorgdheid. Van meerdere — politieke, economische, sociale en financiële — zijden wordt om uitvoerig uitleg gevraagd over het economische en monetaire beleid van de EU, terwijl de Commissie zich uitput in geruststellende mededelingen en de Raad het probleem volledig negeert. De ECB beperkt zich tot opeenvolgende verhogingen van de rentevoet, hetgeen een duidelijk bewijs is van het ontbreken van een economisch en monetair beleid, omdat gebruik wordt gemaakt van normale technische voorzieningen die los staan van een economische context van ruime draagwijdte. Weliswaar beperkt de discontoverhoging het risico van inflatie, maar zij houdt de bedrijven ervan af voor hun investeringen gebruik te maken van de euro. Deze investeringen zijn absoluut noodzakelijk voor de bespoediging van het economische moderniseringsproces en de oplossing van het probleem van de grote werkloosheid in Europa die zeker niet als conjunctuurverschijnsel kan worden beschouwd, maar het resultaat is van de vele bestaande structurele tekortkomingen en het gebrek aan harmonisatie van het economische, financiële, belasting- en sociaal beleid tussen de EU-lidstaten. Tot nu kenmerken deze beleidsvormen zich door scepticisme, protectionisme, bijziendheid en verouderd ideologisme en staan een sereen debat voor het vinden van een concurrerende dimensie op de wereldmarkt in de weg.

Kan de Raad derhalve mededelen:

- welke economische en monetaire beleidslijnen hij overweegt ten uitvoer te leggen;
- welke Europese politieke autoriteit het economische en monetaire beleid van de EU met inachtneming van de technische en operationele onafhankelijkheid van de ECB vaststelt;
- welke maatregelen de EU en de lidstaten willen treffen voor de modernisering en ontwikkeling van de Europese economie;
- hoe men denkt het probleem van de grote werkloosheid in Europa op te lossen onder inachtneming van de voorschriften die de toegang en het verblijf van burgers van derde landen regelen;
- welke rol hij ziet voor de kandidaat-landen, opdat de gewenste uitbreiding onder de beste omstandigheden en zo spoedig mogelijk tot stand komt in een EU die goede economische voorwaarden waarborgt en een gevoel geeft van veiligheid en stabiliteit, ter verbetering van der levenskwaliteit van de Europese burgers;
- welke voorstellen hij wil doen aan de Verenigde Staten, Canada, Japan, Rusland, China en alle economische wereldmogendheden voor de opening van een onderhandelingsfase ter stabilisatie van de monetaire en financiële markten en bescherming van de burgers, investeerders en spaarders tegen de risico's van een krach, hetgeen zo rampzalig zou zijn dat de burgersamenleving in de gehele wereld gevaar zou lopen?

Antwoord

(26 september 2000)

In de globale richtsnoeren voor het economisch beleid van de lidstaten en van de Gemeenschap voor 1999/2000, door de Raad op 12 juli 1999 aangenomen⁽¹⁾, onderstreept de Raad dat een krachtige, duurzame groei en werkgelegenheid de hoofdprioriteit vormt en dat een op groei en stabiliteit gerichte macro-economische politiek en alomvattende en gecoördineerde economische hervormingen daarvoor de belangrijkste middelen zijn.

Hoewel de Raad zelf ten aanzien van de recente ontwikkelingen in de externe waarde van de euro geen standpunt heeft ingenomen, zij er voorts op gewezen dat de Euro-11 Groep op 8 mei jl. de volgende verklaring heeft afgelegd:

De Euro-11 ministers en het lid van de Commissie, evenals de president van de Europese Centrale Bank huldigen de opvatting dat de economische groei in het eurogebied zeer robuust is; het aantal banen neemt gestaag toe. Het blijft de voornaamste bekommernis van de ECB voor niet-inflatoire groei te zorgen. De ministers zullen voortvarend doorgaan met het op orde brengen van de overheidsfinanciën en met de structurele hervormingen die moeten uitmonden in een kenniseconomie

met volledige werkgelegenheid, overeenkomstig het door de bijzondere Europese Raad van Lissabon uitgezette beleid, en aldus het groeivermogen van onze economieën zullen stimuleren.

In dit verband delen wij allen de zorg over het huidige niveau van de euro, dat geen weerspiegeling vormt van de sterke economische basis van het eurogebied.

(¹) PB L 217 van 17.8.1999, blz. 34.

(2001/C 72 E/086)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1545/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Wijziging Nederlandse AWBZ-wetgeving en het vrije verkeer van personen in de EU

Het antwoord op schriftelijke vraag P-0706/00(¹) geeft geen duidelijk antwoord op de vraag of de wijziging van de Nederlandse AWBZ-wetgeving al dan niet in strijd is met het vrije verkeer van personen binnen de Unie. In Nederland valt iedereen onder de voorzieningen van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ). Nederlanders die in andere EU-lidstaten wonen, werden per 1 januari 2000 evenwel uitgesloten van de AWBZ-voorzieningen.

Is de beslissing van de Nederlandse regering om Nederlanders die in het buitenland wonen per 1 januari 2000 uit te sluiten van de AWBZ-voorzieningen in strijd met het Europese basisbeginsel over het vrije verkeer van personen binnen de Unie? Zo ja, welke stappen zal de Commissie zetten om ervoor te zorgen dat de Nederlandse AWBZ-wetgeving opnieuw in overeenstemming is met het Europese basisbeginsel over het vrije verkeer van personen binnen de Unie? Zo nee, welke (juridische) argumenten hanteert de Commissie om te stellen dat de Nederlandse AWBZ-wetgeving volledig in overeenstemming is met het Europese basisbeginsel over het vrije verkeer van personen binnen de Unie?

(¹) PB C 303 E van 24.10.2000, blz. 207.

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(14 juni 2000)

De Commissie vestigt de aandacht van de geachte afgevaardigde op het feit dat, wat betreft de Nederlandse onderdanen die in een andere lidstaat verblijven of willen verblijven zonder er een beroepsactiviteit uit te oefenen (gepensioneerden, studenten of andere inactieven), hun verblijfsrecht in die andere lidstaat, dat krachtens Richtlijn 90/364/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht,⁽¹⁾ Richtlijn 90/365/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht van werknemers en zelfstandigen die hun beroepswerkzaamheid hebben beëindigd⁽¹⁾ en Richtlijn 93/96/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 inzake het verblijfsrecht voor studenten⁽²⁾ is onderworpen aan de voorwaarde dat zij moeten beschikken over een ziektekostenverzekering ter dekking van alle risico's in de lidstaat, niet ter discussie wordt gesteld, omdat de door de Nederlandse wetgeving bedoelde uitsluiting betrekking heeft op bijzondere ziektekosten die in verscheidene lidstaten niet worden gedekt. Aangezien deze personen bovendien zijn vrijgesteld van de betaling van premies voor de bijzondere ziektekosten, kunnen zij, als zij dat wensen, in de lidstaat een aanvullende, al dan niet particuliere, verzekering sluiten ter dekking van deze bijzondere ziektekosten, door het betalen als verzekeringspremie van de premies die vroeger aan het Nederlandse socialezekerheidssysteem zijn betaald. Bijgevolg vormt de wijziging van de Nederlandse wetgeving in kwestie geen belemmering voor het vrije verkeer van inactieve Nederlandse onderdanen.

(¹) PB L 180 van 13.7.1990.

(²) PB L 317 van 18.12.1993.

(2001/C 72 E/087)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1546/00
van Jeffrey Titford (EDD) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Turkije's reputatie op het gebied van de mensenrechten en lidmaatschap van de EU

Ik maak mij zorgen over de reputatie van de Turkse regering op het gebied van de rechten van de mens. In een recent rapport lees ik dat leden van het Europees Parlement uit alle politieke geledingen teleurgesteld zijn over het feit dat Turkije weinig vorderingen maakt op het gebied van de rechten van de mens, de rechten van minderheden en de rechtsstaat. De heer Morillon, een Frans lid van het Europees Parlement, zei recentelijk in een debat dat het niet evident is dat Turkije uiteindelijk al dan niet lid wordt van de EU. Er zouden qua staatsbestuur en opvattingen grondige veranderingen in dat land plaats moeten vinden.

Kan de Commissie mededelen aan welke criteria op het gebied van de rechten van de mens, de rechten van minderheden en de rechtsstaat landen die tot de Europese Unie willen toetreden moeten voldoen?

Wordt de lidmaatschapsaanvraag van Turkije uitgesteld vanwege de vrij slechte reputatie van dat land op het gebied van de mensenrechten?

Maakt de Commissie zich zorgen over de reputatie van een van de overige twaalf kandidaat-landen op het gebied van de rechten van de mens?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(15 juni 2000)

De staatshoofden en regeringsleiders van de Unie, bijeen in het kader van de Europese Raad van Kopenhagen in juni 1993, hebben besloten dat om tot de Unie toe te treden een land in staat moet zijn om de verplichtingen van het lidmaatschap na te komen door te voldoen aan de vereiste economische en politieke voorwaarden. De politieke voorwaarden (de zogenoemde politieke criteria van Kopenhagen) zijn dat de kandidaat-lidstaat is gekomen tot stabiele instellingen die de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en het respect voor en de bescherming van minderheden garanderen. De Europese Raad van Helsinki heeft daar nog toegevoegd dat „aan de politieke criteria die zijn vastgesteld door de Europese Raad van Kopenhagen moet zijn voldaan vóórdat de toetredingsonderhandelingen kunnen worden geopend...”.

Wat Turkije betreft, heeft de Commissie de voorbereidingen van dat land op het lidmaatschap onderzocht in haar periodiek verslag van 13 oktober 1999⁽¹⁾ en zij was van oordeel dat Turkije niet voldoet aan de politieke criteria van Kopenhagen. De Commissie heeft met name gesteld dat „er ernstige tekortkomingen zijn op het gebied van de mensenrechten en de bescherming van minderheden”. Er zullen geen onderhandelingen worden gevoerd met Turkije voordat aan de politieke voorwaarden is voldaan.

Wat de overige kandidaten betreft, is de Commissie in het overzichtsdokument bij de periodieke verslagen van 1999 tot de volgende conclusie gekomen: „Alles tezamen is met de zeer positieve ontwikkelingen in Slowakije — en met uitzondering van Turkije — de algemene staat van dienst van de kandidaat-lidstaten wat betreft de opbouw van stabiele en krachtige democratieën waarin de rechtsstaat wordt geëerbiedigd, verbeterd. De behandeling van minderheden en van de Roma en de situatie van de kinderen die aan de zorg van de staat zijn toevertrouwd, blijven in Roemenië evenwel bezorgdheid wekken.”

De Commissie volgt van nabij de toestand met betrekking tot de specifieke problemen die in de periodieke verslagen van 1999 aan de orde zijn gesteld en zal in het kader van de periodieke verslagen voor 2000 de mensenrechtensituatie in alle kandidaat-lidstaten uitvoerig evalueren. Deze verslagen zijn thans in voorbereiding en zouden door de Commissie begin november 2000 moeten worden goedgekeurd.

⁽¹⁾ COM(1999) 513 en 514 def.

(2001/C 72 E/088)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1551/00
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie**

(18 mei 2000)

Betreft: Geldigheid toepassing indicator koopkrachtpariteit (KKP)

In haar antwoord op mijn vraag E-0275/00⁽¹⁾ verklaart de Commissie dat de Portugese delegatie noch tijdens, noch na de vergadering van de werkgroep betreffende KKP te Luxemburg op 21 en 22 juni 1999 een verklaring heeft afgelegd over of heeft geprotesteerd tegen de geldigheid van de KKP en het gebruik hiervan in de communautaire wetgeving.

De Commissie verwijst echter niet naar de verklaringen en protesten die vooraf zijn gegaan aan deze vergadering. Is het niet zo dat de Portugese statistische autoriteiten op 5 mei 1998 vraagtekens hebben geplaatst bij de geldigheid van de KKP en het gebruik hiervan in communautaire wetsteksten?

Is het niet zo dat de vergadering van de werkgroep KKP in Luxemburg niet tot wezenlijke wijzigingen van de situatie heeft geleid en dat de Portugese autoriteiten derhalve geen verandering van mening ter zake tot uiting hebben gebracht?

⁽¹⁾ PB C 303 E van 24.10.2000, blz. 169.

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(10 juli 2000)

Ondanks uitvoerige naspeuringen is van de uitlatingen die de Portugese statistische autoriteiten zouden hebben gedaan en waarop de geachte afgevaardigde doelt, niets terug te vinden.

(2001/C 72 E/089)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1553/00
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie**

(18 mei 2000)

Betreft: Prijzen en marktwaarde

In haar antwoord op schriftelijke vraag E-0273/00⁽¹⁾ lijkt de Commissie twee verschijnselen met elkaar te verwarren: het bestaan van prijsverschillen ten gevolge van determinanten van administratieve aard en/of bepalende factoren die verband houden met de macro-economische controle, waaraan vooral sinds de klassieker „The Purchasing Power of Money” van Irving Fisher aandacht wordt besteed, en de verschillen in marktwaarde voor dezelfde of soortgelijke goederen en diensten ten gevolge van verschillende patronen van vraag en/of aanbod, die mijns inziens het best worden toegelicht door John Maynard Keynes.

Keynes citeert Dr. Watson die het eiland Skye bezoekt en zegt (ik citeer thans uit mijn hoofd) „indien de eieren op uw erbarmelijke eiland goedkoop zijn, dan ligt dat er niet aan dat er zoveel van zijn, maar daaraan dat het geld hier schaars is”.

Het hier gestelde probleem kan onmogelijk met behulp van statistische methodologieën worden opgelost omdat het thuishoort in de economische theorie.

Terwijl de toepassing van de KKP, zoals opgesteld door Fisher, de adequate methode is om prijsverschillen die niet het gevolg zijn van de marktmechanismen buiten beschouwing te kunnen laten, gebeurt dit niet wanneer het de markt zelf is die goederen op uiteenlopende wijze waardeert.

Net zoals Dr. Watson had begrepen door zijn gezonde verstand te gebruiken, varieert de waarde van goederen en diensten niet alleen naar gelang van de omstandigheden van het aanbod, maar ook naar gelang van de omstandigheden van de vraag, vooral wanneer de mobiliteit hiervan laag is.

Is de Commissie niet van mening dat het onder deze omstandigheden absurd is het globale inkomen van een bepaald geografisch gebied te corrigeren naar gelang van de marktwaarde van de goederen en diensten van dit geografische gebied, aangezien de eventuele prijsverschillen geen administratieve maatregelen weerspiegelen?

Is de Commissie niet ook van mening dat het zinvol zou zijn zich te baseren op diepgaande kennis van de economische theorie voordat maatregelen ter correctie van het reële inkomen zoals de KKP worden voorgesteld?

(¹) PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 114.

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(10 juli 2000)

Het geachte parlementslid lijkt te alluderen op het onderscheid tussen wijzigingen in prijspeil (d.w.z. inflatie), enerzijds, en wijzigingen in relatieve prijzen, anderzijds. De eerste zijn voornamelijk een gevolg van macro-economische beleidsmaatregelen, met name het monetair beleid, en de tweede zijn het resultaat van vraag en aanbod op de markten. In een monetaire unie zijn de verschillen in inflatie klein wegens een gezamenlijk monetair beleid en een gecoördineerd economisch beleid, maar kunnen de relatieve prijzen nog aanzienlijk van elkaar verschillen omdat transactiekosten de arbitrage, met name voor niet-verhandelbare goederen, verhinderen. Dit verklaart waarom, in een monetaire unie, de voornaamste verschillen in koopkrachtpariteiten (KKP) tussen landen te wijten zijn aan verschillen in relatieve prijzen.

(2001/C 72 E/090)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1555/00 van Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Vrijheid van godsdienst in Macedonië

Kan de Commissie bevestigen dat het Constitutionele Hof in Macedonië heeft verboden om in de scholen in Macedonië een gebed uit te spreken.

Kan de Commissie uitleggen wat de reden is van dit verbod?

Vindt de Commissie dit verbod in overeenstemming met het Europees principe van vrijheid van godsdienst?

Welke mogelijkheden heeft de Commissie om dit verbod ter discussie te stellen in Macedonië?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(19 juni 2000)

De Commissie kan bevestigen dat het Constitutionele Hof van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië bij besluit nr. U.br. 195/99, gepubliceerd in het staatsblad nr. 36/2000 van 12 mei 2000 van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, een besluit van het ministerie van Onderwijs nietig heeft verklaard, op grond waarvan toestemming was verleend voor het uitspreken van een gebed tijdens de eerste lessen van het schooljaar 1999/2000 op basisscholen en middelbare scholen.

De uitspraak van het Constitutionele Hof is in hoofdzaak gebaseerd op artikel 19 van de grondwet van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, waarin, onder andere, het volgende staat: „De Macedonische orthodoxe kerk en andere religieuze gemeenschappen en groepen zijn gescheiden van de staat en gelijk voor de wet”. Dit principe van de scheiding van godsdienst en staat was de voornaamste reden voor de uitspraak van het Hof.

De uitspraak is in overeenstemming met het Europese beginsel van vrijheid van godsdienst, zoals dat, onder andere, is vastgelegd in artikel 9 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, waarvan de naleving wordt gewaarborgd in de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië. Artikel 9 van de grondwet van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië luidt als volgt: „Alle burgers van de Republiek Macedonië genieten dezelfde vrijheden en rechten, ongeacht geslacht, ras, huidskleur, nationale oorsprong en sociale afkomst, politieke gezindheid, religieuze overtuig-

ging, eigendom en sociale status". Artikel 19 luidt: „De vrijheid van godsdienst wordt gewaarborgd. Ieder heeft het recht zijn godsdienst individueel of in gemeenschap met anderen te belijden (...)”. De besluiten van het Constitutionele Hof zijn definitief en verbindend.

De Commissie acht het derhalve niet zinvol de uitspraak van het Constitutionele Hof te bespreken met de regering van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië.

(2001/C 72 E/091)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1565/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(24 mei 2000)

Betreft: Overheidssteun aan audiovisuele producties

De Commissie wil de overheidssteun voor audiovisuele producties beperken tot de helft van het totaalbudget. Met dit voorstel past de Commissie de concurrentieregels voor de eerste maal ten volle toe in het beleidsdomein cultuur.

Voor de audiovisuele initiatieven in kleine en middelgrote EU-lidstaten en cultuurgebieden is deze ingreep nefast. Zij beschikken — in tegenstelling tot de grote EU-lidstaten en cultuurgebieden — over een beperkter aantal financieringsbronnen. Bovendien geeft een relatieve maatstaf (in casu de 50%-regel), zoals gehanteerd door de Commissie, een vertekend beeld van de reëel geïnvesteerde bedragen.

1. Is de Raad akkoord met het voorstel van de Commissie om de overheidssteun voor audiovisuele producties te beperken tot de helft van het totaalbudget? Zo ja, welke argumenten schuift hij naar voren om dit voorstel te steunen?
2. Erkent de Raad dat met dit voorstel de concurrentieregels voor de eerste maal ten volle zouden worden toegepast in het beleidsdomein cultuur? Zo neen, hoe dient de beperking van de overheidssteun voor audiovisuele producties tot de helft van het totaalbudget dan geïnterpreteerd te worden?
3. Is de beperking van de overheidssteun voor audiovisuele producties tot de helft van het totaalbudget volgens de Raad te verzoenen met de doelstellingen van de Commissie om de ontplooiing van kleine en middelgrote EU-lidstaten en cultuurgebieden te ondersteunen? Zo ja, op welke wijze draagt een beperking van de overheidssteun voor audiovisuele producties tot de helft van het totaalbudget volgens de Raad bij tot de ontplooiing van kleine en middelgrote EU-lidstaten en cultuurgebieden?
4. Zal de Raad zich verzetten tegen het voorstel van de Commissie om de overheidssteun voor audiovisuele producties te beperken tot de helft van het totaalbudget, gezien de negatieve gevolgen ervan voor de audiovisuele initiatieven in kleine en middelgrote EU-lidstaten en cultuurgebieden? Zo neen, waarom niet en welke argumenten hanteert de Raad om het voorstel van de Commissie te steunen?

Antwoord

(26 september 2000)

De Raad heeft van de Commissie geen voorstel in verband met de door het geachte parlementslid genoemde kwestie ontvangen. Het geachte parlementslid is er beslist van op de hoogte dat de Raad overeenkomstig het Verdrag in deze kwestie niet optreedt tenzij hij een voorstel van de Commissie ontvangt (artikel 89 VEG). De Raad kan ook op verzoek van een lidstaat beslissen dat een specifieke steunmaatregel door die lidstaat als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt moet worden beschouwd indien buitengewone omstandigheden een dergelijke beslissing rechtvaardigen (artikel 88, lid 2, derde alinea, VEG). Ten aanzien van de door het geachte parlementslid genoemde kwestie heeft de Raad geen verzoek in die zin ontvangen.

(2001/C 72 E/092)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1572/00
van Nicholas Clegg (ELDR) aan de Raad

(12 mei 2000)

Betreft: Verklaringen van Raadsfunctionarissen in het openbaar

Is het voorzitterschap van de Raad het eens met de uitspraak van de heer Boissieu, adjunct-secretaris-generaal van de Raad, die volgens de berichtgeving van de *European Voice* van 6 april 2000 heeft verklaard dat de Raad een besluitvormende instantie is en dat daarom de openheid ten aanzien van de wijze waarop de besluitvorming tot stand komt geen echte prioriteit is?

Wat is het mandaat van de secretaris-generaal van de Raad? Aan wie is hij rekening en verantwoording schuldig bij de uitoefening van zijn functies?

Bestaat er een gedragscode of zijn er interne regels met betrekking tot uitspraken in het openbaar van ambtenaren van het secretariaat-generaal van de Raad? Zo nee, waarom niet?

Antwoord

(18/19 september 2000)

De heer P. de Boissieu, plaatsvervangend secretaris-generaal van de Raad, is op 3 april 2000 voor de Commissie constitutionele zaken van het Europees Parlement verschenen op uitnodiging van de voorzitter van genoemde commissie. Voor de weergave van zijn verklaring in „*The European Voice*” van 6 april 2000 kan enkel die krant aansprakelijk worden gesteld. De leden van de Commissie constitutionele zaken die bij de verschijning van de heer de Boissieu aanwezig waren, hebben zich een juist begrip van diens uitspraken kunnen vormen.

Overeenkomstig artikel 207, lid 2, eerste alinea, van het EG-Verdrag, wordt de Raad bijgestaan door een secretariaat-generaal onder leiding van een secretaris-generaal, hoge vertegenwoordiger voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, die wordt bijgestaan door een plaatsvervangend secretaris-generaal, die tot taak heeft het secretariaat-generaal te leiden. De secretaris-generaal en de plaatsvervangend secretaris-generaal worden door de Raad met eenparigheid van stemmen benoemd.

Het publieke optreden van de ambtenaren van het secretariaat-generaal van de Raad valt onder het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, inzonderheid onder artikel 12.

(2001/C 72 E/093)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1574/00
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(19 mei 2000)

Betreft: Bebouwing van de Pentelis

Volgens het WWF en andere milieuorganisaties voorziet een presidentieel ontwerpdecreet de toewijzing aan woningbouworganisaties van 600 ha grond op de Pentelis, die de afgelopen vijf jaar door grote branden getroffen is, waardoor meer dan 50 000 ha bos verloren is gegaan. Van de 600 ha voor woningbouw bestaat 200 ha uit bossen waarvan het gebruik door de grondwet is verboden, en 0,9 ha maakt deel uit van de eerste beschermingszone van de Pentelis, en een groot deel van de rest is in 1998 in vlammen opgegaan. Eerdere pogingen tot woningbouw in de regio zijn door de Raad van State als ongrondwettelijk bestempeld.

Welke stappen denkt de Raad, overwegende dat het derde communautaire bestek in allerlei subsidies voorziet voor de totstandbrenging van een vriendelijk milieu in Attica terwijl de toewijzing van het land het milieu zal aantasten ten koste van de levenskwaliteit van de bewoners van het gebied en het natuurlijk erfdeel van ons land, bij de Griekse regering te ondernemen om het presidentieel ontwerpdecreet te doen intrekken en erop toe te zien dat de bosbouwwetgeving ten uitvoer wordt gelegd?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(19 juli 2000)

De Commissie heeft actief rekening gehouden met milieuoverwegingen in alle maatregelen die uit hoofde van het derde communautair bestek moeten worden gefinancierd. Er werd vooral aandacht besteed aan de gebieden die deel uitmaken van het Natura 2000-netwerk, d.w.z. gebieden die beschermd zijn krachtens Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽¹⁾ en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽²⁾. Voor deze gebieden is een overeenkomst gesloten waarbij alle lidstaten de verbintenis aangaan maatregelen te financieren die geen schade aan deze gebieden veroorzaken. Wanneer noodzakelijk, zullen de lidstaten bijkomende gebieden voor het netwerk aanwijzen.

De Commissie heeft geen officiële kennisgeving ontvangen van het presidentieel ontwerpdecreet om de aanmerking van bepaalde gebieden in Griekenland als bosgebied te laten vallen. Zij heeft evenmin klachten over dit ontwerpdecreet ontvangen. Het gebied van de Pentelis is niet als een Natura 2000-gebied aangemerkt en de Commissie is niet op de hoogte van enige beschermingsstatus die op Europees niveau wordt toegepast.

Aangezien als bosgebied aangemerkt land in Griekenland uit hoofde van de Griekse grondwet wordt beschermd, is de Commissie van oordeel dat de Raad van State alle noodzakelijke informatie moet onderzoeken om uitsluitsel te geven over de aanvaardbaarheid van het voorgestelde decreet. Aangezien het gebied van de Pentelis geen deel uitmaakt van het Griekse gedeelte van het Natura 2000-netwerk, kan de Commissie geen effectieve suggesties aan de Griekse regering doen met betrekking tot de in het kader van het derde communautair bestek beschikbare financiële middelen.

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(2001/C 72 E/094)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1575/00

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(23 mei 2000)

Betreft: Relatie tussen sterftcijfer en luchtverontreiniging

In antwoord op mijn recente vraag (E-2270/99)⁽¹⁾ over verhoogde ozongehaltes antwoordde de Commissie dat volgens een kosten/batenanalyse de baten van de voorgestelde maatregelen tegen verontreiniging groter zijn dan de kosten. In de toelichting bij de ontwerprichtlijn inzake de nationale emissiemaxima (COM(1999) 125)⁽²⁾ staan in de tabellen 9 t/m 12 van de bijlage voor het eerst in een EU-document berekeningen die na analyse sterftcijfers geven.

Kan de Commissie, aangezien deze cijfers uiterst verontrustend zijn en het trekken van conclusies door niet-deskundigen gevaars in zich draagt de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat is het waarschijnlijke sterftcijfer voor Griekenland, op grond waarvan in de tabellen 9 t/m 12 van de bijlage (99/0067(COD)) de totale baten zijn berekend met betrekking tot de acute en de chronische sterfte?
2. Hoe vinden de berekeningen voor de schadelijkheid voor de gezondheid plaats?
3. Waarom wordt gebruikgemaakt van de verschillende parameters VOSL en VOLU?

⁽¹⁾ PB C 219 E van 1.8.2000, blz. 135.

⁽²⁾ PB C 56 E van 29.2.2000, blz. 34.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(10 juli 2000)

1. De tabellen 10 en 11 van de toelichting bij het voorstel voor een richtlijn inzake nationale emissiemaxima (COM(1999) 125) illustreren de financiële baten van extra maatregelen voor emissiebestrij-

ding bovenop de reeds in de bestaande wetgeving voorgestelde maatregelen (i.e. de baten bovenop die welke met het referentiescenario samenhangen). Deze baten vloeien voort uit verder dan het referentiescenario gaande emissiebeperkingen voor de vier verontreinigende stoffen, namelijk stikstofoxiden (NO_x), vluchtige organische stoffen (VOS), zwaveldioxide (SO₂) en ammoniak. De voor Griekenland berekende financiële baten zijn gebaseerd op een verlaagd niveau van vroegtijdige sterfte (70 gevallen) ten gevolge van de blootstelling aan ozon en secundaire deeltjes, alsmede op een daling van het aantal verloren levensjaren met ongeveer 1700.

2. De analyse begint met de kwantificering van de veranderde blootstelling van de bevolking en de kwetsbare groepen ten gevolge van de in het Commissievoorstel vermelde emissiebeperking. Teneinde de veranderde omvang van de gevolgen van luchtverontreiniging te kwantificeren, worden voor verschillende types van ziekten en aandoeningen blootstellingsresponsiefuncties toegepast. Er werd rekening gehouden met verscheidene soorten gezondheidseffecten op de morbiditeit, waaronder acute effecten zoals het gebruik van geneesmiddelen voor bronchodilatatie bij astmapatiënten, hoest bij astmapatiënten, symptomen van de lagere ademhalingswegen bij astmapatiënten, astma-aanvallen, ziekenhuisopname wegens ademhalingsproblemen, congestief hartfalen, ziekenhuisopname wegens cerebrovasculaire aandoeningen, dagen van beperkte activiteit en chronische effecten zoals het optreden van bronchitis, hoest. Bij het kwantificeren van de baten wordt gebruik gemaakt van de bereidheid om te betalen voor het voorkomen van deze ziekten, samen met de kosten voor medische behandeling, enz.

3. Het is moeilijk om het prijskaartje van chronische en acute mortaliteitseffecten te bepalen en dit is dan ook het onderwerp van veel discussie. Om een idee te krijgen van de gevarieerdheid van de resultaten die bij het hanteren van verschillende uitgangspunten kunnen worden verkregen, worden in de studie van de Commissie twee verschillende technieken gebruikt: bij de eerste wordt gekeken naar de waarde van een statistisch leven (WVSL) en bij de tweede naar de waarde van een verloren levensjaar (WVLJ).

Bij de WVSL-techniek wordt vastgesteld hoe groot de bereidheid van mensen is om te betalen voor een vermindering van het sterfterisico. Het resultaat is een indicator van het belang dat mensen aan een risico hechten, en niet noodzakelijkerwijs een inschatting van de waarde van een leven als zodanig. Bij de hier gebruikte methode is uitgegaan van betrekkelijk conservatieve schattingen, te weten 2,2 miljoen € als de WVSL voor acute mortaliteit en 1,1 miljoen € voor chronische mortaliteit. Er is enige discussie geweest over de bruikbaarheid van de WVSL in gevallen waarin de daling van de levensverwachting die aan blootstelling kan worden toegeschreven, klein is. Een alternatieve methode is om een bepaalde waarde toe te kennen aan elk verloren levensjaar (WVLJ) als gevolg van vroegtijdig sterven, waarbij wordt gecorrigeerd voor de reeds geringe levensverwachting van de betrokken patiënten. In de studie van de Commissie wordt voor acute en chronische mortaliteit aan elk verloren levensjaar een waarde van respectievelijk 110 000 en 67 000 € toegekend.

Men zou echter kunnen aanvoeren dat de WVLJ-methode niet consistent is met empirische gegevens over de relatie tussen leeftijd en de bereidheid te betalen voor het vermijden van risico's. Bij die kosten-batenanalyse is echter geen directe keuze gemaakt voor de ene of de andere methode, maar werden beide gebruikt om aan te geven in welke mate de resultaten van de analyse door de keuze van de parameter worden beïnvloed. Vandaar dat er zowel voor chronische als acute gezondheidseffecten twee schattingen zijn van de baten, waarvan de laagste tot stand is gekomen op basis van de WVLJ- en de hoogste op basis van de WVSL-methode.

(2001/C 72 E/095)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1579/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad
(24 mei 2000)

Betreft: Project „Europees Museum”

Het Verdrag bepaalt dat de Gemeenschap „bijdraagt tot de ontplooiing van de culturen van de lidstaten met respect voor hun nationale en regionale diversiteit, waarbij zij tezelfdertijd het gemeenschappelijke culturele erfgoed in het licht stelt”. In antwoord op vraag E-2461/99 heeft de Raad zich niet uitgesproken over de toepassing van deze communautaire doelstelling op het project „Europees Museum”.

Gezien de stand van zaken van het project en de mogelijke betrokkenheid van EU-instellingen, had ik graag een antwoord op volgende vragen:

1. Is een eventuele keuze voor het Rijk van Karel de Grote als het historische beginpunt van het „Europees Museum” in overeenstemming met de verdragsrechtelijke bepaling, zoals hierboven geciteerd?
  - a) Zo ja, welke argumenten hanteert de Raad om deze keuze te verzoenen met de verdragsrechtelijke bepaling die stelt dat de Gemeenschap „bijdraagt tot de ontplooiing van de culturen van de lidstaten (...), waarbij zij tezelfdertijd het gemeenschappelijke culturele erfgoed in het licht stelt”?

- b) Zo neen, welk concept acht de Raad aangewezen om het „Europees Museum” te verzoenen met de verdragsrechtelijke bepaling die stelt dat de Gemeenschap „bijdraagt tot de ontplooiing van de culturen van de lidstaten (...), waarbij zij tezelfdertijd het gemeenschappelijke culturele erfgoed in het licht stelt”?
2. Is de Raad van oordeel dat de initiatiefnemers de taalwetgeving van de Belgische federatie volledig en correct dienen toe te passen in het „Europees Museum” om te handelen in overeenstemming met de verdragsrechtelijke bepaling, zoals hierboven geciteerd?
- a) Zo ja, zal de Raad de initiatiefnemers ten gepaste tijde verzoeken de taalwetgeving van de Belgische federatie volledig en correct toe te passen in het „Europees Museum”, teneinde te handelen in overeenstemming met de verdragsrechtelijke bepaling die stelt dat de Gemeenschap „bijdraagt tot de ontplooiing van de culturen van de lidstaten met respect voor hun nationale en regionale diversiteit (...)”?
- b) Zo neen, waarom niet, vermits bij niet-toepassing van de taalwetgeving afbreuk wordt gedaan aan de verdragsrechtelijke bepaling die stelt dat de Gemeenschap „bijdraagt tot de ontplooiing van de culturen van de lidstaten met respect voor hun nationale en regionale diversiteit (...)”?

Antwoord

(26 september 2000)

Het museumproject waarnaar het geachte parlementslid verwijst, komt niet voort uit een communautair initiatief.

De Raad heeft daarom van de Commissie geen voorstel tot oprichting van een dergelijk museum ontvangen. In zijn zitting van 23 november 1999 is de Raad hierover door de Griekse delegatie geïnformeerd en heeft hij nota genomen van haar bezorgdheid ten aanzien van de doestellingen en de prioriteiten van dit project, zoals dit door de vereniging naar Belgisch privaatrecht die daarvan de initiatiefneemster is, is geconcipieerd.

In geval deze kwestie rechtstreeks aan hem wordt voorgelegd, zal de Raad het in het kader van zijn bevoegdheden passende standpunt innemen.

(2001/C 72 E/096)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1580/00 van Baroness Sarah Ludford (ELDR) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Rituele slachtingen

Bij de viering van het islamitisch offerfeest in Frankrijk worden er al vele jaren levende dieren geslacht buiten het slachthuis en zonder verdooving. De toestand is voor een deel toe te schrijven aan de onmogelijkheid van de Franse slachthuizen in stadsgebieden om tegemoet te komen aan de wensen van de plaatselijke moslimgemeenschappen, maar dat kan geen rechtvaardiging zijn om de onmenselijke slachting van dieren te laten voortduren. Culturele en religieuze praktijken verdienen het nodige respect, maar dat mag niet ten koste van het welzijn van dieren en hygiënische overwegingen gaan.

Kan de Europese Commissie bevestigen dat Frankrijk zijn wettelijke verplichtingen volgens richtlijn 93/119⁽¹⁾ op het levend slachten niet nakomt? Welke stappen onderneemt de Europese Commissie om te zorgen dat de richtlijn goed nageleefd wordt? Wanneer denkt ze de wettelijke procedure van artikel 226 in gang te zetten, als Frankrijk inderdaad richtlijn 93/119 overtreedt?

⁽¹⁾ PB L 340 van 31.12.1993, blz. 21.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie*(8 juni 2000)*

De Commissie is op de hoogte van de wijze waarop de dieren bij dit feest worden behandeld. De ontoereikende capaciteit van slachthuizen in bepaalde stedelijke gebieden van Frankrijk lijkt een van de oorzaken van de behandeling van de dieren die door dierenbeschermingsorganisaties tijdens het feest is geconstateerd.

Een behandeling waarbij de dieren lijden terwijl ze worden gefixeerd en geslacht, is niet aanvaardbaar. De Commissie is van mening dat de Franse autoriteiten een praktische oplossing moeten vinden voor het probleem van de capaciteit van slachthuizen.

De lidstaten zijn er verantwoordelijk voor dat de bepalingen van Richtlijn 93/119/EG van de Raad van 22 december 1993 inzake de bescherming van dieren bij het slachten of doden worden nageleefd.

De Commissie heeft contact gehad met de Franse autoriteiten over de noodzaak om de getroffen regelingen te verbeteren. Bij die gelegenheid, vóór het feest, is de verzekering gegeven dat de Franse autoriteiten allerlei maatregelen zouden nemen, waaronder nauwe contacten met de verschillende Islamitische culturele groepen om deze op ruimere schaal in gesprekken over deze kwestie te betrekken, teneinde de situatie te verbeteren en te komen tot een beter welzijn voor de dieren en betere hygiënische omstandigheden.

Nu het feest achter de rug is, wordt van de Franse autoriteiten een officieel rapport — waarom reeds is gevraagd — verwacht voordat verdere initiatieven worden genomen, waaronder — zo nodig — het inleiden van een procedure krachtens artikel 226 (voorheen artikel 169) van het EG-verdrag.

(2001/C 72 E/097)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1585/00
van Kyösti Virrankoski (ELDR) aan de Commissie*(12 mei 2000)*

Betreft: Finse horizontale programma voor de plattelandontwikkeling

In oktober vorig jaar heeft de Finse regering haar ontwerpprogramma voor de plattelandontwikkeling aan de Europese Commissie voorgelegd. Het programma omvat regelingen voor milieusteun en steun voor de probleemgebieden.

Tot op heden is de behandeling van het Finse programma nog niet afgesloten.

De landbouwers verplichten zich per 26 mei voor een periode van vijf jaar tot de nieuwe programma's voor het milieu en de probleemgebieden, ofschoon deze inhoudelijk nog niet zijn vastgesteld. Deze situatie betekent voor de landbouwers een ernstige aantasting van de rechtszekerheid, omdat wordt verwacht dat de steun uit deze programma's bijna de helft van de totale steun voor de landbouw zal bedragen.

Hoeveel betreffende programma's van andere lidstaten zijn niet behandeld?

Waardoor werden de vertragingen veroorzaakt?

Welke personen en welke directoraten zijn voor de vertragingen verantwoordelijk?

Wat denkt de Commissie te doen om het slechte beheer te verhelpen?

Hoe denkt de Commissie haar verantwoordelijkheid te nemen en de landbouwers weer rechtszekerheid te verschaffen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 juni 2000)

Het was de bedoeling dat het Finse horizontale programma voor de plattelandsontwikkeling op 29 maart 2000 aan het Permanente Comité voor landbouwstructuur en plattelandsontwikkeling (STAR-comité) zou worden voorgelegd. In verband met enkele onopgeloste problemen met het Finse actieprogramma krachtens Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen⁽¹⁾ is het punt van de agenda afgevoerd om meer duidelijkheid te krijgen. De vergadering van april 2000 van het STAR-comité is gedeeltelijk afgelast, aangezien het comité voor de ontwikkeling en omschakeling van de regio's fungeerde als STAR-comité en alleen doelstelling-1-kwesties heeft behandeld. Daarom stond het Finse programma op de agenda van het STAR-comité op 24 mei 2000, waarbij een gunstig advies is gegeven. De laatste stap in de goedkeuringsprocedure is de beschikking van de Commissie.

Voor de programmaperiode (2000-2006) is het Finse programma het eerste door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) te financieren programma van een lidstaat dat door het STAR-comité zal worden beoordeeld.

⁽¹⁾ PB L 375 van 31.12.1991.

(2001/C 72 E/098)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1587/00
van Jürgen Zimmerling (PPE-DE) aan de Commissie**

(19 mei 2000)

Betreft: Gevolgen van de resoluties inzake Cyprus

Het Europees Parlement heeft op 16 november 1995 en op 27 maart 1996 resoluties aangenomen over de politieke situatie op Cyprus (B4-1387/95⁽¹⁾ en B4-0334/96⁽²⁾).

- Welke gevolgen hadden deze resoluties?
- Hoe werd hierop van Turkse zijde gereageerd?

⁽¹⁾ PB C 323 van 4.12.1995, blz. 117.

⁽²⁾ PB C 117 van 22.4.1996, blz. 15.

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(27 juni 2000)

De vraag van het geachte parlementslid betreft voorvallen en spanningen aan de bufferzone tussen de twee gemeenschappen op Cyprus.

De Commissie is er vast van overtuigd dat er, na de positieve ontwikkelingen op de Europese Raad van Helsinki in december 1999 en gezien de enorm verbeterde betrekkingen tussen Griekenland en Turkije, naast de aanwijzing door de lidstaten van Turkije als kandidaat-lidstaat, een begin is gemaakt met het verminderen van de politieke spanningen op Cyprus. Deze zomer zal in Genève onder auspiciën van de Verenigde Naties de besprekingen ter bevordering van goede nabuurschap tussen de twee gemeenschappen zien hervatten. De Commissie hoopt op verdere vooruitgang in de richting van een blijvende regeling van het politieke probleem. Intussen boeken de onderhandelingen met de Republiek Cyprus over de uitbreiding vooruitgang, met 15 van de hoofdstukken waarover wordt onderhandeld, voorlopig afgerond. Na het bezoek aan Cyprus in maart 2000 van het lid van de Commissie dat verantwoordelijk is voor de uitbreiding, zijn er nadere initiatieven genomen om projecten tussen de twee gemeenschappen op te zetten. De Commissie is van mening dat de besprekingen ter bevordering van goede nabuurschap en het proces van toetredingsvoorbereiding een wederzijdse stimulans kunnen vormen, waarbij de spanningen en voorvallen, genoemd in de resoluties van het Parlement die door het geachte parlementslid worden aangehaald, worden verminderd.

De Commissie is niet op de hoogte van welbepaalde reacties van de Turkse autoriteiten op de genoemde resoluties.

(2001/C 72 E/099)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1591/00
van Isidoro Sánchez García (ELDR) aan de Commissie

(19 mei 2000)

Betreft: Transportnetwerkproject voor de Canarische Eilanden

Kan de Commissie mededelen of bij de behandeling van het door het Directoraat-generaal vervoer van de regering van de Kanarische Eilanden ingediende transportnetwerkproject voor de Canarische Eilanden rekening werd gehouden met het ultraperifere karakter van deze regio, conform artikel 299, lid 2 van het EG-Verdrag?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(11 juli 2000)

De uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor het jaar 1999 voor het verkrijgen van subsidies voor initiatieven in de vervoerssector⁽¹⁾ is bedoeld om de projecten met de beste vooruitzichten te selecteren voor medefinanciering door de Commissie. Met het oog daarop bevat de uitnodiging een aantal concrete doelstellingen waaraan de projecten moeten voldoen, zoals bijvoorbeeld bevordering van de veiligheid, vergroting van de kennis van de Commissie, het verzamelen van statistische gegevens in alle vervoerssectoren enz. De uitnodiging bepaalt tevens op gedetailleerde wijze het werkteerrein, de verwachte resultaten en de voorwaarden waaraan de projecten moeten voldoen om in aanmerking te komen.

Het ultraperifere karakter is duidelijk aanwezig in verscheidene activiteiten van het Europese vervoersbeleid zoals b.v. in de communautaire richtsnoeren voor de Trans-Europese netwerken. In de uitnodiging telt het ultraperifere karakter echter niet tot de prioritaire selectiecriteria. Wel wordt benadrukt dat de projecten een significante Europese dimensie en waarde moeten hebben om in aanmerking te komen. Het is echter zo dat het door de autoriteiten van de Canarische eilanden ingediende project bij de evaluatie interessant is bevonden, maar dat zijn Europese dimensie onvoldoende werd geacht.

⁽¹⁾ PB C 41 van 16.2.1999.

(2001/C 72 E/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1596/00
van Olivier Dupuis (TDI) aan de Commissie

(19 mei 2000)

Betreft: Voorlopige hechtenis

Op 6 juli 1997 werden Jean-Jacques Pitalugue, Gilles Benhayoun, Jean-Luc Della Justina en Maxime BRIAT gearresteerd wegens het maken van kleurenfotocopieën van bankbiljetten voor een bedrag van 20 800 FF, waarvan een deel (ter waarde van 3500 FF), ondanks de slechte kwaliteit van de fotocopieën, in omloop werd gebracht.

Zij werden gevangengezet, er werd een vooronderzoek geopend en thans zitten zij vast in het Huis van bewaring van Fresnes krachtens een bevel tot inbewaringstelling voor onbepaalde tijd van 6 juli 1997 en een beschikking tot verlenging van de voorlopige hechtenis van 30 juni 1998, met ingang van 6 juli 1998, herhaald op 4 januari 1999, met ingang van 6 januari 1999.

Op 6 januari 2000 werden de vier aangeklaagden doorverwezen naar het Gerechtshof van het departement van de Loiret wegens namaak of vervalsing van monetaire tekens die wettelijk in Frankrijk in omloop zijn, middels een arrest van de Kamer van inbeschuldigingstelling van Orleans, waar echter een ontslag van rechtsvervolging wordt uitgesproken voor het punt van beschuldiging van lidmaatschap van een criminele organisatie. Thans zijn de beschuldigten 35 maanden in voorlopige hechtenis.

Is de Commissie niet van mening dat de algemeen erkende criteria inzake de duur van de voorlopige hechtenis in deze zaak niet zijn geëerbiedigd? Zo ja, acht zij het dan niet noodzakelijk, in het kader van de nieuwe bevoegdheden inzake justitiële aangelegenheden op basis van het Verdrag van Amsterdam, tussenbeide te komen om ervoor te zorgen dat de redelijke termijnen van de voorlopige hechtenis worden geëerbiedigd, alsmede de termijn voor het vonnis, of, bij uitblijven daarvan, de vrijlating van de gevangenen op grond van artikel 5, lid 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie*(3 juli 2000)*

De Commissie deelt het standpunt van het geachte parlementslid dat preventieve hechtenis tot het absolute minimum beperkt moet blijven dat ondermeer nodig is om te garanderen dat de beschuldigde op zijn proces aanwezig is. De Unie beschikt echter niet over een rechtsinstrument dat algemene erkende criteria bevat betreffende de duur van preventieve hechtenis.

Voor zover de regels die het geachte parlementslid in zijn gedachten heeft, die zijn welke zijn neergelegd in het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, artikel 5, lid 3, waarnaar het geachte parlementslid verwijst, moet erop worden gewezen dat het niet aan de Commissie is om op te treden in gevallen van vermeende schendingen van genoemd Verdrag van de Raad van Europa door een lidstaat van de Europese Unie, tenzij het betwiste optreden van de lidstaat heeft plaatsgevonden binnen het toepassingsgebied van het gemeenschapsrecht, en derhalve evenzeer een vermeende schending van de grondrechten als algemene beginselen van het gemeenschapsrecht vormt.

(2001/C 72 E/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1605/00**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie***(29 mei 2000)*

Betreft: Aanleg van riolering in Penteli

In het westelijke deel van de gemeente Penteli (Mikri Kallithea), in een van de drie berggebieden die de vlakte van Athene omgeven, is er geen riolering voor afvalwater aangelegd en worden de rioleringsbehoeften van de inwoners gedekt door drainagebekkens van waaruit het afvalwater door de sterke helling van de bodem in de omgeving en de omliggende kleine riviertjes terecht komt, met alle negatieve gevolgen van dien.

Deze situatie zorgt niet alleen voor ernstige gezondheidsproblemen bij de bewoners, maar ook voor een algemene verontreiniging van de ondergrond. In vorige communautaire bestekken werd evenwel steun uitgetrokken voor acties van deze aard.

1. Heeft de Commissie reeds concrete voorstellen overwogen voor de aanleg van riolering voor afvalwater in deze regio?
2. Is zij van plan dergelijke voorgestelde acties te steunen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(11 juli 2000)*

In het gemeenschapsrecht legt Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater⁽¹⁾ de lidstaten de verplichting op erop toe te zien dat alle agglomeraties van meer dan 2000 inwonerequivalenten — (I.E., inwonerequivalent, is een meeteenheid voor de organische belasting, namelijk de gemiddelde vervuiling per persoon en per dag) uiterlijk op 31 december 1998, 31 december 2000 of 31 december 2005, naar gelang van de omvang van de agglomeratie en de kwetsbaarheid van de ontvangende wateren, worden uitgerust met een systeem voor de opvang en behandeling van het stedelijk afvalwater.

Mikri Kallithea in Penteli schijnt buiten de agglomeratie van Athene te liggen en minder dan 2000 I.E. te hebben. Dat betekent dat het gemeenschapsrecht niet van toepassing is op deze plaats. De maatregelen die genomen moeten worden om de door lozingen van afvalwater veroorzaakte milieuvervuiling tegen te gaan, vallen onder de bevoegdheid van de Griekse overheid.

De Commissie denkt dat het type werken waarnaar het geachte parlementslid verwijst in de programmeringsperiode 2000-2006 van de structuurfondsen in aanmerking zou kunnen komen voor medefinanciering in het kader van het volgende communautaire bestek voor Griekenland. Volgens het subsidiariteitsbeginsel kiest echter de regering van de betrokken lidstaat de te financieren projecten.

⁽¹⁾ PB L 135 van 30.5.1991.

(2001/C 72 E/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1606/00
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Sportwedstrijden voor nierpatiënten

De Griekse vereniging van atleten-nierpatiënten is van plan de eerste pan-Europese spelen voor nierpatiënten te organiseren in Athene om nierpatiënten de kans te geven kennis te maken met sport en om het publiek te stimuleren en te sensibiliseren voor het afstaan van organen. Kan de Commissie, rekening houdend met de specifieke aard van de deelnemers, deze sportmanifestatie medefinancieren? Zo ja, via welk financieringsinstrument?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(27 juli 2000)

Hoewel zij de waarde van sport voor de bevordering van de gezondheid erkent, moet de Commissie de geachte afgevaardigde tot haar spijt meedelen dat de communautaire begroting geen begrotingslijn bevat die het mogelijk maakt bij te dragen in de financiering van een dergelijke sportmanifestatie.

(2001/C 72 E/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1607/00
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Illegale inzameling van afgewerkte olie

Richtlijn 75/439/EEG⁽¹⁾ inzake de verwijdering van afgewerkte olie bepaalt dat de lidstaten de nodige maatregelen moeten nemen om het verzamelen en het onschadelijk verwijderen van afgewerkte olie te waarborgen. Volgens het laatste verslag van de Commissie wordt in Griekenland 92 % van de afgewerkte olie illegaal ingezameld en zonder verwerking tot brandstof verkocht.

Griekenland heeft de bovengenoemde richtlijn in 1995 in nationaal recht omgezet, maar heeft nagelaten de mechanismen in te stellen die voor de legale inzameling en verwerking van olie noodzakelijk zijn. Bovendien zorgt de verbranding van afgewerkte olie voor de uitstoot van gassen die schadelijk zijn voor het milieu. Welke maatregelen zal de Commissie bijgevolg nemen om ervoor te zorgen dat Griekenland de richtlijn inzake de verwijdering van afgewerkte olie daadwerkelijk toepast?

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 23.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(4 juli 2000)

In het verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving betreffende afvalstoffen⁽¹⁾ werden de cijfers voor de verwijdering van afgewerkte olie in Griekenland gehaald uit de studie „Economische aspecten van de regeneratie van afgewerkte olie”, uitgevoerd door Coopers & Lybrand⁽²⁾, aangezien het door de nationale overheid verstuurd antwoord op de vragenlijst te laat aankwam om nog te worden opgenomen in het verslag.

De door de Griekse overheid verstrekte officiële cijfers worden momenteel door de Commissie onderzocht.

⁽¹⁾ COM(1999) 752 def.

⁽²⁾ Economische aspecten van de regeneratie van afgewerkte olie, Coopers & Lybrand, Den Haag, 29 januari 1997.

(2001/C 72 E/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1615/00
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Harmonisatie van de rechten van literaire vertalers

De Italiaanse nationale schrijversbond, die is aangesloten bij het EWC (European Writers' Congress), heeft zijn ongenoegen kenbaar gemaakt over de bijzondere situatie van literaire vertalers, die contractueel verplicht zijn al hun rechten voor twintig jaar over te dragen aan hun uitgevers, in ruil voor een forfaitair bedrag per titel, dat overeenkomt met ongeveer de helft van de bedragen die in Europa gebruikelijk zijn. Ook komen literaire vertalers in Italië — ook al voorziet de Italiaanse wet op het auteursrecht uit 1941 o.a. in een dergelijke regeling — niet in aanmerking voor een financiële vergoeding voor de diverse manieren waarop van hun vertaling gebruik kan worden gemaakt, hetgeen in strijd is met een aanbeveling van de Raad van Europa van december 1993, volgens welke „une rémunération qui tienne compte de la carrière commerciale ultérieure de l'ouvrage traduit” „noodzakelijk” wordt geacht. De uitgevers maken evenwel stelselmatig gebruik van alle uitzonderingen waarin de wet voorziet om „vertaalcontracten” (in de zin van „auteurscontracten” zoals bedoeld in artikel 4 van de bovengenoemde wet) om te zetten in „contracten voor de levering van werken”, hetgeen volledig in het nadeel van de zwakste partij uitvalt. Deze oneerlijke praktijk behoort in Europa al lang tot het duistere verleden. Het laatste land dat zich aan de in Europa gangbare situatie heeft aangepast is Spanje. In Italië bestaat deze voor literaire vertalers discriminerende praktijk echter nog steeds.

Kan de Commissie in dit verband mededelen:

1. Welk standpunt zij te dien aanzien inneemt?
2. Of zij ook niet van mening is dat Italië in strijd handelt met de beginselen die zijn vervat in de richtlijn betreffende het auteursrecht in de informatiemaatschappij?
3. Welke stappen zij denkt te ondernemen om harmonisatie van de Italiaanse situatie met de Europese wetgeving te bevorderen, zodat er eindelijk een oplossing komt voor deze abnormale toestand en de literaire vertalers in Italië eindelijk recht wordt gedaan?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(5 juli 2000)

De Commissie dankt de geachte afgevaardigde voor de informatie over de vergoeding aan literaire vertalers in Italië.

Om te beginnen wil de Commissie eraan herinneren dat literaire vertalers in de zin van de Internationale Conventie van Bern en de communautaire richtlijnen beschouwd worden als auteurs en zich dus kunnen beroepen op de rechten en verplichtingen die voor deze categorie rechthebbenden gelden.

Vervolgens zij opgemerkt dat het *acquis communautaire* inzake auteursrechten en naburige rechten nog geen harmonisatie behelst van de in de lidstaten geldende contractuele regels en de op de rechthebbenden van toepassing zijnde voorwaarden voor de financiële vergoeding. Het staat de lidstaten dus vrij hun eigen voorschriften in dezen te hanteren.

Het *acquis communautaire* kan echter wel bepaalde aanwijzingen geven omtrent de te volgen handelwijze. Zo bepaalt artikel 4 van Richtlijn 92/100/EEG van de Raad van 19 november 1992 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom⁽¹⁾ dat in geval van uitleen of verhuur van werken aan de auteurs een billijke vergoeding moet worden betaald. Wanneer het *acquis communautaire* een dergelijke vergoeding harmoniseert, wordt niet aangegeven hoe deze vergoeding moet worden uitgekeerd. Niettemin blijkt uit deze richtlijn dat zelfs wanneer in een vaste vergoeding voor de auteur is voorzien, daarbij rekening moet worden gehouden met de commerciële exploitatie van het werk en dat die in geval van een commercieel succes eventueel moet worden verhoogd.

Wat ten slotte het voorstel voor een richtlijn betreffende het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij⁽²⁾ aanbelangt, dit is niet bedoeld om de contractuele regels zoals die in de wetgevingen van de lidstaten zijn vastgelegd, te harmoniseren.

De Commissie verzoekt de geachte afgevaardigde haar meer informatie over deze kwestie te verstrekken zodat zij kan beoordelen of de huidige situatie in Italië zou kunnen leiden tot verstoringen in de interne markt en eventuele concurrentievervalsing in de behandeling van auteurs op communautair niveau.

(¹) PB L 346 van 27.11.1992.

(²) PB C 108 van 7.4.1998.

(2001/C 72 E/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1616/00
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: De euro

Kan de Commissie, gezien het feit dat de euro nu al maandenlang aan waarde inboet tegenover de dollar en dat de dollar, mede als gevolg van de stijging van de grondstoffenprijzen, zich steeds meer tot de wereldvaluata bij uitstek ontwikkelt,

1. onverwijld een onderzoek instellen om na te gaan of er achter het aanhoudende waardeverlies van de euro geen speculatieve manoeuvres, economische belangen of politieke activiteiten schuilgaan die erop gericht zijn de Europese Unie te verzwakken en haar te beletten als alternatief voor de andere sterke landen op de wereldmarkten een rol van betekenis te spelen, mede gelet op het feit dat er zich de laatste tijd in de individuele lidstaten van de Unie geen economische crises meer hebben voorgedaan en dat de werkgelegenheidssituatie sedert de invoering van de euro onveranderd is gebleven?
2. Mededelen waarom er tot dusver nog geen economisch plan is uitgewerkt, het enige effectieve middel om de euro te ondersteunen en volwaardig gestalte te geven, en of achter het uitblijven van een dergelijk plan, waar sommige regeringen in de EU duidelijk niet voor te vinden zijn, ook geen politieke opzet schuilgaat die erop gericht is het Europese bouwwerk in duigen te doen vallen en er een ander politiek-economisch systeem voor in de plaats te stellen?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(28 juni 2000)

De Commissie is niet van oordeel dat de recente wisselkoersontwikkelingen het resultaat zijn van een politiek-economische samenzwering tegen de euro, en is derhalve ook niet van plan daaromtrent een onderzoek in te stellen. Wisselkoersschommelingen tussen de voornaamste valuta's van de wereld zijn een intrinsiek kenmerk van het internationaal financieel stelsel sinds de opheffing van het stelsel van Bretton-Woods.

Hoewel het huidige wisselkoersniveau van de euro ver beneden het peil ligt dat men op grond van de economische gegevens zou kunnen verwachten, moet erop worden gewezen dat de euro in 1999 op een vrij hoog niveau werd ingevoerd als gevolg van de toestroom van kapitaal binnen de euro-zone voor de invoering ervan zelf. De depreciatie in 1999 kan gedeeltelijk worden gezien als een correctie van de vrij hoge oorspronkelijke waarde.

Relevante cyclische ontwikkelingen en vooruitzichten binnen de euro-zone in vergelijking met de andere belangrijke regio's in de wereld moeten ook in aanmerking worden genomen in de loop van 1999. Terwijl de groei in de euro-zone vertraagde, bleef de Amerikaanse economie verrassend veerkrachtig, en kwam de Japanse economie een lange periode van recessie te boven. De vooruitzichten voor de economie van de euro-zone zijn thans aanzienlijk verbeterd gezien de sterke BBP-groei die in 2000 en 2001 wordt verwacht.

De euro wordt door de internationale financiële markten op grote schaal gebruikt. Het was de favoriete emissievaluata op de internationale obligatiemarkten in 1999 en in het eerste kwartaal van 2000.

(2001/C 72 E/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1625/00
van Andre Brie (GUE/NGL) aan de Raad

(9 juni 2000)

Betreft: Burgeroorlog in Soedan

In verschillende berichten van persagentschappen is er de afgelopen tijd op gewezen dat de oliewinning door buitenlandse ondernemingen in Soedan de burgeroorlog verder aanwakkert omdat het leger en de met het leger samenwerkende milities worden ingezet bij de bescherming van de olievelden. Deze milities zijn verantwoordelijk voor de verdrijving van tienduizenden dorpelings en de ontvoering en het doden van tal van mannen, vrouwen en kinderen.

1. Kan de Raad deze berichten bevestigen en hoe schat hij de situatie in?
2. Weet de Raad of in Soedan ook Europese oliemaatschappijen actief zijn en, zo ja, welke?

Antwoord

(26 september 2000)

De Raad blijft ervan overtuigd dat er voor het conflict in Zuid-Sudan een politieke oplossing moet worden gevonden in het kader van het lopende IGAD-vredesproces. In haar nieuwe politieke dialoog met de regering van Sudan blijft de Europese Unie er bij de Sudanese autoriteiten op aandringen de regels en beginselen van het internationaal humanitair recht volledig na te leven en spoort het hen aan een klimaat te scheppen dat wezenlijke vorderingen mogelijk maakt op de weg naar een door onderhandelingen tot stand gekomen duurzame vrede in dat land.

Wat de activiteiten van buitenlandse oliemaatschappijen in Sudan betreft, is de Raad op de hoogte van de berichten hierover, zoals dat van Amnesty International van 3 mei 2000. Hij heeft zich evenwel nog geen eigen oordeel gevormd over de betrokken vraagstukken. De Raad merkt op dat volgens Amnesty International verscheidene Europese oliemaatschappijen in uiteenlopende mate betrokken zijn bij de aardoliewinning in Sudan, maar kan deze informatie om de hierboven genoemde redenen bevestigen noch ontkennen.

(2001/C 72 E/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1626/00
van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Statistische gegevens over de werkloosheid in Griekenland

Eurostat heeft de Griekse regering herhaaldelijk op de vingers getikt omdat de Griekse dienst voor statistiek eind april nog geen gegevens had medegedeeld over het aantal werklozen in Griekenland in 1999, zelfs geen voorlopige cijfers voor het eerste trimester.

1. Wat is de officiële verklaring van de Griekse regering over deze vertraging bij het voorleggen van de werkloosheidscijfers in Griekenland in 1999? Wat heeft de Commissie op deze verklaringen te zeggen?
2. Zijn er andere gevallen in het verleden waarin de Griekse dienst voor statistiek haar gegevens met vertraging heeft voorgelegd? Zo ja, wat waren de redenen voor deze vertragingen?
3. Wat zijn de laatste gegevens die de Commissie over Griekenland heeft en wat zeggen de statistische cijfers van de laatste periode over de evolutie van de werkloosheid in dit land?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(24 juli 2000)

1. De Griekse dienst voor statistiek heeft twee verklaringen gegeven voor de vertraging bij het voorleggen van de gegevens van de steekproefenquête naar de arbeidskrachten in 1999. In het tweede kwartaal van 1999 zijn de werkloosheidscijfers voor het eerst door extern personeel verzameld. De aanstelling en opleiding van dit personeel vergde meer tijd dan verwacht en de verzameling van de gegevens startte later. Op het moment worden de gegevens verzameld aan de hand van enquêteformulieren op papier en de controle tussen de in twee opeenvolgende kwartalen gegeven antwoorden, is moeilijk gebleken en heeft extra tijd gevergd. De steekproefenquête naar de arbeidskrachten wordt door de wetgeving van de Gemeenschap geregeld. De termijnen moeten in acht worden genomen, maar het is de taak van de lidstaten om te beslissen hoe de nationale enquêtes worden gevoerd.
2. Dit is de eerste keer dat er enkele problemen zijn met de Griekse dienst voor statistiek met betrekking tot het verzamelen van de gegevens van de steekproefenquête naar de arbeidskrachten. De problemen zijn hoofdzakelijk toe te schrijven aan de overgang tot doorlopende enquêtes.
3. Aantal werklozen en werkloosheidspercentage in Griekenland

	Jaar 1997		Jaar 1998	
	aantal	werkloosheidspercentage	aantal	werkloosheidspercentage
Totaal	408.1	9.6	478.3	10.8
Mannen	161.9	6.2	188.5	7.0
Vrouwen	246.2	14.8	289.9	16.5

(2001/C 72 E/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1632/00**van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie**

(29 mei 2000)

Betreft: Failliet van de AY-Bank in voormalig Joegoslavië

Is het de Commissie bekend dat Kevin John Morley uit Billericay in mijn kiesdistrict geen behoorlijke werkloosheidsuitkering ontvangt nadat zijn werkgever, de AY-Bank, failliet is gegaan door de sancties die de EU voormalig Joegoslavië in 1998 heeft opgelegd?

Zijn er voorzieningen voor Europese burgers die buiten hun schuld op deze wijze worden benadeeld?

Kan de Commissie andere kanalen in overweging geven via welke de heer Morley de schadeloosstelling kan ontvangen waarop hij recht heeft?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(23 juni 2000)

De Commissie is ervan op de hoogte dat de AY-Bank overeenkomstig de Insolvency Act van het Verenigd Koninkrijk op 25 juni 1999 (wet inzake faillissementen) is failliet gegaan. Een aantal dagen voordien werden de middelen van de bank overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1294/1999 van de Raad van 15 juni 1999 inzake de bevrozing van middelen en een verbod op investeringen ten aanzien van de Voormalige Republiek Joegoslavië en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1295/98 en Verordening (EG) nr. 1607/98⁽¹⁾ bevroren. Omdat een bestuurlijk besluit alleen wordt uitgevaardigd indien het Hof van oordeel is dat een onderneming niet in staat is zijn schulden te betalen of hiertoe waarschijnlijk niet in staat zal zijn, zou een dergelijk besluit niet van toepassing moeten zijn op de bevrozing van middelen.

De Commissie merkt op dat er in de verordening niet wordt gerept over de vraag of werknemers recht hebben op een werkloosheidsuitkering van hun werkgevers en dat dit een kwestie is die overeenkomstig de nationale Britse wetgeving, met inbegrip van de Insolvency Act, moet worden opgelost.

Uitgaande van het bestaan werkloosheidsuitkeringen, merkt de Commissie op dat de verordening de uitbetaling van normale salarissen, inclusief verplichte afvloeiingspremie, vrijstelt van bevroering van middelen. Indien de werknemer recht zou hebben op betaling van een niet-verplichte afvloeiingspremie, dat zou de Commissie bevoegd zijn toestemming te verlenen de bevroren middelen aan te wenden met het oog op uitbetaling mits kan worden aangetoond dat een dergelijke toestemming de belangen van de Gemeenschap niet zou schaden.

(¹) PB L 153 van 19.6.1999.

(2001/C 72 E/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1634/00
van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Rechten op het grensoverschrijdend vervoer van brandstof

1. Kan de Commissie bevestigen dat voor het grensoverschrijdend vervoer van brandstoffen heffingen verschuldigd zijn?
2. Zo ja, kan zij toelichten waarom rechten verschuldigd zijn voor grensoverschrijdend vervoer van brandstoffen, terwijl hiervan geen sprake is in verband met het grensoverschrijdend vervoer van alcohol?
3. Is de Commissie ook van mening dat deze regeling in tegenspraak is met het grondbeginsel van vrije handel en de interne markt?
4. Overweegt de Commissie de beginselen van de interne markt uit te breiden tot de handel in brandstoffen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(14 juli 2000)

1. en 2. In de door het geachte parlementslid bedoelde situatie moet de invoerheffing waarover hij het heeft opgevat worden als de accijns die verschuldigd is wanneer een accijnsplichtig product in een lidstaat in het vrije verkeer wordt gebracht.

Wat de fiscale behandeling betreft die van toepassing is op het intracommunautaire vervoer van accijnsplichtige producten door staatsburgers van de Unie moet worden verwezen naar de bepalingen van artikel 8 van Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (¹). Op grond daarvan worden de accijnzen voor waren die door particuliere personen voor hun eigen behoeften zijn aangeschaft en die zij zelf vervoeren volgens het principe van de binnenmarkt in de lidstaat waar de producten zijn gekocht geheven.

De lidstaten kunnen evenwel overeenkomstig artikel 9, lid 3, van deze zelfde richtlijn bepalen dat de accijns in de lidstaat van verbruik verschuldigd wordt bij de verkrijging van minerale oliën die in een andere lidstaat reeds tot verbruik zijn uitgeslagen, indien deze producten op een atypische wijze worden vervoerd door particulieren of voor hun rekening. Als atypisch vervoer moeten worden aangemerkt het vervoer van brandstof anders dan in de tank van de voertuigen of in een passend reserveblik, alsmede het vervoer van vloeibare verwarmingsproducten anders dan in tankwagens die voor rekening van bedrijven worden gebruikt.

Deze mogelijkheid om de aankoop van minerale oliën aan een andere fiscale behandeling te onderwerpen hangt met name met de mogelijke gevaren bij het vervoer van minerale oliën samen. Aangezien de voor dergelijk vervoer geldende uiterst strenge veiligheidsmaatregelen alleen door de inzet van professionele vervoermiddelen kunnen worden nageleefd, is de voorwaarde van vervoer door de particulier zelf, die onontbeerlijk is voor de toepassing van de vrijstelling waarvan artikel 8 melding maakt, niet meer steekhoudend.

3. en 4. Rekening houdend met het antwoord op de vragen 1 en 2 is de Commissie van mening dat de daar beschreven regelingen niet in tegenspraak zijn met de grondbeginselen van de interne markt en zij is dan ook niet voornemens om voor te stellen daar verandering in te brengen.

(¹) PB L 76 van 23.3.1992, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/99/EG van 30.12.1996 (PB L 8 van 11.1.1997).

(2001/C 72 E/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1635/00
van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: BTW-voorstellen

Kan de Commissie, tegen de achtergrond van haar presentatie over BTW voor de ECOFIN-bijeenkomst van maandag, 8 mei mededelen:

1. welke de status is van haar door Mario Monti in 1996 ingediende voorstel te komen tot een gezamenlijk BTW-stelsel met volledig geharmoniseerde BTW-voorschriften en -tarieven?
2. of zij, daar zij reeds heeft toegegeven dat dit plan politiek en praktisch niet haalbaar is, bereid is officieel alle plannen op te geven voor een op het document-Monti uit 1996 gebaseerd gezamenlijk BTW-stelsel?
3. kan zij, indien zij niet bereid is zich te distantiëren van de voorstellen uit 1996, opheldering geven over onderstaande, uit deze voorstellen voortvloeiende punten:
  - a) houdt volledige tenuitvoerlegging van het gezamenlijk BTW-stelsel in dat alle landen een uniform stelsel van vrijstellingen moeten toepassen?
  - b) kan het VK zijn systeem van nultarieven voor sommige producten handhaven?
  - c) is het denkbaar dat volgens de nieuwe voorschriften van een gezamenlijk BTW-stelsel in het VK BTW moet worden geheven op boeken, voeding of kinderkleding?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(5 juli 2000)

Er zij van bij het begin op geweest dat de Commissie nog steeds van mening is dat de interne markt beter kan en zou functioneren met een BTW-stelsel dat is gebaseerd op belastingheffing in de lidstaat van oorsprong omdat dit gemakkelijker beheerbaar (en derhalve ook goedkoper voor het bedrijfsleven) en minder vatbaar voor fraude (en dus een betere waarborg voor stabiele belastinginkomsten) zou zijn. Bij de goedkeuring van de huidige overgangsregelingen heeft ook de Raad zijn voorkeur voor een dergelijk stelsel bevestigd.

Het ligt dan ook geenszins in de bedoeling van de Commissie om af te stappen van de idee van een definitief belastingstelsel zoals dat in haar programma 1996 voor een gemeenschappelijk BTW-stelsel (¹) is beschreven. Er moet echter ook worden toegegeven dat in de huidige situatie de voorwaarden niet gunstig zijn voor snelle vooruitgang op de weg naar de vereiste nauwere harmonisatie van de BTW-tarieven en -wetgeving en dat het evenmin weinig waarschijnlijk is dat in de nabije toekomst belangrijke vooruitgang zal worden geboekt. Dit is de reden waarom de Commissie, in het belang van een betere werking op korte termijn van de interne markt, het nodig vindt om het door haar in 1996 voorgestelde programma opnieuw te beoordelen en een levensvatbare strategie uit te stippelen die is gebaseerd op vier belangrijke doelstellingen: vereenvoudiging en modernisering van de huidige regels, een meer uniforme toepassing van de huidige regels en nauwere administratieve samenwerking.

Doel hiervan is het creëren van een nieuw elan binnen de Raad om de nodige verbeteringen aan het huidige systeem zo snel mogelijk tot stand te brengen. Dit is uiteraard alleen mogelijk indien alle lidstaten bereid zijn hun nationale BTW-stelsels aan te passen en, indien nodig, instemmen met een vermindering van het huidige grote aantal speciale regelingen of opties en afwijkingen.

De Commissie moet te gepasten tijde onderzoeken aan welke voorwaarden moet zijn voldaan om naar dit definitieve stelsel over te stappen. Het is duidelijk nog te vroeg om daarover een uitspraak te doen doch er zij op gewezen dat het bij het in het Verenigd Koninkrijk toegepaste systeem van multarieven gaat om een overgangsmaatregel in afwachting van de overname van het gemeenschappelijk BTW-stelsel.

(¹) COM(96) 328 def.

(2001/C 72 E/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1645/00
van Armando Cossutta (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Videospelletjes en verarmd uranium

In het videospelletje „Starcraft”, dat in Italië door Blizzard op de markt wordt gebracht en dat, zoals al te vaak voorkomt, zich inspireert op de oorlog, kan uranium 238 worden gebruikt om de kracht van de projectielen op te voeren. Op blz. 43 van de Italiaanse handleiding staat: „Zoeken projectielen U238: deze uraniummunitie kan de actieradius van de Gauss-geweren verhogen”. Op blz. 41 staat: „Straling: een vijandige eenheid die door dit wapen wordt beschoten, komt terecht in een hoog energetische wolk van radioactieve deeltjes die ernstig letsel kan veroorzaken (...) Het radioactieve veld zal ernstige problemen veroorzaken (...) Mettertijd neemt de radioactiviteit af”.

1. Vindt de Commissie het goed dat kleine kinderen en jongeren vertrouwd worden gemaakt met de idee van het gebruik van kernmateriaal?
2. Acht de Commissie het niet nodig maatregelen te nemen om te voorkomen dat het kernwapen in de cultuur van de jonge generaties in Europa wordt gebanaliseerd?
3. Acht de Commissie het niet aangewezen de vloedgolf van geweld waaraan kleine kinderen via videospelletjes zijn blootgesteld, in te dammen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(14 juli 2000)

Het enige wetgevende besluit op communautair niveau met betrekking tot speelgoed is Richtlijn 88/378/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de veiligheid van speelgoed (¹). Het doel van deze richtlijn is evenwel het vaststellen van veiligheidsvereisten tegen het gevaar van aantasting van de fysieke integriteit van de gebruikers van speelgoed (onder andere wat de fysieke, mechanische, chemische en elektrische eigenschappen ervan betreft).

De psychologische ontwikkeling van het kind en de mogelijke invloed van bepaalde spelletjes op die ontwikkeling (verspreiding en banalisering van het fictieve gebruik van kernwapens of van geweld), of meer in het algemeen op de zedelijkheid, is in eerste instantie een zaak die tot de bevoegdheden van de lidstaten behoort.

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte afgevaardigde. Ze stelt vast dat de nationale overheden in beginsel over de nodige bevoegdheden en middelen beschikken voor de bescherming van het kind. Op Gemeenschapsniveau biedt artikel 30 (ex artikel 36) van het EG-Verdrag de lidstaten de mogelijkheid om, bij ontstentenis van communautaire harmonisatiemaatregelen, nationale maatregelen te nemen om de verkoop van dergelijke producten uit hoofde van de bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid of de gezondheid en het leven van personen te beperken, op voorwaarde dat deze maatregelen in verhouding tot de beoogde bescherming staan.

Een harmonisatie van de bepalingen inzake de bescherming van de psychologische ontwikkeling of de zedelijkheid van het kind in verband met videospelletjes wordt op dit moment niet overwogen.

(¹) PB L 187 van 16.7.1988.

(2001/C 72 E/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1660/00
van Patricia McKenna (Verts/ALE) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Vernieuwing van Ballymun, Dublin, Ierland

In het kader van de herstructurering van Ballymun, een van de meest achtergestelde gebieden van Dublin, worden honderden gebouwen gesloopt en tienduizenden bewoners elders ondergebracht. De herstructurering vindt plaats in een gebied met een oppervlakte van 280 acres en enkele projecten zijn gedeeltelijk gefinancierd via het URBAN-programma. Het vernieuwingsprogramma omvat de aanleg van een 100 acres groot bedrijven- en technologiepark.

Is de Commissie, aangezien nieuwe projecten in stedelijke gebieden die een oppervlakte van meer dan 2 ha. beslaan, overeenkomstig richtlijn 85/337⁽¹⁾ van de Raad en later daarop aangebrachte wijzigingen (97/11)⁽²⁾ door middel van een MER moeten worden geëvalueerd, van mening dat de herstructurering van Ballymun als geheel door middel van een MER moet worden geëvalueerd?

Overweegt de Commissie tegen Ballymun Regeneration Ltd. een procedure aan te spannen omdat geen openbare aanbesteding is uitgeschreven voor de uitvoering van een MER voor het hele Ballymunproject?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(9 juni 2000)

In 1999 ontving de Commissie verscheidene klachten omdat vermoedelijk was nagelaten de volledige herstructurering van Ballymun aan een milieueffectbeoordeling te onderwerpen in overeenstemming met Richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, als gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG van 3 maart 1997. De Commissie heeft in 1999 informatie ingewonnen bij de Ierse autoriteiten en heeft sindsdien een antwoord ontvangen. Volgens de Ierse autoriteiten valt het plan voor de algemene herstructurering niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 85/337/EEG. Zij wijzen erop dat de herstructurering wordt uitgevoerd via een reeks afzonderlijke projecten, waarvan er sommige, maar niet allemaal, aan een milieueffectbeoordeling krachtens deze richtlijn werden onderworpen. De Commissie heeft de informatie uit dit antwoord aan de klagers meegedeeld en bestudeert momenteel de uitvoerige commentaren en opmerkingen die zij heeft ontvangen. De Commissie denkt in de komende maanden tot een beslissing over deze kwestie te komen. Wanneer na een klacht wordt besloten juridische stappen te ondernemen, hebben deze betrekking op de lidstaat en niet op een rechtspersoon zoals de door het geachte parlementslid genoemde onderneming.

(2001/C 72 E/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1661/00
van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Euro 2000 plaats en datum van wedstrijden

Kan de Commissie bevestigen of zij door bevoegde instanties die betrokken zijn bij de organisatie van het Europees voetbalkampioenschap 2000 is benaderd over de veiligheid van het stadion in Charleroi voor de op 17 juni te spelen wedstrijd Engeland-Duitsland?

Niet alleen deskundigen op het gebied van de veiligheid van stadions hebben ernstig voorbehoud aangetekend over de omvang van het stadion en het vermogen adequaat te reageren op noodsituaties, maar ook het hoofd van de Belgische politiebond heeft zich op het standpunt gesteld dat de nauwe straten rond het stadion het bijzonder moeilijk maken de menigte in de hand te houden.

Terecht blijven de Belgische autoriteiten verantwoordelijk, maar er zullen voetbalsupporters uit vele andere lidstaten aanwezig zijn; is de Commissaris voor sport daarom niet eveneens van mening dat de wedstrijd, gezien de mogelijkheid van geweldpleging door toeschouwers en met het oog op de veiligheid, beter kan worden verplaatst naar het Koning Boudewijnstadion in Brussel? Zo ja, kan de Commissie haar bedenkingen opnemen met de UEFA, zolang de organisatie van het evenement nog kan worden aangepast?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(16 juni 2000)

De Commissie stelt het geachte parlementslid ervan in kennis dat ze door geen enkele bevoegde instantie is benaderd over de veiligheid van het stadion in Charleroi voor de wedstrijd Engeland-Duitsland.

De verantwoordelijkheid voor het verzekeren van de vereiste veiligheid van de toeschouwers en de spelers tijdens de wedstrijden van Euro 2000 ligt bij de nationale autoriteiten en de voetbalbonden. Op basis van de beschikbare informatie heeft de Commissie goede redenen om aan te nemen dat deze autoriteiten en bonden in staat zijn de vereiste veiligheid te verzekeren. In dit verband zij vermeld dat het stadion in Charleroi volgens de internationale bond van voetbalverenigingen (FIFA) veilig is en beantwoordt aan de FIFA-regels.

Daarom ziet de Commissie geen noodzaak om de organisatoren te vragen de wedstrijd naar een ander stadion te verplaatsen.

(2001/C 72 E/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1666/00 van Mario Mauro (PPE-DE) aan de Raad

(5 juni 2000)

Betreft: Schending van de rechten van het kind

Op 3 mei 2000 heeft het voorzitterschap van de Italiaanse Raad van Ministers — Afdeling Sociale Zaken — Comité voor minderjarigen — besloten om Izabayo Fidencie, een Rwandees meisje dat op Italiaans grondgebied zonder identiteitsbewijs was aangetroffen, naar Zwitserland te zenden, en wel naar Nshimiyimana Yuvenal, die beweert de vader van het meisje te zijn, ondanks het bestaan van documenten waaruit zonder twijfel kan worden opgemaakt dat laatstgenoemde te kwader trouw is.

Het beroep dat is ingediend bij de regionale administratieve rechtbank van de regio Lazio tegen het besluit dat het voorzitterschap van de Raad van Ministers — Afdeling Sociale Zaken — in deze dramatische situatie heeft genomen zonder grondige bestudering van de door de Rwandese regering verstrekte bewijsstukken waaruit blijkt dat de beweringen van Nshimiyimana Yuvenal onwaar zijn, toont aan dat de bestuurlijke maatregel op oppervlakkige wijze is getroffen.

De Europese Unie heeft zich altijd ingezet voor de eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en heeft zich daarbij uitdrukkelijk geëngageerd ten aanzien van de sociale grondrechten en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Bovendien is in artikel 3 van de VN-Overeenkomst inzake de rechten van het kind bepaald dat bij alle maatregelen die kinderen betreffen, of deze nu door openbare of particuliere instellingen worden genomen of door rechtbanken of gerechtelijke instanties, het belang van het kind altijd voorop moet staan. Voorts staat in deze Conventie dat het kind recht heeft op een gezin maar dat niet om het even welke persoon recht heeft op een kind.

1. Welke maatregelen denkt de Raad van Ministers van de Europese Unie te nemen om gedaan te krijgen dat Italië nagaat wie de vader en moeder van het meisje Izabayo Fidencie zijn en haar toewijst aan de wettige of natuurlijke ouders?

2. Welke maatregelen denkt de Raad van Ministers van de Europese Unie te nemen om gedaan te krijgen dat Italië het besluit om Izabayo Fidencie naar Zwitserland over te brengen opschort, gezien de nieuwe documenten die op tafel zijn gekomen en in afwachting van de uitspraak van de regionale administratieve rechtbank van Lazio?

Antwoord*(26 september 2000)*

Het behoort niet tot de bevoegdheden van de Raad om zich te mengen in de uitoefening door de lidstaten van hun bevoegdheden op het gebied van verwijdering van vreemdelingen van hun grondgebied.

(2001/C 72 E/115)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1673/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie***(29 mei 2000)*

Betreft: Betaling van opdrachtnemers en leveranciers

Kan de Commissie, in aanvulling op het antwoord van mevrouw Schreyer op mijn schriftelijke vraag nr. E-0505/00 ⁽¹⁾, de kosten van de rente over te late betalingen aangeven die de Commissie sinds de wijziging van haar beleid in 1997 heeft moeten betalen, alsmede de bedragen die elk jaar worden verlangd?

⁽¹⁾ PB C 46 E van 13.2.2001, blz. 10.

Antwoord van Mevrouw Schreyer namens de Commissie*(19 juli 2000)*

De Commissie beschikt slechts over gegevens voor 1999.

In haar mededeling van 10 juni 1997 heeft de Commissie besloten haar contractenbeleid te wijzigen door in de contracten een clausule op te nemen waarin wordt bepaald dat de betalingen moeten worden verricht binnen een termijn van ten hoogste 60 dagen en waarin bovendien de mogelijkheid wordt geboden om, op verzoek van de schuldeiser, achterstandsrente te betalen na het verstrijken van de termijn behalve wanneer deze op initiatief van de Commissie werd opgeschort. Deze maatregel heeft ertoe geleid dat de Commissie alleen al in 1999 41 voorstellen tot het aangaan van betalingsverplichtingen voor achterstandsrente heeft ingediend. Hiermee was een totaalbedrag van 1 114 870 € gemoeid, waarvan 932 289 € daadwerkelijk werden uitbetaald bij de afsluiting van het begrotingsjaar (282 individuele betalingsopdrachten).

(2001/C 72 E/116)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1674/00
van Jillian Evans (Verts/ALE) aan de Commissie***(29 mei 2000)*

Betreft: Resolutie over godsdienstvrijheid

Het Europees Parlement heeft op 11 februari 1999 een resolutie over godsdienstvrijheid (B4-0131/1999 ⁽¹⁾) aangenomen waarin met name gesproken wordt over berichten volgens welke er in India vervolgingen van religieuze minderheden zouden plaatsvinden. Welke maatregelen heeft de Commissie naar aanleiding van deze resolutie getroffen om ervoor te zorgen dat de Indiase regering de religieuze minderheden beschermt en dat de desbetreffende mensenrechtenclausules in de overeenkomsten met India strikt worden nageleefd?

⁽¹⁾ PB C 150 van 28.5.1999, blz. 385.

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(22 juni 2000)*

Nadat er in 1998 een reeks aanvallen had plaatsgevonden op christelijke families en hun bezittingen, is de delegatie van de Commissie te New Delhi, in nauw overleg met de vertegenwoordigingen van de lidstaten, de toestand voor de religieuze minderheden in India oplettend blijven volgen. In het bijzonder zijn de

gevolgen van discriminatoire wetgevingsmaatregelen die van invloed kunnen zijn op de vrijheid van godsdienstbeoefening van christenen en andere religieuze groeperingen in India geëvalueerd. De delegatie van de Commissie en de ambassadeurs van de Unie hebben de Indiase regering herhaaldelijk hun bezorgdheid te kennen gegeven.

De aanstaande topconferentie op 28 juni 2000 te Lissabon tussen de Unie en India is daarbij een gelegenheid om een bevestiging te geven van de gezamenlijke gehechtheid aan universele waarden van democratie en eerbiediging van mensenrechten, aan de rechtsstaat en fundamentele vrijheden, en aan tradities van verscheidenheid, meervormigheid en verdraagzaamheid.

(2001/C 72 E/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1675/00
van Jillian Evans (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Gehandicapte luchtreizigers

Welke maatregelen heeft de Commissie getroffen om ervoor te zorgen dat gehandicapte reizigers niet worden gediscrimineerd wanneer zij vliegreizen maken binnen de Europese Unie? Is er met name gezorgd voor speciale voorzieningen voor gehandicapten in de luchthavens en tijdens commerciële vluchten?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(11 juli 2000)

De Commissie geeft prioriteit aan de bescherming van de rechten van luchtreizigers, waaronder de gehandicapten, teneinde hen in staat te stellen ten volle te profiteren van het gemeenschapsbeleid inzake luchtvervoer. Daarom heeft de Commissie op 21 juni 2000, een mededeling inzake de bescherming van luchtreizigers⁽¹⁾ goedgekeurd. De Commissie stelt voor via wetgevende bepalingen onder andere te garanderen dat gehandicapten gratis speciale bijstand krijgen, zoals begeleiding van en naar het vliegtuig, en dat hun het instappen niet wordt geweigerd indien zij bij het reserveren van hun reisbiljet hun handicap hebben gemeld en een bevestiging hebben ontvangen. De goedkeuring van vrijwillige gedragsregels voor de dienstverlening door luchtvaartmaatschappijen en vliegvelden aan gehandicapten beveelt zij ten eerste aan. Na aandachtig te hebben kennisgenomen van de reacties op de mededeling zal de Commissie concrete maatregelen voorstellen.

⁽¹⁾ COM(2000) 365.

(2001/C 72 E/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1676/00
van Jillian Evans (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Methylphenidatum

In de Conventie inzake psychotrope stoffen van 1971 is methylphenidatum geklasseerd als een stof die een „groot risico van misbruik” met zich meebrengt. Over welke informatie beschikt de Commissie ten aanzien van het voorschrijven van methylphenidatum door psychiaters in Europa voor de behandeling van wat bekend staat als „aandachtstoornis” en het misbruik van deze stof binnen de EU?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(29 juni 2000)

Methylfenidaat is de actieve stof van een psychostimulerend geneesmiddel voor de behandeling van aandachtsstoornissen met hyperactiviteit bij kinderen.

Voor dit geneesmiddel zijn door de nationale autoriteiten vergunningen voor het op de markt brengen afgegeven. De controle op met name het voorschrijfgedrag en de misbruiken wordt derhalve door diezelfde autoriteiten uitgevoerd.

De Commissie is niet bevoegd voor geneesmiddelen die door de nationale autoriteiten zijn toegelaten, met uitzondering van de gevallen die vermeld zijn in de tweede Richtlijn 75/319/EEG van de Raad van 20 mei 1975 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten⁽¹⁾, wanneer een raadplegingsprocedure is ingeleid die na evaluatie en advies van het wetenschappelijk comité van het Europees Bureau voor Geneesmiddelenbeoordeling tot een beslissing van de Commissie leidt. Tot nu toe is er voor het genoemde geneesmiddel geen raadplegingsprocedure geweest.

De risico's van dit geneesmiddel zijn wel degelijk bekend en de vergunningen voor het op de markt brengen worden vergezeld van zeer volledige informatie voor de gezondheidswerkers en een bijsluiter voor de gebruikers. De informatie over dit geneesmiddel moet de contra-indicaties, waarschuwingen, voorzorgsmaatregelen bij het gebruik, ongewenste effecten alsmede de gebruiksaanwijzing omvatten.

Meer algemeen moet er vóór de afgifte van een vergunning voor het op de markt brengen altijd een afweging tussen de baten en de risico's worden uitgevoerd en, indien nodig, moeten voor het voorschrijven en de afgifte van de geneesmiddelen beperkingen worden opgelegd in overeenstemming met de door de nationale autoriteiten vastgestelde voorwaarden. Voor zover de actieve stof van dit geneesmiddel tot de psychotrope stoffen wordt gerekend, zijn immers strenge voorwaarden voor het voorschrijven en de afgifte van toepassing.

⁽¹⁾ PB L 147 van 9.6.1975.

(2001/C 72 E/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1678/00
van Daniel Hannan (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: „Relay Europe”

„Relay Europe” is verantwoordelijk voor de verspreiding van informatie over de Europese Unie in het Verenigd Koninkrijk.

Deze organisatie verkoopt ook een hele serie producten, o.a. kleding, paraplu's, horloges, badges, vlaggen en ballonnen, die alle getooid zijn met de EU-vlag. In de context van het politieke debat in het Verenigd Koninkrijk is dit alles duidelijk bestemd voor gebruik door aanhangers van een nog sterkere Unie en kan beschouwd worden als een politieke verklaring.

Welke subsidies ontvangt „Relay Europe”?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(18 juli 2000)

„Relay Europe” ontvangt geen subsidie van de Commissie.

„Relay Europe” is een particuliere organisatie die deel uitmaakt van de groep Charlemagne, en staat onder contract bij de vertegenwoordiging van de Commissie in het Verenigd Koninkrijk. Het verleent diensten op het gebied van logistiek en organisatie voor conferenties en opleidingscursussen die namens de Commissie worden georganiseerd. Het contract werd gesloten op basis van een aanbesteding die in 1997 aan „Relay Europe” werd gegund. „Relay Europe” is niet belast met de verspreiding van informatie over de Unie.

De Commissie deelt het geachte parlamentslid mee dat de groep Charlemagne een andere dochteronderneming heeft, „Euro-Style” genaamd, die op louter commerciële basis producten verkoopt waarop de vlag van de Unie is afgedrukt. Het is aan de consumenten om te beslissen of zij deze producten al dan niet kopen.

(2001/C 72 E/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1680/00**van Michel Hansenne (PPE-DE) aan de Commissie**

(29 mei 2000)

Betreft: Belasting op de toegevoegde waarde – loonarbeid

Gegeven het volgende: in lidstaat A worden goederen uitgevoerd naar een lidstaat B voor bewerking door een onafhankelijke bewerker. Na bewerking worden de goederen rechtstreeks voor rekening van de in lidstaat A gevestigde onderneming geëxporteerd naar een koper in lidstaat C.

- Moet de in lidstaat A gevestigde onderneming uit hoofde van de zesde BTW-richtlijn het in lidstaat B geldende BTW-tarief hanteren?
- Zo ja, bestaan er vereenvoudigingsmaatregelen om te voorkomen dat de in lidstaat A gevestigde onderneming in lidstaat B een BTW-registratie moet krijgen? Moet er een onderscheid worden aangebracht al naar gelang de loonarbeid door de bewerker in rekening wordt gebracht bij de in lidstaat A gevestigde onderneming of bij de eindconsument van deze onderneming in lidstaat C?
- Indien er vereenvoudigingsmaatregelen bestaan, waar zijn deze gepubliceerd? Zijn deze door alle lidstaten goedgekeurd?
- Indien er geen vereenvoudigingsmaatregelen door de Commissie zijn gepubliceerd, kan de Commissie mededelen waarom dit niet is gebeurd?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(18 juli 2000)

Vóór alles zij erop gewezen dat het begrip werk in roerende staat, zoals vermeld in oud artikel 5, sub a) van de zesde BTW-richtlijn (77/388/EEG⁽¹⁾) en de gelijkstelling hiervan aan een levering van goederen, per 1 januari 1996 is komen te vervallen door artikel 1, lid 1 van Richtlijn 95/7/EG van de Raad van 10 april 1995 tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG en tot invoering van nieuwe vereenvoudigingsmaatregelen op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde – werkingssfeer en praktische regeling voor de toepassing van bepaalde vrijstellingen⁽²⁾. Dit betekent dat aangenomen werk vanaf 1 januari 1996 wordt beschouwd als een dienstverrichting ten aanzien van lichamelijke zaken.

Wat het voorbeeld betreft, moet de plaats van de dienstverrichting van de aannemer van het werk worden vastgesteld overeenkomstig artikel 28 ter, F, van de zesde BTW-richtlijn en hangt zij af van de ontvanger van de dienstverrichting. De plaats van belastingheffing zal lidstaat A zijn, indien de diensten door de aannemer van het werk worden geleverd aan de in lidstaat A voor BTW-doeleinden geïdentificeerde onderneming, of lidstaat C, indien de dienstverrichting in rekening wordt gebracht aan de voor BTW-doeleinden in lidstaat C geïdentificeerde uiteindelijke koper. De BTW-plichtige zal in beide gevallen de ontvanger van de dienst zijn overeenkomstig artikel 21, lid 1, sub b), van de zesde BTW-richtlijn. Er bestaat daarom geen enkele verplichting noch voor de in lidstaat A voor BTW-doeleinden geïdentificeerde onderneming, noch voor de in lidstaat C voor BTW-doeleinden geïdentificeerde onderneming om zich in lidstaat B voor BTW-doeleinden te identificeren.

Indien de goederen daarentegen naar een andere lidstaat worden verzonden, hangen de gevolgen op BTW-gebied voor wat genoemd voorbeeld betreft af van de contractuele betrekkingen tussen de betrokken partijen.

Na de vaststelling van Richtlijn 95/7/EG verdiepte het BTW-comité zich in de interpretatie van de nieuwe bepalingen om zich ervan te verzekeren dat de in 1993 voor aangenomen werk overeengekomen vereenvoudigingen zouden kunnen blijven gelden, maar de lidstaten konden te dien aanzien geen unanimitie bereiken.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977.

⁽²⁾ PB L 102 van 5.5.1995.

(2001/C 72 E/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1683/00
van Per Stenmarck (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Monopolie op de keuring van motorvoertuigen in Zweden

In Zweden bezit de firma AB Svensk bilprovning het monopolie op de technische keuring van motorvoertuigen. Omdat deze firma echter de grote vraag naar keuringen niet aankan worden voertuigen voor zowel privé-gebruik als professioneel gebruik van de weg verbannen omdat zij niet op tijd kunnen worden gekeurd, zodat een rijverbod volgt. De wachttijd voor een keuring kan oplopen tot 79 dagen en chauffeurs van transportfirma's moeten gedwongen thuisblijven.

Een oplossing voor dit probleem zou zijn om concurrentie op dit gebied mogelijk te maken, maar het Zweedse parlement heeft een wet aangenomen waardoor dit onmogelijk wordt. Is de Commissie van mening dat dit Zweedse monopolie te verenigen is met de communautaire wetgeving?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(3 juli 2000)

Het geachte parlementslid vraagt de Commissie of het monopolie dat de Zweedse staat aan AB Svensk Belprovning (hierna: ASB) heeft toegekend met betrekking tot de technische keuring van motorvoertuigen verenigbaar is met het gemeenschapsrecht.

De Commissie heeft een klacht ontvangen betreffende een vermeend misbruik van het monopolie van ASB en heeft een eerste analyse gemaakt van de gegevens die haar ter kennis zijn gebracht. Bij brieven van 15 juni 1999 en 21 februari 2000 heeft zij aan de indiener van de klacht geantwoord dat zij niet voornemens was in deze zaak verdere stappen te ondernemen, tenzij de indiener nadere elementen aanbracht ter staving van zijn beweringen. Na de laatstgenoemde van de twee brieven werd geen dergelijke elementen meer aangebracht.

Volgens de beschikbare informatie (volgens het verslag van de rijksaccountants (Riksdagens revisorer) 1999/2000:6) besloot de Zweedse regering reeds in 1994 dat aan het monopolie een einde moest worden gemaakt, maar stelde zij de uitvoering van die beslissing later in hetzelfde jaar voor onbepaalde tijd uit. Voorts valt op te merken dat de Zweedse mededingingsautoriteit in 1998 aan de regering de aanbeveling deed, ofwel de exclusiviteit voor ASB bij de verplichte keuring van voertuigen af te schaffen, ofwel haar activiteiten te beperken tot die keuring en haar dus niet toe te staan te concurreren op andere, verwante terreinen, om alle mogelijke belangenconflicten te voorkomen. Voorts blijkt dat ASB zich in 1998 zelf ten doel heeft gesteld de wachttijden te verkorten.

Het bestaan van een exclusief recht op het gebied van de verplichte keuring van motorvoertuigen zou alleen ter discussie kunnen worden gesteld indien zou kunnen worden aangetoond dat ASB in strijd met de communautaire mededingingsregels misbruik zou maken van haar machtspositie. Uit de aangebrachte gegevens is niet afdoende gebleken dat een dergelijk misbruik zou plaatsvinden. Voorts waren er in de verkregen informatie onvoldoende aanwijzingen dat er minstens in potentie merkbare gevolgen zouden kunnen zijn voor de handel tussen lidstaten. Op grond van die elementen heeft de Commissie deze zaak niet aan verder onderzoek onderworpen.

Daar het bestaan van een monopolie als zodanig niet verboden is, zou de Commissie haar standpunt alleen kunnen wijzigen indien zij kennis kreeg van duidelijke aanwijzingen voor een misbruik van de machtspositie van ASB en minstens in potentie merkbare gevolgen voor de handel tussen lidstaten.

(2001/C 72 E/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1689/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Steun van de Zweedse overheid aan Bengtsfors in Zweden

Is de door de Zweedse overheid aan Bengtsfors in verband met de overplaatsing van Lears toegekende werkgelegenheidssteun van 60 miljoen kroon door de Commissie goedgekeurd?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(4 juli 2000)*

In 1999 besloot de onderneming Lear Corporation de stad Bengtsfors in de regio Dalsland in Zweden te verlaten. Aangezien het bedrijf een belangrijke werkgever was in de regio, bood de Zweedse regering in een persbericht van 29 maart 1999 aan, werkgelegenheidssteun te verlenen tot een maximumbedrag van 60 miljoen SEK (ongeveer 7,2 miljoen €). De steun zou worden verleend op basis van besluit 1998:996 inzake werkgelegenheidssteun, dat door de Commissie op 18 juni 1997 was goedgekeurd ⁽¹⁾.

De potentiële begunstigde onderneming, Nisch Produkter, produceert speciale motorvoertuigen voor passagiersvervoer. Krachtens punt 2.2 van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun aan de automobielenindustrie ⁽²⁾, moet elke steun die in het kader van een goedgekeurde steunregeling wordt toegekend, afzonderlijk worden aangemeld, indien het nominale bedrag van het investeringsproject (totale kostprijs van het project) meer bedraagt dan 50 miljoen € of indien het totale brutobedrag van de steun voor het project meer bedraagt dan 5 miljoen €. Indien Nisch Produkter derhalve behoort tot de automobielenindustrie, dient een steunmaatregel ten bedrage van ongeveer 7,2 miljoen € bij de Commissie te worden aangemeld.

De Zweedse autoriteiten hebben de Commissie ervan in kennis gesteld dat de onderneming tot op 5 juni 2000 om geen enkele steun heeft verzocht. Als er uiteindelijk toch een verzoek komt, zal dit naar verwachting van de Zweedse autoriteiten gaan om een bedrag dat lager is dan het in het persbericht vermelde bedrag. Indien de bovengenoemde drempels toch zouden worden overschreden, en indien wordt vastgesteld dat de begunstigde onderneming tot de automobielensector behoort, zal de steun bij de Commissie moeten worden aangemeld.

⁽¹⁾ Steunmaatregel van de Staten nr. E 23/95, brief aan de lidstaat SG(97) D/4397.

⁽²⁾ PB C 279 van 15.9.1997.

(2001/C 72 E/123)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1691/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie***(29 mei 2000)*

Betreft: Commissieaanpak van het verbod op beroepsboksen in Zweden

Heeft de Commissie het Zweedse beroepsboksen in Zweden behandeld? Is dit een inbreuk op het vrije verkeer van de interne markt?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie*(5 juli 2000)*

De Commissie deelt de geachte afgevaardigde mede dat zij de verenigbaarheid van het verbod op beroepsboksen in Zweden met het in artikel 43 (ex artikel 52) van het EG-Verdrag neergelegde beginsel van vrijheid van vestiging, een van de fundamentele vrijheden ter waarborging van het vrije verkeer in de interne markt, heeft onderzocht.

Volgens dit beginsel kunnen de onderdanen van de lidstaten immers een beroepsbezigheid als zelfstandige uitoefenen onder dezelfde voorwaarden als in de lidstaat van vestiging voor de eigen onderdanen gelden.

In dit verband zij erop gewezen dat, bij gebreke van bijzondere communautaire regelgeving voor een bepaalde activiteit, elke lidstaat vrij is de uitoefening van een beroepsbezigheid op zijn grondgebied naar eigen goeddunken te regelen (zie met name het arrest van het Hof van Justitie van 2 juli 1984 in zaak 107/83, *Ordre des Avocats au Barreau de Paris tegen Klopp*, Jurispr. (1984), blz. 2971).

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, is beroepsboksen op grond van een wet van 1 januari 1970 niet toegestaan en geldt dit verbod zowel voor Zweedse onderdanen als voor de onderdanen van de andere lidstaten. Een dergelijk verbod kan dus niet als strijdig met het beginsel van vrijheid van vestiging worden beschouwd.

(2001/C 72 E/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1694/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: EMU-voorlichtingssteun aan Zweden

Kan de Commissie mij een lijst doen toekomen van de Zweedse organisaties die sinds 1998 economische steun hebben ontvangen om informatie over de EMU te verzorgen, en mededelen om welke bedragen het gaat?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(20 juli 2000)

In 1998 is een enkele subsidie ten belope van 84 317 € aan de Stichting Stiptelser Sverige i Europa toegekend.

In 1999 is een overeenkomst met de Zweedse regeringsautoriteiten voor een bedrag van 535 855 € gesloten, die betrekking heeft op de volgende acties: voorlichting van de bedrijven; voorlichting van het groot publiek, met name via een infobureau van de regering over de euro; een internetsite en voorlichtingsmateriaal zoals brochures, audiocassettes, informatiebureau in de gemeenten. De geachte afgevaardigde wordt verzocht om voor de lijst met de Zweedse organisaties die aan deze acties hebben deelgenomen zich rechtstreeks in verbinding te stellen met de Zweedse regering.

In 2000 is een bedrag van dezelfde orde van grootte uitgetrokken voor de verlenging van de overeenkomst, wanneer aan de ondertekeningsvoorwaarden is voldaan.

(2001/C 72 E/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1708/00
van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Raad

(7 juni 2000)

Betreft: Herhaaldelijke overtreding door de Raad van artikel 44 van het Reglement van het Europees Parlement

Mijn schriftelijke vragen E-0811/00, E-0812/00 en E-0813/00 zijn op 2 maart 2000 ingediend en op 20 maart geregistreerd, maar tot nu toe nog niet door de Raad beantwoord, hoewel de termijn hiervoor overeenkomstig het Reglement van het Europees Parlement op 3 mei 2000 is verstreken. Kan de Raad mededelen of hij zich ervan bewust is dat hij door niet te antwoorden opnieuw het Reglement van het EP overtreedt, dat hij tot nu toe zelfs niet heeft gereageerd op de aanmaning wegens het niet beantwoorden van de vragen P-0644/00, E-0645/00 en E-0646/00, en wat de reden is voor deze herhaaldelijke nalatigheid?

Antwoord

(26 september 2000)

De Geachte Afgevaardigde zij verwezen naar het antwoord op de vragen E-1299/00 en E-1300/00 van Charles Tannock aan de Raad.

(2001/C 72 E/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1709/00
van Diana Wallis (ELDR) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Verkoop op afstand van financiële diensten en elektronische handel: eis tot eensluidende informatie in de voorstellen van de Commissie

De voorstellen van de Commissie voor bovengenoemde richtlijnen bevatten bepalingen voor de informatieverschaffing aan de consument door de leveranciers.

Kan de Commissie verduidelijken wat precies de aard is van de eisen waaraan op het gebied van het verstrekken van informatie moet worden voldaan, vooral met betrekking tot on-line leveranciers van financiële diensten? En welke maatregelen heeft de Commissie voorts genomen om ervoor te zorgen dat de eisen voor het verstrekken van informatie in deze beide richtlijnen met elkaar in overeenstemming zijn?

En als deze richtlijnen eenmaal zijn goedgekeurd, welke bepalingen hebben dan voorrang voor een financiële dienstverlener op het Internet, als de eisen voor het verstrekken van informatie in de beide richtlijnen niet met elkaar in overeenstemming zouden blijken te zijn?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(27 juli 2000)

Wat de op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten aan de consument betreft, zijn de informatie-eisen die in iedere toekomstige richtlijn⁽¹⁾ worden vermeld over de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten, van toepassing.

De informatie-eisen in de richtlijn elektronische handel⁽²⁾ zijn ofwel algemeen (artikel 5 over de dienstverlener) of specifiek (artikel 6 en 7, paragraaf 1 over de commerciële communicatie en 10 over de contracten). Deze eisen zijn slechts van toepassing wanneer diensten van de informatiemaatschappij worden verleend en gelden naast de andere bij Gemeenschapsrecht vastgestelde informatie-eisen, teneinde onverenigbaarheid te vermijden.

⁽¹⁾ COM(98) 468 def.

⁽²⁾ COM(98) 586 def.

(2001/C 72 E/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1714/00 van Monica Frassoni (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Huerta de La Punta, Valencia, Spanje

De Commissie heeft in haar antwoord op vraag E-2709/99⁽¹⁾ (van 28 februari 2000) laten weten dat zij informatie over dit onderwerp zal inwinnen.

Kan de Commissie medelen wat hiervan het resultaat is?

Welke informatie heeft zij van de bevoegde Spaanse autoriteiten ontvangen over het in mijn vraag E-2709/99 aangekaarte onderwerp?

Vindt de Commissie gezien deze informatie niet ook dat de Spaanse autoriteiten zich niet hebben gehouden aan de milieueffectrapportage-richtlijnen, vooral op het punt van de verplichte raadpleging van de betrokkenen en gelet op de alternatieven voor dit project? Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat de Habitat van Albufera geen negatieve gevolgen ondervindt van het plan-ZAL?

⁽¹⁾ PB C 303 E van 24.10.2000, blz. 95.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(11 juli 2000)

Naar aanleiding van het antwoord op schriftelijke vraag E-2709/99⁽¹⁾ van het geachte parlementslid, heeft de Commissie besloten om deze kwestie onder referentienummer B-2000/2036 te registreren als van ambtswege ontdekt geval.

In het kader van het onderzoek van het bewuste geval heeft de Commissie de Spaanse autoriteiten verzocht hun opmerkingen te maken over de door het geachte parlementslid vermelde feiten.

Op het verzoek om inlichtingen hebben de Spaanse autoriteiten geantwoord dat het project voor een zone voor de logistieke activiteiten van de haven van Valencia is onderworpen aan een milieueffectbeoordeling overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽¹⁾. Het milieueffectrapport voor het project is op 14 december 1999 gepubliceerd. In het kader van de procedure is een impactstudie uitgevoerd. Het resultaat daarvan is aan de bevolking voorgelegd.

Wat het ontbreken van alternatieven betreft, zij erop gewezen dat Richtlijn 85/337/EEG de bouwheer niet verplicht om alternatieven te onderzoeken.

Uit het milieueffectrapport blijkt dat de mogelijke gevolgen van het project voor het natuurgebied la Albufera zijn onderzocht. De conclusie van het rapport is dat het project geen invloed heeft op het park. Ook de mogelijke gevolgen voor de aquifer van de vlakte van Valencia zijn onderzocht. Aangezien de zone voor logistieke activiteiten hoofdzakelijk gewijd zal zijn aan de opslag, verpakking en etikettering van goederen, werd geconcludeerd dat het project geen invloed zal hebben op de aquifer.

Uit het voorgaande kan niet worden afgeleid dat er in het bewuste geval sprake is van een inbreuk op de communautaire milieuwetgeving.

⁽¹⁾ PB C 303 E van 24.10.2000, blz. 95.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

(2001/C 72 E/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1719/00

van Raffaele Costa (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE), Stefano Zappalà (PPE-DE), Mario Mantovani (PPE-DE), Vittorio Sgarbi (PPE-DE), Luigi Cesaro (PPE-DE), Amalia Sartori (PPE-DE), Renato Brunetta (PPE-DE), Antonio Tajani (PPE-DE), Giuseppe Gargani (PPE-DE), Francesco Musotto (PPE-DE), Guido Viceconte (PPE-DE), Giorgio Lisi (PPE-DE), Mario Mauro (PPE-DE), Giuseppe Nisticò (PPE-DE), Marcello Dell'Utri (PPE-DE), Guido Podestà (PPE-DE), Raffaele Fitto (PPE-DE), Umberto Scapagnini (PPE-DE), Pier Casini (PPE-DE) en Raffaele Lombardo (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: De crisis van de euro

De onmiskenbare crisis van de euro wekt reeds enige tijd grote bezorgdheid in alle landen die zijn toetreden tot de eenheidsmunt en, meer in het algemeen, in de Europese Unie.

Kan de Commissie met spoed het Europees Parlement en in het algemeen de Europese burgers voldoende opheldering verschaffen over de initiatieven die zijn ontwikkeld of nog zullen worden ontplooid, om te voorkomen dat een situatie blijft bestaan waarvan iedereen hoopt dat deze van voorbijgaande aard is, maar die reeds vele maanden aanhoudt?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(11 juli 2000)

Hoewel de devaluatie van de euro sinds de invoering ervan grotendeels kan worden verklaard door een betrekkelijk hoge basiswaarde (na een aanzienlijke revaluatie in de loop van 1998) en door de respectieve conjunctuurontwikkelingen in de eurozone en in de andere grote monetaire gebieden van de wereld, zijn de meeste waarnemers het erover eens dat het niveau van de euro (+ 0.90 USD per €) thans niet de huidige economische omstandigheden weergeeft en veel lager ligt dan de meeste ramingen van de evenwichtswaarde op lange termijn.

Dergelijke wisselkoersschommelingen van de belangrijkste munten in de wereld zijn niet ongebruikelijk in het huidige stelsel van zwevende koersen. In normale omstandigheden hebben de wisselkoersschommelingen een stabiliserende rol. Maar de ontwikkeling van deze koersen kan soms tijdelijk afwijken van die van de economische basisgegevens. Gezien de convergentie van het groeitempo van de economie in de Verenigde Staten en in de eurozone kan worden verwacht dat de wisselkoers deze basisgegevens geleidelijk zal weergeven zodat de euro zijn „evenwichtswaarde” kan benaderen zonder dat hiervoor beleidsmaatregelen moeten worden genomen.

De Europese Centrale Bank (ECB) en de Euro-11-groep hebben erop gewezen dat de euro een sterk revaluatiepotentieel heeft. Deze verbale ondersteuning heeft tot dusver slechts een beperkt effect gehad, maar er dient op gewezen te worden dat de ECB, overeenkomstig het haar uit hoofde van het EG-Verdrag verleende mandaat, enkel om het wisselkoersniveau is bekommerd wanneer dit van invloed is op de inflatie.

(2001/C 72 E/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1721/00
van Andrew Duff (ELDR) aan de Raad

(24 mei 2000)

Betreft: IGC

In zijn rede aan de Humboldt Universiteit van 12 mei jongstleden kwam de Duitse minister van Buitenlandse Zaken met het voorstel om het Europees Parlement te vervangen door een indirect gekozen kamer van nationale parlementariërs en een tweede kamer van senatoren conform het Amerikaanse dan wel het Duitse model.

Deelt het voorzitterschap de visie van de heer Fischer?

Hoeveel van de overige leden van de Algemene Raad zijn eenzelfde mening toegedaan?

Ondersteunt de Duitse afgevaardigde naar de IGC een dergelijk voorstel?

Antwoord

(26 september 2000)

Zoals de Geachte Afgevaardigde ongetwijfeld weet, speelt de Raad geen enkele rol in de Conferentie van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten en kan hij derhalve geen commentaar leveren op de werkzaamheden van deze conferentie. Het Europees Parlement daarentegen heeft twee waarnemers die tijdens de voorbereidende fase nauw bij de werkzaamheden van de conferentie betrokken zijn.

(2001/C 72 E/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1725/00
van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Betwisting door Turkije van de soevereiniteitsrechten over de Griekse eilanden in de Egeïsche Zee

Tijdens de NAVO-oefening DYNAMIC MIX heeft Turkije nogmaals uitdrukking gegeven aan zijn betwisting van de Griekse soevereiniteit over eilandjes en boven water uitstekende rotsen in de Egeïsche Zee. Dit ging gepaard met acties die bedreigend zijn voor de Griekse activiteiten met het oog op de ontwikkeling en de bescherming van het natuurlijk milieu van deze gebieden, waarvan vele steun ontvangen uit hulpprogramma's van de Europese Unie.

Meer in concreto heeft Turkije in een boodschap aan de Griekse regering van woensdag 10 mei 2000 bezwaar gemaakt tegen „militaire en andere acties van Griekenland in geografische gebieden in de Egeïsche zee waarvan de soevereiniteit omstreden is”.

Kan de Commissie mededelen of zij instemt met bovengenoemde betwisting van de Griekse soevereiniteitsrechten door Turkije? Zijn deze pretenties volgens haar in overeenstemming met de overeenkomst die, na concessies van Griekse zijde, in Helsinki gesloten werd? Is een dergelijke houding aanvaardbaar van de kant van een land dat kandidaat is voor toetreding tot de Europese Unie?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie*(4 juli 2000)*

De Commissie is zich bewust van de problemen met betrekking tot de Egeïsche Zee waarvoor nog een oplossing moet worden gevonden.

De Europese Raad van Helsinki heeft in zijn conclusies gesteld dat hij „met nadruk wijst op het beginsel van een vreedzame regeling van geschillen overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties en er bij de kandidaat-lidstaten op aandringt alles in het werk te stellen om de nog onopgeloste grensgeschillen en andere daarmee verbonden problemen tot een oplossing te brengen. Indien zij daar niet in slagen, dienen zij het geschil binnen een redelijke termijn voor te leggen aan het Internationaal Gerechtshof. De Europese Raad zal de situatie met betrekking tot alle bestaande geschillen uiterlijk eind 2004 evalueren, met name waar het gaat om de gevolgen voor het toetredingsproces alsook om te bevorderen dat zij via het Internationaal Gerechtshof worden opgelost”.

Alle inspanningen om deze kwestie op de agenda te plaatsen van de politieke dialoog die plaatsvindt in het kader van nauwere betrekkingen tussen Griekenland en Turkije moeten daarom worden aangemoedigd.

(2001/C 72 E/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1728/00**van Ioannis Souladakis (PSE), Ulpu Iivari (PSE) en Michel Rocard (PSE) aan de Raad***(5 juni 2000)*

Betreft: Bescherming van auteursrechten op Europese muziek in de VS

Op grond van de bestaande wetgeving in de VS behoeven restaurants, bars en dergelijke ondernemingen in dit land geen auteursrechtvergoeding te betalen voor de muziek die in deze zaken ten gehore wordt gebracht. Als gevolg daarvan derft de Europese muziekindustrie de vergoeding voor de auteursrechten op haar muziek. Onlangs beschuldigde de WTO de VS van schending van de internationale normen inzake muziekauteursrechten. Tot op heden zijn in de VS maatregelen ter correctie van deze situatie achterwege gebleven. Daarom lopen de Europese muziekproducenten nog steeds aanzienlijke inkomsten mis.

Welke maatregelen overweegt de Raad ter bescherming van de auteursrechten op Europese muziek die op de hierboven vermelde plaatsen in de VS ten gehore wordt gebracht?

Antwoord*(28 september 2000)*

Het probleem dat door de geachte afgevaardigde aan de orde wordt gesteld, betreft sectie 110 (5) van de Amerikaanse wet inzake auteursrechten (Copyright Act), zoals gewijzigd bij de Fairness in Music Licensing Act die op 27 oktober 1998 in werking is getreden. De EG en haar lidstaten hebben zich consequent beijverd om deze wet te doen wijzigen teneinde de belangen van Europese zangers en liedjesschrijvers in de Verenigde Staten effectief te beschermen.

Meer bepaald hebben de EU en haar lidstaten in het kader van de WTO gevraagd en verkregen dat een panel wordt opgezet uit hoofde van artikel 6 van het Memorandum van overeenstemming inzake de regels en procedures betreffende de beslechting van geschillen en artikel 64, lid 1, van de Overeenkomst inzake handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIP's-overeenkomst). Het panel heeft een verslag opgesteld dat op 15 juni 2000 is verspreid.

In zijn verslag concludeert het panel dat bepaalde onderdelen van de bedoelde Amerikaanse wetgeving strijdig zijn met de vereisten van de TRIP's-overeenkomst en het beveelt aan dat het Orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO de Verenigde Staten verzoekt de wet in overeenstemming te brengen met de verplichtingen van de VS uit hoofde van de TRIP's-overeenkomst.

Een partij bij het geschil beschikt over zestig dagen vanaf de datum waarop het verslag is verspreid, om bij de Beroepsinstantie van de WTO beroep aan te tekenen. Deze termijn verstrijkt op 14 augustus 2000. De Raad zal dan in staat zijn de balans op te maken van de situatie en met name in het Comité van artikel 13 na te gaan hoe de Europese belangen in deze aangelegenheid overeenkomstig de WTO-regels het best kunnen worden behartigd.

(2001/C 72 E/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1741/00
van Andrew Duff (ELDR) aan de Raad

(5 juni 2000)

Betreft: IGC

In een op 10 mei in Brussel gehouden redevoering heeft de Franse minister voor Europese Zaken toegezegd „actief en in goed vertrouwen” met het Europees Parlement samen te werken.

Waarom is de heer Moscovici dan van mening dat het Parlement niet te vertrouwen valt bij besluiten over zijn eigen werkmethoden?

Wat zijn volgens hem de wezenlijke kenmerken van een vergaderplaats voor een internationaal parlement?

Hoe draagt Straatsburg er als vergaderplaats toe bij dat het Europees Parlement efficiënter en doeltreffender werkt?

Antwoord

(28 september 2000)

De Geachte Afgevaardigde zal wel begrijpen dat de Raad zich alleen kan uitspreken over zaken waarover hij een gemeenschappelijk standpunt heeft vastgesteld of een besluit heeft genomen. De kwestie van de vergaderplaats van het Europees Parlement is geregeld in punt a) van het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende de plaats van de zetels van de instellingen. Het zou voor de Raad als instelling volkomen ongepast zijn om commentaar te leveren op meningen van een van zijn leden.

(2001/C 72 E/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1744/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Hemofieliërs

Kan de Commissie de volgende informatie verstrekken over hemofieliërs in de EU-landen:

1. het aantal/percentage hemofieliërs in elke lidstaat;
2. het percentage hemofieliërs in elke lidstaat dat besmet is met het HIV-virus;
3. het percentage hemofieliërs in elke lidstaat dat besmet is met het hepatitis C-virus;
4. welke lidstaten betalen hemofieliërs schadevergoeding als zij via verontreinigde bloedproducten met een van deze virussen besmet zijn geraakt?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(29 juni 2000)

De Commissie verzamelt geen informatie over het aantal hemofieliërs in elke lidstaat, het percentage hemofieliërs dat besmet is met het HIV-virus, noch over het percentage hemofieliërs dat besmet is met het hepatitis C-virus. De incidentie van hemofilie in de hele bevolking wordt evenwel geschat op ongeveer 1 op 10 000.

Naar verluidt betalen bijna alle lidstaten een schadevergoeding aan hemofieliërs die via verontreinigde bloedproducten met het HIV-virus besmet zijn geraakt, of verlenen ze hun financiële bijstand.

Wat de schadevergoeding in verband met het hepatitis C-virus betreft, zal de informatie die in 1999 door het European Haemophilia Consortium is bijeengebracht rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het secretariaat van het Europees Parlement wordt toegestuurd.

(2001/C 72E/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1745/00
van Mary Banotti (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Vervoer

The Rail Europ Card waarmee gepensioneerden tot nu toe met korting konden reizen, wordt afgeschaft. Welke vervangende regeling wil de Commissie invoeren om gepensioneerden ook in de toekomst de mogelijkheid te bieden om goedkoper per trein te reizen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(13 juli 2000)

De Commissie wil onderstrepen dat de door de geachte afgevaardigde genoemde Rail Europ Card niet door de Commissie werd ingevoerd en dat de Commissie evenmin bij dit project van verlaagde tarieven betrokken was. De Rail Europ Card was een speciaal tarief dat door de Spoorwegmaatschappijen werd aangeboden. Als deze maatschappijen van mening zijn dat dit soort tarief niet langer commercieel levensvatbaar is, zijn zij vrij om het af te schaffen. De Commissie wil er in dit verband op wijzen dat Richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽¹⁾ de lidstaten verplicht hun spoorwegbedrijven onafhankelijk te maken, onder meer wat tarieven betreft. De Commissie is niet voornemens om enige regeling in te voeren die gepensioneerden het recht zou geven om tegen een verlaagd tarief met de trein te reizen.

De lidstaten kunnen aan hun oudere burgers kortingen aanbieden, voor zover de regels inzake overheidsdiensten, waar zij van toepassing zijn, worden nageleefd. De Commissie heeft dergelijke bevoegdheden niet.

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991.

(2001/C 72E/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1751/00
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Tracé ondergrondse hoogspanningslijn door bebouwde kom

Naar aanleiding van protesten van inwoners van de gemeente Rio, die zich tot de Griekse Raad van State hebben gewend, is besloten tot verplaatsing van de belangrijkste hoogspanningslijn tussen West-Griekenland en de Peloponnesus naar het gebied bij Kastellokampos ter hoogte van de weg van Fidio, waar twee 175 000 Volt-kabels op geringe diepte (1 meter onder de grond) zullen worden gelegd.

De kabels zullen vlak langs huizen in een zuivere woonwijk lopen, zodat er over de gezondheid van de bewoners ernstige bezorgdheid is ontstaan als gevolg van de kans op kanker in de toekomst.

1. Zijn de vereiste technische studies en de milieu-effectbeoordeling uitgevoerd en zijn alle vereiste vergunningen voor het project afgegeven?
2. Kan de Commissie zich ervoor inzetten dat het tracébesluit voor een lijn door de bebouwde kom wordt herzien en een andere oplossing wordt onderzocht die geen gevaar oplevert voor de gezondheid van de bewoners en tegelijkertijd het ecologisch evenwicht garandeert?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(19 juli 2000)

Projecten in verband met de aanleg van ondergrondse elektriciteitslijnen vallen niet onder de toepassing van Richtlijn 85/337/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG⁽¹⁾.

Naar aanleiding van een klacht die zij onlangs heeft ontvangen, zal de Commissie evenwel de milieueffectbeoordeling van het hele project van DEI (openbare elektriciteitsmaatschappij) betreffende het energietransport in de betrokken regio onderzoeken.

⁽¹⁾ Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 73 van 14.3.1997.

(2001/C 72 E/136)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1752/00
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie**

(31 mei 2000)

Betreft: Aantal personen met rijbewijs

Kan de Commissie informatie verstrekken over:

1. Het totale aantal personen in elk van de lidstaten van de EU dat momenteel in het bezit is van een volledig rijbewijs voor het besturen van motorvoertuigen?
2. Het aantal nieuwe volledige rijbewijzen voor het besturen van motorvoertuigen dat in elk van de lidstaten van de Unie is afgegeven in het meest recente jaar waarvan de statistische gegevens beschikbaar zijn?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(11 juli 2000)

De Commissie beschikt niet over volledige statistische gegevens hierover. In feite zijn er in sommige lidstaten, waar rijbewijzen door de plaatselijke overheden worden of werden afgegeven, geen volledige statistieken.

(2001/C 72 E/137)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1760/00
van Joaquim Miranda (GUE/NGL) aan de Commissie**

(31 mei 2000)

Betreft: Kwaliteit van het drinkwater op de Azoren

De Europese Commissie heeft er bij de Portugese autoriteiten op aangedrongen maatregelen te nemen om te zorgen dat wordt voldaan aan de communautaire normen voor de kwaliteit van drinkwater op de Azoren. Dit naar aanleiding van een onderzoek in deze archipel, waaruit bleek dat niet wordt voldaan aan de bepalingen van Richtlijn 80/778/EEG⁽¹⁾ van de Raad.

Kan de Commissie, om in deze zaak volledige duidelijkheid te scheppen:

1. het bovenstaande bevestigen;
2. zo ja, kan zij mededelen:
  - hoe vaak zij de (nationale en regionale) Portugese autoriteiten al in gebreke heeft gesteld en in welke termen;
  - wat de strekking is van het advies dat zij de Portugese autoriteiten heeft doen toekomen;
  - welk vervolg zij naar verwachting aan deze zaak zal geven.

⁽¹⁾ PB L 229 van 30.8.1980, blz. 11.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(11 juli 2000)

De Commissie kan het geachte parlementslid bevestigen dat zij de Portugese regering herhaaldelijk heeft verzocht de nodige maatregelen te nemen voor de tenuitvoerlegging, in de autonome regio der Azoren, van richtlijn 80/778/EEG van 15 juli 1980, betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water⁽¹⁾.

De Commissie kan het geachte parlementslid meedelen, zoals zij ook heeft bekendgemaakt in het perscommuniqué van 12 mei 2000, dat het met redenen omklede advies dat zij in het kader van inbreukprocedure no 98/5083 aan Portugal heeft gezonden, betrekking had op het niet-goedkeuren door de autoriteiten van de Azoren van de maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van richtlijn 80/778/EEG in de autonome regio en op de niet-naleving van de in de bovenvermelde richtlijn vastgestelde grenswaarden voor het in de gemeente Ribeira Grande voor menselijke consumptie gebruikte water.

De Commissie maakt het geachte parlementslid erop attent dat zij het grootste belang hecht aan de correcte toepassing van de richtlijnen betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water; dat zij bijgevolg alle middelen waarover zij beschikt zal blijven aanwenden, en met name bovenvermelde inbreukprocedure zal voortzetten, om te eisen dat de Portugese autoriteiten de maatregelen goedkeuren die nodig zijn voor de correcte toepassing van richtlijn 80/778/CEE in de autonome regio der Azoren.

⁽¹⁾ PB L 229 van 30.8.1980, laatstelijk gewijzigd bij PB L 224 van 3.9.1993.

(2001/C 72 E/138)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1761/00
van Daniela Raschhofer (NI) aan de Commissie**

(31 mei 2000)

Betreft: Reizen naar Griekenland voor deelname aan de verkiezingen

Op zondag 9 april 2000 hebben in Griekenland verkiezingen plaatsgevonden. Daar het voor in het buitenland levende Grieken niet mogelijk is per brief te stemmen, heeft Olympic Airways een actie georganiseerd waarbij vliegtickets tegen sterk verlaagde prijzen verkocht werden opdat zoveel mogelijk Grieken aan de verkiezingen konden deelnemen.

1. Zijn de Commissie deze feiten bekend?
2. Kan de Commissie meedelen of dit aanbod alleen maar voor Griekse staatsburgers gold of dat elke Unie-burger in het genot van deze goedkope tickets kon komen?
3. Kan de Commissie meedelen wie eventueel het verschil met de normale prijs van de vlucht betaald heeft en hoe groot dit verschil was?
4. Voor welke vluchten gold deze actie?
5. Ziet de Commissie in deze actie een mededingingsvervalsing?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(18 juli 2000)

Krachtens Verordening (EEG) nr. 2409/92 van de Raad van 23 juli 1992 inzake tarieven voor luchtdiensten⁽¹⁾ mogen de luchtvaartmaatschappijen hun tarieven vrij vaststellen. Op basis van de beschikbare informatie begrijpt de Commissie dat het om een charterregeling tussen de luchtvaartmaatschappij en de politieke partijen ging wegens het feit dat in het buitenland levende Griekse burgers naar Griekenland moeten terugkeren om te stemmen.

Om te beoordelen of deze praktijk in strijd met de bepalingen van het Gemeenschapsrecht is, onderzoekt de Commissie momenteel de omstandigheden waarin deze charterregeling tot stand is gekomen. Zij heeft derhalve zowel naar de Griekse regering als naar Olympic Airways geschreven om na te gaan of de regeling gepast was, rekening houdend met het feit dat nog andere luchtvaartmaatschappijen naar dezelfde bestemmingen in Griekenland vliegen.

(¹) PB L 240 van 24.8.1992.

(2001/C 72 E/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1763/00
van Adriana Poli Bortone (UEN) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betref: Crisis olijfoliemarkt: voorstel tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2568/91 en het opzetten van een communautaire databank

In uw antwoord op mijn vraag van 25.01.00 schrijft u onder meer dat de hoeveelheden geïmporteerde olijfolie niet zo groot zijn dat zij de communautaire markt verstoren. Daarmee gaat u mijns inziens volledig voorbij aan de werkelijke oorzaak van het probleem, nl. de tekortkomingen van verordening (EEG) nr. 2568/91 van de Commissie van 11 juli 1991, die ertoe leiden dat het niet mogelijk is de aanwezigheid van hazelnotenolie in de in Italië geïmporteerde olijfolie analytisch vast te stellen wanneer de mengverhoudingen tussen beide oliën goed worden uitgerekend.

Nog meer bevreemding wekt uw verklaring dat het versnijden van olijfolie van verschillende oorsprong niet verboden is, en dat dit voor olie uit bepaalde regio's zelfs noodzakelijk is om de consument de kenmerken te kunnen bieden waarom hij vraagt: de taak van de Europese wetgever (richtlijnen 89/395/EEG (¹) en 89/396/EEG (²) van de Raad van 14.6.1989 en verordening (EEG) nr. 2815/98 (³) bestaat naar mijn mening immers niet alleen in het waarborgen van de producten op het punt van hun samenstelling (etikettering) en in sanitair opzicht, maar ook in de correcte voorlichting van de consument over het product dat hij wil kopen, zodat hij vrij kan kiezen welk soort olie hij wil kopen (beschermd benaming van oorsprong – B.B.O., beschermd geografische aanduiding – B.G.A., „gewone” eerste persing, maisolie, olie van diverse zaden, enz.).

Er zij in dit verband aan herinnerd dat de EU voor olijfolie uit Italië niet minder dan 20 B.B.O.'s en 1 B.G.A. heeft erkend en dat zij daarmee het beginsel heeft bekrachtigd dat het vaststellen van het geografisch gebied van herkomst van olijfolie niet alleen geen beperking vormt die via versnijding moet worden overschreden, maar zelfs een voordeel biedt; bovendien is het tegenwoordig mogelijk om de herkomst van een olie en alle kenmerken ervan wetenschappelijk vast te stellen door middel van de gaschromatografische analyse van de methylesters en van de bestanddelen van het onverzeepbare deel en de gecombineerde pyrolyse-spectrometrie-analyse.

Kan de Commissie, gezien het voorafgaande, zeggen of zij voornemens is verordening (EEG) nr. 2568/91 van de Commissie van 11 juli 1991 te wijzigen of een nieuwe verordening vast te stellen, en wat zij ervan denkt om een communautaire databank over olijfolie op te zetten, als enige analyse-instrument waarmee de geografische herkomst van een bepaalde olie met wetenschappelijke zekerheid kan worden vastgesteld?

(¹) PB L 186 van 30.6.1989, blz. 17.

(²) PB L 186 van 30.6.1989, blz. 21.

(³) PB L 349 van 24.12.1998, blz. 56.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(26 juni 2000)

Volgens chemische experts bestaat er tot op heden geen analysemethode waarmee hazelnotenolie in olijfolie kan worden opgespoord. De Commissie stimuleert onderzoek ter zake en een – mogelijk gedeeltelijke – oplossing lijkt nabij. Zodra een betrouwbare methode beschikbaar is, zal de Commissie de relevante wijzigingen aanbrengen in Verordening (EEG) nr. 2568/91 van de Commissie van 11 juli 1991 inzake de kenmerken van olijfoliën en olie uit afval van olijven en de desbetreffende analysemethoden (¹).

Wat het vaststellen van de geografische herkomst van olijfolie op basis van een databank betreft, zij erop gewezen dat het hierbij gaat om statistische methoden die qualitate qua gepaard gaan met onnauwkeurigheden die tot een verkeerde indeling van olijfolie kunnen leiden. De Commissie volgt het onderzoek naar de verbetering van deze methoden evenwel met veel belangstelling.

(¹) PB L 248 van 5.9.1991.

(2001/C 72 E/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1764/00

van Glyn Ford (PSE) aan de Raad

(5 juni 2000)

Betreft: Persvrijheid in Rusland

Is de Raad van mening dat de inval van de FSB (de voormalige KGB) in de kantoren van de onafhankelijke MediaMost Press Group een aanwijzing is dat er tien jaar na de val van de Berlijnse muur en negen jaar na het afschaffen van het communisme in Rusland een nieuw klimaat aan het ontstaan is?

Maakt de Raad zich zorgen over deze aanval op de persvrijheid tegen MediaMost en haar tv-station NTV waarvan de president-directeur Vladimir Goussinsky een belangrijke voorman van de Joodse gemeenschap in Rusland is?

Kan de Raad de Russische President Vladimir Putin vragen om in te staan voor vrijheid van meningsuiting en tegen dergelijke praktijken te protesteren die onaanvaardbaar zijn in een land dat de wet respecteert, lid is van de Raad van Europa en ooit lid hoopt te worden van de Europese Unie?

Antwoord

(26 september 2000)

De Raad heeft met bezorgdheid nota genomen van de huiszoeking door de FSB in de kantoren van de MediaMost Press Group. Hij heeft tegenover de Russische autoriteiten, met name tijdens de Top EU-Rusland op 29 mei, herhaaldelijk benadrukt dat vrijheid en onafhankelijkheid van de media een wezenlijk bestanddeel van elke democratische, vrije en open samenleving vormen. Eerbiediging van fundamentele democratische beginselen vormt een hoeksteen van het partnerschap tussen de EU en Rusland en een essentieel element van de PSO.

Steun voor consolidering van de Russische openbare instellingen, vooral de uitvoerende, wetgevende en rechterlijke organen, in overeenstemming met democratische beginselen is een van de voornaamste doelstellingen van de gemeenschappelijke strategie van de EU inzake Rusland. De Raad zal de democratische hervormingen in Rusland blijven steunen en de ontwikkelingen op dit gebied op de voet blijven volgen, met bijzondere aandacht voor de vrijheid van de media.

(2001/C 72 E/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1768/00

van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Ijken van edele metalen

Het gehalte waarboven een ijkmerk verplicht is, is momenteel niet geharmoniseerd. In het Verenigd Koninkrijk is dat 7,78 gr voor zuiver zilver, in Nederland 1 gr. Dat veroorzaakt problemen bij de verkoop van goederen aldaar, ook al zijn deze door het Essaikantoor in Groot-Brittannië geijkt.

Zou de Commissie hiervoor een praktische oplossing willen uitwerken, b.v. harmonisatie van het gehalte in de gehele EU, zodat er voor de verkoop van sieraden gemaakt van edele metalen gelijke voorwaarden gelden?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(11 juli 2000)

Zoals reeds in eerdere antwoorden op schriftelijke vragen van het Parlement is vermeld⁽¹⁾, worden er in de Raad geen wezenlijke vorderingen gemaakt met het voorstel van de Commissie voor een richtlijn betreffende werken van edelmetaal⁽²⁾. In het licht van de nadere bestudering van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak-Houtwipper⁽³⁾, lijkt het uitgesloten op grond van artikel 28 (ex artikel 30) van het EG-Verdrag een systeem verplicht te stellen voor de wederzijdse erkenning van nationale overeenstemmingsbeoordelingsprocedures, gebaseerd op de verklaring van de fabrikant en op gehaltemerken. Gezien de voortdurende patstelling in deze kwestie, is de Commissie voornemens met de lidstaten de mogelijkheden voor een doorbraak in de harmonisatie van de nationale wetgeving te onderzoeken.

⁽¹⁾ E-3158/98 van mevr. Ferrer — PB C 207 van 21.7.1999, E-3139/98 van mevr. Miranda de Lage — PB C 142 van 21.5.1999 en E-3029/98 van de heer Arias Cañete — PB C 135 van 14.5.1999.

⁽²⁾ PB C 209 van 29.7.1994.

⁽³⁾ Arrest van 15.9.1994 in zaak C-293/93.

(2001/C 72E/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1771/00

van Avril Doyle (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Spoorwegen Ierland

Het behoort tot de taken van de Europese Unie een gemeenschappelijk vervoersbeleid te formuleren waarin spoor- en wegvervoer en andere wijzen van vervoer een plaats hebben. Hoe kan de Commissie ervoor zorgen dat de lidstaten voldoende investeringen doen op het gebied van het spoorvervoer en wat denkt de Commissie van het besluit van Iarnrod Eireann om het station van Monasterevin in het graafschap Kildare, Ierland, niet te heropenen ondanks het feit dat daar vraag naar is van de kant van autoforenzien die dagelijks naar Dublin rijden?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(3 juli 2000)

De Commissie kan gebruikmaken van het budget voor de Trans-Europese netwerken en de middelen van de Structuurfondsen, voor de medefinanciering van de studies over en de investeringen in spoorweginfrastructuur ten behoeve van projecten als omschreven in de richtsnoeren voor de uitbreiding van het Trans-Europese netwerk (TEN-T). In Ierland wordt de belangrijkste spoorlijn tussen Dublin en Portarlington (Galway/Limerich/Cork/Tralee) beschouwd als een onderdeel van het overzichtsplan voor het TEN-spoorweginfrastructuur. In principe kunnen aanpassings- en constructieprojecten met betrekking tot deze spoorlijn gefinancierd worden indien de door de TEN-richtsnoeren gestelde eisen en prioriteiten in acht worden genomen.

Het bepalen van de investeringprioriteiten, ongeacht of er communautaire financiële steun wordt toegekend of niet, is louter en alleen de taak van de nationale overheden.

Algemeen gesteld tracht de Commissie via haar beleid te bewerkstelligen dat het spoorwegverkeer een efficiënte vervoerswijze wordt. Verder poogt ze problemen zoals verkeersopstoppingen en milieukosten op te lossen. Om deze doelstellingen te kunnen verwezenlijken heeft de Commissie voorgesteld het regelgevingskader aan te passen naargelang van de omstandigheden, bijvoorbeeld op het gebied van de openstelling van de markt en infrastructuurheffingen. Wat betreft de heropening van het Monasterevin treinstation, meent de Commissie dat alle beslissingen betreffende spoorweginfrastructuur voor pendeltreinen aan de bevoegde overheden op lokaal of regionaal niveau moeten worden overgelaten.

(2001/C 72 E/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1772/00
van Umberto Bossi (TDI) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Compensatie en inhouding van de heffing over niet gecertificeerde en niet aan de Commissie bekendgemaakte gegevens van de melkproductie

De Italiaanse regering heeft overeenkomstig de bepalingen van verordening Nr. 3950/92 EEG⁽¹⁾ compensatie verstrekt voor de melkproductie over 1997/98 en 1998/99, en is daarbij van een veel hogere melkproductie uitgegaan dan eerder aan de Commissie was bekendgemaakt. De Italiaanse overheid deelt mede dat een nieuwe mededeling van de gegevens aan de Commissie pas zal plaatsvinden na afloop van de vele rechtsgeschillen die momenteel gaande zijn. Bovendien hebben vele eerste afnemers, die gehouden zijn zowel de maandproductie als het jaarlijks totaal op te geven, de door de instanties aangebrachte wijzigingen van de oorspronkelijk opgegeven productiehoeveelheden niet ondertekend en dus niet bevestigd.

Kan de Commissie antwoord geven op de volgende vragen:

- Heeft de berekening van de heffing, en de inning daarvan, uitgevoerd op basis van geraamde productiehoeveelheden die afwijken van de productie die volgens de regels aan de Commissie is medegedeeld, plaatsgevonden overeenkomstig de vigerende wetgeving?
- Is de handelwijze van de Italiaanse instanties, die compensatie hebben verstrekt op grond van niet door de eerste afnemers zelf bevestigde gegevens, rechtmatig geweest?
- Is het rechtmatig dat afnemers omvangrijke bedragen inhouden van de melkproducenten, hoewel zij zelf de als gevolg van rechtzaken gewijzigde gegevens niet hebben bevestigd?
- Is het rechtmatig dat de Italiaanse instanties de Commissie duidelijk onrealistische productiegegevens hebben verstrekt, en tegelijkertijd zich zowel het recht voorbehouden de uitspraken van de rechtbanken af te wachten alvorens zij gerecificeerde gegevens zullen mededelen, als de producenten onredelijk hoge heffingen opleggen die niet voortvloeien uit compensaties die berusten op reële gegevens, maar op de geraamde, niet bevestigde productiegegevens?
- Welke bestuurlijke procedures volgt de Commissie voor de definitieve vastlegging van de door Italië opgegeven productiegegevens — mede afhankelijk van de bestuurlijke uitspraken — en voor de daarop volgende financiële afwikkeling van de verplichtingen ten laste van de Italiaanse begroting, met inbegrip van eventuele sancties?

⁽¹⁾ PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(27 juni 2000)

Ook al leidt de toepassing van de zogenoemde melkquotaregeling tot vele rechtsgeschillen in Italië, toch is de lidstaat op grond van de communautaire regelgeving verplicht alle nodige maatregelen te nemen om tijdig de extra heffing te innen over de melkleveringen die boven de totale gegarandeerde hoeveelheid worden geproduceerd. In geval van te hoge productie is de heffing verschuldigd door de lidstaat en moet die heffing bij de producenten worden geïnd binnen de termijn en volgens de nadere regelingen die door de lidstaat zijn vastgesteld. Rechtsgeschillen betekenen niet dat de inning van de heffing bij de lidstaat wordt uitgesteld. Wat de inning van de heffing bij de producenten betreft, gelden in dergelijke gevallen de beslissingen van de Italiaanse rechtbank. Dientengevolge en onverminderd controles in het kader van de goedkeuring van de rekeningen, lijkt de Italiaanse overheid te handelen met inachtneming van de communautaire regelgeving.

De goedkeuringsprocedure van de rekeningen van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) is erop gericht om het exacte bedrag van de heffing vast te stellen dat verschuldigd is volgens de door de nationale overheid en de Commissie uitgevoerde controles. Tijdens deze procedure kunnen eventuele financiële correcties worden bepaald.

(2001/C 72 E/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1774/00
van Wolfgang Ilgenfritz (NI) aan de Commissie

(7 juni 2000)

Betreft: Nettobetalers in de Europese Unie

Welke staten zijn in de Europese Unie nettobetalers en welke staten zijn netto-ontvangers?

Hoe worden de bijdragen van de afzonderlijke lidstaten aan de Europese Unie berekend?

Welke bedragen hebben de lidstaten van 1995 tot 2000 betaald en ontvangen?

Antwoord van Mevrouw Schreyer namens de Commissie

(4 juli 2000)

Er is geen algemeen aanvaarde definitie van het begrotingssaldo van de lidstaten in de Gemeenschapsbegroting en bijgevolg is het dikwijls moeilijk de lidstaten, formeel gezien, in te delen in groepen nettobetalers en netto-ontvangers. Dit is vooral moeilijk voor lidstaten wier saldo zeer dicht bij nul ligt, in welk geval wijzigingen binnen het gehanteerde concept van het begrotingssaldo een lidstaat van netto-ontvanger tot nettobetalers kunnen maken. Een duidelijk voorbeeld hiervan is het geval van België, dat, bij opnemering van de administratieve communautaire uitgaven in de gegevens, een netto-ontvanger lijkt te zijn, doch een nettobetalers is bij uitsluiting van de administratieve communautaire uitgaven. Deze en andere moeilijkheden bij de definitie van het begrotingssaldo werden besproken in het verslag van de Commissie over de werking van het stelsel van de eigen middelen, dat beschikbaar is op de Europa server in de World Wide Web, en wel op de volgende adressen:

<http://europa.eu.int/comm/dg19/en/agenda2000/ownresources/>.

Genoemd verslag bevat ook tabellen over de bijdragen aan en de ontvangsten uit de communautaire begroting per lidstaat in het kader van de eigen middelen, alsook ramingen van de begrotingssaldi overeenkomstig verschillende definities voor het tijdvak 1992-1997 of 1998. Bijgewerkte ramingen van de begrotingssaldi tot 1998 kunnen worden gevonden in de statistische bijlage van het verslag van de diensten van de Commissie van juni 1999 over de toewijzing in 1998 van de EU-beleidsuitgaven per lidstaat, welke gegevens ook beschikbaar zijn op de Europa server in de World Wide Web, en wel op de volgende adressen:

<http://europa.eu.int/comm/dg19/pdf/agenda2000/statdepenses98pdf>.

De regels betreffende het stelsel van de eigen middelen zijn uiteengezet in het momenteel geldende besluit van 1994 inzake de eigen middelen (een nieuw besluit inzake de eigen middelen zal per 1 januari 2001 in werking treden). De eigen middelen van de Gemeenschap zijn de zogeheten traditionele eigen middelen, die hoofdzakelijk afkomstig zijn uit douanerechten en landbouwheffingen die door de lidstaten worden geïnd en aan de communautaire begroting overgemaakt na aftrek van 10 % van de geïnde bedragen om de inningskosten te dekken, de BTW-middelenbron, die bestaat uit de BTW-ontvangsten die worden bepaald door toepassing van een afroeppercentage op de geharmoniseerde BTW-grondslag van elke lidstaat. De bijdragen aan eigen middelen van de lidstaten worden vastgesteld in het kader van de voorbereiding van de jaarlijkse Gemeenschapsbegroting. De jaarlijkse bijdragen aan eigen middelen kunnen worden gevonden in de ontwerp-begroting van de Gemeenschap alsook in de definitieve begroting.

De laatste beschikbare gegevens voor de bijdragen aan eigen middelen zijn vervat in de begroting 2000 alsook in het voorontwerp van begroting voor het jaar 2001, en kunnen rechtstreeks in de begrotingsdocumenten worden aangetroffen. Gegevens betreffende de uitgaven per lidstaat zijn slechts beschikbaar tot 1998 en kunnen worden aangetroffen in de documenten die beschikbaar zijn op de hierboven genoemde adressen van de World Wide Web.

(2001/C 72E/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1775/00
van Paul Rübiger (PPE-DE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Belasting van rente op buitenlandse rekeningen en dividenden op buitenlandse aandelen in Oostenrijk

De Oostenrijkse fiscale wetgeving is wegens de toetreding tot de Europese Unie vele malen gewijzigd en aangepast om de richtlijnen om te zetten en de grondvrijheden te waarborgen.

De paragrafen 97 en 37, eerste en vierde alinea van de Oostenrijkse wet op de inkomstenbelasting voorzien echter in een belasting tot 50% op dividenden op buitenlandse aandelen — tegenover 25% bij binnenlandse aandelen. Deze regeling geldt vooral ook voor degenen die een buitenlandse rekening bezitten. Het resultaat van deze bepalingen van het Oostenrijkse recht is namelijk dat dividenden, rente en andere inkomsten uit binnenlandse aandelen alsook rente uit bij binnenlandse kredietinstellingen ingelegd geld, ook als er een banktransactie aan ten gronde ligt, uiteindelijk met een belasting op dividenden en spaartegoeden van 25% belast worden maar bij de berekening van het belastbaar inkomen dan niet meer meegerekend worden. Op verzoek kunnen deze inkomsten echter ook bij het belastbaar inkomen meegerekend worden en worden dan voor de helft belast — daar een halve belasting niet altijd de gunstigste variant moet zijn.

Dividenden, rente en andere inkomsten uit buitenlandse aandelen en inkomsten uit bij buitenlandse kredietinstellingen ingelegd geld worden echter van de eindbelasting uitgesloten. Zij worden diensgevolge uit hoofde van de inkomstenbelasting ten volle belast, een halve belasting is niet mogelijk.

Door deze maatregelen wordt de Oostenrijkse belastingbetaler die buitenlandse dividenden ontvangt of die bij een buitenlandse bank spaart twee keer aangesproken.

Is de Commissie van mening dat de in hogergenoemde paragrafen vervatte regelingen in overeenstemming zijn met de communautaire regels voor een vrij kapitaalverkeer — in het bijzonder de artikelen 56, lid 1 in verbinding met artikel 58, lid 1, sub a) en b) en paragraaf 3 van het communautair recht?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(27 juli 2000)

Overeenkomstig de Oostenrijkse fiscale wetgeving worden dividenden (en andere inkomsten van aandelen), afkomstig van buitenlandse ondernemingen, evenals rente-inkomsten, afkomstig van buitenlandse kredietinstellingen, toegevoegd aan de andere inkomsten van een particulier die in Oostenrijk verblijft, en samen met deze inkomsten belast.

Indien opbrengsten van vermogen evenwel afkomstig zijn van Oostenrijkse ondernemingen of kredietinstellingen, wordt een voorheffing van 25% toegepast. Bovendien kan de Oostenrijkse belastingplichtige om terugbetaling verzoeken indien het inkomstenbelastingtarief voor zijn inkomstenniveau lager is dan 25%.

Voor dividenden van binnenlandse ondernemingen kan de Oostenrijkse belastingplichtige voorts verzoeken dat deze worden belast tegen het halve tarief dat van toepassing is op zijn totale inkomen, inclusief de vermelde inkomsten uit dividenden. Dit kan nog gunstiger zijn dan de hierboven vermelde optie.

Deze kwestie wordt momenteel bij het Hof van Justitie behandeld uit hoofde van artikel 234 (vroeger artikel 177) van het EG-Verdrag (zaak C-516/99). In de opmerkingen die de Commissie bij het Hof heeft ingediend, besloot de Commissie dat de hierboven vermelde bepalingen van de Oostenrijkse fiscale wetgeving het vrij verkeer van kapitaal op ongerechtvaardigde wijze belemmeren en dat zij derhalve onverenigbaar zijn met artikel 56 (vroeger artikel 73b) van het EG-Verdrag.

(2001/C 72 E/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1776/00
van Ioannis Souladakis (PSE) aan de Raad

(9 juni 2000)

Betreft: Foutieve publicaties van de Europese Unie

In nummer 9 van de European Union Newsletter (Sarajevo, april 2000 — Delegation of the European Commission in Bosnia and Herzegovina) ontbreekt in het artikel „Full Funding for ‚Quick Start Package‘ in South East Europe” elke verwijzing naar de Egnatia-weg, een ontwikkelingsproject dat door de Europese Unie wordt gefinancierd en maximaal bijdraagt tot de ontsluiting van de landen op het Balkan-schiereiland en de ermee gepaard gaande ontwikkeling. De kaart die bij het artikel hoort, bevat de volgende flater: terwijl expliciet wordt verwezen naar de havens van Thessaloniki en Alexandroupoli en hun aansluiting, dankzij het geplande tracé, op de rest van het Europese netwerk, komt het tracé van de Egnatia-weg helemaal niet op de kaart voor.

Beseft de Raad dat zijn diensten, die belast zijn met de promotie van de activiteiten van de Europese Unie, die bijdragen tot de algemene ontwikkeling binnen en buiten de EU, met dergelijke gebrekkige en zinloze publicaties in feite het belang van deze activiteiten van de EU en de weerklank ervan bij de Europese publieke opinie ondermijnen?

Hoe denkt de Raad zijn ambtenaren die bij deze tekortkoming betrokken waren, te controleren om in de toekomst dergelijke verkeerde handelingen te vermijden?

Antwoord

(28 september 2000)

Zoals het geachte parlementslid aangeeft, is de publicatie waarop de aandacht wordt gevestigd, het werk geweest van de Europese Commissie.

De Raad betreurt weliswaar de fouten die in publicaties van de instellingen en organen van de Europese Unie kunnen sluipen, maar het is niet aan hem om zich uit te spreken over publicaties die hij niet heeft opgesteld.

In dit geval had de vraag derhalve aan de Commissie gericht moeten worden.

(2001/C 72 E/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1782/00
van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Raad van Europese regelgevende instanties op energiegebied

Onlangs werd de Raad van Europese regelgevende instanties op energiegebied opgericht. Het is de rol van deze Raad om op bijeenkomsten informatie en gedachten uit te wisselen en een bijdrage te leveren aan de juiste ontwikkeling van de Europese gas- en elektriciteitssectoren.

Het is echter ook belangrijk dat deze Raad een bijdrage levert aan de discussies over:

- prijsdiscriminatie,
- elektronische red-lining,
- energieefficiëntie, energiebesparing,
- de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen,
- servicekwaliteit,

- transnationale ondernemingen en machtsconcentratie op de markt
- en de verplichtingen tot openbare dienstverlening.

Al deze punten hebben gevolgen voor individuele personen, als thuisverbruikers, en op de werkgelegenheid.

Is de Commissie niet van oordeel dat de Raad van Europese regelgevende instanties op energiegebied gesprekken moet aangaan met vakbewegingen alsmede milieu-, consumentenorganisaties, dan wel organisaties van het maatschappelijk middenvlak, ter ontwikkeling van open, democratische mechanismen waarmee deze Raad kan profiteren van de inzichten en ervaring van deze organisaties?

Is zij niet van mening dat een dergelijke dialoog ook in de regelgevende organen op nationaal niveau moet worden gehouden?

Steunt zij de inrichting van een adviserende instantie bij deze Raad waarin vertegenwoordigers van deze organisaties zouden worden opgenomen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(11 juli 2000)

1. De Raad van Europese regelgevende instanties op energiegebied (CEER) werd opgericht om een adequaat kader tot stand te brengen voor het werk van de nationale regelgevende instanties op gebieden die van belang zijn voor de interne markt en meer bepaald om de ontwikkeling van efficiënte gas- en elektriciteitsmarkten in Europa te bevorderen. Het uitwisselen van informatie en het verlenen van assistentie onder de leden behoren tot de belangrijkste taken. De CEER staat open voor informatie van alle partijen, hoofdzakelijk de Europese groeperingen van de organisaties waarnaar het geachte parlementslid verwijst, maar ook de industrie en andere partijen die bij de interne gas- en elektriciteitsmarkten betrokken zijn.

Hoewel het werk van de regelgevende instanties vooral betrekking heeft op de vaststelling van de tarieven en de vergunningenprocedure, hebben zij samen met de Commissie ook reeds de kwaliteit van de dienstverlening besproken. Op basis van de informatie die zij van de regelgevende instanties en van andere betrokken partijen ontvangt, zal de Commissie een mededeling over het niveau van de openbare dienstverlening in de elektriciteits- en gasector, alsmede in de vervoersector publiceren.

De andere onderwerpen die in de inleiding tot de vragen door het geachte parlementslid zijn vermeld, maken deel uit van het werk van de regelgevende instanties voor zover de onderwerpen onder hun bevoegdheid vallen.

2. De regelgevende instanties op nationaal niveau organiseren regelmatig overlegondes over onderwerpen die zij reguleren. Alle belanghebbende organisaties kunnen hun mening kwijt in het kader van dergelijke overlegprocedures en het is belangrijk dat de standpunten van alle belanghebbende partijen worden gehoord.

3. Hoewel de Commissie sterk gelooft dat zij, om haar verantwoordelijkheden effectief uit te oefenen, met de belanghebbende partijen een breed overleg moet opzetten over de kwesties waarvoor zij bevoegd is, is het de CEER die moet beslissen hoe dit overleg op de meest effectieve en aangepaste manier moet worden georganiseerd.

(2001/C 72E/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1783/00 van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Verplicht gebruik van schrijfmachines

Is het de Commissie bekend dat haar diensten erop staan dat aanvragen voor de onderzoeksprijs en CRAFT met de schrijfmachine worden ingevuld?

Gaat het hier om een weloverwogen beleid?

Als aan kleine bedrijven thans de eis wordt gesteld dat zij schrijfmachines gebruiken, kan de Commissie dan mededelen hoeveel schrijfmachines zij zelf in gebruik heeft?

Is de Commissie bereid om ruimte beschikbaar te stellen, eventueel in haar bureaus in de nationale hoofdsteden, waar mensen uit het bedrijfsleven schrijfmachines aantreffen waarmee zij de aanvraagformulieren van de Commissie kunnen invullen als zij de onfortuinlijke beslissing mochten hebben genomen hun oude schrijfmachines weg te doen?

Is de Commissie van oordeel dat schrijfmachines mogelijk een comeback gaan maken ten koste van tekstverwerkingsapparatuur? Zo ja, waarom?

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie

(17 juli 2000)

In het informatiepakket met betrekking tot onderzoeksprijzen en CRAFT wordt gezegd dat de aanvraagformulieren met een schrijfmachine of een computer moeten worden ingevuld. Aangezien de aanvraagformulieren „interactief” zijn in die zin dat zij beschikbaar zijn op de website van Cordis, kunnen zij gedownload worden en op de computer worden ingevuld. Deze optie, die geen gebruik van een schrijfmachine vereist, wordt door de meeste aanvragers gebruikt.

(2001/C 72 E/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1786/00

van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Europese vlag op de vliegtuigen van de luchtvaartmaatschappijen van EU-lidstaten

De luchtvaartmaatschappijen van de lidstaten van de Europese Unie voelen er blijkbaar niet veel voor om naast de nationale vlag ook het Europese embleem te voeren. Slechts een paar luchtvaartmaatschappijen hebben de Europese vlag op hun vliegtuigen aangebracht.

Het lijkt passend dat alle luchtvaartmaatschappijen van de lidstaten van de Europese Unie laten zien dat zij behoren tot een entiteit die een vaandeldrager van Europa in de wereld wil zijn. Zouden de luchtvaartmaatschappijen van de Europese Unie er dan ook via wettelijke bepalingen niet toe moeten worden gebracht op hun vliegtuigen naast de nationale ook de Europese vlag aan te brengen?

Is de Commissie van plan in overleg met de lidstaten wettelijke maatregelen te treffen om luchtvaartmaatschappijen ertoe te bewegen de Europese vlag te voeren?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(28 juli 2000)

Het aanbrengen van de Europese vlag op de vliegtuigen van de luchtvaartmaatschappijen valt niet onder het communautaire recht. Toch heeft de Commissie voorgesteld dat de in de lidstaten gevestigde luchtvaartmaatschappijen de Europese vlag op de romp van hun vliegtuigen zouden aanbrengen. Zij stelt vast dat sommige maatschappijen hierop zijn ingegaan.

De Commissie herinnert aan de antwoorden op de door de heer Fernández-Albor gestelde schriftelijke vragen E-2629/00⁽¹⁾ en E-583/95⁽²⁾ over hetzelfde onderwerp.

⁽¹⁾ PB C 136 van 27.5.1991.

⁽²⁾ PB C 196 van 31.7.1995.

(2001/C 72 E/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1799/00
van Jens-Peter Bonde (EDD) aan de Raad

(5 juni 2000)

Betreft: Terugtrekking uit de EMU-samenwerking

Kan de Raad de garantie geven dat het alle lidstaten vrij staat zich uit de Economische en Monetaire Unie terug te trekken, bijvoorbeeld met een opzegtermijn van 12 maanden?

Antwoord

(26 september 2000)

Zoals in het antwoord op schriftelijke vraag P-0771/00 van de geachte afgevaardigde werd gepreciseerd, bevat het Verdrag geen specifieke bepalingen over de terugtrekking van een lidstaat uit de EU in het algemeen of uit de derde fase van de EMU in het bijzonder.

(2001/C 72 E/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1801/00
van Christian Rovsing (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Illegale overheidssteun van de Deense regering aan Post Danmark

1. Is het de Commissie bekend dat de Deense regering overheidssteun verstrekt aan Post Danmark opdat dit bedrijf tegen bijzonder lage tarieven de bezorging van tijdschriften verzorgt?
2. Is het haar eveneens bekend dat de voorschriften aan de hand waarvan de steunregeling in kwestie is vastgesteld door de Deense regering ingrijpend zijn gewijzigd bij de bekendmaking van 23 februari 2000 die op 1 april 2000 in werking is getreden; het gevolg is dat de steun thans onder discriminerende voorwaarden wordt verleend, waardoor sommige bladen ten koste van andere worden bevoordeeld?
3. Kan zij bevestigen dat de wijzigingen van de steunregeling haar ter goedkeuring zijn voorgelegd overeenkomstig artikel 88, lid 3 van het EG-Verdrag?
4. Zo niet, acht zij de steunregeling dan onwettig overeenkomstig het EG-Verdrag?
5. Onderschrijft zij de mening dat de regeling, zelfs als hiervan kennis is gegeven, indien zij duidelijke en merkbare mededingingsdistorsies veroorzaakt tussen tijdschriften die overheidssteun ontvangen en tijdschriften die hiervan uitgesloten zijn, onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt?
6. Welke maatregelen overweegt zij ten aanzien van deze steun van de Deense overheid?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(28 juni 2000)

Het is de Commissie niet bekend dat Denemarken staatssteun verstrekt aan Post Danmark opdat dit bedrijf tegen lage tarieven tijdschriften en kranten bezorgt, noch zijn haar de wijzigingen bekend die de Deense regering bij de bekendmaking van 23 februari 2000 aanbracht, zoals het geachte parlementslid verklaart.

De door het geachte parlementslid vermelde maatregel werd niet bij de Commissie aangemeld ter goedkeuring overeenkomstig artikel 88, lid 3, (ex-artikel 93) van het EG-verdrag. Indien deze maatregel als zodanig elementen van staatssteun zou bevatten in de zin van Artikel 87 (ex-artikel 92) van het EG-verdrag, dan zou dergelijke steun als onwettig moeten worden beschouwd.

De Commissie kan in dit stadium niet oordelen over de vermeende aanwezigheid van staatssteun en de verenigbaarheid ervan met de gemeenschappelijke markt, daar zij niet op de hoogte is van de aard van de vermelde steunmaatregel.

De Commissie zal de Deense autoriteiten verder op de hoogte houden.

(2001/C 72 E/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1802/00

van Marietta Giannakou-Koutsikou (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Zaak-Ozgur

De Turks-Cypriotische politicus Ozker Ozgur moet op 26 mei op last van de autoriteiten van het onder Turkse bezetting staande grondgebied op Cyprus voor de rechtbank verschijnen op beschuldiging van „aansporing tot staatsondermijnende activiteiten”. In feite wordt de heer Ozgur, samen met de uitgever en de redacteurs van de krant Avtupa, vervolgd omdat hij zich in zijn artikelen herhaaldelijk heeft verzet tegen de verdrijving van burgers uit hun huizen om plaats te maken voor Turkse militairen. Zelf heeft hij verklaard dat hij weigert te verschijnen voor een „bezettingsrechtbank”. Deze zaak kadert in een reeks indirecte schendingen door het Turkse leger die tot doel hebben de heer Denktash te laten aanblijven als hoofd van de Turks-Cypriotische samenleving. Het geval van de heer Ozgur vormt, bovenop de ruimere kwestie van de werking van de democratie, zonder enige twijfel een regelrechte schending van de individuele rechten en van de vrijheid van meningsuiting.

Kan de Commissie meedelen of zij van plan is de kwestie van de aanhoudende schending van de individuele en de mensenrechten in het door Turkse troepen bezette deel van Cyprus ter sprake te brengen en hoe zij denkt op te treden om ervoor te zorgen dat er een eerlijk proces komt?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(26 juni 2000)

De Commissie is zich er zeer wel van bewust dat de Turks-Cypriotische politicus Ozker Ozgur onlangs voor de rechtbank moest verschijnen, zoals het geachte parlementslid dit heeft vermeld; zij zal nauwlettend op de ontwikkelingen toezien. Hetzelfde geldt voor de uitgever en de redacteurs van de krant Avrupa. De Commissie komt telkenjare met een periodiek verslag naar buiten over elke kandidaat-lidstaat, waarin de vooruitgang wordt besproken in het licht van de criteria van Kopenhagen, waaronder ook de mensenrechten. In het geval van Cyprus is er een speciale afdeling over de toestand op het noordelijk gedeelte van het eiland⁽¹⁾. De gevallen die het geachte parlementslid noemt zullen waarschijnlijk worden behandeld in het verslag van het lopende jaar dat in de herfst van 2000 gepubliceerd zal worden.

⁽¹⁾ COM(1999) 502 def. van 13.10.99, blz. 11.

(2001/C 72 E/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1803/00

van Neil MacCormick (Verts/ALE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Veerboten in afgelegen streken

Ik ben de Commissie erkentelijk voor haar behulpzame en beleefde antwoord op mijn vraag E-0999/00 over veerboten. Naar aanleiding hiervan heb ik de volgende vragen:

1. Is de Commissie bekend met de geografische constellatie van de Schotse westkust waar lange fjorden zorgen voor geïsoleerde schiereilanden waar (vracht)auto's alleen maar kunnen komen over lange kronkelwegen en bergpassen?

2. Is de Commissie het met mij eens dat het vanuit milieuoogpunt ongewenst is dat goederen- en passagiersvervoer over dergelijke wegen wordt geperst terwijl er een veel korter traject kan worden afgelegd met een veerboot?
3. Is de Commissie het met mij eens dat er tevens zwaarwegende redenen van veiligheid, gezondheid en openbaar welzijn bestaan om veerboten, zowel voor passagiers- als autovervoer, op dergelijke trajecten betaalbaar te houden?
4. Is de Commissie het daarom met mij eens dat het juist en verstandig zou zijn om schiereilanden als Kintyre, Cowal en Roseneath op één lijn te stellen met eilanden zodat artikel 4, lid 1 van verordening van de Raad (nr. 3577/92) over zeevervoer van toepassing kan zijn?
5. Is de Commissie het met mij eens dat het legitiem zou zijn wanneer de Schotse regering die binnen het Verenigd Koninkrijk hiervoor verantwoordelijk is, een aanbesteding zou uitschrijven voor contracten voor veerdiensten naar deze en andere soortgelijke schiereilanden?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(4 juli 2000)

De Commissie is goed bekend met de geografische constellatie van de westkust van Schotland.

Zoals is uiteengezet in haar mededeling inzake de ontwikkeling van de korte vaart in Europa ⁽¹⁾ meent de Commissie ook dat het zeevervoer moet worden ontwikkeld, aangezien het een milieuvriendelijk en veilig alternatief voor het wegvervoer vormt. De korte vaart kan echter niet in strijd met het Gemeenschapsrecht ontwikkeld worden.

De relevante tekst wat betreft de zeevervoerdiensten binnen de lidstaten is Verordening (EEG) nr. 3577/92 van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer) ⁽²⁾. De lidstaten hebben deze verordening goedgekeurd omdat zij de mening deelden dat de opheffing van de beperkingen op het verrichten van zeevervoerdiensten binnen de lidstaten noodzakelijk was voor de totstandbrenging van de interne markt.

Het opleggen van openbare dienstverplichtingen beperkt het vrij verrichten van diensten. Derhalve werd besloten dat de lidstaten enkel openbare dienstverplichtingen konden opleggen om te zorgen voor passend geregeld vervoer naar, vanuit en tussen eilanden en niet tussen havens op het vasteland (zie artikel 4, lid 1 van de verordening). Deze bepaling moet strikt geïnterpreteerd worden daar zij een uitzondering is op het algemene beginsel van het vrij verrichten van diensten. Daarom zal de Commissie het opleggen van openbare dienstverplichtingen op een zeeroute naar, vanuit en tussen eilanden waar er geen alternatief is op het vasteland, enkel aanvaarden wanneer deze lidstaten hebben aangetoond dat er werkelijk behoefte is aan openbare dienstverplichtingen.

⁽¹⁾ COM(1999) 317 def.

⁽²⁾ PB L 364 van 12.12.1992.

(2001/C 72 E/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1812/00 van Nuala Ahern (Verts/ALE) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Studies naar de stralingsgevolgen voor Ierland als gevolg van de exploitatie van Sellafield

Kan de Commissie de desbetreffende Britse, Noord-Ierse en Ierse veiligheidsautoriteiten verzoeken kopieën te overleggen van alle studies die sinds 1980 zijn verricht naar de stralingsgevolgen voor Ierland als gevolg van de exploitatie van Sellafield en kan zij een evaluatiecommissie instellen om de betrouwbaarheid en de huidige relevantie van deze verslagen te beoordelen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(19 juli 2000)

Terwijl artikel 37 van het Euratom-Verdrag de Commissie toestaat advies uit te brengen over de vraag of de geplande lozing van radioactieve afvalstoffen een effect op andere lidstaten kan hebben, vereist artikel 36 van het Euratom-Verdrag dat de lidstaten inlichtingen betreffende de radioactiviteit van de lucht, het water en de bodem die tijdens de uit hoofde van artikel 35 van het Verdrag uitgevoerde voortdurende controles werd vastgesteld, aan de Commissie meedelen. De Commissie ontvangt regelmatig dergelijke informatie.

Bijkomende studies die door nationale autoriteiten worden uitgevoerd, bijvoorbeeld met betrekking tot de stralingseffecten van de exploitatie van Sellafield op Ierland, zijn uit hoofde van het Euratom-Verdrag of de daarvan afgeleide wetgeving niet vereist. De Commissie is dan ook niet verantwoordelijk om de betrouwbaarheid en de huidige relevantie van dergelijke studies te beoordelen.

De Commissie zal de autoriteiten van Ierland en het Verenigd Koninkrijk niettemin vragen of dergelijke studies beschikbaar zijn en hoe de verslagen kunnen worden verkregen. Bovendien zet de Commissie een uitvoerige twee jaar durende studie op om de radioactiviteit in de Noord-Europese wateren op basis van alle beschikbare informatie te beoordelen. Deze studie zal een soortgelijke beoordeling (Marína) van 15 jaar geleden bijwerken. Er zal rekening worden gehouden met de resultaten van nationale studies en beoordelingen.

(2001/C 72 E/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1815/00

van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Etikettering van noga

In Spanje zijn twijfels gerezen over de interpretatie die moet worden gegeven aan de richtlijnen 97/4⁽¹⁾ en 1999/10⁽²⁾ betreffende etikettering van levensmiddelen en ten aanzien van de wijze waarop deze moeten worden omgezet in Spaans recht. Zo verkeren de nogafabrikanten in het ongewisse over de vraag of de vermelding van de hoeveelheden ingrediënten (amandel, honing en eigeel) betrekking moet hebben op de hoeveelheden die voor de produktie zijn gebruikt of op de hoeveelheden die in het eindproduct zijn verwerkt. Tijdens het produktieproces gaat namelijk een zeker percentage van de basisprodukten verloren. Dit geldt met name voor amandel.

Moeten de aangegeven hoeveelheden ingrediënten nu betrekking hebben op het produktieproces of op het eindproduct?

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 69 van 16.3.1999, blz. 22.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(24 juli 2000)

Artikel 7, lid 4, van Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake de etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame⁽¹⁾ (die de bepalingen van Richtlijn 97/4/EG overneemt) bepaalt dat de hoeveelheid van een ingrediënt of categorie van ingrediënten die bij de vervaardiging of bereiding van een levensmiddel is gebruikt, overeenstemt met de hoeveelheid van het ingrediënt of de ingrediënten op het ogenblik waarop zij werden gebruikt.

De in Richtlijn 1999/10/EG van de Commissie van 8 maart 1999 bedoelde afwijkingen betreffen specifieke gevallen, zoals vluchtige ingrediënten, ingrediënten die in geconcentreerde of gedroogde vorm worden gebruikt en tijdens de fabricage worden gereconstitueerd of levensmiddelen waarbij een aanzienlijk vochtverlies is opgetreden. Voor alle andere ingrediënten moet de bij de fabricage gebruikte hoeveelheid in principe zo al niet gelijk zijn aan dan wel zeer dicht liggen bij de in het eindproduct aangetroffen hoeveelheid, uitgedrukt als percentage van het totaalgewicht van dit product.

De Commissie beschikt niet over informatie over de technische redenen van het amandelverlies bij de vervaardiging van „turron”, noch over de schatting van dit verlies. De Commissie is bijgevolg van mening dat de op het etiket van „turron” aangegeven hoeveelheid ongeveer gelijk moet zijn aan de daadwerkelijke hoeveelheid die dit product bevat, tenzij specifieke technische overwegingen de toepassing van de in Richtlijn 1999/10/EG bedoelde afwijkingsregeling rechtvaardigen.

(¹) PB L 109 van 6.5.2000.

(2001/C 72 E/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1816/00
van Mauro Nobile (UEN) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Terugbetaling van de bedragen die gestort zijn uit hoofde van artikel 29 bis van wet nr. 427/1993 inzake virgin polyethyleen

Krachtens het wetsbesluit nr. 331 van 1993, dat vervolgens is omgezet in wet nr. 427/1993, had de Italiaanse regering een heffing van 10% op virgin polyethyleen ingevoerd. Van meet af aan werd de wettigheid van deze regeling echter sterk in twijfel getrokken. Op communautair niveau leidde de EG-Commissie een tweevoudige inbreukprocedure in (94/4332 ex artikel 199 van het EG-Verdrag) wegens een duidelijke distorsie van de communautaire markt op grond van een verschil in belastinggrondslag tussen nationale materialen (heffing op de waarde van de grondstof) en communautaire materialen (heffing op de waarde van het industrieproduct), alsmede op grond van overheidssteun in de veronderstelling dat de inkomsten uit deze heffing opnieuw besteed worden.

Italië kon een veroordeling tijdelijk ontwijken door ter verdediging aan te voeren dat de heffing tijdelijk was, dat de inkomsten uit deze heffing niet gebruikt werden en door toe te zeggen dat het verschil in belastinggrondslag uit de weg geruimd zou worden. Intussen kwam de heffing door de goedkeuring van decreet nr. 22/1997 inzake afval te vervallen, zonder dat echter het probleem werd opgelost van de bestemming van de bedragen die tot dan toe gestort waren, maar nooit gebruikt waren wegens het veto van de EG-Commissie.

De Italiaanse minister van Financiën, die daarover aangesproken is, heeft uiteengezet dat wegens administratieve belemmeringen — die overigens indirect door het veto van de Commissie zijn veroorzaakt — de in de voorgaande jaren reeds geboekte inkomsten uit de heffing niet voor de daartoe voorgestelde doeleinden bestemd konden worden (onmiddellijke en volledige terugbetaling aan degenen die deze bedragen gestort hadden, ofwel aan het consortium POLIECO, een verplicht consortium dat uit hoofde van artikel 48 van het decreet 22/1997 is ingesteld en waarvoor de bedragen logischerwijze bestemd zijn gezien de hem toegewezen taken: terugwinning en recycling van het afval van polyethyleengoederen).

Een wet die in strijd is met het communautaire recht zou met retroactief effect afgeschaft moeten worden (zie zaak 70/72 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, 12.7.1973).

1. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen en welke maatregelen denkt zij van de Italiaanse staat te verlangen om te bereiken dat de bedragen die uit hoofde van artikel 29 bis van wet 427/1993 gestort zijn, worden terugbetaald?
2. Acht de Commissie het ook niet wenselijk om te voorzien in een — zij het indirecte — schadeloosstelling voor de landbouwproducenten, de enige sector die getroffen is door de heffing op polyethyleen (zie goederenzaak 39/72 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, 7.2.1993)?

(2001/C 72 E/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1989/00
van Giovanni Procacci (ELDR) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Restitutie van betaalde heffingen op nieuw polyethyleen krachtens art. 29 van wet 427/93

Bij voorlopig wetsbesluit nr. 331 van 1993, omgezet in wet nr. 427/93, heeft de Italiaanse overheid een heffing van 10% opgelegd op nieuw polyethyleen.

De Europese Commissie heeft een dubbele inbreukprocedure (94/4232) geopend wegens verstoring van de communautaire markt vanwege de uiteenlopende heffingsgrondslag voor nationaal en communautair materiaal en met betrekking tot overheidssteun in geval van hergebruik van deze bijdrage.

Intussen heeft de Italiaanse regering wetsbesluit 22/1997 goedgekeurd over afvalstoffen, waarin de heffing wordt afgeschaft zonder een oplossing te bieden voor het probleem van de bestemming van de bedragen die tot dan toe als heffing waren betaald, maar nooit zijn gebruikt als gevolg van het veto van de Commissie.

Een wet die strijdig is met het communautaire recht dient met terugwerkende kracht te worden afgeschaft. Kan de Commissie daarom mededelen:

1. of zij maatregelen direct kan treffen en zo ja, welke, en of zij jegens de Italiaanse overheid maatregelen denkt te treffen opdat deze de betaalde heffingen restitueert, en zo ja, welke;
2. of zij een schadeloosstelling nodig acht, zelfs indirect, voor landbouwproducten, de enige sector die feitelijk is getroffen door de heffing op polyethyleen?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Bolkestein namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1816/00 en P-1989/00**

(13 juli 2000)

De Commissie bevestigt dat de inbreukprocedure op grond van artikel 226 EG (ex-artikel 169) van het EG-Verdrag die tegen Italië is ingeleid als gevolg van de invoering van een speciale heffing van 10 % op de prijs van vierge polyethyleen na de intrekking van de geïncrimineerde wet is geseponeerd.

Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie moeten de in strijd met het Gemeenschapsrecht geïnde bedragen worden terugbetaald. De terugvordering van hetgeen onverschuldigd is betaald vindt evenwel plaats volgens de procedures en modaliteiten van het nationaal recht, met dien verstande dat deze laatste niet strenger mogen zijn dan die welke worden toegepast op gevallen waarbij het Gemeenschapsrecht niet is betrokken en dat zij deze terugbetaling niet overdreven moeilijk of zelfs onmogelijk mogen maken.

Nog steeds volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie, is het inherent aan het Gemeenschapsrecht dat de lidstaat die verantwoordelijk is voor het opleggen van de met dit recht in strijd zijnde lasten de betrokkenen vergoedt voor de daardoor geleden schade. In dit verband moeten ook de rechtsvoorwaarden tot schadevergoeding worden ingesteld volgens de basisregels en procedures van het nationaal recht.

De Commissie zal contact opnemen met de Italiaanse autoriteiten om inzicht te krijgen in de situatie.

(2001/C 72 E/158)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1827/00
van Raimon Obiols i Germà (PSE) aan de Raad**

(5 juni 2000)

Betreft: Associatieovereenkomst tussen Algerije en de EU

Na een lange periode van afwachten is het onderhandelingsproces tussen de EU en Algerije over een associatieovereenkomst in een nieuwe fase beland. Er is een nieuwe gespreksronde gestart tussen de EU en Algerije, waarbij de Commissie zich met de technische aspecten bezighoudt en de Raad met de politieke aspecten. Op 12 mei vond er in Lissabon een ministersbijeenkomst van de communautaire „trojka” plaats onder voorzitterschap van de fungerend voorzitter van de Raad, de heer Jaime Gama, waarbij de Europees-Algerijnse betrekkingen nader werden geanalyseerd. Deze bijeenkomst was voorafgegaan door een ontmoeting op diplomatiek niveau.

De onderhandelingsgesprekken, waar een zekere vaart achter moet worden gezet, moeten de politieke dialoog tussen de EU en Algerije een nieuwe impuls geven en uitmonden in een associatieovereenkomst die voor beide partijen bevredigend is.

Kan de Raad de volgende vragen beantwoorden:

- Wat zijn, in het licht van de gesprekken van de laatste weken met de Algerijnse autoriteiten, de richtsnoeren en prioriteiten van de Raad in het kader van de politieke dialoog en de onderhandelingen over de associatieovereenkomst met Algerije?
- Welk tijdschema acht de Raad in principe het meest realistisch voor het tot stand komen van de associatieovereenkomst tussen de EU en Algerije?

Antwoord

(28 september 2000)

De Raad heeft in 1997 besloten de politieke dialoog met Algerije, die ook in Algiers plaatsvindt, op basis van de volgende beleidslijnen op ministerieel niveau te intensiveren: solidariteit met het Algerijnse volk, veroordeling van elke vorm van terrorisme en extreem geweld, volledige eerbiediging van de fundamentele vrijheden, de mensenrechten en de democratische beginselen, steun aan de politieke en economische hervormingen, alsmede onderhandelingen over een nieuwe Europees-mediterrane associatieovereenkomst. De eerste ontmoeting vond plaats op 26 november 1997 onder Luxemburgs voorzitterschap en werd gevolgd door bijeenkomsten op 19/20 januari 1998 in Algiers, 21 oktober 1998 in Wenen, 3 november 1999 in Algiers en laatstelijk op 12 mei 2000 in Lissabon. Ook het Franse voorzitterschap is voornemens in de tweede helft van dit jaar een dergelijke vergadering in het kader van de politieke dialoog te beleggen.

In al zijn contacten met de Algerijnse autoriteiten benadrukt de Raad dat de strijd tegen het terrorisme niet als voorwendsel voor schendingen van de mensenrechten mag dienen en dat elke inbreuk en alle misbruiken moeten worden bestreden. De Raad is eveneens overtuigd van de noodzaak van een dialoog tussen regering en oppositie. Tijdens de laatste bijeenkomst van 12 mei in Lissabon heeft het voorzitterschap er met name op gewezen dat de Raad zich schaaft achter de inspanningen van President Bouteflika om een nationale verzoening tot stand te brengen, en het proces van economische en sociale hervormingen, alsmede de bevordering van democratie, mensenrechten en fundamentele vrijheden aanmoedigt. De Raad heeft ook uiting gegeven aan de bezorgdheid van de EU naar aanleiding van de rapporten over detenties, buitengerechtigde vonnissen, martelingen, het lot van de verdwenen mensen, regering en oppositie.

De Raad is ingenomen met het politieke besluit van de Algerijnse autoriteiten om de onderhandelingen over een associatieovereenkomst te hervatten. De tweede onderhandelingszitting vond op 14 april jl. plaats en bood de gelegenheid zich een algemeen beeld te vormen van de onderhandelingen en significante vorderingen te maken met het hoofdstuk economische samenwerking. Op 11 juli vindt in Algiers een informele technische bijeenkomst plaats die dit najaar zal worden gevolgd door een formele zitting in Brussel. De Raad hoopt dat deze onderhandelingen er op korte termijn toe zullen leiden dat de associatieovereenkomst met Algerije haar beslag krijgt, en voor de andere landen waarmee onderhandelingen worden gevoerd, nl. Syrië en Libanon, een stimulans zullen zijn om daar vaart achter te zetten.

(2001/C 72E/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1829/00 van Giorgio Celli (Verts/ALE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Waterwinning uit het Trasimeense Meer

Hoewel het Trasimeense Meer (provincie Perugia) wordt beschouwd als natuurlijke habitat van communautair belang en als speciale beschermingszone in de zin van de richtlijnen 79/409/EEG en 92/43/EEG, wordt het nog steeds ten onrechte gebruikt als bron van watervoorziening. Dit vrijwel unieke gebied in Italië vormt met zijn uitgebreide rietvelden een habitat voor meer dan 200 vogelsoorten en huisvest talrijke zeldzame planten die in de wetlands elders inmiddels zijn uitgestorven.

De watervermindering is in de eerste plaats toe te schrijven aan het feit dat grote hoeveelheden water aan het meer worden onttrokken voor het verbouwen van gewassen waarvoor veel water nodig is, zoals maïs, een soort landbouw die, onder meer als gevolg van hoge communautaire subsidies, de plaats heeft ingenomen van milieuvriendelijker vormen van landbouw, en in de tweede plaats aan het feit dat het meer wordt gebruikt voor de watervoorziening van het omliggende gebied.

Kan de Commissie nagaan of deze door de Gemeenschap gesubsidieerde industriële landbouw wel verenigbaar is met de bescherming van deze unieke habitat?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(3 juli 2000)*

Het Trasimeense Meer is door Italië aangewezen als een bijzondere beschermingszone krachtens artikel 4, lid 1, van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽¹⁾.

Bijgevolg gelden de bepalingen van artikel 4, lid 4, van deze richtlijn, namelijk dat de lidstaten passende maatregelen moeten nemen om vervuiling of verslechtering van de woongebieden te voorkomen en te beletten dat vogels er gestoord worden, voorzover dit, gelet op de doelstellingen van dit artikel, van wezenlijke invloed is. Ook buiten deze beschermingszones moeten de lidstaten de vervuiling en verslechtering van natuurlijke woongebieden trachten te voorkomen.

Gedetailleerde informatie is nodig alvorens de zaak correct kan worden beoordeeld. Derhalve werd een brief aan de nationale overheid gericht.

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979.

(2001/C 72 E/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1834/00
van Hartmut Nassauer (PPE-DE) aan de Commissie*(31 mei 2000)*

Betreft: Behandeling van productie en verkoop van farmaceutische producten in de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa en de gevolgen die de EU daarvan na toetreding ondervindt

In de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa gelden voor de farmaceutische industrie normen die niet overeenkomen met het EU-niveau. Als deze landen toetreden komt de EU daardoor voor grote problemen te staan. Voorbeelden hiervan zijn o.a. dat er geen met het EU-niveau vergelijkbare bescherming van het geestelijk eigendom bestaat, dat toezeggingen tot dusverre niet zijn nagekomen en dat de concurrentie ten opzichte van EU-producenten scheef kan worden getrokken.

1. Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij overweegt om in de landen van Midden- en Oost-Europa octrooibescherming in te voeren en te voorkomen dat ook na het moment van toetreding aldaar door octrooien beschermde producten als generieke geneesmiddelen worden aangeboden?
2. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen in het licht van het volgende:
  - in verband met het feit dat vrijwel alle landen van Midden- en Oost-Europa niet de in de Europaovereenkomsten aangegeven verplichtingen zijn nagekomen met betrekking tot invoering van een bescherming van het geestelijk eigendom op een niveau dat vergelijkbaar is met het niveau in de EU zoals bij voorbeeld de invoering van het aanvullend-beschermingscertificaat voor geneesmiddelen SPC, dat onlosmakelijk deel uitmaakt van het Gemeenschapsrecht en dat een adequate feitelijke beschermingsduur voor geneesmiddelen moet waarborgen?
  - tegen het feit dat in de landen van Midden- en Oost-Europa voor een groot aantal door ondernemingen uit het Westen ingevoerde geneesmiddelen geen effectieve octrooibescherming bestaat, daar deze pas in de jaren '90 is ingevoerd waardoor vervalsers de tot dan toe slechts in de huidige lidstaten door octrooien beschermde geneesmiddelen reeds vóórdat het patent in de EU afloopt in de kandidaat-lidstaten kunnen kopiëren en vervolgens goedkoop op de markt brengen?
  - tegen het feit dat geneesmiddelenproducenten die onderzoek uitvoeren door het lage sociaal-economische peil en de door het ontbreken van octrooibescherming bepaalde oneerlijke mededinging vaak gedwongen zijn hun originele producten ginds aanzienlijk goedkoper aan te bieden dan wanneer de kosten naar behoren waren doorberekend, rekening houdend met de totale ontwikkelingskosten?
  - tegen het feit dat in de landen van Midden- en Oost-Europa nog aanzienlijke leemten bestaan op het gebied van de bescherming van toelatingsdocumenten van geneesmiddelen?
  - tegen het feit dat in tal van kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa de implementering van juridische normen en de algemene rechtspraktijk niet overeenkomen met de EU-norm?

- tegen het feit dat in tal van landen in Midden- en Oost-Europa, doordat niet de hand wordt gehouden aan kostbare internationale kwaliteitsnormen en doordat deze van overheidswege niet worden geïmplementeerd, concurrentievoordelen ten opzichte van producenten uit de EU te verwachten zijn?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(30 juni 2000)

De Commissie is van mening dat de grote meerderheid van de kandidaat-lidstaten van Midden- en Oost-Europa aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt bij de aanpassing van de binnenlandse wetgeving aan het acquis op farmaceutisch gebied. De aanpassing is echter nog niet volledig.

In het kader van de toetredingsonderhandelingen heeft de Gemeenschap gewezen op het belang dat zij hecht aan een gelijkwaardig beschermingsniveau voor intellectuele-eigendomsrechten binnen de uitgebreide Unie.

De Gemeenschap heeft daarom voorgesteld dat het toetredingsverdrag voorziet in een specifiek mechanisme om verstoring op de markt voor farmaceutische producten na de uitbreiding te voorkomen. Volgens dit mechanisme kan de houder van een octrooi of een aanvullend beschermingscertificaat (ABC) voor een farmaceutisch product dat is verleend in een lidstaat op een moment dat het productoctrooi of het ABC voor dat product niet in een kandidaat-lidstaat kon worden verkregen, een beroep doen op de rechten die uit dat octrooi of ABC voortvloeien, teneinde te voorkomen dat het product vanuit die kandidaat-lidstaat wordt ingevoerd (na de toetreding) en afgezet in de lidstaat of lidstaten waar het product in kwestie wordt beschermd door een octrooi of een ABC, zelfs indien dit product door de houder van het octrooi of het ABC zelf of met diens instemming voor het eerst op de markt in de kandidaat-lidstaat is gebracht.

Voorts heeft de Gemeenschap in het kader van de toetredingsonderhandelingen met betrekking tot de invoering van een ABC benadrukt dat deze verordening een essentieel onderdeel is van de octrooiwetgeving in de farmaceutische sector en dat deze zo vroeg mogelijk en uiterlijk bij de toetreding in de kandidaat-lidstaten moet worden toegepast, zodat alle gepatenteerde farmaceutische producten met een vergunning voor het op de markt brengen in aanmerking komen voor een ABC, zelfs indien de datum van de eerste vergunning voor het op de markt brengen reeds is verstreken.

Met betrekking tot de bescherming van ondersteunende gegevens uit klinisch onderzoek die zijn ingediend met het oog op de vergunning voor farmaceutische producten, zullen de kandidaat-lidstaten het desbetreffende acquis op het moment van toetreding moeten overnemen. Bestaande verplichtingen die voortvloeien uit de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPS-Overeenkomst) zijn in dit verband ook van belang.

Als onderdeel van het toetredingsproces zullen de kandidaat-lidstaten ook de productiepraktijken en kwaliteitsnormen moeten toepassen die in de huidige lidstaten worden toegepast en uiterlijk bij de toetreding moeten deze productiepraktijken volledig worden toegepast en moet volledig aan deze normen worden voldaan. Veel kandidaat-lidstaten hebben op dit gebied al goede vorderingen geboekt.

De Commissie zal bijzondere aandacht blijven besteden aan de aanpassing van wetgeving en aan de versterking van de bestuurlijke capaciteit van de kandidaat-lidstaten.

(2001/C 72 E/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1835/00 van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: De Pyreneeën-snelweg tussen Navarra en Aquitanië

De regionale regering van Navarra bestudeert de mogelijkheid om een snelweg aan te leggen die over de Pyreneeën loopt en Pamplona verbindt met Irun en Bayonne.

Steunt de Commissie deze plannen zoals de vertegenwoordigers van genoemde regering beweren?

De regering van Navarra is niet erg scheutig met informatie; daarom luidt de vraag: is de Commissie bekend met of heeft zij ingecalculereerd de enorme gevolgen voor het milieu?

Vindt de Commissie ook niet dat verbetering van de nationale weg N-121 en van de spoorverbindingen prioriteit moet krijgen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(11 juli 2000)

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, bestaat er inderdaad een project voor een nieuwe snelweg tussen Pamplona en Bayonne. Dit project maakt evenwel niet deel uit van het Trans-Europese vervoersnet als gedefinieerd in beschikking Nr1692/96/EG betreffende communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een Trans-Europees vervoersnet. Tot dusver hebben de Spaanse en de Franse regering de Commissie niet gevraagd de omschrijving van het netwerk te wijzigen opdat dit project kan worden toegevoegd. Het project blijft dus een zaak van de nationale overheid.

Momenteel analyseert de Commissie, overeenkomstig de in 1996 afgelegde verklaring, eveneens de projecten voor het oversteken van de Pyreneeën via een centrale doorgang en voor de heropening van de lijn Pau-Canfranc teneinde ze op te nemen op de kaarten van het Trans-Europees netwerk. Het project tot verbetering van de nationale autoweg N-121 is echter een project van gemeenschappelijk belang van het Trans-Europese netwerk. Het netwerk moet worden samengesteld uit wegen van uitstekende kwaliteit. De Commissie ondersteunt dus elk project dat het mogelijk maakt dit doel te bereiken.

(2001/C 72 E/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1845/00

van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Vrij verkeer van kapitaal

Kan de Commissie zeggen of het waar is dat bepaalde lidstaten – met name Spanje – beperkingen stellen op het bedrag aan contant geld dat uit het land mag worden meegenomen en zo ja, vindt zij dat deze maatregelen in overeenkomst zijn met de verplichtingen van de lidstaten zoals neergelegd in de Verdragen?

Zo neen, welke maatregelen neemt de Commissie om een eind te stellen aan deze praktijk, en welke mogelijkheden van beroep zijn er voor wie door deze praktijk verlies heeft geleden?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(7 juli 2000)

De lidstaten kunnen op grond van de verplichtingen van artikel 56 (ex artikel 73b) van het EG-Verdrag geen beperkingen opleggen voor het bedrag aan contant geld dat uit het land mag worden meegenomen. Overeenkomstig zijn verplichtingen in het kader van het EG-Verdrag, legt Spanje geen beperkingen op voor de uitvoer van kapitaal.

Op grond van de Spaanse wet moet de invoer of de uitvoer van valuta's boven een bepaald bedrag evenwel worden aangegeven bij de douaneadministratie. De wet tot invoering van een dergelijke „aangifteregeling” is niet in strijd met de Gemeenschapswetgeving. Op grond van artikel 58 (ex artikel 73d) van het EG-Verdrag mag het bepaalde in artikel 56 in feite geen afbreuk doen aan het recht van de lidstaten om „te voorzien in procedures voor de kennisgeving van kapitaalbewegingen ter informatie van de overheid of voor statistische doeleinden”, op voorwaarde dat de toegepaste maatregelen en procedures „geen middel tot willekeurige discriminatie vormen, noch een verkapte beperking van het vrije kapitaalverkeer”. Bovendien hebben lidstaten die van een dergelijke „aangifteregeling” gebruik maken, ook het recht om boetebedragen vast te stellen in geval van inbreuk op de regeling.

Over kwesties in verband met schadevergoeding voor het verlies dat is geleden met betrekking tot kapitaal (wisselkoersverschillen) en interest (interest op de bedragen ingehouden boven het bedrag van de boete) kan slechts door de Spaanse rechtbanken een uitspraak worden gedaan.

(2001/C 72 E/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1846/00**van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie**

(9 juni 2000)

Betreft: Verlenen van vliegvergunningen voor en toezicht op luchtvaartpiloten

Vindt de Commissie de huidige regelingen voor het verlenen van vliegvergunningen voor en het toezicht op luchtvaartpiloten toereikend?

Ziet zij met name een mogelijk belangenconflict in het feit dat de examinatoren die de piloten testen in dienst staan van privé-bedrijven en niet van overheidsinstellingen (zoals dat normaal het geval is bij het verlenen van vergunningen voor autobestuurders)?

In welke mate is er nu sprake van wederzijdse erkenning van kwalificaties door de lidstaten?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(24 juli 2000)

Momenteel is het verlenen van vliegtuigvergunningen evenals het toezicht op de vakbekwaamheid van luchtvaartpiloten niet bij communautaire wetten vastgelegd.

Hoewel dit door de Commissie niet wordt beschouwd als een hiaat in de regelingen die in dit kader door de lidstaten werden overeengekomen, zal ze, teneinde gemeenschappelijke normen en eisen voor vliegvergunningen vast te leggen, in de loop van het laatste kwartaal van dit jaar toch trachten een wetsvoorstel in te dienen, op basis van het door de Joint aviation authorities (JAA) uitgewerkte, en reeds door een aantal van de lidstaten goedgekeurde, Joint aviation requirement inzake bewijzen van bevoegdheid van stuurhutpersoneel (JAR-FCL). In dit document, dat het resultaat is van besprekingen tussen vertegenwoordigers van de luchtvaartsector en de betrokken beroepsgroepen, bevat ook bepalingen voor instructeurs en examinatoren.

Ten aanzien van het feit dat er bij het testen van piloten een beroep wordt gedaan op uit de sector zelf afkomstige examinatoren die niet in overheidsdienst zijn, dient te worden opgemerkt dat er hier weliswaar sprake zou kunnen zijn van een belangenconflict, maar dat het noodzakelijk is dat examinatoren veel ervaring hebben in de vorm van veel vliegreizen, en dat is alleen mogelijk door beroepsuitoefening. Bij het opstellen van bovenvermelde gemeenschappelijke specifieke regelingen moet het juiste evenwicht worden gevonden tussen de vereiste onafhankelijkheid en deskundigheid, door middel van een duidelijke en nauwkeurige omschrijving van de functie van examinator.

Op het gebied van de onderlinge erkenning van bewijzen van bevoegdheid voor burgerluchtvaartpersoneel bestaat er een richtlijn, en wel Richtlijn 91/670/EEG van de Raad van 16 december 1991⁽¹⁾. Deze richtlijn geldt echter enkel voor personeel dat tijdens de vluchten taken van essentieel belang voor het besturen van een vliegtuig uitvoert, en is bijgevolg niet van toepassing op examinatoren en instructeurs. De onderlinge erkenning van hun kwalificaties is, naar gelang van het opleidingsniveau dat in de lidstaten vereist is, geregeld in Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's, waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten⁽²⁾, ofwel in Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juli 1992, betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, die Richtlijn 89/48/EEG⁽³⁾ aanvult.

⁽¹⁾ PB L 373 van 31.12.1991.

⁽²⁾ PB L 19 van 24.1.1989.

⁽³⁾ PB L 209 van 24.7.1992.

(2001/C 72 E/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1847/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Geluidshinder door vliegtuigen

Kan de Commissie zeggen of er gemeenschappelijke regelgeving is — dan wel zou moeten zijn — inzake geluidshinder door vliegtuigen in EU-luchthavens, en in welke mate deze regelgeving betrekking heeft op lichte vliegtuigen?

Zijn er voorschriften inzake overleg met gemeentes die last kunnen ondervinden van geluidshinder en zo neen, moeten die er komen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(12 juli 2000)

In het kader van het milieubeleid wil de Commissie in de nabije toekomst aan de andere instellingen een voorstel voorleggen voor een kaderrichtlijn over de evaluatie en beperking van geluidshinder. Deze kaderrichtlijn is bedoeld voor de grotere luchthavens, waar het jaarlijks aantal vliegbewegingen een bepaalde drempel overschrijdt. Zodoende zou door lichte vliegtuigen veroorzaakte geluidshinder onder de richtlijn vallen voor zover dergelijke vliegtuigen op die grotere vliegvelden vliegen en hun geluidsniveau in aanmerking wordt genomen in de methoden voor de evaluatie van geluidshinder.

De Commissie is van mening dat de beschikbaarheid voor de bevolking van neutrale en doorzichtige informatie over het niveau van de geluidshinder, als vereist in de ontwerp-kaderrichtlijn, de raadplegings-procedure voor de mogelijke betrokkenen zal vergemakkelijken.

Bovendien heeft de Commissie, in haar mededeling over luchtvervoer en milieu ⁽¹⁾, nadrukkelijk gewezen op de noodzaak serieus te overwegen om plaatselijke gemeenschappen het afdwingbare recht te geven te vragen om overleg en onderhandelingen over de invoering van nieuwe exploitatievoorschriften op luchthavens, alsmede garanties te eisen dat de geluidshinder daadwerkelijk wordt beperkt en niet gewoon wordt verplaatst naar andere gebieden. De Commissie is voornemens met de geïnteresseerden gesprekken te voeren over de geschiktheid van communautaire kaderverordeningen voor dit doel.

⁽¹⁾ COM(1999) 640 def.

(2001/C 72 E/165)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1851/00
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Wederkerigheid op het gebied van de gezondheidszorg

Kan de Commissie zeggen wat de juridische basis is voor de verplichting van de lidstaten om gezondheidszorg te verlenen aan elkaars onderdanen (ingezetenen of toeristen)? Sommige lidstaten, zoals België, weigeren gratis gezondheidszorg te verlenen aan onderdanen van andere staten tenzij deze onderdanen bijdragen hebben betaald aan een plaatselijk ziekteverzekeringstelsel, zelfs indien zijn eigen onderdanen gratis gezondheidszorg zullen krijgen in een aantal andere lidstaten. Kan de Commissie zeggen of dit een vorm van discriminatie of belemmering van het vrij verkeer inhoudt, welke voor het Hof van Justitie kan worden aangevochten?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(12 juli 2000)

De Commissie wijst erop dat het communautair recht de bevoegdheid van de lidstaten om naar eigen goeddunken hun sociale-zekerheidsstelsel in te richten, en in het bijzonder hun gezondheidszorg, onverlet laat.

Er vallen dan ook aanzienlijke verschillen in de organisatie van de gezondheidszorg in de Gemeenschap te constateren. Sommige lidstaten kiezen bijv. voor rechtstreekse verlening van medische verstrekkingen zonder betaling door de patiënt (dit is bijv. in Duitsland en Nederland het geval). Andere stelsels worden gekenmerkt door verlening van medische prestaties en verstrekking van medische producten tegen betaling door de patiënt, die de gemaakte kosten van zijn ziektekostenverzekering tegen vastgestelde tarieven terugkrijgt (bijv. België en Frankrijk). Het staat elke lidstaat verder vrij om te beslissen welke zorg en medische producten op zijn grondgebied worden geleverd of vergoed.

Bij de uitoefening van deze nationale bevoegdheid moet echter wel het communautair recht worden nageleefd. In dit verband dient te worden gewezen op het bestaan van Verordening (EEG) 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen⁽¹⁾. Deze coördineert de wettelijk verplichte sociale-zekerheidsstelsels van de lidstaten teneinde een doeltreffende bescherming te bieden aan personen die zich in de Gemeenschap verplaatsen.

Deze regelgeving garandeert in het bijzonder dat alle onderdanen met de nationaliteit van een andere lidstaat dan de lidstaat waarin zij wonen, dezelfde rechten hebben als de onderdanen met de nationaliteit van het woonland. Bovendien wordt hierin geregeld tegen welke voorwaarden de medische kosten vergoed worden als iemand zorg nodig heeft tijdens een tijdelijk verblijf in een andere lidstaat dan die waar hij bij een ziektekostenverzekering is aangesloten, of zich naar een andere lidstaat begeeft met het doel om daar zorg te ontvangen. Als aan de voorwaarden in de communautaire regelgeving is voldaan, in het bijzonder aangetoond is dat de betrokkene recht op medische zorg heeft in de lidstaat waar hij/zij bij een ziektekostenverzekering is aangesloten — dit land verstrekt in het algemeen het formulier E 111 of E 112 — komt elke burger uit de Gemeenschap overeenkomstig de wetgeving van de lidstaat van verblijf (ten laste van de lidstaat van verzekering) voor zorg in aanmerking.

België mag dus eisen dat allen die op zijn grondgebied medische zorg ontvangen, de kosten daarvan betalen. Deze worden in principe overeenkomstig de tarieven in de Belgische wetgeving vergoed.

⁽¹⁾ PB L 74 van 27.3.1972 — Laatste geconsolideerde versie: Verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, (PB L 28 van 30.1.1997).

(2001/C 72 E/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1853/00
van Baroness Sarah Ludford (ELDR) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Geld voor Turkije

Welk percentage van het totaalbedrag dat bestemd is voor Turkije in het kader van het MEDA-programma en de Europese strategie voor Turkije, is besteed in sectoren zoals onderwijs, gezondheid, milieu, bevordering van het maatschappelijk middenveld, mensenrechten en bescherming van de minderheden in het zuidoostelijke (Koerdische) deel van Turkije?

Welke controles worden uitgevoerd om te garanderen dat het geld inderdaad voor de bedoelde projecten is uitgegeven en is de Commissie tevreden over de mate waarin plaatselijk overleg is gepleegd met de Koerdische bevolking over het opzetten en de uitvoering van de projecten?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(7 juli 2000)

De Commissie heeft in het kader van het MEDA I-PROGRAMMA (1996-1999) een bedrag van 376 miljoen € aan Turkije toegewezen. De Commissie voert een beleid waarbij maatregelen vooral ten goede moeten komen aan de meest achtergestelde bevolkingsgroepen, zoals vrouwen, kinderen of minderheden. Zo is een aanzienlijk deel van de voor Turkije bestemde kredieten toegewezen aan projecten die gericht zijn op gender (bijvoorbeeld: financiering van centra voor gezinsplanning) en die worden uitgevoerd in de regio's waar de grootste ontwikkelingsachterstand bestaat, zoals het zuidoosten van Turkije (bijvoorbeeld een project voor basisonderwijs in de zuidoostelijke provincies).

De projecten worden opgesteld voor de gehele Turkse bevolking. Het spreekt vanzelf dat de projecten voor de zuidoostelijke regio van het land en voor de armste Turkse burgers in het bijzonder ten goede komen aan de Koerdische bevolking (de bevolkingsgroep die gemiddeld het armst is en vooral in deze regio gevestigd is). Voor een aanzienlijk deel van de tot dusver vastgelegde kredieten is dit het geval.

De Commissie wijst erop dat zij in 1997 een project voor plattelandsontwikkeling in het zuidoosten van Turkije wilde financieren, maar dat het Parlement destijds een negatief advies over het voorstel uitbracht.

De prioriteiten die verband houden met de meest achtergestelde bevolkingsgroepen (vrouwen, kinderen, minderheden) zijn overgenomen in de programmering 2000-2002 van de financiële bijstand aan Turkije, zowel in het MEDA II-programma als in de verordeningen voor de „Europese strategie”.

De identificatie van projectvoorstellen geschiedt ter plaatse, waarbij alle betrokken personen en organisaties worden geraadpleegd, en ook de civiele maatschappij. De voorbereiding en de tenuitvoerlegging van de projecten worden dagelijks door de Commissie en haar vertegenwoordiging in Ankara gevolgd, om er zeker van te zijn dat de taakomschrijving van de projecten wordt gerespecteerd zowel wat betreft de doelstelling van de programma's als de betrokken bevolkingsgroepen. Bij de sluiting van de projecten zullen onafhankelijke audits worden uitgevoerd.

(2001/C 72 E/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1854/00
van Baroness Sarah Ludford (ELDR) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Internationaal Strafgerechtshof

Welk gemeenschappelijk standpunt nemen de lidstaten in de context van het GBVB in ten aanzien van de Amerikaanse voorstellen om het statuut van Rome dat het Internationaal Strafgerechtshof instelt, in die zin te wijzigen dat bijvoorbeeld wordt voorkomen dat hun eigen burgers door het gerechtshof worden berecht, dat personen die handelen binnen de algemene richtlijnen van een staat van vervolging worden vrijgesteld, dat wordt toegestaan dat het gerechtshof overeenkomsten sluit met afzonderlijke staten en dat het mogelijk wordt te onderhandelen over een aanvullend document dat zou resulteren in een wezenlijke wijziging van het statuut van Rome?

Zijn de lidstaten en de Commissie, die in het kader van het GBVB in onderlinge overeenstemming handelen, het ermee eens dat het essentieel is inspanningen te leveren om de VS ervan te overtuigen dat het in hun eigen belang is het bestaande Statuut te steunen en te ondertekenen en zich te verzetten tegen elke poging tot ondermijning van de integriteit van het Statuut, dat al door 96 staten is ondertekend en door acht staten is geratificeerd?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(6 juli 2000)

De Commissie is het ermee eens dat een volwaardige deelname van de Verenigde Staten aan het Internationaal Strafhof van grote waarde zou zijn. De Gemeenschap heeft het voorstel van de Verenigde Staten betreffende het reglement van orde voor het Hof zorgvuldig bestudeerd en is tot de conclusie gekomen dat de tekst in zijn huidige vorm zou leiden tot een onaantvaardbare wijziging van de belangrijkste bepalingen van het statuut betreffende de jurisdictie van het Hof.

De Gemeenschap heeft deze kwestie herhaaldelijk ter sprake gebracht in het kader van de uit het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid voortvloeiende dialoog tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten. Tijdens de topbijeenkomst van de Gemeenschap en de Verenigde Staten op 31 mei 2000 heeft het lid van de Commissie verantwoordelijk voor buitenlandse betrekkingen het probleem besproken met de Minister van Buitenlandse Zaken, mevrouw Albright. Hij heeft daarbij opgemerkt dat de Gemeenschap bereid is andere Amerikaanse voorstellen betreffende het Internationaal Strafhof in overweging te nemen voor zover die voorstellen niet strijdig zijn met het volle respect voor de integriteit van het statuut van het Hof. Het Voorzitterschap heeft onlangs eveneens de Amerikaanse instanties van dit standpunt in kennis gesteld.

(2001/C 72 E/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1855/00
van Nicholas Clegg (ELDR) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Gedifferentieerde prijzen bij luchtvaartmaatschappijen

Naar verluidt is een vlucht vanuit een aantal EU-landen via Heathrow naar de VS goedkoper dan een eenvoudige vlucht van Heathrow naar de VS, en dit met dezelfde luchtvaartmaatschappij.

Gedifferentieerde prijzen zien we gewoonlijk bij de prijzen voor vliegtuigbiljetten voor de verschillende etappes van een retourvlucht. Maar dit hier is een voorbeeld van gedifferentieerde prijzen voor dezelfde eenmalige vlucht.

Beschouwt de Commissie dit als een acceptabel gebruik van gedifferentieerde prijzen? Zo niet, welke maatregelen stelt zij voor?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(20 juli 2000)

Volgens de Commissie behoort het traject London-New York tot een andere markt dan, bijvoorbeeld, Brussel-New York en mogen luchtvaartmaatschappijen voor deze twee bestemmingen, ook al is het een vlucht Brussel-New York met tussenlanding in Heathrow, gedifferentieerde prijzen vaststellen. In het algemeen zijn directe vluchten van alle lidstaten naar de Verenigde Staten duurder dan indirecte vluchten. Er kan echter wel sprake zijn van een inbreuk op de mededingingsregels als luchtvaartmaatschappijen beperkingen invoeren die de Londense consumenten verhinderen elders in de Gemeenschap goedkopere tickets te kopen en te gebruiken en zeker als die beperkingen berusten op een overeenkomst tussen of een onderlinge afstemming van het beleid van een aantal luchtvaartmaatschappijen. De Commissie neemt momenteel in overweging of deze kwestie om actie vraagt.

(2001/C 72 E/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1856/00
van Joan Colom i Naval (PSE) en Alonso Puerta (GUE/NGL) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Talen in de perscommuniqués van de Commissie

Kan de Commissie meedelen wat haar beleid is ten aanzien van de talen en gebruiken op het gebied van de communicatie?

Is het waar dat de perscommuniqués die na de vergaderingen van de Commissie worden uitgegeven alleen in het Frans en het Engels zijn opgesteld?

Is het de Commissie bekend of hiertegen in de afgelopen vijf jaar is geprotesteerd door de regering van een lidstaat dan wel voorstellen zijn ingediend om dit beleid te wijzigen?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(12 juli 2000)

De meeste perscommuniqués van de Commissie zijn beschikbaar in de elf talen van de Gemeenschap. Om praktische redenen die met de vertaaltermijn verband houden, en in overeenstemming met de geaccrediteerde pers die vertegenwoordigd is binnen de Internationale Persassociatie, worden de meeste communiqués evenwel slechts in het Frans en het Engels (en/of het Duits) om 12 uur verspreid tijdens de dagelijkse persvoorlichting. Wat de persberichten betreffende de vergaderingen van de Commissie betreft, zijn de andere talen via Internet zeer snel beschikbaar (base Rapid).

Bepaalde perscommuniqués worden niet in alle talen vertaald. Het gaat hierbij om mededelingen betreffende fusies van ondernemingen (FR/EN/DE + taal van de betrokken lidstaat), staatssteun en inbreuken (FR/EN + taal van de betrokken lidstaat), alsook het tijdschema van de werkzaamheden van de Commissie dat elke week wordt gepubliceerd.

De Commissie is niet bekend met een officiële klacht van een regering in verband met de talen van de perscommuniqués.

(2001/C 72 E/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1861/00

van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Speciale beschermingsgebieden voor vogels in de autonome regio Valencia

De autonome regio Valencia treuzelt al jaren met de bescherming van de door de Europese Unie vastgestelde speciale beschermingsgebieden voor vogels.

Na kritiek van de Commissie is de regering van Valencia nu van plan het als vogelreservaat te beschermen gebied uit te breiden tot de gebieden die reeds bescherming genieten, maar desondanks blijft de beoogde bescherming ver achter in vergelijking met de criteria die door de Europese Unie zelf worden gehanteerd. Volgens het verslag dat SEO-Birdlife destijds voor de Commissie heeft opgesteld, moet 736 637 hectare van het grondgebied van de autonome regio Valencia als vogelreservaat worden beschermd, terwijl de regionale Raad van Valencia slechts 266 049 hectare wil beschermen.

Met deze verdeling vermindert het aantal beschermde hectares, terwijl tevens bescherming ontbreekt voor belangrijke gebieden zoals het Marjal d'Almenara, grote gedeelten van het berggebied van Alicante, de bergen van La Marína en de havens van Morella y Beceit.

Hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat het beleid inzake de bescherming en bevordering van de tot vogelreservaat verklaarde gebieden wordt uitgevoerd?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(19 juli 2000)

De Commissie weet niet wat de precieze oppervlakte is van het gebied dat de Raad van de autonome regio Valencia als speciale beschermingszone voor vogels wil aanwijzen.

Zoals het geachte parlementslid aangeeft, heeft de Commissie een inbreukprocedure tegen Spanje ingeleid wegens het niet of slechts gedeeltelijk aanwijzen van speciale beschermingszones op het hele Spaanse grondgebied. Uiteraard slaat deze procedure ook op de gevallen van niet-aanwijzing of ontoereikende aanwijzing met betrekking tot de autonome regio Valencia. Als hoedster van de verdragen zal de Commissie niet aarzelen de nodige maatregelen te nemen om te waarborgen dat het Gemeenschapsrecht op het hele Spaanse grondgebied wordt nageleefd.

(2001/C 72 E/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1862/00

van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) aan de Raad

(13 juni 2000)

Betreft: Vangst van rode tonijn in Dènia en Gandía

In de vissershavens van Dènia en Gandía kan men al jaren zien dat Franse vissers voor het vangen van rode tonijn gebruikmaken van kilometerslange netten.

De gevangen tonijn voldoet niet aan het toegestane minimumgewicht (60 kg) en er is geen enkele vorm van controle.

Deze wijze van vissen leidt tot sterke uitputting van de visbestanden in de Middellandse Zee, aangezien op deze manier ook beschermde soorten worden gevangen. Hoe denkt de Raad de regeringen van de betrokken lidstaten te vragen de nodige maatregelen te nemen, zodat de communautaire visserijwetgeving wordt nageleefd?

Is de Raad voornemens sancties op te leggen aan landen die de wetgeving niet naleven?

Antwoord

(28 september 2000)

Het geachte parlementslid zij erop gewezen dat de lidstaten overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2847/93 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid, als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98, de nodige maatregelen moeten nemen om alle visserijactiviteiten op hun grondgebied en in hun maritieme wateren te controleren. Volgens artikel 29 van die verordening verifieert de Commissie de toepassing van de verordening door de lidstaten. Zij kan zonder kennisgeving vooraf bezoeken ter plaatse afleggen en verificaties verrichten.

De vraag dient derhalve aan de Commissie te worden gesteld.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1626/94 bedraagt de minimummaat voor rode tonijn 70 cm of 6,4 kg. Deze maatregelen zijn voor 2000 gehandhaafd door de TAC- en quotaverordening (Verordening (EG) nr. 2742/1999).

(2001/C 72E/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1865/00 van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Risico's voor de veiligheid van werknemers en burgers als gevolg van de toepassing van nationale wetgeving op het gebied van veiligheid en gezondheid op het werk bij de bouw van tunnels

In het antwoord van commissaris Diamantopoulou van 3 april 2000 wordt gesteld dat uit het onderzoek van de Spaanse wetgeving is gebleken dat de toepassing van de bepalingen die ten behoeve van de mijnbouwsector voor de bouw van tunnels zijn opgesteld, het in richtlijn 92/57/EEG bedoelde beschermingsniveau van werknemers verhoogt.

Deze uitspraak staat echter lijnrecht tegenover de conclusies van de meeste lidstaten. Tenminste wat Italië, Portugal, België, Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Duitsland betreft, wordt in geen enkele maatregel tot omzetting van richtlijn 92/104/EEG het toepassingsgebied uitgebreid tot de sector bouwwerken in het algemeen of tot tunnelwerken en ondergrondse civieltechnische werken in het bijzonder. Het Spaanse Ministerie van Openbare Werken schijnt tot dezelfde conclusie te zijn gekomen. Gezien de eventuele risico's voor de veiligheid van werknemers en burgers in het algemeen als gevolg van de normen die voor de mijnbouwsector van toepassing zijn, was dit ministerie gedwongen tot de goedkeuring van het besluit van 19 november 1998 tot vaststelling van de specifieke normen voor het ontwerpen, construeren en exploiteren van ondergrondse werken voor het wegtransport (IOS 98), waarbij de toepassing van normen voor de mijnbouw bij het ontwerpen, construeren en exploiteren van werken onder de grond en onder water werd uitgesloten. Daartoe zijn ministeriële instructies opgesteld die ter kennisgeving en raadpleging aan de betrokken sectoren zijn toegezonden.

Anderzijds leiden de ongevallenstatistieken in de mijnbouwsector tot conclusies die in flagrante tegenspraak zijn met de verklaringen van de commissaris. In de periode 1984-1999 zijn in Spanje bij bedrijfsongevallen in de mijnbouw 741 mensen om het leven gekomen. Gedurende deze periode — en vóór de goedkeuring van de in Koninklijk Besluit 1389/97 opgenomen Spaanse wetgeving die in strijd is met richtlijn 92/57/EEG — is slechts één ernstig arbeidsongeval gebeurd bij het enorme aantal civieltechnische tunnelwerken die deel uitmaken van de infrastructuurprojecten welke de afgelopen 15 jaar in Spanje zijn uitgevoerd.

Op welke technische grondslagen is de uitspraak van de Commissie gebaseerd dat de toepassing in Spanje van wetgeving ter bescherming van werknemers in de mijnbouwsector op civieltechnische ondergrondse bouwwerken tot een verhoging van het beschermingsniveau van werknemers in de tunnelbouw leidt?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(28 juli 2000)

De Commissie herinnert de geachte afgevaardigde eraan dat reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag E-467/00 ⁽¹⁾ is aangegeven dat de toepassing van de regels van het Real Decreto 1389/1997, dat Richtlijn 92/104/EEG ⁽²⁾ betreffende de winningsindustrieën in dagbouw of ondergronds in het Spaanse recht omzet, op tunnelbouwwerkzaamheden, ongeacht de aard daarvan, geschiedt onverminderd de bepalingen die Richtlijn 92/57/EEG ⁽³⁾ betreffende tijdelijke of mobiele bouwplaatsen omzetten, te weten Real Decreto 1627/1997.

Overeenkomstig artikel 137, lid 5, van het EG-Verdrag (ex artikel 118A) kunnen de lidstaten maatregelen met een hogere graad van bescherming dan die van de communautaire regeling handhaven of invoeren.

De toepassing van sommige bepalingen van Richtlijn 92/104/EEG op tunnelbouwwerkzaamheden versterkt immers de in Richtlijn 92/57/EEG vastgestelde minimale beschermingsniveaus. Het gaat hierbij met name om de minimumvoorschriften van afdeling A van de bijlage bij Richtlijn 92/104/EEG met betrekking tot de bescherming tegen brandgevaar (punt 4.4), explosieven en ontstekingsmiddelen (punt 5), evacuatie- en reddingsmiddelen (punt 10), veiligheidsoefeningen (punt 11), eerstehulpuitrusting (punt 12) alsook om de minimumvoorschriften van afdeling C met betrekking tot de ondersteuning en stabiliteit van terreinen (punt 6), de ventilatie (punt 7), branden, zelfontbrandingen en temperatuurstijgingen, indien gebruik moet worden gemaakt van moeilijk ontvlambare hydraulische vloeistoffen voor de mechanisch-hydrostatische en/of hydrokinetische overbrenging van energie in de machines met het oog op het voorkomen van brand en het uitbreiden daarvan (punt 11.3), de verlichting (punt 13), de controle van de aanwezigheid ondergronds (punt 14) en de organisatie van de reddingsdienst om bij elke grote ramp snel en doeltreffend de nodige actie te kunnen ondernemen (punt 15).

Al deze minimumvoorschriften dienen tot aanvulling en versterking van het beschermingsniveau van de gezondheid en veiligheid van de werknemers die tunnelbouwwerkzaamheden verrichten, als vastgesteld in Richtlijn 92/57/EEG, met name in punt 10 van bijlage IV, afdeling B.

Wat betreft de statistieken waarnaar de geachte afgevaardigde verwijst, zij erop gewezen dat het totale aantal in de sector van de winningsindustrieën overleden werknemers (in de periode 1984-1999) volgens de door de Spaanse autoriteiten verstrekte informatie ⁽⁴⁾ de dodelijke ongevallen in de ondergrondse werken alsook in de werken in open lucht en de bovengrondse neveninstallaties omvat. Vanaf 1996 worden de gegevens betreffende de ongevallen in tunnels afzonderlijk vermeld.

In tegenstelling tot de door de geachte afgevaardigde genoemde gegevens blijkt uit de door de Spaanse autoriteiten verstrekte statistieken dat zich in de periode 1996-1999 negen dodelijke ongevallen en vier zware ongevallen bij tunnelbouwwerkzaamheden hebben voorgedaan.

⁽¹⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 167.

⁽²⁾ PB L 404 van 31.12.1992.

⁽³⁾ PB L 245 van 26.8.1992.

⁽⁴⁾ Informe de Actividad de la Comisión de Seguridad Minera, Dirección General de Minas, Ministerio de Industria y Energía (junio 1999).

(2001/C 72 E/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1870/00 van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Gevangenissen en „derde pijler”

Onlangs zijn er ongelukken gebeurd in de gevangenis van Sassari (Sardinië). Nu de magistratuur heeft ingegrepen blijkt wel hoe ernstig de wantoestanden in de Italiaanse gevangenissen zijn met alle negatieve

gevolgen vanden voor de levensomstandigheden van de gedetineerden, maar ook voor het gevangenis-personeel. Oude gebouwen, ondraaglijke hygiënische omstandigheden, overbevolking (meer dan 120 % ten opzichte van de beschikbare plaatsen) en personeelsgebrek: dit zijn slechts de meest opvallende gebreken van het penitentiair stelsel. Onder deze omstandigheden is elke soort geweld aan de orde van de dag. Het beschermen van de mensenrechten wordt hiermee een hersenschim.

In het kader van de mogelijkheden die de „derde pijler” biedt voor samenwerking, luidt de vraag of de Commissie de volgende vragen kan beantwoorden:

1. Waarom stelt zij geen vergelijkend onderzoek in naar de gevangenissen in de lidstaten van de Unie om de mate van leefbaarheid te meten en om voorstellen te doen voor normen waaraan men zich moet houden?
2. Bestaan er verschillen tussen de rechtsposities van het gevangenispersoneel in de lidstaten?
3. Is het mogelijk deze met elkaar te harmoniseren?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(13 juli 2000)

De situatie in de gevangenissen in de Unie waarnaar het geachte parlementslid verwijst, valt in de eerste plaats onder de bevoegdheid van de lidstaten.

1. Een vergelijkende studie van de levensomstandigheden in de gevangenissen kan theoretisch in overweging worden genomen in het kader van het financieringsprogramma Grotius dat is aangenomen in het kader van de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken. Tot dusver werd dit thema niet opgenomen in de programma's tot vaststelling van de jaarlijkse prioriteiten en er werd ook nooit verzocht om een vergelijkende enquête zoals die welke door het geachte parlementslid wordt voorgesteld.
2. De statuten van het gevangenispersoneel in de lidstaten verschillen naargelang van de nationale wetgeving.
3. De harmonisatie van de statuten is momenteel uit hoofde van het subsidiariteitsbeginsel geen prioriteit op het gebied van justitie en binnenlandse zaken. Er worden echter op Europees niveau en overeenkomstig de prioriteiten die door de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 zijn vastgesteld met het oog op de totstandbrenging van een Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid ten behoeve van het personeel van de politiediensten talrijke initiatieven genomen op het gebied van opleiding, informatie en communicatie.

(2001/C 72 E/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1871/00 van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Risico's van piercing en voorlichting

Een verkeerd begrepen lichaamsverzorging bij jongeren heeft geleid tot de zelfverminkende mode van piercing. In sommige landen van de Unie bestaan er regels voor het uitoefenen van deze praktijk ter wille van hygiëne en veiligheid. Wanneer degenen die aan deze mode meedoen, zich niet houden aan bepaalde regels voor het materiaal en de wijze waarop dat in sommige lichaamsdelen wordt aangebracht, lopen zij ernstig gevaar, vooral voor infecties en hepatitis. Kan de Commissie:

1. meedelen in welke landen van de Unie regels bestaan ten aanzien van deze materie;
2. de landen die dergelijke regels niet kennen, verzoeken hiermee een begin te maken;
3. meedelen of zij het niet opportuun acht om een voorlichtingscampagne op scholen voor te stellen waarbij de nadruk komt te liggen op de risico's van piercing en geprobeerd wordt jongeren af te houden van wild-piercing?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(26 juli 2000)

Voor de piercingpraktijk als zodanig bestaan thans geen communautaire regels. Richtlijn 94/27/EEG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1994 tot twaalfde wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten⁽¹⁾, die onlangs van kracht is geworden, verbiedt het gebruik van nikkel bij piercings. Dat is belangrijk aangezien 15% van de vrouwen in de Gemeenschap thans gevoelig is voor nikkel en dat is deels te wijten aan het gebruik daarvan bij piercings.

De Commissie beschikt niet over informatie betreffende eventueel door sommige lidstaten toegepaste specifieke regels terzake. Zij zal een onderzoek hiernaar bij de lidstaten uitvoeren om vast te stellen of communautaire initiatieven op dit gebied gerechtvaardigd en nodig zijn en welke deze initiatieven zouden kunnen zijn. De Commissie zal niet nalaten de geachte afgevaardigde over de resultaten van haar onderzoek in te lichten.

⁽¹⁾ PB L 188 van 22.7.1994.

(2001/C 72 E/175)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1874/00
van Michiel van Hulten (PSE) aan de Commissie**

(6 juni 2000)

Betreft: Europese voedselhulp aan Rusland

1. Heeft de Commissie kennis genomen van het bericht „Russen geven EU schuld van varkenssterfte” in NRC Handelsblad van 27 mei jl.?
2. Klopt de bewering in het bericht dat als gevolg van de opslag van Frans en Duits vlees in het slachthuis van de stad Jaroslavl er eerder dit jaar geen opslagcapaciteit was voor varkens van plaatselijke varkensboeren, waardoor duizenden Russische varkens zijn gestorven?
3. Deelt de Commissie de mening van haar waarnemend zaakgelastigde in Moskou dat het Europese hulppakket ter waarde van 500 miljoen dollar de Russische markt niet heeft ontworcht? Zo ja, beschikt zij over cijfermateriaal waarmee deze stelling kan worden onderbouwd?
4. Op welke informatie baseert de waarnemend zaakgelastigde zijn uitspraak dat dankzij de EU-voedselhulp aan Rusland de levens van duizenden baboesjka's zijn gered?
5. Deelt de Commissie de mening van een Nederlandse vleeshandelaar in Rusland, die stelt dat de EU-voedselhulp de prijzen onder druk zet, en dat sprake is van dumping van overschotten door de Europese Unie en de VS?
6. Is de Commissie bereid een onderzoek in te stellen naar de effecten van de EU-voedselhulp op de varkensmarkt in Rusland?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(30 juni 2000)

De Commissie acht de kritiek in een bericht van het NRC Handelsblad, waarop het geachte parlementslid doelt, onaanvaardbaar.

Na de aanvraag om bijstand van de Russische regering in overweging te hebben genomen, heeft de Raad in december 1998 zijn goedkeuring gehecht aan het voedselleverantieprogramma. Wegens de slechte oogst en de financiële crisis in 1998 vreesde de Russische regering dat er zich in de winter van 1998 en in het voorjaar van 1999 in tal van Russische regio's voedseltekorten en speculatieve prijsstijgingen zouden voordoen. Om dat te voorkomen, moest er een aanzienlijke hoeveelheid voedsel worden ingevoerd.

De verstrekte producten werden aan meer dan 50 van de 89 regio's van de Russische Federatie geleverd. Zowel het communautaire als het Amerikaanse voedselleverantieprogramma (totale hoeveelheid: ongeveer 5 miljoen ton) is van grote invloed geweest voor de overbrugging van de periode van voedseltekort. Als gevolg daarvan zijn de prijzen voor de meeste voedselproducten geleidelijk gestegen en niet plotseling en sterk, zoals men vreesde.

Voor de crisis ging ongeveer 85 % van de communautaire voedslexport die voor de Russische Federatie bestemd was (hoofdzakelijk rund- en varkensvlees) naar Moskou en Sint-Petersburg en naar de gebieden rondom deze beide steden. Die gebieden waren specifiek van het communautaire voedselprogramma uitgesloten, om een verstoring van de traditionele exportmarkten te voorkomen.

De opbrengst van de voedselverkoop wordt gebruikt voor het pensioenfonds (80 %) en andere prioritaire sociale doelstellingen (20 %). Dientengevolge kon het pensioenfonds zijn betalingsachterstand volledig inhalen en dus waardevolle inkomsten verschaffen aan degenen die daaraan het meest behoefte hadden. De totale opbrengst van die verkoop moet ongeveer 7 400 miljoen roebel (274 miljoen €) bedragen en er wordt algemeen erkend, dat deze inkomsten naar behoren naar bepaalde doelgroepen zijn doorgesluisd, om ervoor te zorgen dat de minderbedeelde bevolkingsgroepen daarvan het meeste konden profiteren.

De krachtens het communautaire programma aan Jaroslavl toegekende hoeveelheid varkensvlees bedroeg 5 000 ton, maar eigenlijk werd er slechts 2 413 ton geleverd. In feite gingen drie van de vier regionale verwerkingsinstallaties bankroet, voordat het varkensvlees uit de Gemeenschap werd afgeleverd, hetgeen aantoonde dat de plaatselijke industrie toen al in ernstige moeilijkheden verkeerde. De verantwoordelijkheid voor de uitlading, het binnenlandse vervoer, de distributie en de opslag berustte geheel en al bij de Russische overheid. Toch was het verlies van de drie regionale verwerkingsinstallaties waarschijnlijk de voornaamste oorzaak van alle marktverstoringen, veeleer dan het feit dat communautaire producten in de koelhuizen lagen opgeslagen. In verband met de opslag acht de Commissie het percentage van de totale opslagcapaciteit (zowel de particuliere als die welke door de Staat wordt beheerd) waarvan voor het communautaire programma gebruik werd gemaakt, te verwaarlozen.

Volgens het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2802/98 van de Raad, van 17 december 1998, betreffende een programma om de Russische Federatie van landbouwproducten te voorzien⁽¹⁾, wordt dit programma onafhankelijk geëvalueerd. Het tussentijds verslag van de evaluatiedeskundigen is reeds aan de Raad toegezonden en het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement krijgen daarvan ook rechtstreeks een kopie. Aan het eindverslag wordt binnenkort de laatste hand gelegd.

⁽¹⁾ PB L 349 van 24.12.1998.

(2001/C 72 E/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1881/00
van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Benzineprijs in Spanje

Met verbazing constateren wij dat de prijzen van brandstoffen in Spanje in één maand tijd zes maal gestegen zijn. Des te verwonderlijker is het dat de prijzen van alle grote oliemaatschappijen in Spanje met elkaar overeenkomen in een mate die door Commissaris Loyola de Palacio als „verrassend” wordt bestempeld.

Wat denkt de Commissie, afgezien van deze kwalificatie, aan deze situatie te doen? Denkt zij dat er sprake zou kunnen zijn van concurrentievervalsing in deze branche?

Antwoord van de heer. Monti namens de Commissie

(2 augustus 2000)

Op grond van de vaststelling dat de voornaamste petroleummaatschappijen op de Spaanse markt vergelijkbare kleinhandelsprijzen aanrekenen mag niet a priori worden geconcludeerd dat er kartels bestaan in de distributiesector of dat de mededinging in Spanje vervalst zou zijn. Zoals het geachte parlementslid aangeeft, kunnen gelijklopende detailhandelsprijzen het gevolg zijn van afspraken of onderling afgestemde feitelijke gedragingen tussen de op de Spaanse markt actieve bedrijven welke ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging wordt vervalst.

In het onderhavige geval beschikt de Commissie thans over geen enkel bewijs op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat er sprake zou zijn van afspraken of een gecoördineerd beleid van de distributiebedrijven. Bovendien is het de Commissie ter ore gekomen dat de nationale autoriteiten momenteel een onderzoek daarover voeren. De Commissie wenst het geachte parlementslid erop te wijzen dat zij zal blijven toezien op de juiste toepassing van het communautaire mededingingsrecht in deze sector zonder een eventueel optreden uit te sluiten voor zover er zaken van communautaire dimensie zouden zijn

(2001/C 72 E/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1884/00

van María Sornosa Martínez (PSE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Harmonisering van de systemen voor officiële bekendmaking van openbare akten

De heer Claes, een Belgisch staatsburger, was eigenaar van een stuk grond te Playa de San Juan in Alicante (Spanje). Zijn eigendom viel onder het herverkavelingsproject van fase 1 van het deelplan La Condomina. Als gevolg van dit project bedraagt de oppervlakte van de aan de heer Claes toegewezen percelen (2 400 m²) thans minder dan eenvijfde van die van zijn oorspronkelijke perceel (14 000 m²). Bij de behandeling van het herverkavelingsproject hebben niet-Spaanse burgers als gevolg van het notificatiesysteem minder kans gekregen om bij de gemeentediensten hun belangen te verdedigen en in beroep te gaan tegen de maatregelen van stadsplanning. Dit notificatiesysteem voorziet er namelijk niet in dat de notificatie naar het thuisadres — in het onderhavige geval aan het adres van de heer Claes in België — van elke betrokken partij wordt gestuurd: het is voldoende een bekendmaking te publiceren, maar daartoe hebben personen die in het buitenland wonen logischerwijs geen toegang. De heer Claes kon zo geen gebruik maken van het bij de wet bepaalde recht om zijn grond te behouden en aan stadsplanning een bepaald bedrag te betalen. Van dit recht is hij niet in kennis gesteld, evenmin als van de termijn voor de uitoefening ervan.

Kan de Commissie zeggen:

1. of zij niet vindt dat dit soort situaties leidt tot discriminatie van communautaire burgers;
2. of zij voornemens is maatregelen te nemen met het oog op de harmonisering van de betekening van openbare akten, teneinde elke vorm van discriminatie van communautaire burgers bij procedures die hun eigendomsrecht betreffen te vermijden;
3. welke mogelijkheden de heer Claes heeft om deze situatie op te lossen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(8 september 2000)

Op basis van de gegevens die het geachte parlementslid heeft verstrekt, kan de Commissie niet beoordelen of bij de door het Parlementslid bedoelde bekendmakingsregels sprake is van discriminatie op basis van nationaliteit. Op het eerste gezicht lijkt dat niet het geval, omdat noch de nationaliteit van de eigenaren van de grond waarop de procedure betrekking heeft, noch hun woonplaats een criterium is voor de toepassing van bepalingen. Deze bekendmakingsprocedure lijkt op alle eigenaren van toepassing te zijn, en dus ook te gelden voor eigenaren met de Spaanse nationaliteit die in een andere lidstaat verblijven.

De Commissie is niet voornemens communautaire regels voor te stellen voor de bekendmaking van openbare besluiten in de lidstaten. Zij wijst er echter op dat de lidstaten geen nationale voorschriften kunnen invoeren of handhaven die discriminerend kunnen werken in de zin van het EG-Verdrag. Zij wijst het geachte parlementslid er tevens op dat de Raad op 29 mei 2000 zijn goedkeuring heeft gehecht aan een verordening inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken⁽¹⁾. Deze verordening is overigens alleen van toepassing op stukken die van de ene lidstaat naar de andere worden verzonden.

Voor de door het geachte parlementslid bedoelde burger staan de beroepsmogelijkheden open die in de nationale wetgeving zijn voorzien.

⁽¹⁾ PB L 160 van 30.6.2000.

(2001/C 72 E/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1885/00
van Concepción Ferrer (PPE-DE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: EU-steun aan Turkije in verband met de douanesamenwerking

Het Europees Parlement heeft er bij diverse gelegenheden op gewezen hoe belangrijk uitbreiding van de douanesamenwerking is voor de verbetering en vergemakkelijking van het handelsverkeer en om de Turkse autoriteiten beter bekend te maken met de communautaire douanewetgeving, opdat het binnenkomen van vervalste goederen en plagiaat worden tegengegaan.

Is de Commissie voornemens om in het programma met het oog op de uitbreiding van de douane-unie met Turkije specifieke projecten op te nemen om de douanesamenwerking met dit land te versterken?

Heeft zij gecheckt of de Turkse autoriteiten sinds de inwerkingtreding van de douane-unie maatregelen hebben genomen met het oog op de naleving van de voorschriften inzake bescherming van intellectuele, industriële en commerciële eigendom?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(20 juli 2000)

De Commissie heeft verscheidene van de door het geachte parlementslid genoemde initiatieven genomen. Deze werden in het verleden evenwel niet altijd door de andere instellingen gesteund. Zij stelt nu twee nieuwe initiatieven voor. Het eerste initiatief bestaat in een ontwerp-verordening van de Raad inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen om de douane-unie tussen de Gemeenschap en Turkije te intensiveren, ten bedrage van 15 miljoen €, waarover het Parlement op 2 december 1999 werd geraadpleegd. Het tweede initiatief bestaat in een voorstel voor een verordening van de Raad houdende de totstandbrenging van een bijzonder actieprogramma van de Europese Investeringsbank (EIB) om de consolidatie en intensivering van de douane-unie te ondersteunen.

Niettemin werd aan een in 1996 gestart programma voor administratieve samenwerking een budget van 1 miljoen € toegewezen; dit programma heeft ten doel de samenwerking tussen de centrale en plaatselijke overheden in Turkije en de Gemeenschap te ontwikkelen met het oog op versterking van de capaciteit en efficiëntie van de talrijke Turkse ministeries, regeringsdepartementen, instanties en openbare instellingen die zich met de tenuitvoerlegging van de douane-unie-overeenkomst bezighouden. Dit programma wordt uitgevoerd in het kader van het MEDA-programma.

Voorts komt het bij Besluit 1/95 van de Associatieraad opgerichte Comité douanesamenwerking tweemaal per jaar bijeen om de douanesamenwerking tussen de betrokken diensten van Turkije en de Gemeenschap te versterken. Deze bijeenkomsten doen dienst om vraagstukken op het gebied van de aanpassing van de Turkse douanewetgeving aan de communautaire douanewetgeving of met betrekking tot de correcte toepassing van de wetgeving te behandelen. De Commissie en de Turkse delegatie brengen problemen waarmee de autoriteiten en ondernemers werden geconfronteerd aan de orde. Via deze dialoog kunnen gedetailleerde toelichtingen worden gegeven en kan gezamenlijk naar oplossingen worden gezocht waardoor de kennis van de Turkse autoriteiten van de vigerende wetgeving wordt uitgebreid.

De vigerende wetgeving heeft met name betrekking op eerbiediging van de door het geachte parlementslid genoemde intellectuele, industriële en commerciële eigendomsrechten. In artikel 31 van Besluit 1/95 van de Associatieraad wordt het belang onderstreept dat de partijen aan deze vraagstukken hechten en in bijlage 8 bij hetzelfde besluit worden de modaliteiten vastgesteld via welke Turkije een soortgelijk niveau van bescherming van de rechten moet garanderen als het in de Gemeenschap bestaande. Turkije heeft bijgevolg op 24 juni 1995 (decreet 544) een Turkse octrooiinstelling in het leven geroepen; ook werden 14 teksten van kracht (de lijst hiervan wordt rechtstreeks aan het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden).

(2001/C 72 E/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1887/00
van Olivier Dupuis (TDI) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Niet-naleving van het Verdrag inzake de rechten van het kind van New York

Op 25 september 1999 heeft Lucio Congiu zich met zijn tweelingzonen Antoine en Charles in Italië gevestigd, nadat de moeder van de twee kinderen de echtelijke woning in La Bastidonne (Frankrijk) had verlaten en de twee kinderen daarmee ten laste had laten komen van de vader met wie zij niet getrouwd was. Vervolgens is de moeder van de kinderen naar een Franse rechtbank gestapt en op grond van de uitspraak van deze rechtbank is er op 26 september 1999 tegen de heer Congiu een internationaal aanhoudingsbevel uitgevaardigd wegens niet-teruggave van de kinderen, zonder dat er een gerechtelijke procedure was doorlopen om de kinderen aan de moeder toe te wijzen of de vader bezoekrecht te verlenen. Op 30 november 1999 achtte de Franse rechtbank de vader schuldig aan ontvoering, op grond waarvan hij uit de ouderlijke macht is gezet. Hoewel de kinderen vervolgens weer naar de moeder terug zijn gegaan, besloot de rechtbank de procedure voort te zetten en tegen de heer Congiu een uitleveringsverzoek wegens ontvoering van zijn kinderen in te dienen.

De grove juridische middelen die in deze zaak zijn gebruikt om een conflict tussen ouders op te lossen die het oneens zijn over de voogdij over hun minderjarige kinderen druist duidelijk in tegen het internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van New York.

Acht de Commissie het in het kader van haar nieuwe bevoegdheden die uit het Verdrag van Amsterdam voortvloeien, niet noodzakelijk stappen te ondernemen bij de betrokken lidstaten om erop toe te zien dat zij hun internationale toezeggingen nakomen en de besluiten die tegen de heer Congiu zijn genomen, te herzien? Is de Commissie meer in het algemeen niet van mening dat zij zo spoedig mogelijk maatregelen moet treffen om te voorkomen dat het feit dat ouders uit verschillende lidstaten afkomstig zijn een bron voor extra moeilijkheden vormt in situaties die op zichzelf al moeilijk genoeg zijn?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(25 juli 2000)

De Commissie wil het geachte parlementslid er in de eerste plaats op wijzen dat zij niet in staat is zich uit te spreken over het uiteengezette geval noch over de vonnissen tegen de persoon in kwestie.

Ook de nieuwe bevoegdheden die uit het EG-Verdrag voortvloeien, stellen de Commissie niet in staat de noodzakelijke stappen te ondernemen bij de betrokken lidstaten, namelijk Frankrijk en Italië, om hen de beslissingen die zij hebben genomen, te doen herzien. De persoon in kwestie is de enige die zijn rechten kan doen gelden voor het gerecht, die feitelijk en juridisch voor zichzelf kan opkomen in de rechtbank waar de zaak tegen hem aanhangig is gemaakt, en in dit geval, die tegen de gevelde vonnissen beroep kan aantekenen.

De Commissie is het met het geachte parlementslid eens wat betreft de noodzaak rekening te houden met het Verdrag van de Verenigde Naties over de rechten van het kind en in het bijzonder met artikel 9 waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat elk kind het recht heeft regelmatig persoonlijke en rechtstreekse contacten te onderhouden met zijn beide ouders.

De Commissie is op dit ogenblik echter niet van plan communautaire regels inzake de ontvoering van kinderen voor te stellen. Alle lidstaten zijn immers al partij bij het verdrag van Den Haag (1980) betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen. De hoofddoelen: de samenwerking bevorderen binnen een netwerk van centrale autoriteiten dat is opgericht om de onmiddellijke terugkeer te verzekeren van ontheemde kinderen of kinderen die onwettig worden achtergehouden in een deelnemende staat; erop toezien dat de andere deelnemende staten de voogdij- en bezoekrechten die in een deelnemende staat gelden, daadwerkelijk naleven. In 1980 is door de Raad van Europa eveneens een Europees Verdrag bekrachtigd, waarvan zowel Italië als Frankrijk verdragsluitende partijen zijn, betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezag over kinderen en betreffende het herstel van het gezag over kinderen. Bovendien is de Raad van Europa gestart met het uitwerken van een ontwerp-verdrag betreffende het contact met de kinderen. Dit verdrag stelt regels voor die de toepassing van het bovengenoemde artikel 9 van het Verdrag van de Verenigde Naties mogelijk maken.

Op communautair niveau bepaalt de verordening van 29 mei 2000 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken, de erkenning en de tenuitvoerlegging, in de andere lidstaten, van beslissingen inzake bezoek- en voogdijrechten die aan de ouders van gemeenschappelijke kinderen worden toegekend of toegestaan door de bevoegde instanties van een lidstaat naar aanleiding van de ontbinding van het huwelijk. In de toekomst is het bovendien niet ondenkbaar dat er zich nieuwe ontwikkelingen voordoen die kunnen resulteren in een onmiddellijke tenuitvoerlegging, zonder vormvoorschriften maar met waarborgen, van in een andere lidstaat genomen beslissingen inzake het dragen van de ouderlijke verantwoordelijkheid.

Toch zijn het de nationale bevoegde instanties inzake voogdij- en bezoekrecht die de inhoud van deze rechten bepalen, hetzij op grond van communautaire regels, hetzij op grond van internationale instrumenten, hetzij ook op grond van hun internationaal privaatrecht. Het komt met name aan de lidstaten zelf toe, te beslissen of en onder welke omstandigheden een voogdij- of bezoekrecht wordt toegekend aan een van beide ouders en welke civiele en strafrechtelijke sancties een van beide ouders boven het hoofd hangen als hij of zij deze rechten schendt.

(2001/C 72 E/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1890/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Taalgebruik Europese Commissie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

In de nieuwe contracten van het „European Commission Research Directorates General Shared Cost RTD CPF Forms Electra A6” voor „shared cost” R&D-projecten in het Vijfde Kaderprogramma (1999-2000) gebruikt de Europese Commissie uitsluitend het adres Rue de la Loi – Bruxelles. Hiermee wordt ten onrechte de indruk gewekt dat de 19 Brusselse gemeenten Franstalig zijn. Krachtens de Grondwet van de Belgische federatie behoren deze gemeenten tot het tweetalige gebied Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

1. Zullen de Commissie en haar diensten voortaan gebruik maken van de Nederlandstalige en de Franstalige adressen voor hun briefwisseling, gezien het tweetalige statuut van de 19 gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest? Zo neen, waarom weigeren de Commissie en haar diensten het tweetalige karakter van de betrokken gemeenten te erkennen middels het gebruik van zowel het Nederlandstalige als het Franstalige adres in hun briefwisseling?
2. Zullen de Commissie en haar diensten voortaan gebruik maken van de Nederlandstalige en de Franstalige adressen voor hun briefwisseling teneinde geen voorkeur te laten blijken voor de Nederlandstalige of de Franstalige gemeenschap in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest? Zo neen, waarom laten de Commissie en haar diensten hun voorkeur blijken voor de Franstalige gemeenschap door enkel gebruik te maken van Franstalige adressen in hun briefwisseling?

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie

(28 juli 2000)

De Commissie erkent het tweetalige statuut van de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dienovereenkomstig heeft zij maatregelen genomen inzake de vermelding van de adressen van de Commissie in Brussel. Het hoofdingpapier van de Commissie in Brussel bevat het adres in het Frans en het Nederlands wanneer de hoofding in een andere dan deze twee talen is opgesteld. Deze regel is niet alleen van toepassing op de post, maar ook op alle andere drukwerken of publicaties.

Deze regels zijn vastgelegd in instructies die op 6 maart 1995 aan de diensten zijn meegegeven en die eveneens in de procedurehandleiding zijn opgenomen (zie punt 17.5.2).

Het door het geachte parlementslid genoemde voorbeeld is het gevolg van een fout. De Commissie heeft maatregelen genomen om de betrokken diensten aan voornoemde regels te herinneren en om ervoor te zorgen dat de fout bij de volgende publicatie wordt rechtgezet.

(2001/C 72 E/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1894/00
van Jan Wiersma (PSE) aan de Commissie

(6 juni 2000)

Betreft: Bosbranden in de besmette gebieden van Wit-Rusland en de Oekraïne

1. Zijn de berichten juist dat in Wit-Rusland en de Oekraïne bosbranden zijn uitgebroken in als gevolg van de Tsjernobylramp besmette gebieden?
2. Leiden deze branden tot vergrote risico's voor de volksgezondheid in deze landen en daarbuiten?
3. Zijn de branden aanleiding (geweest) voor actie van de kant van de Europese Unie?
4. Op welke wijze helpt de EU bij het bestrijden van besmettingsrisico's in Wit-Rusland en de Oekraïne?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(3 juli 2000)

Half mei braken verschillende bos- en veenbranden uit in Wit-Rusland en Belarus. De Commissie beschikt niet over informatie waaruit blijkt dat deze branden het gevolg zijn van de Tsjernobylramp.

Een aantal van de bossen waren echter besmet en de branden zouden de radioactiviteit derhalve kunnen verspreiden. Dit punt stond centraal bij de onderzoeksprojecten van de Commissie in het kader van een programma van internationale samenwerking inzake het milieu en de gevolgen voor de gezondheid van de Tsjernobylramp. Het onderzoek wees uit dat slechts een zeer geringe fractie van het totale radionuclidebestand in besmette bossen na een brand in suspensie kan overleven. De recente branden lijken dit te bevestigen omdat het stralingsniveau slechts zeer kleine stijgingen registreerde.

De Commissie zal de situatie blijven volgen met name wat nieuwe initiatieven betreft om iets aan deze situatie te doen. Zij is reeds actief met een bijstandsprogramma op dit gebied waarbij naar oplossingen wordt gezocht voor de gevolgen van de ramp met de Tsjernobyl-kernreactor. Dit programma omvat ondermeer bijstand om de reactor afdoende in te kapselen, het beheer van radioactiefkernafval te verbeteren en oplossingen te zoeken voor de milieuaspecten van de situatie. In 1995 werd een door de Commissie gefinancierd proefproject gelanceerd in Oekraïne en Wit-Rusland om stralingscontrolesystemen te installeren voor de lucht en rivierwater. Deze systemen functioneren nu.

Voorts wordt medische en humanitaire bijstand verleend aan de inwoners van de gebieden die het meest werden getroffen door de ramp.

(2001/C 72 E/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1899/00
van Hans-Peter Martin (PSE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Toekenning van communautaire steun aan de Internet-website „Südtirol-Online”

1. Is het waar dat de Europese Commissie in het kader van het ADAPT-programma via de projectdrager D.Net de Internetdienst „Südtirol-Online” van de uitgever „Athesia” met 1 miljard lire gesteund heeft?
2. Hoe verklaart de Europese Commissie dat volgens de officiële beschrijving het doel van het project is dat 40 à 50 journalisten bij „Südtirol-Online” met communautaire steun een Internet-opleiding krijgen maar dat naar het schijnt bij dit bedrijf slechts 11 medewerkers aan het werk zijn? Hoe heeft de Europese Commissie op desbetreffende openbare kritiek op „Athesia”, D.Net en „Südtirol-Online” gereageerd en welke precieze inlichtingen kan zij over de besteding van de kredieten bij dit project geven? Zijn er al evaluaties van het project uitgevoerd en tot welke conclusies is men daarbij gekomen?

3. Hoe beoordeelt de Europese Commissie de beschuldigingen dat „Südtirol-Online” geruime tijd op zijn website rechtsextremistische chatfora geduld heeft? Hoe valt bij dergelijke beschuldigingen communautaire steun aan deze Internetdienst te rechtvaardigen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(27 juli 2000)

De vraag van de geachte afgevaardigde betreft het beheer van projecten die in het kader van Gemeenschapsinitiatieven door het Europees Sociaal Fonds (ESF) worden medegefinancierd. Overeenkomstig de communautaire regelgeving en in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel is het beheer van deze projecten een bevoegdheid van de lidstaten.

Na contacten met de lidstaat kan de Commissie bevestigen dat het budget van het project 982 900 000 LIT bedraagt. Daarvan wordt 442 000 000 LIT door het ESF en 147 435 000 LIT door de nationale begroting (fondo di rotazione) medegefinancierd. 393 160 000 LIT wordt door de particuliere sector gefinancierd. Het ESF heeft reeds een voorschot van 73 000 000 LIT betaald.

De Commissie heeft de nationale autoriteiten verzocht voor het hele project een toetsingsprocedure te lanceren. In het kader van het partnerschapsbeginsel zullen geen nieuwe voorschotten worden betaald.

(2001/C 72 E/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1905/00
van Michael Cashman (PSE) aan de Commissie

(6 juni 2000)

Betreft: Huwelijkscontracten

Kan de Commissie bevestigen dat huwelijkscontracten die op grond van de wetgeving van de ene lidstaat bekrachtigd en getekend zijn niet gelden voor een rechtbank in de andere?

Kan de Commissie het Europees Parlement verzekeren dat zij stappen zal nemen om juridische bescherming te bieden aan burgers die in dergelijke omstandigheden verkeren?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(5 juli 2000)

Het geachte parlementslid vraagt de Commissie te bevestigen dat huwelijkscontracten die op grond van de wetgeving van een lidstaat bekrachtigd en getekend zijn niet rechtsgeldig zijn voor de rechtbanken in een andere lidstaat.

De Commissie deelt het geachte parlementslid mee dat er, op dit ogenblik, geen communautaire regels inzake huwelijkscontracten en huwelijksvermogensstelsels bestaan. De Verdragen van Brussel en Rome betreffende respectievelijk de rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken en het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomsten, in civiele en commerciële zaken, rekenen de huwelijksvermogensstelsels niet tot hun toepassingsgebied. Evenzo sluit de verordening betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken, huwelijkscontracten en huwelijksvermogensstelsels uit. De mededeling van de Commissie betreffende een scorebord van de vorderingen op het gebied van de totstandbrenging van een ruimte van „vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid” (!) voorziet evenwel in de uitvoering tegen april 2004 van een voorstudie naar de rechterlijke bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de uitvoering van vonnissen inzake huwelijksvermogensstelsels.

Uit het voorafgaande volgt dat de rechtsgeldigheid van huwelijkscontracten die in een andere lidstaat zijn afgesloten op het ogenblik geregeld wordt door de nationale voorschriften, in het bijzonder die van internationaal privaatrecht, van elke lidstaat.

Bovendien wijst de Commissie erop dat er in het kader van de Conferentie van 's Gravenhage inzake Internationaal Privaatrecht, een verdrag betreffende het recht dat van toepassing is op huwelijksvermogensstelsels is gesloten. Dit verdrag is echter slechts door drie lidstaten bekrachtigd: Frankrijk, Luxemburg en Nederland.

(¹) COM(2000) 167 def.

(2001/C 72 E/184)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1907/00
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(6 juni 2000)

Betreft: Beal Valley Contract: Openbare aanbesteding

In april 1999 heeft de Beal Valley Actiegroep voor het eerst contact opgenomen met de Europese Commissie over het niet-aanbesteden door de gemeenteraad van Oldham van de „Beal Valley”-golfbaan in tegenspraak met de EG-regels voor openbare aanbesteding.

De actiegroep heeft op 3 september 1999 antwoord ontvangen van DG Mededinging met een verzoek om nadere informatie. Op 30 september 1999 zijn afschriften van de briefwisseling tussen de Beal Valley Actiegroep en de Europese Commissie overgedragen aan DG Mededinging plus uittreksels uit het advies van de Queen's Council and Barrister over deze zaak (gedateerd mei 1998).

Op 26 oktober is een brief binnengekomen van John Mogg, directeur-generaal DG Mededinging, waarin hij om nadere gegevens verzocht over de contractwaarde van de betreffende werkzaamheden. Ik heb op 25 januari een brief gestuurd aan de heer Mogg waarin ik hem vroeg wat nu precies de gewenste nadere gegevens waren.

Op 7 februari is het rapport van de Beal Valley Actiegroep „Financial Report tot the European Commission” overgedragen aan DG Mededinging.

Uit telefonisch contact met ambtenaren van DG Mededinging is gebleken dat de Commissie nog steeds van mening is dat er meer gegevens boven tafel moeten komen om de zaak van de Beal Valley Actiegroep tegen de gemeenteraad van Oldham te onderbouwen. Tot dusver heeft de Commissie niet duidelijk gemaakt wat nu precies de gegevens waren waarom werd gevraagd.

Welk bewijsmateriaal verlangt de Commissie ten bewijze dat een plaatselijke autoriteit een contract niet naar behoren heeft aanbesteed, aangezien het nu juist deze autoriteit is die waarschijnlijk gegevens achterhoudt?

In hoeveel zaken wegens niet-aanbesteden van contracten is momenteel vervolging ingesteld?

Wanneer krijgt de Beal Valley Actiegroep een volledig antwoord op haar klacht bij de Commissie?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(4 juli 2000)

De eerste vraag die bij het „Beal Valley”-project moet worden beantwoord, is welke regels op dit geval van toepassing zijn. Indien de geraamde waarde van het contract de drempel te boven gaat en er een overheidsopdracht voor de uitvoering van werken in de zin van Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (¹) is verleend, dan gelden de gedetailleerde bepalingen van de richtlijn. Blijft de geraamde waarde echter onder de drempel, dan zijn de algemene Gemeenschapsrechtelijke regels en beginselen van toepassing.

Aan de klager werden twee brieven verzonden, en wel op 3 september 1999 en 5 oktober 1999, om helderheid over deze kwestie te krijgen. De klager beantwoordde de eerste brief op 23 september 1999. Dit antwoord bevatte echter geen nieuwe informatie aan de hand waarvan de zaak nader had kunnen worden onderzocht. Daarom werd de klager een tweede brief gestuurd met het verzoek om nadere informatie over de waarde van het contract voor de werken in kwestie en met name over de gehanteerde methode voor een waardering van het contract.

Op bovengenoemde tweede brief zond de klager twee antwoorden. Het eerste, gedateerd op 29 oktober 1999, bestond voornamelijk in een herhaling van de reeds verstrekte informatie. Het tweede, gedateerd op 7 februari 2000, bevatte nieuwe gegevens, die momenteel worden bestudeerd. Uit de bij dit tweede antwoord gevoegde documenten blijkt dat het zou kunnen gaan om een concessieovereenkomst voor dienstverlening zoals verduidelijkt en gedefinieerd in de interpretatieve mededeling van de Commissie over concessieovereenkomsten ⁽²⁾.

Wat de vraag betreft over het verlangde bewijsmateriaal om de vermeende overtredingen te onderzoeken, heeft de Commissie met bewijzen onderbouwde informatie nodig waaruit blijkt dat de aanbestedingsregels zijn geschonden. Overigens is concrete informatie nodig om de zaak bij de lidstaat aan te kunnen kaarten.

Wat ten slotte de lopende zaken wegens het niet op de juiste wijze aanbesteden van contracten betreft, zijn er momenteel 228 zaken aanhangig wegens overtreding van de openbare aanbestedingsregels, waaronder enkele zaken wegens niet-bekendmaking in het Publicatieblad.

Indien na bestudering van de documentatie mocht blijken dat er inbreuk is gemaakt op het Gemeenschapsrecht, dan zal de Commissie de nodige maatregelen treffen.

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.8.1993.

⁽²⁾ PB C 121 van 29.4.2000.

(2001/C 72 E/185)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1911/00
van Christine De Veyrac (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betref: Uitwisselingsbeurzen

Ik heb allerlei klachten ontvangen over de karige beurzen die in het kader van de Erasmus-actie van het Socrates-programma worden toegekend. Zou de Commissie om dit probleem te verhelpen niet kunnen bekijken of het mogelijk is bijvoorbeeld een Europese stichting op te richten op basis van een particulier/overheidspartnerschap om de mobiliteit onder jongeren in de Europese Unie te stimuleren?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(25 juli 2000)

Elk jaar neemt de vraag naar mobiliteit onder de studenten in het kader van Erasmus zeer sterk toe, terwijl het beschikbare budget voor de mobiliteitsbeurzen slechts langzaam groeit. De Commissie is zich bewust van de gevolgen van deze onevenwichtigheid op het niveau van de Erasmus-beurzen en de frustraties waartoe dit aanleiding kan geven. Zij zoekt tezamen met de verschillende betrokken partijen (nationale agentschappen Socrates/Erasmus, vertegenwoordigers van de academische wereld, studentenverenigingen) naar mogelijke oplossingen voor dit probleem.

Er zij echter op gewezen dat het doel van een Erasmus-beurs niet de dekking van alle kosten van de student tijdens zijn verblijf in het buitenland is, maar hem te helpen de extra kosten te dekken die dit verblijf veroorzaakt. Financiële steun uit andere bronnen dan de communautaire begroting is bijgevolg onontbeerlijk en in sommige aan Erasmus deelnemende landen worden aan de studenten extra financiële middelen (nationaal, regionaal, particulier) geboden. Dat blijkt duidelijk uit de enquête naar de sociaal-economische situatie van Erasmus-studenten, waarvan de resultaten op 18 januari 2000 ⁽¹⁾ aan het Parlement zijn toegezonden en die momenteel worden bestudeerd in de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport.

De enquête onderstreept in aanbeveling 20 de noodzaak van de aanboring van alternatieve bronnen van directe of indirecte financiering, zoals gereduceerde tarieven in het vervoer, fundraising bij het bedrijfsleven en plaatselijke overheden, of de totstandbrenging van een systeem voor leningen voor studenten op nationaal of Europees niveau ter dekking van de extra kosten die aan mobiliteit verbonden zijn. In verband met dit laatste punt is onlangs een haalbaarheidsstudie gestart.

(¹) Verslag van de Commissie over de enquête naar de sociaal-economische situatie van Erasmus-studenten, COM(2000) 4 def.

(2001/C 72 E/186)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1921/00
van Nicholas Clegg (ELDR) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Leningen aan Turkije

Kan de Commissie mededelen of de EU leningen aan Turkije heeft verstrekt voor o.a. de aankoop van machines voor de textielproductie?

Wat zijn volgens de Commissie de gevolgen van dergelijke leningen voor het concurrentievermogen van de textielindustrie in de EU?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(7 juli 2000)

De Commissie is niets bekend over een lening van de Gemeenschap aan Turkije voor de aankoop van outillage voor de vervaardiging van textielproducten. Wel heeft de Commissie in 1997 een financieringsbesluit genomen voor de ondersteuning van twee samenwerkingsprojecten in de sector textiel en kleding. Zij heeft overigens, alvorens een definitief besluit te nemen, deze projecten voorgelegd aan het Parlement, dat zich positief over de financiering ervan heeft uitgesproken. De beide projecten worden hieronder beschreven.

Het eerste project betreft de aanpassing van de in de textielsector gebruikte materialen aan de milieunormen (uitvoerend bureau: KOSGEB, Turks ontwikkelingsbureau voor kleine en middelgrote ondernemingen (KMO), totale kosten: 2,13 miljoen €; het gedeelte dat ten laste van de Gemeenschap komt: 1 miljoen €). Bij dit project moeten de in de textielindustrie van Turkije gebruikte materialen in overeenstemming met de milieunormen worden gebracht en de eigen capaciteiten van Turkije op dit gebied ontwikkeld worden. Dit doel wordt verwezenlijkt door de oprichting van een volgens de norm EN 45001 toegelaten laboratorium, dat aan alle KMO's van de textielsector voor de certificering van hun materialen volgens deze milieunormen ter beschikking staat. Dit laboratorium is voorzien van twee arbeidsplaatsen en wordt in het Marmara Research-centrum van Tubitak gevestigd (wetenschappelijke en technische onderzoeksraad van Turkije). Door dit laboratorium zullen tevens onderzoekswerkzaamheden verricht kunnen worden op het gebied van milieuvriendelijke producten en op dat van de bijbehorende technologieën. Deze onderzoekswerkzaamheden worden door Tubitak geleid.

Het tweede project betreft de beroepsopleiding in de kledingsector (uitvoerend bureau: KOSGEB, Turks ontwikkelingsbureau voor KMO-totale kosten: 2,44 miljoen €; gedeelte dat ten laste van de Gemeenschap komt: 1,49 miljoen €). Het project bestaat uit een programma voor de opleiding in arbeidstechnieken (gebruik van naaimachines, knippen, herstellen, begeleiding, beheer, enz.) in de kledingsector. Doelgroepen zijn jonge werknemers en met name jonge vrouwen die hun kwalificatieniveau in deze sector willen verbeteren.

Deze besluiten volgden na de inwerkingtreding van de overeenkomst inzake een douane-unie en zullen de Turkse KMO in staat stellen om beter opgewassen te zijn tegen de nieuwe door deze overeenkomst ontstane concurrentiesituatie.

(2001/C 72 E/187)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1924/00
van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Uitbreiding en decentralisatie

Tijdens een recente ontmoeting met het Europees Parlement verzekerde het Commissielid Günter Verheugen dat decentralisatie en regionalisering een absolute vereiste zijn voor de kandidaat-landen voor toetreding tot de EU.

Waarom zijn decentralisatie en regionalisering zo cruciaal? Kan de Commissie mij vertellen hoe het met deze decentralisatie gesteld is in de kandidaat-landen voor toetreding?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(30 juni 2000)

De concepten decentralisatie en regionalisatie bestrijken een hele reeks grondwettelijke realiteiten in de lidstaten en in de kandidaat-lidstaten. Het acquis hieromtrent behandeld in het onderhandelingshoofdstuk over het regionaal beleid en de coördinatie van de structuurinstrumenten. De fundamentele beginselen omvatten subsidiariteit, partnerschap en doeltreffendheid.

De toepassing van het subsidiariteitsbeginsel op het regionaal beleid en de structuurinstrumenten vereist dat de implementatie van de bijstand valt onder de bevoegdheid van de lidstaat, op het passende territoriale niveau overeenkomstig de specifieke regelingen van iedere lidstaat.

Het partnerschapsbeginsel verwijst naar nauw overleg tussen de Commissie en de lidstaat, samen met de autoriteiten en organen die de lidstaat in het kader van zijn nationale regels en huidige procedures heeft aangewezen, met name: de regionale en plaatselijke autoriteiten en andere bevoegde overheidsinstanties, de economische en sociale partners en alle overige op dit terrein actieve organen (bijvoorbeeld instanties met bevoegdheid inzake het milieu of voor de bevordering van gelijke kansen voor vrouwen en mannen). Het partnerschap omvat de voorbereiding, financiering, controle en evaluatie van de bijstand.

Met het oog op de naleving van het beginsel van doeltreffendheid in het kader van het regionaal beleid en de structuurinstrumenten is de aandacht van de kandidaat-lidstaten in het desbetreffende onderhandelingshoofdstuk erop gevestigd dat het voor de tenuitvoerlegging van programma's van doelstelling 1 van belang is te beschikken over een operationele capaciteit op het niveau NUTS II⁽¹⁾.

De toetredingskandidaten zijn verzocht om zo spoedig mogelijk samen met de Commissie (Eurostat) een voorlopige NUTS-classificatie op te stellen die een beeld geeft van de administratieve structuur en de beschikbare sociaal-economische statistische gegevens.

(¹) NUTS II: nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek.

(2001/C 72 E/188)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1925/00
van Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Aanbeveling inzake een aardgasleiding naar de Balearen

In een interview dat op 24 mei 2000 verscheen in een dagblad van de Balearen, Ultima Hora, verklaarde een woordvoerder van de regering van de Autonome Gemeenschap van het gewest Balearen dat de Europese Unie de regering van de Balearen heeft aanbevolen om voor de gasvoorziening van de eilanden voor een aardgasleiding te kiezen, daar dit de milieuvriendelijkste oplossing zou zijn.

1. Is het inderdaad zo dat de Europese Unie de regering van de Balearen heeft aanbevolen om voor de gasvoorziening een pijpleiding aan te leggen?
2. Welke persoon of orgaan heeft deze aanbeveling gedaan?

3. Op basis van welke verslagen of studies is dit advies van de Europese Unie tot stand gekomen?

Als een en ander inderdaad zo is, zou ik dan een kopie van het verslag of de studies mogen ontvangen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(18 juli 2000)

De Commissie heeft aan de regering van de Balearen geen enkele aanbeveling gedaan over de meest geschikte technische oplossing voor de introductie van aardgas op de Balearen. Over het algemeen behoort de keuze tussen alternatieven voor de realisatie van een energieproject tot de bevoegdheid van de lidstaten en de betrokken exploitanten.

De Commissie staat gunstig tegenover de introductie van aardgas in nieuwe regio's en bijgevolg tegenover het project van de introductie van aardgas op de Balearen in goede economische omstandigheden en met respect voor het milieu. In die zin en in overeenstemming met een verzoek van de Spaanse regering zal de Commissie ter gelegenheid van de volgende herziening van de communautaire richtsnoeren voor Trans-Europese energienetwerken voorstellen het project inzake de introductie van aardgas op de Balearen in het ene of het andere project van gemeenschappelijk belang in het kader van die richtsnoeren op te nemen. Zij zal dit doen zonder vooruit te lopen op de uiteindelijk te kiezen technische oplossing, dat wil zeggen ofwel een verbinding via een gaspijpleiding, ofwel de bouw van een LNG-terminal.

Tot nu toe heeft de Commissie geen gedetailleerde informatie betreffende dit project ontvangen.

(2001/C 72 E/189)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1930/00
van Bartho Pronk (PPE-DE) aan de Commissie**

(16 juni 2000)

Betreft: Initiatief Equal in Nederland

Blijkens een brief van 30 september 1999 van de toenmalige Nederlandse minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan de Nederlandse regering, is de Nederlandse regering van plan de gelden die Nederland hoopt te krijgen uit het initiatief Equal vooral aan projecten ten behoeve van asielzoekers te besteden.

1. Kan de Commissie garanderen dat Nederland aan alle pijlers van het Equal-programma deelneemt op een financieel evenwichtige wijze?
2. Hoe denkt de Commissie bij asielzoekersprojecten de grensoverschrijdendheid tussen de lidstaten te verzekeren?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(26 juli 2000)

1. Wanneer de Commissie de voorstellen voor het communautaire initiatiefprogramma ontvangt, zal ze erop toezien dat de voorgestelde acties en de desbetreffende budgetten nauw aansluiten bij de omvang en het soort arbeidsmarktproblemen van elke lidstaat.

Het communautair initiatief EQUAL hanteert een thematische aanpak gebaseerd op de vier pijlers van de Europese werkgelegenheidsstrategie (acht thema's) en op de onderwijs- en opleidingsacties ten behoeve van asielzoekers.

Hoewel het aantal asielzoekers in Nederland relatief groot is, zullen de acties en de financiële middelen voor deze doelgroep in geen geval ten koste gaan van de acht thema's van de pijlers van de Europese werkgelegenheidsstrategie. De onderhandelingsperiode van vijf maanden met de Commissie biedt voldoende ruimte voor het opstellen van het enig programmeringsdocument voor EQUAL.

2. Het programma EQUAL tornt op geen enkele wijze aan de nationale maatregelen voor asielzoekers. De asielzoekers zijn in alle omstandigheden gehouden de specifieke regels en wetgevingen in de verschillende lidstaten te respecteren.

Aan de grensoverschrijdende samenwerking in het kader van EQUAL wordt op verschillende manieren invulling gegeven en ze is niet beperkt tot de fysieke mobiliteit van de eindbegunstigden. De ervaring die met ADAPT en Werkgelegenheid is opgedaan, geeft aan welke de verschillende vormen zijn van de transnationale acties die kunnen worden ontwikkeld: de uitwisseling van ervaringen en informatie; de parallelle ontwikkeling van innoverende benaderingswijzen; de goedkeuring of overdracht van nieuwe methodologieën; gemeenschappelijke ontwikkelingen met verdeling van de taken en, tot slot, de uitwisseling van stagiairs en managers.

(2001/C 72 E/190)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1939/00

van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Begrotingspost A-3021

Begrotingspost A-3021 voorziet in 1 800 000 voor organisaties die de Europese gedachte promoten. Kan de Commissie medelen naar welke organisaties deze subsidies gaan en bij welke projecten zij betrokken zijn?

Aan wie zijn deze organisaties verantwoording verschuldigd en welke systemen zijn er voorhanden om het gebruik van deze communautaire subsidies te controleren?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(18 juli 2000)

De subsidies die uit hoofde van begrotingspost A-3021 worden verleend worden jaarlijks gepubliceerd in het „Verslag betreffende de begunstigden van steun van de Commissie ten laste van afdeling A” dat de Commissie ieder jaar aan het Parlement toezendt en dat tevens wordt gepubliceerd op Europa, de server van de Commissie op

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/info_subv/beneficiaries_en.htm.

14 van de organisaties die in 1999 een subsidie hebben ontvangen werden in de toelichting op de begroting door het Parlement aangewezen en niet door de Commissie geselecteerd; de subsidie voor deze organisaties bedroeg 85% van de totale aan deze post toegewezen middelen.

Organisaties die op grond van begrotingspost A-3021 een subsidie ontvangen moeten, evenals alle organisaties die door de Commissie worden gesteund, zowel een verslag over hun activiteiten uitbrengen als een financieel verslag over het gebruik van de subsidie. Deze moeten door de Commissie worden goedgekeurd voordat de laatste tranche wordt uitbetaald. De Commissie kan tevens inspecties ter plaatse verrichten en de organisaties kunnen door de Rekenkamer aan accountantscontrole worden onderworpen.

(2001/C 72 E/191)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1940/00

van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Begrotingsposten met betrekking tot cultuur

Kan de Commissie medelen welke de structuur en de doelstellingen zijn van de Vereniging „Ons Europa”, die een communautaire subsidie ontvangt uit begrotingspost A-3020?

Waarom werd precies deze organisatie voor een Europese subsidie geselecteerd?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(18 juli 2000)

De vereniging „Ons Europa” is in 1996 opgericht als een organisatie zonder winstoogmerk, geregistreerd overeenkomstig de Franse wet van 1901 als „Groupement d'Etudes et de Recherches: Notre Europe”. Doelstelling van de vereniging, zoals in de geregistreerde statuten is aangegeven, is: „studie, onderzoek en opleiding op het gebied van Europa, zijn verleden, zijn beschavingen, zijn ontwikkeling naar eenheid en zijn toekomstperspectieven. Zij ontwikkelt haar activiteiten met het oog op een meer verenigd Europa met een federale strekking, voorzien van een gemeenschappelijk defensiebeleid, en eenheidsmunt, dat het acquis communautaire in acht neemt en berust op gemeenschappelijke beleidsstrategieën ten gunste van volledige werkgelegenheid, concurrentie en solidariteit. Hiertoe organiseert de vereniging onderwijs en conferenties, verricht zij studies, verstrekt zij advies en verzorgt zij publicaties, zet zij voorlichtingscampagnes op, verleent zij beurzen, prijzen en vergoedingen, en verricht zij allerlei andere werkzaamheden van Europees belang”.

De vereniging kreeg haar eigen post in afdeling A-30 van de begroting van 1997 met instemming van zowel de Raad als het Parlement die oordeelden dat zij door haar activiteiten een nuttige denktank zou zijn met betrekking tot de opbouw van Europa.

(2001/C 72E/192)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1941/00

van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Begrotingspost A-3025

Begrotingspost A-3025 voorziet in een subsidie van 250 000 voor Journalisten in Europa. Kan de Commissie precies meedelen hoe deze middelen worden aangewend en aan wie ze worden toegewezen?

Antwoord van mevr. Reding namens de Commissie

(13 september 2000)

De kredieten van begrotingspost A-3025 dienen ter dekking van de financiële bijdrage van de Commissie aan de vereniging „Journalisten in Europa”.

Deze vereniging heeft ten doel de journalisten uit verschillende landen van de hele wereld beter bekend te maken met Europa, de afzonderlijke landen, de gemeenschappelijke instellingen en de Europese geschiedenis.

Hiertoe organiseert de vereniging studieprogramma's met het doel de kennis van Europa zowel op economisch en sociaal, als op cultureel en politiek gebied te verbeteren; zij organiseert ontmoetingen en publiceert documenten over dit onderwerp. Zij verstrekt beurzen om journalisten in staat te stellen aan deze activiteiten deel te nemen.

Sinds haar oprichting in 1974 heeft de Stichting 707 journalisten uit 98 landen ontvangen.

(2001/C 72E/193)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1944/00

van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Compatibiliteit met de interne markt van de uitoefening van bijzondere prioriteitsrechten door de Spaanse regering bij de fusie van Telefónica en KPN

De Spaanse regering heeft bij herhaling gebruik gemaakt van het zogenaamde prioriteitsaandeel („golden share”) om fusies van Spaanse bedrijven met buitenlandse ondernemingen te beletten. Dat gebeurde onlangs nog in het geval van Telefónica en KPN en bij het veto tegen de aankoop van Hidrocantábrico

door een onderneming waarin ook EDF vertegenwoordigd was. Kort geleden heeft het Hof van Justitie Italië wegens het gebruik van het prioriteitsaandeel veroordeeld. Is de Commissie van mening dat de Spaanse regering zich bij de uitoefening van haar prioriteitsrechten schuldig heeft gemaakt aan dezelfde praktijken waarvoor Italië is veroordeeld?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(14 juli 2000)

Hoewel de Spaanse regering, volgens de informatie die de Commissie hierover heeft ontvangen, geen maatregelen heeft genomen om de door het geachte parlamentslid bedoelde fusie te beletten, is de Commissie van mening dat het aan de nationale autoriteiten toegekende recht om zich tegen bepaalde belangrijke beslissingen van ondernemingen te verzetten over het algemeen in strijd zijn met de bepalingen van het EG-Verdrag inzake het vrij verkeer van kapitaal. Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie moeten nationale maatregelen, zoals het desbetreffende vetorecht, die het uitoefenen van de door het EG-Verdrag gewaarborgde fundamentele vrijheden kunnen belemmeren of toch minder aantrekkelijk maken, aan vier voorwaarden voldoen: zij moeten zonder discriminatie worden toegepast, zij moeten hun rechtvaardiging vinden in dwingende redenen van algemeen belang, zij moeten geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen en zij mogen niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel.

In dit opzicht heeft de Commissie ten aanzien van Spanje een inbreukprocedure ingeleid betreffende de kaderwet inzake de privatiseringen (wet nr. 5/1995) en zij heeft naar aanleiding van het in juli 1999 uitgebrachte met redenen omkleed advies op 5 juli 2000 besloten Spanje te verwijzen naar het Hof van Justitie.

(2001/C 72 E/194)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1945/00
van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Overnames op de Spaanse elektriciteitsmarkt

In de Spaanse pers zijn berichten verschenen dat de Rechtbank voor mededingingszaken (Tribunal de Defensa de la Competencia) zich heeft verzet tegen de overname van Hidrocantábrico door Unión Fenosa omdat hierdoor op de Spaanse elektriciteitsmarkt slechts drie concurrenten zouden overblijven en het onwaarschijnlijk is dat nieuwe bedrijven toegang krijgen tot de markt.

Heeft dit nieuwe feit enige invloed op de evaluatie door de Commissie van de kosten van de overgang naar de vrije concurrentie?

Heeft de Commissie verzocht om overlegging van het verslag van de TDC om dit op te nemen in het dossier?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(20 juli 2000)

Het is het geachte parlamentslid ongetwijfeld bekend dat de acquisitie van de Spaanse onderneming Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. door de Spaanse onderneming Unión Eléctrica Fenosa, S.A. niet heeft plaatsgevonden zodat er geen sprake kan zijn van gevolgen voor de kosten van de overgang naar de vrije concurrentie, waardoor de situatie op de Spaanse elektriciteitsmarkt ongewijzigd blijft.

Anderzijds heeft de Commissie het niet nuttig geacht om aan de Spaanse autoriteiten de overlegging van het verslag van de TDC te vragen aangezien de verslagen van de rechtbank normaliter openbaar worden gemaakt.

(2001/C 72 E/195)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1946/00
van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Evaluatie van de kosten van de overgang naar de vrije concurrentie bij de aankoop van een Spaans elektriciteitsbedrijf

Volgens berichten in de pers is de prijs voor de aankoop van Hidrocontábrico door Unión Fenosa met 200 miljard peseta's verhoogd door de verrekening van de kosten van de overgang naar de vrije concurrentie.

Acht de Commissie dit feit van betekenis bij de beoordeling of deze overheidssteun in overeenstemming is met het Verdrag?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(19 juli 2000)

In de pers is grote ruchtbaarheid gegeven aan het feit dat de aankoop van een Spaans elektriciteitsbedrijf waarnaar het geachte parlementslid verwijst, uiteindelijk niet zou zijn doorgegaan omdat de Spaanse autoriteiten weigerden toestemming te verlenen. In die omstandigheden is de Commissie van oordeel dat de vraag over de eventuele gevolgen van de bedoelde operatie voor het dossier inzake de „kosten van de overgang naar de vrije concurrentie op de Spaanse elektriciteitsmarkt” (CTC) niet aan de orde is.

Overigens wordt bij een dergelijke operatie de verkoopprijs vrijelijk vastgesteld door de partijen bij de transactie die de waarde van de over te nemen onderneming bepalen aan de hand van hun eigen criteria. Deze criteria kunnen geenszins de Commissie verbinden die in het „CTC”-dossier nog geen besluit genomen heeft ten aanzien van de overheidssteun.

(2001/C 72 E/196)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1948/00
van Antonio Tajani (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juni 2000)

Betreft: Teruggave van onroerend goed dat is onteigend door het communistische bewind in Joegoslavië

De Sloveense wetgeving voorziet in de teruggave aan de wettige eigenaars of hun erfgenamen van onroerend goed dat door het communistische bewind is onteigend.

Op grond van deze wetgeving komen uitsluitend personen die ten tijde van de onteigening Joegoslavisch staatsburger waren voor teruggave in aanmerking.

Personen die toentertijd niet in het bezit waren van het Joegoslavische staatsburgerschap, met andere woorden Italiaanse staatsburgers en onderdanen van andere EU-lidstaten, komen hiervoor dus niet in aanmerking.

Deze objectieve discriminatie bij de erkenning van het recht op teruggave van onteigende goederen al naar gelang het staatsburgerschap lijkt duidelijk in strijd met de algemene beginselen van het internationale recht en ook met de Gemeenschapswetgeving, waarin het subjectieve recht is vastgelegd om bij de uitoefening van het erfrecht niet gediscrimineerd te worden op grond van het staatsburgerschap.

Kan de Commissie mededelen:

- of bij de toetredingsonderhandelingen tussen de Gemeenschap en de Republiek Slovenië als voorwaarde wordt gesteld dat elke discriminatie jegens Europese burgers bij de teruggave — in natura of in een gelijkwaardige vorm — van onroerend goed dat door het communistische bewind in Joegoslavië is onteigend, uit het Sloveense rechtsstelsel wordt verwijderd?
- Zo ja, in welk stadium bevinden zich de onderhandelingen over deze kwestie?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie*(4 juli 2000)*

De toetredingsonderhandelingen hebben betrekking op alle gebieden van het communautair recht en beleid, d.w.z. het „acquis”, dat elke kandidaat tegen de toetreding tot de Unie moet hebben overgenomen en integraal ten uitvoer hebben gelegd. De teruggave van onroerend goed valt niet onder het acquis en deze kwestie is momenteel niet aan de orde tijdens de toetredingsonderhandelingen.

De Commissie volgt de ontwikkelingen met betrekking tot de teruggave van onroerend goed in het kader van haar bilaterale betrekkingen met Slovenië. Deze kwestie is onlangs aan de orde gesteld op de laatste bijeenkomst van de Associatieraad Gemeenschap-Slovenië die op 14 juni 2000 in Luxemburg heeft plaatsgehad en waarop de Commissie Slovenië heeft aanbevolen de teruggave van onroerend goed te bespoedigen en duidelijkheid te brengen in de wettelijke situatie op dit gebied.

(2001/C 72 E/197)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1949/00**van Ulla Sandbæk (EDD) aan de Commissie***(16 juni 2000)*

Betreft: Biogeneeskundige ethiek en bio-ethiek

Besluit nr. 182/1999/EG⁽¹⁾ van 22 december 1998 van het Europees Parlement en de Raad over het vijfde kaderprogramma voor onderzoek spreekt onder andere van de problemen van de biogeneeskundige ethiek en de bio-ethiek tegen de achtergrond van eerbied voor de fundamentele menselijke waarden.

Intussen komt het mij voor dat het betreffende onderzoeksgebied geleidelijk aan een lagere prioriteit gekregen heeft. In het vierde kaderprogramma voor onderzoek waren er 30 miljoen € voor uitgetrokken, maar in het vijfde nog maar 10 miljoen. Daarvan zijn er bij de laatste verdeling nauwelijks 2,5 miljoen € toegewezen, hetgeen betekent dat er maar heel weinig projecten in aanmerking genomen zijn.

Mijn vraag is ten eerste, in hoever en hoe aanbeveling nr. 10 van de adviesgroep voor de ethische gevolgtrekkingen uit de ontwikkelingen in de biotechnologie de grondslag voor de vaststelling van de huidige prioriteiten op dit onderzoeksterrein gevormd heeft, en ten tweede, hoe naar de mening van de Europese Commissie biogeneeskundige ethiek en bio-ethiek als onderzoeksgebied behouden kunnen worden.

⁽¹⁾ PB L 26 van 1.2.1999, blz. 1.

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie*(18 juli 2000)*

Het geachte parlementslid wijst er terecht op dat er in het kader van het vijfde kaderprogramma voor onderzoek tot nu toe minder financiële steun voor de studie van problemen op het gebied van „medische ethiek en bio-ethiek, met inachtneming van fundamentele menselijke waarden” is toegewezen dan in het vorige kaderprogramma.

Dit is hoofdzakelijk toe te schrijven aan de beperkte financiële middelen die beschikbaar zijn voor het hele gamma van generieke activiteiten in het kader van het programma „Kwaliteit van het bestaan en beheer van de biologische hulpbronnen” (QoL) waarvan het onderzoek naar biomedische ethiek en bio-ethiek slechts een onderdeel is.

Zoals samengevat in de mededeling van de Commissie van januari 2000 over de Europese onderzoeksruimte⁽¹⁾, hecht de Commissie veel belang aan de ontwikkeling van een gemeenschappelijke visie op ethische kwesties in Europa, vooral in de context van de biowetenschappen. Het onderzoek op het gebied van bio-ethiek zal in deze context een onmisbare rol spelen.

In advies nr. 10 van de groep adviseurs voor de ethische implicaties van biotechnologie werd inderdaad de aandacht van de Commissie gevestigd op de noodzaak om onderzoek uit te voeren.

De Commissie onderzoekt methodes om de prioriteiten binnen de generieke activiteiten van het QoL-programma te herverdelen, misschien door middel van extra uitnodigingen tot het indienen van voorstellen voor onderzoek op het gebied van biomedische ethiek en bio-ethiek, overeenkomstig de realisatie van het concept van een Europese onderzoeksruimte.

(¹) COM(2000) 6 def.

(2001/C 72 E/198)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1955/00
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Schadevergoeding voor de mosseltelers in Noord-Griekenland

De schelpdierproducenten in de omgeving van Thessaloniki en Piëria hebben een aanzienlijk inkomensverlies geleden ten gevolge van problemen in deze kustgebieden. Indien de dode schelpdieren (mossels) niet uit de kweekbassins worden verwijderd, zullen er bovendien ernstige ecologische problemen ontstaan doordat de mossels zich op de bodem zullen opstapelen en gaan ontbinden.

1. Heeft Griekenland een verzoek ingediend om voor de getroffen mosseltelers schadevergoeding te bekomen?
2. Is het, gezien het gevaar voor ecologische schade aan de kustgebieden van Thessaloniki en Piëria, mogelijk de werken te financieren die nodig zijn om de dode organismen uit deze kustgebieden te verwijderen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(11 juli 2000)

1. Griekenland heeft bij de Commissie een ontwerp-regeling aangemeld om staatssteun te mogen verlenen aan de mosselkwekers en -vissers in de Golf van Thermaikos in verband met een verontreiniging die de mosselproductie heeft getroffen.

Deze aanmelding is op 26 mei 2000 geregistreerd en wordt momenteel door de Commissie onderzocht.

2. Voor de sanering en herstructurering van de verontreinigde gebieden zou steun kunnen worden verleend op grond van Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector (¹). Het zou dan gaan om steun in het kader van het operationele programma inzake de visserijstructuur op basis van een op nationaal niveau te nemen besluit.

(¹) PB L 337 van 30.12.1999.

(2001/C 72 E/199)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1956/00
van Nuala Ahern (Verts/ALE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Beroepsmatige bindingen en achtergrond van de leden van de groep deskundigen voor de atoomenergie

Kan de Europese Commissie de lijst van de huidige leden van de groep deskundigen voor de atoomenergie, met hun beroepsmatige bindingen en achtergronden meedelen? In hoever is er aan gedacht om gekwalificeerde leden van niet-gouvernementele organisaties in de groep deskundigen voor de atoomenergie te benoemen en om de lidstaten aan te moedigen om dergelijke leden voor te dragen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(24 juli 2000)

De groep Atoomvraagstukken is een werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten. De groep heeft de taak besluiten van de Raad op nucleair gebied voor te bereiden. Enkel de Raad is bevoegd voor de samenstelling van de werkgroep. Bijgevolg mag enkel de Raad de door het geachte parlementslid gestelde vraag beantwoorden.

(2001/C 72 E/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1962/00**van Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) aan de Commissie**

(21 juni 2000)

Betreft: Gebruikmaking van de contingenten voor tonijnfilets

In haar antwoord op mijn vraag E-1087/00⁽¹⁾ verzoekt de Commissie mij „de in opdracht van de Commissie uitgevoerde studie over dit onderwerp aandachtig te lezen”. Ik wens de Commissie erop te wijzen dat het juist een aandachtige lectuur van deze studie is die mij ertoe gebracht heeft mijn vraag E-1087/00, en nog drie andere vragen over dit onderwerp, in te dienen. Bovendien zijn er in dit verband niet alleen bij mij twijfels gerezen, maar ook in de communautaire extractieve en verwerkingssector, bij prominente vertegenwoordigers van de ACS- en SAP-landen, en zelfs bij andere parlementsliden, zoals blijkt uit de door de Commissie opgestuurde documenten. Maar dit terzijde. Waar ik het thans over wou hebben, is dat het antwoord van de Commissie een nieuw interessant gegeven verschaft wat betreft het gebruik dat de communautaire industrie van de contingenten voor tonijnfilets maakt. Waarschijnlijk gaat het hier slechts om een kopieerfout, maar aangezien een „aandachtige lectuur van de in opdracht van de Commissie uitgevoerde studie” niet volstaat om de fout recht te zetten, wens ik de Commissie te vragen wat zij bedoelt wanneer zij schrijft dat van het contingent voor tonijnfilets voor het jaar 1997 voor 56 % gebruik werd gemaakt door Italië, en voor 44 % door Italië?

⁽¹⁾ PB C 46 E van 13.2.2001, blz. 121.

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(24 juli 2000)

De Commissie heeft het geachte parlementslid reeds haar excuses aangeboden voor de fout in het antwoord dat haar werd verstrekt, en heeft haar medegedeeld dat door Spanje voor 56 % en door Italië voor 44 % gebruik werd gemaakt van het contingent.

(2001/C 72 E/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1967/00**van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie**

(21 juni 2000)

Betreft: Nieuw beleid met betrekking tot Indonesië

Op 12 april jl. heeft de Commissie op een andere vraag mijnerzijds (P-0926/00)⁽¹⁾ over hetzelfde onderwerp geantwoord.

Op sommige onderdelen van mijn vraag was het antwoord van de Commissie niet geheel duidelijk.

Zo is het bij deze gevoelige kwestie van groot belang dat het nieuwe EU-beleid met betrekking tot Indonesië duidelijk afhankelijk wordt gemaakt van o.a. de volgende factoren:

1. de garantie dat de Timorezen die naar Oost-Timor willen terugkeren, gerepatrieerd zullen worden, zonder enige vorm van dwang of ongelijke behandeling met betrekking tot hun verworven rechten en zonder dat zij worden blootgesteld aan desinformatie of aan bepaalde voorwaarden moeten voldoen en zonder dat de „milities” en ex-TNI bij deze operatie worden betrokken;

2. de garantie de Indonesische militaire strijdkrachten de „milities” of andere onruststokers die de stabiliteit van het gebied in gevaar kunnen brengen, niet langer rechtstreeks of onrechtstreeks steunen.

Gezien het geweld waarvan de bewoners van Oost-Timor het slachtoffer zijn geworden, is het zaak dat de Europese Unie — alsmede de gehele internationale gemeenschap die de beginselen van de mensenrechten aanhangt — de realiteit niet uit het oog verliest en zich in het kader van deze plannen bijzonder veeleisend opstelt en zorgvuldig te werk gaat, en over voldoende middelen beschikt om ter plaatse na te gaan of de situatie ook daadwerkelijk en in positieve zin verandert.

Kan de Commissie dan ook meedelen of zij in staat is ervoor te zorgen dat deze minimale garanties stelselmatig en zonder omhaal te worden vereist en de uitvoering ervan daadwerkelijk wordt geverifieerd als een *conditio sine qua non* voor het uitstippelen van een nieuw beleid met betrekking tot Indonesië, dat erop gericht is de democratie in Indonesië te consolideren en het zelfbestuur en de wederopbouw van Oost-Timor, alsmede de stabiliteit in het gehele betrokken gebied te bevorderen?

(¹) PB C 46 E van 13.2.2001, blz. 79.

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(25 juli 2000)

De Commissie wil net als het geachte parlementslid dat er zo snel mogelijk een oplossing komt voor het vluchtelingenprobleem in West-Timor. Zij onderstreept dat de verantwoordelijkheid voor de implementatie van een vrijwillige terugkeer en voor de veiligheid van de vluchtelingen in de kampen in West-Timor nog steeds bij de Indonesische regering ligt. Voordat een dergelijke terugkeer plaatsvindt, moeten de betrokkenen open en objectief geïnformeerd worden over de huidige situatie in Oost-Timor, zodat zij in alle vrijheid kunnen kiezen voor een terugkeer dan wel herintegratie in Indonesië. De Commissie betreurt het dat deze voorwaarde nog steeds niet vervuld is.

De Commissie heeft de Indonesische autoriteiten te kennen gegeven dat zij bereid is bijstand te verlenen aan de instanties die belast zullen worden met de uitwerking van een programma voor vrijwillige terugkeer. Wat herintegratie in Indonesië van een gedeelte van de ontheemden betreft, heeft de Commissie het initiatief genomen om samen met de lidstaten en de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen (UNCHR) te onderzoeken hoe dit proces kan worden ondersteund.

(2001/C 72 E/202)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1968/00

van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Toetreding van Oost-Timor tot de Overeenkomst van Lomé

In zijn resolutie van 18 november 1999 over Oost-Timor (B5-0271/1999) verzoekt het Europees Parlement de Commissie in paragraaf 15 voorbereidingen te treffen voor een snelle toetreding van Oost-Timor tot de Overeenkomst van Lomé.

Kan de Commissie dan ook meedelen welke concrete maatregelen zij, zes maanden na goedkeuring van bovengenoemde resolutie door het Europees Parlement, heeft genomen om de toetreding van Oost-Timor tot de Overeenkomst van Lomé voor te bereiden? Kan zij tevens meedelen hoe de situatie er wat dit betreft momenteel bij staat of wat de perspectieven op korte termijn zijn?

(2001/C 72 E/203)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1969/00

van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Financiële bijdrage van de Europese Unie en de lidstaten voor Oost-Timor

In het verslag dat onlangs door het Europees Parlement is opgesteld over het bezoek van een parlementaire delegatie aan Indonesië en Oost-Timor (16 t/m 1 april jl.) wordt er met name op gewezen dat de financiële

middelen die de Europese Unie voor de wederopbouw van Oost-Timor had toegezegd, nog steeds niet beschikbaar waren. Volgens mevrouw Catherine Walker, hoofd van de Afdeling coördinatie van donorlanden in Dili, heeft EU toegezegd 9,8 miljoen dollar en 58,9 miljoen dollar bij te dragen aan respectievelijk de UNTAET Trust Fund en de World Bank Trust Fund. Anderzijds deelde mevrouw Sara Cliffe, hoofd van het bureau van de Wereldbank op Oost-Timor, mede dat de Commissie inderdaad haar bijdrage nog niet had betaald, maar dat dit waarschijnlijk in de loop van de maand mei zou gebeuren.

Dit probleem van vertraagde uitbetalingen doet zich ook in het geval van bepaalde lidstaten, zoals met name Duitsland, voor.

In zijn resolutie van 18 november 1999 (B5-0271/1999) over Oost-Timor heeft het Europees Parlement er in paragraaf 14 met name op gewezen dat het noodzakelijk is dat de Europese Unie zo spoedig mogelijk begrotingsmiddelen ten gunste van Oost-Timor vrijmaakt.

De vertragingen bij de uitbetaling van veel donorlanden en de vertraging die hieruit voortvloeit voor de wederopbouw van het land vormen volgens iedereen een factor van ernstige instabiliteit, onzekerheid en onveiligheid in het betrokken gebied. Niet alleen de internationale belanghebbenden hebben hierover reeds aan de bel getrokken, ook de Oost-Timorese leiders hebben herhaaldelijk en met klem gewezen op de noodzaak de toegezegde financiële middelen zo spoedig mogelijk uit te betalen.

Kan de Commissie dan ook meedelen waarom de Europese Unie de door haar toegezegde middelen nog niet heeft uitbetaald? Hoe staat het concreet met de hoogte van het bedrag en het tijdschema voor de uitbetaling ervan? Welke stappen heeft de Commissie ondernomen om de uitbetaling van de bijdrage van de EU te bespoedigen of ervoor te zorgen dat de lidstaten die ook middelen hebben toegezegd, hiermee meer haast zullen maken? Kan de Commissie garanderen dat de Europese Unie in deze uiterst gevoelige kwestie het goede voorbeeld zal geven?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Patten namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1968/00 en E-1969/00**

(25 juli 2000)

De Commissie deelt de mening van de internationale gemeenschap dat een eventuele toetreding van Oost-Timor tot het Verdrag van Lomé een politieke keus van een toekomstige Timorese regering moet zijn. Wanneer eenmaal een onafhankelijk Oost-Timor is ingesteld, zal de regering deze vraag moeten analyseren, d.w.z. zij zal onderzoeken welke economische groepering in de regio de Timorese belangen het best kan dienen. Op dat moment zal de Commissie niet nalaten de Timorese regering alle nuttige inlichtingen te verstrekken.

Met betrekking tot de bijdrage van de Gemeenschap aan de wederopbouw van Oost-Timor, kan de Commissie bevestigen dat de bijdrage aan het fiduciaire fonds van de Verenigde Naties (UNTAET), ter waarde van ongeveer 10 miljoen €, in de eerste helft van de maand juni 2000 aan de begunstigde is overgemaakt, en dat de eerste tranche van de bijdrage aan het fiduciaire fonds van de Wereldbank (TFET), ter waarde van 9,2 miljoen €, uitbetaald zal worden zodra de financieringsovereenkomst met de beheerder van dat fonds is ondertekend en een betalingsverzoek is ontvangen. Deze ondertekening zal naar verwachting in juli 2000 plaatsvinden. De andere tranches zullen daarna worden uitbetaald, overeenkomstig de financieringsovereenkomst. Wat betreft de bijdragen van de lidstaten, betreft de Commissie dat zij niet over een volledige lijst van deze bijdragen beschikt.

(2001/C 72 E/204)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1982/00
van Avril Doyle (PPE-DE) aan de Commissie**

(21 juni 2000)

Betreft: Juridische stappen tegen de verlenging van het contract van An Post voor het verstrekken van sociale uitkeringen in Ierland

Deze vraag wordt ingediend als vervolg op de schriftelijke vraag E-0463/00 aan de Commissie, ingediend op 24 februari 2000 door Avril Doyle, en het antwoord van de Commissie daarop⁽¹⁾. Kan de Commissie,

in het licht van de juridische stappen die een advocatenfirma in Dublin⁽²⁾ heeft ondernomen tegen de verlenging van het contract van An Post (Ierse postertijen) voor het verstrekken van sociale uitkeringen in Ierland, en het belang van een dergelijke dienst voor de levensvatbaarheid van postkantoren op het platteland en van plattelandsgemeenschappen, toelichten in welk stadium de juridische procedure momenteel verkeert, zeggen of zij al alle informatie heeft ontvangen die zij heeft gevraagd om de zaak grondig te onderzoeken, haar mening geven over deze kwestie, en indien zij momenteel nog geen standpunt kan innemen, zeggen wanneer de Commissie haar besluit zal mededelen?

(¹) PB C 374 E van 28.12.2000, blz. 81.

(²) McCann Fitzgerald Solicitors, namens Transaction Network Services, Dublin.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(19 juli 2000)

Als vervolg op het antwoord van de door het geachte parlementslid gestelde schriftelijke vraag E-463/00, deelt de Commissie het geachte parlementslid mee dat zij op dit ogenblik bijkomende informatie vergaart die zij noodzakelijk acht voor het onderzoek van de aantijgingen van Transaction Network Services Limited. De Commissie hoopt onmiddellijk na de bijkomende informatie te hebben ontvangen, een standpunt te kunnen innemen over de ingediende klacht.

(2001/C 72 E/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1985/00 van María Izquierdo Rojo (PSE) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Onverantwoordelijkheid en riskant gedrag van Spanje met betrekking tot de gekkekoeienziekte

Kan de Commissie meedelen of wegens het feit dat Spanje, zoals het wetenschappelijk comité van de Europese Unie, het belangrijkste orgaan belast met de follow-up van de bovine spongiforme encefalopathie (BSE), heeft verklaard, rundvee uit Groot-Brittannië heeft geïmporteerd en dit land een van de landen is waar aanwezigheid van deze schadelijke ziekte waarschijnlijk is, er ook een werkelijk risico bestaat dat in Spanje dieren met BSE zijn geïnfecteerd? Kan zij meedelen om hoeveel geïmporteerde dieren het gaat? Welke maatregelen moeten worden getroffen om dit risico te vermijden? Zijn er in Spanje feitelijke gevallen bekend? Is zij ervan op de hoogte dat het Spaanse ministerie moord en brand heeft geschreeuwd naar aanleiding van dit Europese verslag dat het onverantwoordelijk acht?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(17 juli 2000)

1. en 2. Het verslag waarnaar het geachte parlementslid verwijst, betreft een ontwerp-verslag van de wetenschappelijke stuurgroep (WS) dat op verzoek van dit comité op het Internet is gepubliceerd om zo nieuwe wetenschappelijke informatie in te winnen alvorens het verslag afgerond zal worden.

De vraag betreffende het risico van de bovine spongiforme encefalopathie (BSE), de import van rundvee in Spanje waaraan de meeste risico's zijn verbonden en de orde van grootte ervan kan pas afdoend worden beantwoord wanneer de definitieve versie van het verslag van de wetenschappelijke stuurgroep over het geografische risico in Spanje beschikbaar is.

3. De verwijdering en vernietiging van gespecificeerd risicomateriaal van dieren bij het slachten is de voornaamste maatregel ter bescherming van de volksgezondheid in gevallen waarin het risico van met BSE besmette dieren niet uitgesloten kan worden. Met ingang van 1 oktober 2000 zullen dergelijke maatregelen in alle lidstaten verplicht zijn. Andere maatregelen, zoals een verbod op het gebruik van vlees- en beendermeel van zoogdieren in veevoeder, een adequate thermische behandeling van vlees- en beendermeel dat bedoeld is als voer voor andere diersoorten en een verbod op de uitvoer van levende runderen en van runderen afkomstige producten uit landen met een hoge BSE-incidentie zijn reeds door de Gemeenschap ten uitvoer gelegd. Voorts zal het BSE-toezicht in alle lidstaten worden verbeterd door de invoering van snelle post-mortemtests per 1 januari 2001.

4. Er zijn in Spanje geen officieel bevestigde gevallen van BSE bekend.
5. Het is de Commissie bekend dat de Spaanse minister het verslag als onverantwoordelijk heeft gekenschetst. De Commissie wijst er met nadruk op dat het ontwerp-verslag is opgesteld door de wetenschappelijke stuurgroep die de Commissie o.a. adviseert omtrent alle kwesties die verband houden met overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE's), waaronder BSE. Deze stuurgroep is autonoom en verricht zijn werkzaamheden op zo transparant mogelijke wijze in overeenstemming met de wensen van o.a. het Parlement. Teneinde alle belanghebbende partijen in de gelegenheid te stellen om de evaluaties van verschillende lidstaten te vergelijken heeft de WS besloten om de ontwerp-verslagen en een voorlopig advies op het Internet te publiceren. De stuurgroep heeft het voornemen te kennen gegeven rekening te zullen houden met alle vóór 20 juni 2000 ontvangen reacties, in zoverre deze betrekking hebben op risicobeoordeling en niet op risicobeheersing. Het is de Commissie bekend dat de wetenschappelijke stuurgroep de kwestie van deze publicatie diepgaand heeft besproken. De stuurgroep kwam tot de conclusie dat het tot publicatie diende over te gaan om te voldoen aan zijn verantwoordelijkheden in verband met de transparantie van zijn werkzaamheden.

(2001/C 72 E/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1988/00
van Carlos Coelho (PPE-DE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Interne markt: vertragingen bij de tenuitvoerlegging van Europese richtlijnen

Naar verluidt hebben de lidstaten hun inspanningen verminderd om de Europese regelgeving over de interne markt tijdig in hun nationale wetgeving om te zetten.

Daardoor is de kloof tussen de lidstaten die de regelgeving betreffende de interne markt toepassen (vooral Zweden, Finland en Spanje) en de landen die de omzetting laten aanslepen (vier landen, te weten Griekenland, Portugal, Frankrijk en Luxemburg zijn goed voor meer dan 40 % van de vertragingen) op schrikbarende wijze gegroeid.

Kan de Commissie, met het oog op het feit dat Portugal tot de vier landen met een grote achterstand bij de uitvoering behoort, ten aanzien van de Portugese gevallen:

- nagaan of deze feiten juist zijn?
- een lijst overleggen van alle richtlijnen (ongeacht het gebied waarop zij van toepassing zijn) die nog moeten worden omgezet, met een verwijzing naar het onderwerp en de vertraging in kwestie?
- aangeven hoe dringend een bepaalde omzetting is?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(12 juli 2000)

Het scorebord van de interne markt⁽¹⁾ geeft een groeiende kloof te zien tussen de lidstaten die de wetgeving inzake de interne markt tijdig in nationale wetgeving omzetten, en die welke de omzetting laten aanslepen. Op 15 april 2000, de in het scorebord gehanteerde sluitingsdatum voor de omzettinggegevens, waren Griekenland, Frankrijk, Luxemburg en Portugal goed voor 44 % van de vertragingen (344 op een totaal van 786).

De lijst van in Portugal te laat geïmplementeerde richtlijnen wordt rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het secretariaat van het Parlement toegezonden. Het is niet mogelijk een onderverdeling naar urgentie te geven. De lidstaten zijn wettelijk verplicht alle richtlijnen op tijd ten uitvoer te leggen. Bij niet-nakoming van die verplichting leidt de Commissie overeenkomstig artikel 226 (ex artikel 169) van het EG-Verdrag inbreukprocedures in.

⁽¹⁾ SEC(2000) 879.

(2001/C 72 E/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1992/00
van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: TvDanmark

Het Deense televisiestation TvDanmark NV heeft op 5 april ll. bij de Europese Commissie een klacht ingediend tegen het Deense TV-station TV2. De klacht luidt dat TV2 zijn bevoordeelde positie op de Deense commerciële televisiemarkt gebruikt op een manier die de concurrentie vervalst.

Wanneer denkt de Europese Commissie tot een besluit te komen over de klacht van TvDanmark NV wegens concurrentievervalsing en vermenging van licentie- en reclame-inkomsten door TV2?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(28 juli 2000)

De Commissie bevestigt dat zij een klacht heeft ontvangen van TvDanmark betreffende door de openbare zender TV2 gepleegde inbreuken op de mededingingsregels van de Gemeenschap.

Zowel inzake de staatssteun- als de antitrustaspecten van de klacht is de Commissie begonnen met de analyse van de aantijgingen, teneinde te beoordelen of zij onder de artikelen 82, 86 en 87 van het EG-Verdrag (ex artikelen 86, 90 en 92) vallen.

In dit stadium, rekening houdend met de complexiteit van de zaak, onderzoekt de Commissie of een formele onderzoekprocedure nodig is. Op dit moment kan nog geen tijdschema met betrekking tot een beschikking worden verstrekt.

(2001/C 72 E/208)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1994/00
van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Verplichting tot verwerking van afvalwater in de Griekse steden

Krachtens de communautaire richtlijn 91/271/EEG⁽¹⁾ is Griekenland verplicht wettelijke voorschriften uit te vaardigen op grond waarvan vanaf 2005 alle steden op het grondgebied van de Griekse staat, indien zij meer dan 2 000 inwoners tellen, zullen moeten beschikken over systemen voor de verwerking van vloeibaar stadsafval.

Zou de Commissie kunnen mededelen:

1. hoeveel Griekse steden met meer dan 2 000 inwoners reeds in het jaar 2000 zijn aangesloten op een rioolwaterzuiveringssysteem;
2. hoeveel Griekse steden met meer dan 2 000 inwoners tegen het jaar 2005 zullen zijn aangesloten op een rioolwaterzuiveringssysteem;
3. wat de gevaren zijn voor Griekenland indien het land geen gevolg geeft aan richtlijn 91/271/EEG?

⁽¹⁾ PB L 135 van 30.5.1991, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(28 juli 2000)

Zoals het geachte parlementslid aangeeft, legt Richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk afvalwater de lidstaten de verplichting op ervoor te zorgen dat alle agglomeraties van meer dan 2000 inwonerequivalenten — IE (het inwonerequivalent is een meeteenheid voor de organische belasting,

namelijk de gemiddelde vervuiling per persoon en per dag) worden uitgerust met een systeem voor de opvang en behandeling van het stedelijk afvalwater. Naargelang van de omvang van de agglomeratie en de kwetsbaarheid van de ontvangende wateren is de uiterste datum voor deze uitrusting 31 december 1998, 31 december 2000 of 31 december 2005.

Er zij op gewezen dat bij het bepalen van de grootte van de agglomeratie die bij het ontwerpen van de installaties in aanmerking moet worden genomen, niet alleen rekening moet worden gehouden met de belasting die met de woonbevolking van de betrokken agglomeratie overeenstemt maar ook met de seizoensgebonden populatie alsmede met de belasting van het industrieel afvalwater dat op het stedelijk afvalwatersysteem is aangesloten.

De Commissie verifieert momenteel de situatie van de agglomeraties in de lidstaten ten aanzien van de eerste in de richtlijn vastgestelde termijn — 31 december 1998 — die betrekking heeft op agglomeraties van meer dan 10 000 IE die lozingen uitvoeren in kwetsbare gebieden en hun afwateringsgebieden. Begin 2001 zal zij een verslag publiceren waarin de stand van zaken betreffende de opvang en behandeling van afvalwater voor alle betrokken agglomeraties wordt opgemaakt. Volgens informatie van de Griekse autoriteiten telt Griekenland 29 agglomeraties van meer dan 10 000 IE die hun afvalwater in kwetsbare gebieden en hun afwateringsgebieden lozen.

De Griekse autoriteiten hebben eveneens medegedeeld dat de 797 Griekse agglomeraties van meer dan 2000 IE waarop de richtlijn betrekking heeft, per 31 december 2005 in overeenstemming met de verplichtingen van de richtlijn zullen zijn. De Commissie zal later de naleving van de termijnen van 31 december 2000 en 31 december 2005 verifiëren.

Indien de verplichtingen van de richtlijn niet worden nageleefd, kan de Commissie een inbreukprocedure tegen de lidstaat inleiden.

(2001/C 72 E/209)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1996/00
van Pat Gallagher (UEN) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Prijsverschillen bij het per post verzenden van drukwerk

Er is op dit moment sprake van grote prijsverschillen bij het per post verzenden en distribueren van tijdschriften tussen het Verenigd Koninkrijk en Ierland. Welke oplossing van dit probleem staat de Commissie in het kader van de onlangs aangekondigde voorstellen voor de liberalisatie van de markt voor postdiensten voor ogen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(24 juli 2000)

In het algemeen verschillen de posttarieven voor per abonnement verkochte tijdschriften in de Gemeenschap aanzienlijk, naargelang of het gaat om een verzending in het land zelf enerzijds of om een grensoverschrijdende verzending in de Gemeenschap anderzijds. Dit is inderdaad het geval tussen Ierland en het Verenigd Koninkrijk.

In tegenstelling tot de nationale tarieven zijn de grensoverschrijdende posttarieven naar aanleiding van internationale overeenkomsten onderhevig aan de ontwikkeling van de eindkosten, die de versturende postdienst van een lidstaat moet betalen aan de met de distributie belaste postdienst van de lidstaat. Aangezien de tarieven gericht zijn op de daadwerkelijke kosten, zoals bepaald in artikel 12 van de Postrichtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst⁽¹⁾ voor de onder de universele dienst vallende diensten, is dit tariefverschil niet in strijd met het communautaire recht. Het is de taak van de nationale regelgevende autoriteiten van elke lidstaat na te gaan of de in de richtlijn opgelegde verplichting in acht wordt genomen.

Aangezien in de Postrichtlijn 97/67/EG reeds de tariefbeginselen zijn vastgesteld die van toepassing zijn op de postdienstsector, wordt niet overwogen deze kwestie opnieuw in het voorstel tot wijziging van deze richtlijn ter sprake te brengen.

⁽¹⁾ PB L 15 van 21.1.1998.

(2001/C 72 E/210)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1998/00
van Didier Rod (Verts/ALE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Contracten van DG I over de toekenning van subsidies aan Braziliaanse NGO's

Drie jaar geleden heeft de Commissie (DG I) met Braziliaanse NGO's diverse contracten op milieugebied gesloten. Sinds de ondertekening van de contracten hebben deze NGO's (zoals Ecotropica, in de staat Mato Grosso (contract nr. 97/023/B7-E201/04) en WWF Brazilië te Brasilia) niets meer gehoord en ook geen geld ontvangen.

Kan de Commissie dit verklaren en haar beleid met betrekking tot de milieubescherming en de NGO's in Latijns-Amerika uiteenzetten? Kan zij mededelen welk gevolg zij aan deze contracten denkt te geven?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(28 juli 2000)

De Commissie heeft voor geen enkele van de genoemde projecten of voor andere projecten uit hetzelfde pakket een contract gesloten met een Braziliaanse niet-gouvernementele milieuorganisatie. Er bestaan dus nog geen contractuele verplichtingen met de partner-NGO's voor de uitvoering van de projectvoorstellen.

De voorstellen in kwestie hebben de principiële goedkeuring voor financiering gekregen. Zij maken deel uit van een pakket dat de NGO-projecten omvat alsook een faciliteit voor technische bijstand ten behoeve van coördinatie, waarvoor een officiële overeenkomst met de Braziliaanse overheid vereist is. Door de onconventionele opzet van het project zijn aan beide zijden moeilijkheden gerezen bij het vastleggen van de definitieve regelingen. Het pakket zal in de nabije toekomst opnieuw worden bekeken door de Commissie om na te gaan welke de meest geschikte aanpak is.

De Commissie heeft een groot aantal NGO-activiteiten in Latijns-Amerika gefinancierd op het gebied van het milieu, hoofdzakelijk via de begrotingslijnen voor medefinanciering die bestemd zijn voor de tropische bossen, het milieu en de NGO's. Vorig jaar is voor meer dan 22 miljoen € financiële steun verstrekt aan NGO-projecten in Brazilië, alleen al via de begrotingslijn voor medefinanciering ten behoeve van de NGO's. De rol die de civil society op het gebied van natuurbescherming en duurzame ontwikkeling vervult, is algemeen erkend in Latijns-Amerika en in het beleid van de Commissie. Voorbeelden van de projecten die de Commissie heeft gefinancierd, zijn het COAMA-project in de Colombiaanse Amazone (onderscheiden met de Right Livelihood Award in 1999) en een project met een Braziliaanse NGO ter bescherming van de indianen in het Javari-gebied in Brazilië die nog niet met de westerse beschaving in aanraking zijn gekomen.

(2001/C 72 E/211)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2001/00
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Ontbrekende gegevens van Europese spoorwegmaatschappijen in internationale spoorboekjes

1. Grensoverschrijdende spoorwegtrajecten voor passagierstreinen tussen landen van de Europese Unie zijn veelal slecht bezet. De sterke toename van dit verkeer vindt vooral per auto en vliegtuig plaats, niet per trein. Redenen daarvoor zijn onder meer de „tolheffingen” die de spoorwegmaatschappijen aan hun normale tarief toevoegen bij grensoverschrijding en de slechte verkrijgbaarheid van dienstregelingsgegevens van de spoorwegmaatschappijen in andere landen dan het eigen land. Vindt de Commissie het wenselijk om de thans bestaande belemmeringen voor grensoverschrijdend passagiersverkeer per trein zoveel mogelijk op te ruimen?

2. Voor de op 28 mei 2000 ingegane nieuwe dienstregelingen hebben de Franse, Spaanse, Italiaanse en Britse spoorwegen niet tijdig hun nieuwe dienstregelingsgegevens aangeleverd aan de spoorwegmaatschappijen van andere Europese landen, zodat in de door deze maatschappijen uitgegeven internationale spoorboekjes geen treinen zijn opgenomen die rijden in deze vier genoemde landen. Hoe denkt de Commissie met ingang van 9 juni 2001 (de volgende datum van vernieuwing van de dienstregelingen) definitief een einde te maken aan deze situatie en te bewerkstelligen dat de belangrijkste spoorwegverbindingen binnen de Europese Unie in ieder land tijdig worden opgenomen in de „spoorboekjes buitenland“?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(27 juli 2000)

De Commissie is het met het geachte parlementslid eens dat het informatiebeleid van de spoorwegmaatschappijen evenals hun onderlinge coördinatie in vele gevallen niet doeltreffend is gebleken. Dit is vooral het geval voor kwesties in verband met tijdschema's, treindiensten en andere exploitatievoorschriften. Op basis van de huidige wetgeving is de Commissie evenwel niet bij machte de maatschappijen te dwingen een bepaald beleid ten aanzien van hun klanten en van andere maatschappijen te voeren. De Commissie wijst erop dat de spoorwegmaatschappijen bestuurlijke onafhankelijkheid hebben gekregen krachtens Richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽¹⁾.

Onder verwijzing naar de technische of organisatorische hindernissen voor grensoverschrijdend spoorwegvervoer merkt de Commissie op dat zij in november 1999 maatregelen heeft voorgesteld om de interoperabiliteit van het conventionele spoorwegvervoer (d.w.z. alle vervoer dat niet met hoge snelheid gebeurt) te verbeteren⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991.

⁽²⁾ COM(1999) 617 def.

(2001/C 72 E/212)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2002/00

van Erik Meijer (GUE/NGL) en Helmuth Markov (GUE/NGL) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Het per november 2000 wegvallen van de rechtstreekse spoorwegverbinding tussen Nederland en de Duitse grensstad Emmerich

1. Kan de Commissie bevestigen dat haar beleid nog steeds gericht is op het uit hun isolement halen van gebieden langs de grenzen van de lidstaten van de EU en op bevordering van het grensoverschrijdende openbaar vervoer per trein?

2. Is het de Commissie bekend dat met ingang van 5 november 2000 de EC-treinen tussen Amsterdam (NL) en Keulen (D) niet meer zullen stoppen op het station van de Duitse grensstad Emmerich, omdat daar geen locomotiefwisseling meer hoeft plaats te vinden als gevolg van het inzetten van nieuwe treinstellen van het type ICE 3M, hoewel de in de dienstregeling opgenomen wachttijd van 8 tot 10 minuten te Emmerich gehandhaafd blijft, zodat het enige verschil met de huidige situatie zal zijn dat in Emmerich geen passagiers meer kunnen in- en uitstappen en dat bovendien het aantal tariefkilometers van Nederland naar Emmerich per 28 mei 2000 is vergroot met het argument dat daar in november de ICE zal gaan rijden?

3. Acht de Commissie het aanvaardbaar dat de grensstad Emmerich na het wegvallen van snelle doorgaande treinen niet alleen minder bereikbaar wordt binnen Duitsland vanuit de richting Keulen en Düsseldorf, maar dat de rechtstreekse verbinding tussen Emmerich en Nederland vrijwel geheel wordt doorgesneden en passagiers deze verbinding per trein voortaan alleen nog maar kunnen maken d.m.v. een omweg van meer dan een uur via het ongeveer een half uur van Emmerich gelegen Wesel?

4. Is de Commissie met mij van mening dat het wegvallen van de stop te Emmerich alleen aanvaardbaar is als daarvoor een compensatie plaatsvindt met andere treinen, bijvoorbeeld door het doortrekken van Nederlandse stoptreinen naar Emmerich of het doortrekken van Duitse stoptreinen naar Zevenaar of Arnhem in Nederland?

5. Wat is de Commissie van plan te ondernemen om te verhinderen dat er een duurzame verslechtering plaatsvindt van het grensoverschrijdende spoorverkeer, mede gezien het feit dat per 28 mei 1996 als compensatie voor het wegvallen van de oude route tussen Brussel en Parijs ingestelde grensoverschrijdende L-treinen tussen Mons (B) en Aulnoye (F) zijn opgeheven?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(18 juli 2000)

De Commissie wenst het geachte parlamentslid te danken voor de verstrekte informatie en begrijpt ten volle dat de beschreven situatie tot problemen leidt voor de mensen in het gebied in kwestie die in grotere of geringere mate van de spoorwegdiensten afhankelijk zijn.

In het algemeen tracht de Commissie de spoorwegondernemingen aan te moedigen om veel ontvankelijker voor de behoeften en de plannen van de klanten te zijn, maar zij wijst erop dat de commerciële beslissing van een spoorwegonderneming om een bepaalde trein al dan niet aan een bepaald station te laten stoppen niet formeel door de Commissie kan worden beïnvloed of veranderd. Dit is te wijten aan de bestuurlijke onafhankelijkheid van de spoorwegondernemingen die zij gekregen hebben uit hoofde van Richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽¹⁾.

Alleen de lidstaat in kwestie kan een dergelijke stopplaats opleggen in het licht van de openbare dienstverplichtingen.

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991.

(2001/C 72 E/213)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2004/00
van Margot Keßler (PSE) aan de Commissie**

(16 juni 2000)

Betreft: Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en van de lijst van derde landen waarvan de onderd

1. Op welke termijn dient bovengenoemde verordening in werking te treden, zodat Bulgarije niet meer op de lijst van visumplichtige landen voorkomt?
2. Leiden de „opt out“-bepalingen voor het Verenigd Koninkrijk, Denemarken en Ierland niet tot een Europa met verschillende snelheden, en welke signaalwerking gaat hiervan uit naar de kandidaat-lidstaten?
3. Gezien de vele uitzonderingsregelingen lijkt de waarde van de verordening zeer beperkt. Is zij dan nog wel zinvol?
4. Bij veranderingen van de politieke verhoudingen zou ook de plaats van een land op de lijst moeten worden veranderd — anders gezegd: hoe snel kan een land van de ene op de andere lijst komen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(12 juli 2000)

1. De Commissie heeft een voorstel ingediend voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de lijst van de derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze plicht zijn vrijgesteld⁽¹⁾ (d.d. 26 januari 2000). Dit voorstel wordt door de Raad en het Parlement onderzocht. De Commissie weet niet met zekerheid wanneer deze verordening in werking zal treden.

2. De kandidaat-lidstaten mogen zich niet beroepen op de aan het Verdrag van Amsterdam gehechte protocollen betreffende de positie van Denemarken en de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland. Bovendien bepaalt het protocol tot opnemng van het Schengen-acquis in de Europese Unie dat „het Schengen-acquis en de verdere maatregelen die de instellingen binnen de werkingssfeer van dat acquis nemen, worden beschouwd als een acquis dat door alle staten die kandidaat zijn voor toetreding volledig moet worden aanvaard”.
3. In het voorstel van de Commissie berusten de uitzonderings- en afwijkingsregelingen die de lidstaten kunnen toepassen voor bepaalde categorieën personen op het internationaal publiek- of gewoonterecht.
4. In de artikelen 62, 64 en 67 (ex artikelen 73 J, 73 L en 73 O) van het EG-Verdrag wordt de procedure bepaald waarbij een derde land van de lijst van landen waarvan de onderdanen in het bezit moeten zijn van een visum kan komen op de lijst van landen waarvan de onderdanen van deze plicht vrijgesteld zijn.

(¹) COM(2000) 27 def.

(2001/C 72 E/214)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2005/00
van Adriana Poli Bortone (UEN) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Wet 196 van 1997 Pakket Treu

In PB (¹) is Beschikking 2000/128/EG van 11 mei 1999 van de Commissie gepubliceerd betreffende de steun verleend door Italië voor maatregelen ten behoeve van de werkgelegenheid in de vorm van gecombineerde contracten voor arbeid en opleiding, en het gaat daarbij zowel om de contracten voor beperkte tijd die sinds november 1995 zijn gesloten, als om de contracten voor beperkte tijd die zijn omgezet in contracten voor onbeperkte tijd, ingevolge artikel 15 van wet 196 van 24 juni 1997 (pakket-Treu). Zuid-Italië is een van de regio's in Europa die het zwaarst door werkloosheid wordt getroffen. Zeer vele bedrijven in Zuid-Italië hebben sinds november 1995 gecombineerde contracten voor arbeid en opleiding gesloten, overeenkomstig Italiaanse wet nr. 863/84 waarin de vereisten voor toegang en de wijzen van uitvoering zijn geregeld in afwijking van hetgeen door de Europese Commissie is bepaald. Deze bedrijven zouden onevenredig worden benadeeld vanwege het simpele feit dat zij de Italiaanse wet hebben nageleefd. De terugvordering van de aan deze bedrijven over de afgelopen 15 jaar verleende steun zou een financiële ineenstorting met zich meebrengen. Daardoor zouden nog eens duizenden arbeidsplaatsen verloren gaan.

Welke besluiten denkt de Commissie te treffen om te voorkomen dat de bedrijven in Zuid-Italië hierdoor schade lijden?

(¹) PB L 42 van 15.2.2000.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(18 juli 2000)

Bij Beschikking 2000/128/EG van 11 mei 1999 betreffende de steun verleend door Italië voor maatregelen ten behoeve van de werkgelegenheid (¹), heeft de Commissie geconstateerd dat de aanwervingssteun in de vorm van contracten voor arbeid en opleiding verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt op voorwaarde evenwel dat zij betrekking hebben op het scheppen van nieuwe banen in de begunstigde onderneming ten gunste van werknemers die nog geen baan hebben gevonden of eerder hun baan hebben verloren, en ten gunste van de aanwerving van werknemers die bijzondere moeilijkheden ondervinden om de arbeidsmarkt (opnieuw) te betreden. Met betrekking tot de steun ten behoeve van de omzetting van contracten voor opleiding en arbeid in contracten van onbepaalde duur heeft de Commissie geconstateerd dat de steun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt op voorwaarde evenwel dat de verplichting om het aantal stabiele banen te verhogen ten aanzien van het aantal bestaande banen in de onderneming, wordt nageleefd.

Alle steun voor de aanwerving via contracten voor opleiding en arbeid en voor de omzetting van dergelijke contracten in contracten van onbepaalde duur die niet voldoen aan de bovengenoemde voorwaarden, werd onverenigbaar geacht met de gemeenschappelijke markt en dient derhalve te worden teruggevorderd teneinde de situatie op mededingingsgebied te herstellen welke bestond voor de onrechtmatige toekenning van de steun die het communautaire handelsverkeer ongunstig heeft beïnvloed en de mededinging heeft vervalst.

Bij haar beschikking inzake de bovengenoemde steunregeling heeft de Commissie rekening gehouden met de specifieke problemen inzake de economische en werkgelegenheidssituatie in het Italiaanse Mezzogiorno.

Ten aanzien van steunmaatregelen welke onverenigbaar zijn verklaard met de gemeenschappelijke markt, is in Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag⁽¹⁾ bepaald dat bij een negatieve beschikking betreffende een onrechtmatige steunmaatregel de Commissie van de betrokken lidstaat eist dat hij alle noodzakelijke maatregelen neemt om de steun van de begunstigen terug te vorderen.

⁽¹⁾ PB L 42 van 15.2.2000.

⁽²⁾ PB L 83 van 27.3.1999.

(2001/C 72 E/215)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2010/00
van Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Inwisselen van oude munten in euro

Uiterlijk op 1 januari 2002 worden de oude deviezen van de eurozone direct in euro omgewisseld. Volgens inlichtingen van de Duitse Landeszentralbanken is er nog geen regeling voor de omwisseling van buitenlandse munten. Vermoedelijk bezitten de Europeanen voor miljarden aan munten uit andere eurostaten.

De volgende vragen komen derhalve aan de orde:

1. Wat moet er naar de mening van de Europese Commissie met deze munten gebeuren?
2. Moeten de centrale banken verplicht worden niet alleen bankbiljetten van andere eurodeviezen maar ook andere munten in het kader van de omwisseling tegen nieuwe eurobiljetten en -munten aan te nemen?
3. Welke concrete initiatieven denkt de Commissie in deze te nemen?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(24 juli 2000)

Het is nuttig erop te wijzen dat het tot dusver meestal onmogelijk is in een lidstaat van de eurozone munten van een andere lidstaat om te wisselen. De volgende vragen zijn dus aan de orde: moet die mogelijkheid worden gecreëerd in het kader van de invoering van de euromunten, welk prijskaartje is eraan verbonden, hoe moet dit worden uitgevoerd en wie moet de kosten dragen? Gezien de logistieke problemen die zich bij de omwisseling van verschillende munteenheden in euro zullen voordoen, zijn er, ongeacht of de dienst wordt aangeboden door de privé-sector of de overheid, centrale banken inbegrepen, waarschijnlijk aanzienlijke geldmiddelen nodig voor de omzetting van de voorraden munten die in de Gemeenschap aanwezig zijn. Hoe dan ook, de Commissie is zich bewust van het probleem en zoekt naar een oplossing die niet alleen economisch verantwoord is, maar ook door de burgers kan worden aanvaard.

(2001/C 72 E/216)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2016/00
van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Europese scheepsbouw

In zijn antwoord op mijn parlementaire vraag E-2795/99⁽¹⁾ verklaart Commissaris Monti dat verordening 1540/98⁽²⁾ tot vaststelling van nieuwe regels voor steunverlening aan de scheepbouw de bedrijfssteun tegen eind 2000 afschaft, maar ook „onder bepaalde voorwaarden en tot 2003, een reeks andere

steunmaatregelen voor de scheepsbouw toe(staat), bijvoorbeeld herstructureringssteun en steun bij sluiting, steun voor onderzoek en ontwikkeling, steun voor innovatie en regionale investeringssteun voor de aanpassing of modernisering van bestaande werven”.

Vormen die toelaatbare steunmaatregelen tot 2003 een beperkende lijst of kunnen er integendeel nog andere vormen van steun toegestaan worden om de Europese scheepsbouwindustrie te verdedigen, vooral als tegen september a.s. zou blijken dat Zuid-Korea zijn oneerlijke praktijken in de scheepsbouw voortzet?

Zijn er speciale steunmaatregelen voorzien, of zoniet, denkt de Europese Commissie speciale steunmaatregelen te treffen voor scheepswerven in kustgebieden die onder doelstelling 1 vallen en in de rand van de Europese Unie liggen?

(¹) PB C 280 E van 3.10.2000, blz. 132.

(²) PB L 202 van 18.7.1998, blz. 1.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(24 juli 2000)

Het eerste lid van Artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1540/98 van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de vaststelling van nieuwe regels voor steunverlening aan de scheepsbouw bepaalt dat steunmaatregelen ten behoeve van de scheepsbouw uitsluitend als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt mogen worden beschouwd, indien zij aan het bepaalde in deze verordening voldoen. Andere vormen van steun worden niet toegestaan.

Bij speciale steunmaatregelen ten behoeve van scheepswerven in kustgebieden die onder doelstelling 1 vallen, wordt voor bepaalde onder de verordening vallende steuncategorieën rekening gehouden met regionale aspecten. Op het gebied van onderzoek en ontwikkeling en van milieubescherming zijn, voor scheepswerven in minder ontwikkelde gebieden, steunmaatregelen mogelijk die het normale steunniveau overschrijden. Bovendien staat de verordening ook steun toe ten behoeve van investeringen in de aanpassing of de modernisering van bestaande werven in gebieden die in aanmerking komen voor regionale steun, zoals gedefinieerd in Artikel 87 (ex Artikel 92), lid 3, onder a) en c) van het EG-Verdrag.

(2001/C 72 E/217)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2025/00

van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Begrotingsbijdragen van de lidstaten

Kan de Commissie voor het laatste begrotingsjaar gegevens verstrekken over de nettobijdragen of -ontvangsten van elk van de lidstaten?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie

(24 juli 2000)

Het laatste jaar waarvoor begrotingsbalansen beschikbaar zijn, is 1998.

De ramingen voor 1999 zullen worden bekendgemaakt samen met het verslag over de toewijzing van de EU-uitgaven in 1999, dat momenteel wordt voorbereid. Zoals elk jaar zal het verslag wellicht in het begin van de herfst beschikbaar zijn. Het is een openbaar document en het zal ook beschikbaar zijn op de website van de Commissie.

Begrotingsgegevens in verband met voorgaande jaren (in het bijzonder 1992-1998) kunnen worden gevonden in het verslag over 1998 met de titel „Allocation of 1998 EU operating expenditure by Member State”. Dit is beschikbaar op het volgende internetadres:

<http://europa.eu.int/comm/budget/pdf/agenda2000/statdepenses98.pdf>.

Hoewel ramingen over de begrotingsbalansen per lidstaat beschikbaar zijn, moet erop worden gewezen dat er geen ideale manier is om nettobijdragen te meten. De Commissie heeft zich bovendien altijd verzet tegen het gebruik van een dergelijke maatstaf om de budgettaire kosten en baten van het lidmaatschap van de Unie te bepalen. Deze kwesties worden uitgebreid behandeld in het verslag van de Commissie over de werking van het stelsel van de eigen middelen, in het bijzonder in bijlage 3. Dit verslag is beschikbaar op het volgende internetadres:

<http://europa.eu.int/comm/budget/fr/agenda2000/a2000rp.htm>.

(2001/C 72 E/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2027/00
van Reino Paasilinna (PSE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: De positie, de rechtszekerheid en de werkzekerheid van werknemers in geval van pedofiliezaken

De jongste tijd zijn in meerdere lidstaten van de Europese Unie moeilijke pedofiliezaken aan het licht gekomen in verband met personen die met kinderen werken. Deze voorvallen hebben een grote invloed gehad op de werkomgeving. De werknemer die probeerde de kinderen te helpen en die opheldering eiste, stootte vaak op een heftige tegenreactie, bijvoorbeeld via rechtszaken en beroepsprocedures. In de ergste gevallen werd de werknemer ontslagen en moest hij bovendien opdraaien voor de kosten van de rechtszaak.

Kan de Commissie meedelen welke maatregelen ze op Europees niveau heeft genomen of van plan is te nemen ter bescherming van de positie en de rechtszekerheid van werknemers in zulke gevallen, waar de werknemer is opgetreden om de kinderen te beschermen en de pedofiliezaak op het werk op te helderen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(20 september 2000)

Het aan de orde gestelde onderwerp valt niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap.

(2001/C 72 E/219)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2031/00
van Olivier Dupuis (TDI) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Vietnam: ontmoeting Prodi – Lê Kha Phiêu

Hoewel ons vanuit Vietnam geen enkel signaal bereikt dat zou kunnen wijzen op een, zij het minimale positieve ontwikkeling in de schoot van het regime, maar integendeel al maar meer politieke en religieuze personaliteiten worden opgepakt, meldt het Vietnamese persagentschap dat de voorzitter van de Europese Commissie zaterdag 27 mei jl. het nodig heeft geacht een ontmoeting te hebben met de secretaris-generaal van de Vietnamese communistische partij, Lê Kha Phiêu, de hoogste en meest directe personificatie van het antidemocratische karakter van het Vietnamese regime.

Kan dit initiatief van de voorzitter van de Commissie worden gezien als een keerpunt in het uiterst kritische beleid dat de Unie tot nu toe ten aanzien van Vietnam heeft gevoerd en betekent dit dat nu alle ondubbelzinnige eisen die de instellingen van de Unie en met name het Parlement aan de Vietnamese autoriteiten hebben gesteld voor hervormingen op het politieke en economische vlak en op het gebied van de mensenrechten, worden opgegeven? Zo niet, welke garanties heeft de voorzitter van de Commissie van de secretaris-generaal van de Vietnamese communistische partij gekregen nopens de wil van de Vietnamese regering de gevraagde hervormingen die de grondslag moeten leggen voor de democratie en de rechtstaat snel door te voeren?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(17 juli 2000)*

De Commissie moge verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-1517/00 van het geachte parlementslid en bevestigt dat de ontmoeting tussen de voorzitter van de Commissie en de secretaris-generaal van de communistische partij van Vietnam op 27 mei 2000 geen enkele wijziging inhoudt van het communautaire beleid ten aanzien van Vietnam.

(2001/C 72 E/220)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2035/00**van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie***(21 juni 2000)*

Betreft: Internationale luchtvaartverbindingen vanuit Galicië

Hoewel Galicië over drie luchthavens beschikt, in Santiago de Compostela, Vigo en Corunha, heeft een Europese regio als Galicië, met bijna drie miljoen inwoners, geen andere rechtstreekse internationale luchtvaartverbinding dan met Londen. Voor het verkeer met Europa en de rest van de wereld zijn de Galicische burgers dus aangewezen op Madrid, Barcelona of Bilbao. De internationale verbindingen via Londen worden bemoeilijkt door het feit dat er slechts één vlucht per dag is. De reis van Santiago naar Brussel duurt vijf uur van de ene luchthaven naar de andere, en de reis naar Straatsburg, waarbij twee tussenlandingen gemaakt moeten worden, duurt zeven uur. In het antwoord op een eerdere vraag (E-0110/00)⁽¹⁾ van deze afgevaardigde over de decentralisatie van de luchtvaart, verklaarde de Commissie dat de lidstaten de buitenlandse maatschappijen die een basis op hun grondgebied voor internationale vluchten willen vestigen, verplichten de centrale luchthavens te gebruiken, waardoor de overbelasting van deze luchthavens nog verergerd wordt en de decentralisatie wordt geschaad. Dit besluit, dat schijnbaar ingegeven wordt door de belangen van de nationale luchtvaartmaatschappijen van elke lidstaat, druist in tegen de economische en sociale belangen van de burgers en houdt geen rekening met het door de Commissie bevorderde idee en project van „één Europees luchtruim”.

Welke economische, juridische of technische problemen en voorwaarden moeten, in het licht van het bovenstaande, worden opgelost om ervoor te zorgen dat Galicië over rechtstreekse luchtvaartverbindingen beschikt met de belangrijkste Europese steden, of over de noodzakelijke vluchten om als verbindingsluchthavens te kunnen beschikken over de luchthaven van Londen, als naburige luchthaven met verbindingen naar de hele wereld, of die van Brussel, zodat geen vluchten meer genomen hoeven te worden vanuit Madrid, Barcelona of Bilbao, luchthavens met de slechtste verbindingen voor bepaalde internationale vluchten, in het bijzonder met Europese steden zoals Straatsburg? Omvat het project „één Europees luchtruim” ook dit soort doelstellingen, die ongetwijfeld van groot belang zijn voor veel Europese steden en regio's?

⁽¹⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 85.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(24 juli 2000)*

Sedert de inwerkingtreding op 1 januari 1993, van de drie verordeningen die het „derde luchtvaartpakket” vormen (Verordening (EEG) nr. 2409/92 van de Raad van 23 juli 1992 inzake tarieven voor luchtdiensten; Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen tot intracommunautaire luchtroutes; Verordening (EEG) nr. 2407/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de verlening van exploitatievergunningen aan luchtvaartmaatschappijen⁽¹⁾) en de communautaire markt voor de burgerluchtvaart liberaliseren, zijn de communautaire luchtvaartondernemingen volledig vrij om zelf te bepalen welke diensten zij aanbieden aan de vliegvelden in de Gemeenschap waar commerciële vluchten mogelijk zijn. Bijgevolg bestaat er geen enkele juridische of technische belemmering meer voor het soort luchtverbinding met Galicië dat het geachte parlementslid wenst. Er zij op gewezen dat het liberalisatiebeleid een toeneming van het aantal lijnverbindingen binnen de Gemeenschap tot gevolg heeft gehad.

Het spreekt daarentegen vanzelf dat in een geliberaliseerde markt de keuze van de luchtvaartmaatschappijen bepaald wordt door het economisch rendement. De lidstaten kunnen evenwel op bepaalde verbindingen de verplichting tot openbare dienstverlening opleggen.

Het project voor de schepping van een „gemeenschappelijk Europees luchtruim” is bedoeld om de in de lidstaten bestaande systemen voor de luchtverkeersleiding gelijk te maken ten einde met name de luchtverkeersleidingscapaciteit te verbeteren en daarmee ook de momenteel op de vliegvelden optredende vertragingen te verminderen.

(¹) PB L 240 van 24.8.1992.

(2001/C 72 E/221)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2036/00

van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: De werkloosheid in Galicië

Volgens de laatste statistische gegevens bedraagt de werkloosheid in Galicië 15,88% van de actieve bevolking, een percentage dat het dubbele is van de geregistreerde werkloosheid in het autonome gebied Navarra, de laagste in Spanje, en van de meeste Europese landen. Voorziet het communautair bestek voor Spanje in de mogelijkheid van een doelmatige en specifieke behandeling ter oplossing van dit ernstige probleem in Galicië, ook gezien de status van Galicië als doelstelling 1 regio van de Structuurfondsen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(19 juli 2000)

Na de indiening van het regionaal ontwikkelingsplan voor de regio's van Doelstelling 1 in Spanje en met het oog op de opstelling van het communautair bestek (CB) voor de periode 2000-2006 onderhandelt de Commissie thans met de Spaanse autoriteiten over de strategische richtsnoeren en de doelstellingen van dit CB.

De Commissie kan de geachte afgevaardigde verzekeren dat zij bij deze onderhandelingen rekening houdt met de situatie op de arbeidsmarkt in de Spaanse regio's van Doelstelling 1, met name het tekort aan kwalificaties van de menselijke hulpbronnen en de werkgelegenheids- en werkloosheidspercentages.

De groei en de kwalificatie van de werkgelegenheid alsook de verlaging van het werkloosheidspercentage zijn doelstellingen van het communautair bestek voor de regio's van Doelstelling 1 in Spanje voor de periode 2000-2006.

Deze doelstellingen zullen rekening houden met de pijlers en richtsnoeren voor de werkgelegenheid die door de nationale actieplannen ten uitvoer worden gelegd en de prioritaire actiegebieden, als vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1784/1999 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees Sociaal Fonds, het voornaamste financieel instrument ter ondersteuning van de Europese werkgelegenheidsstrategie (¹).

De Commissie zal het communautair bestek aan het Parlement toesturen, zodra het is goedgekeurd.

(¹) PB L 213 van 13.8.1999.

(2001/C 72 E/222)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2061/00
van Per Gahrton (Verts/ALE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betref: Visumplicht Roemenië en Bulgarije

Sinds begin 2000 heeft de Commissie plannen om de visumplicht ten aanzien van Bulgarije en Roemenië af te schaffen. Dit zou een belangrijke stap zijn om deze landen vooruit te helpen naar een meer positieve ontwikkeling en het zou voorts een teken zijn dat de EU er niet naar streeft Europese landen die niet lid van de EU zijn te blijven discrimineren.

Wat is het resultaat van de voorstellen die de Commissie aan de lidstaten heeft gedaan om de visumplicht ten aanzien van Bulgarije en Roemenië af te schaffen? Blijft de Commissie zich inzetten voor beëindiging van de discriminatie van deze twee landen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(27 juli 2000)

De Commissie heeft op 26 januari haar goedkeuring gehecht aan een voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de lijst van de derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze lijst zijn vrijgesteld⁽¹⁾. In dit voorstel zijn Bulgarije en Roemenië vermeld bij de derde landen waarvan de onderdanen van de visumplicht zijn vrijgesteld.

Het voorstel van de Commissie werd bij de Raad en het Parlement ingediend zodat het door deze twee Instellingen overeenkomstig de hiertoe vastgestelde procedures kan worden onderzocht.

⁽¹⁾ COM(2000) 27 def.

(2001/C 72 E/223)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2064/00
van Luciana Sbarbati (ELDR) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betref: Rol van de adviesbureaus voor het toezicht op de projecten ter uitvoering van het programma LIFE-natuurbescherming

Volgens het standaardformulier voor de indiening van projecten voor LIFE-natuurbescherming wordt de Commissie voor het toezicht op de projecten en de beoordeling van de formele en administratieve regelmatigheid van de voorstellen bijgestaan door externe adviesbureaus. De adviesbureaus kunnen geen bijstand verlenen bij het opzetten van een project, noch medewerken aan de institutionele of financiële invulling ervan; bovendien moeten zij waarborgen bieden van transparantie en onpartijdigheid om hun taken naar behoren te kunnen vervullen.

Kan de Commissie het volgende toelichten:

- Aan welke vereisten moeten de adviesbureaus voldoen om geschikt te worden verklaard voor het opstellen van een contract tot uitvoering van het programma LIFE-natuurbescherming?
- Welke rol dient een adviesbureau te vervullen, met inachtneming van de contractuele voorschriften?
- Is het de taak van de adviesbureaus adviezen uit te brengen over de strategie en doelstellingen van de projecten?
- Welke kosten acht de Commissie voor dergelijke contracten gerechtvaardigd?

Kan de Commissie mededelen of de verantwoordelijken van adviesbureaus betrekkingen kunnen onderhouden met of strategische taken vervullen binnen de bedrijven en instellingen voor wie het programma LIFE-natuurbescherming is bedoeld?

Kan de Commissie tenslotte mededelen welke maatregelen worden getroffen ter waarborging van de gelijke behandeling en de transparantie jegens degenen die deelnemen aan het programma LIFE-natuurbescherming?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(11 juli 2000)

De externe teams die de Commissie moeten bijstaan als het om Life-Nature-projecten gaat, worden geselecteerd via een openbare aanbesteding. De vereisten waaraan zij moeten voldoen, betreffen onder andere hun beroepservaring, hun wetenschappelijke deskundigheid, de samenstelling en de talenkennis van het team, alsmede hun onafhankelijkheid ten opzichte van de voorstellers van de projecten.

Volgens het contract staat de consultant de Commissie bij in haar contacten met de voorstellers van de projecten en de overheden gedurende de fase waarin verzoeken om financiële bijstand worden ingediend. Indien nodig verstrekt de consultant aanvullende technische en wetenschappelijke informatie die van nut kan zijn voor de evaluatie van de ingediende projecten. De consultant volgt de uitvoering van elk project (analyse van de uitgevoerde maatregelen, technisch advies over elk activiteitenverslag dat de begunstigde indient, een gedetailleerde tweejaarlijkse follow-up, en aan het eind van elk project een beoordeling van de resultaten van het project in vergelijking met de oorspronkelijke doelstellingen). De consultant fungeert ook als permanente schakel tussen de Commissie, de begunstigden, de nationale overheden en de plaatselijke gemeenschappen en geeft advies aan de begunstigden over de voorbereiding van de aan de Commissie voor te leggen documenten. Tenslotte moedigt hij aan tot uitwisseling van ervaringen tussen diverse projecten.

De door de adviesbureaus gegeven adviezen zijn bestemd voor de Commissie die dan moet besluiten hoe zij zich opstelt tegenover het bewuste project (betalingen, verzoeken om aanvullende inlichtingen en herziening van de doelstellingen van een project). De uitgaven van de adviesbureaus die voor vergoeding in aanmerking komen, betreffen voornamelijk de kosten voor personeel en dienstreizen.

De adviesbureaus en hun personeelsleden zijn verplicht tot strikte onafhankelijkheid ten opzichte van de begunstigden van Life-Nature. Zij mogen geen enkele vergoeding van hen ontvangen noch bij hen een leidinggevende functie bekleden, ook als het om een erebaantje gaat.

De Commissie streeft ernaar, voor zover zij daarvoor over voldoende personeel beschikt, een zo rechtvaardig mogelijke behandeling van de voorstellers van Life-Nature-projecten te garanderen. Zo staan bijvoorbeeld de informatie- en opleidingsactiviteiten over Life-Nature die in de lidstaten georganiseerd worden voor iedereen open. De Commissie en de adviesbureaus beantwoorden geen enkele vraag om informatie over het al dan niet in aanmerking komen of over de kwaliteiten van een voorstel waar nog aan wordt gewerkt; ook aanvaarden zij geen enkele uitnodiging om een project te bezoeken alvorens de Commissie heeft besloten tot medefinanciering.

(2001/C 72 E/224)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2065/00
van Vitaliano Gemelli (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Erkenning van diploma's

De erkenning van diploma's in de EU door de lidstaten is een zeer belangrijke problematiek die direct gevolgen heeft voor de burgers en hun recht beperkt op vrij personenverkeer en vrije vestiging om redenen van hun beroep.

Daarom van mijn kant de volgende vragen:

- Is het mogelijk dat de Commissie een initiatief ontplooit tot instelling van een „Europees examen voor toelating tot het beroep”, dat is gebaseerd op een enkel studieprogramma, waarvan de examenvakken voor elk beroep met medewerking van alle lidstaten worden vastgelegd? Dit examen zou periodiek en in alle lidstaten tegelijk moeten worden gehouden om te komen tot de definitie van een Europese rechtsfiguur voor de uitoefening van een bepaald beroep, die in de gehele Unie is aanvaard.
- De uitgifte van de titel die het recht geeft op de uitoefening van het beroep zou onbeperkt kunnen zijn of kan over een bepaalde periode aan een bepaald maximum aantal toelatingen worden gekoppeld, indien men de vraag naar toelatingen wenst te koppelen aan een analyse van de arbeidsmarkt.

Antwoord van de heer Bolkestein Namens de Commissie

(17 juli 2000)

Allereerst wordt het geachte parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op de schriftelijke vragen E-2378/94 van mevrouw Pack⁽¹⁾ en E-3037/95 van de heer Schnellhardt⁽²⁾.

Bovendien is de Commissie van mening dat de kwestie van een „Europees examen” en derhalve van de harmonisatie van opleidingen tevens in het licht van de artikelen 149 en 150 van het EG-Verdrag (ex artikelen 126 en 127) moet worden beoordeeld. Hierin wordt specifiek melding gemaakt van de uitsluiting van elke mogelijkheid om deze stelsels te harmoniseren.

Bij gebrek aan communautaire voorschriften voor de inhoud en de structuur van het onderwijs in de lidstaten kan de ontvangende lidstaat van de migrant eisen dat hij aantoont over een zeker kennisniveau te beschikken dat in verhouding staat tot de wettelijke eisen van die lidstaat voor het afsluiten van een beroepsopleiding. Bij de inschrijvingsprocedures van houders van een diploma van een beroepsopleiding dat in een andere lidstaat is verkregen, mogen de lidstaten echter ingevolge de artikelen 12, 149 en 150 van het EG-Verdrag (ex artikelen 6, 126 en 127) niet direct of indirect op grond van nationaliteit discrimineren.

⁽¹⁾ PB C 152 van 19.6.1995.

⁽²⁾ PB C 91 van 27.3.1996.

(2001/C 72 E/225)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2067/00
van Joachim Wuermeling (PPE-DE) aan de Commissie**

(27 juni 2000)

Betreft: Belemmering invoer serviesgoed in Turkije

Sinds juli 1999 verlangt Turkije voor de invoer van serviesgoed een Turks certificaat. In het kader van de controle van de goederen worden aan iedere zending monsters ontnomen die niet worden vergoed en worden heffingen opgelegd. Dit leidt tot een belemmering van de invoer en een feitelijke invoerheffing ten belope van ongeveer 20 % van de goederenwaarde.

1. Is de Commissie op de hoogte van dit optreden van de Turkse autoriteiten bij de invoer van serviesgoed voor huishoudelijk en horeca-gebruik?
2. Is de Commissie van mening dat de associatieovereenkomst EU-Turkije door deze Turkse invoerregeling wordt geschonden?
3. Welke stappen denkt de Commissie in dit verband te ondernemen?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(28 juli 2000)

De kwestie waarvan het geachte parlementslid melding maakt is ter kennis van de Commissie gebracht door de vertegenwoordigers van de particuliere sector.

De Commissie is van mening dat deze maatregelen inderdaad een handelsbelemmering vormen en dat hierdoor Besluit nr. 1/95 van de Associatieraad EG-Turkije van 22 december 1995 inzake de tenuitvoerlegging van de slotfase van de douane-unie⁽¹⁾ wordt geschonden.

Om die reden heeft de Commissie in januari 2000 al contact opgenomen met de Turkse autoriteiten om dit probleem in het kader van het Gemengd Comité douane-unie op te lossen.

⁽¹⁾ PB L 35 van 13.2.1996.

(2001/C 72 E/226)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2104/00
van Daniel Hannan (PPE-DE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Lobbygroepen

Op dinsdag 6 juni 2000 is er een aantal lobby-organisaties ondergebracht op de derde verdieping van het gebouw van het Europees Parlement in Brussel. Het gaat o.a. om vertegenwoordigers van de Jonge Europese federalisten, de Europese beweging en de Unie van Europese federalisten.

Vindt de Europese Commissie het te verantwoorden dat dergelijke instanties financiële steun van de Europese Unie ontvangen om met politieke oogmerken druk uit te oefenen op haar wetgevende macht? Is dat geen eigenaardige opvatting van het begrip democratie?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(18 juli 2000)

De drie door het geachte parlementslid genoemde organisaties hebben subsidies ontvangen — twee op speciaal verzoek van de begrotingsautoriteit via de toelichting bij begrotingspost A-3021 —, de eerste als een „internationale niet-gouvernementele jongerenorganisatie” uit hoofde van begrotingspost A-3029 en de twee andere als „organisaties die de Europese gedachte uitdragen” ingevolge post A-3021. De Commissie heeft er geen bezwaar tegen wanneer organisaties die communautaire subsidies ontvangen gerechtvaardigde campagneactiviteiten opzetten om hun geregistreerde doelstellingen te bereiken.

(2001/C 72 E/227)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2109/00
van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Begrotingslijn A-3026

Begrotingslijn A-3026 trekt 350 000 uit voor comités van Europese deskundigen.

Wie zijn die deskundigen, met welke opdrachten zijn ze belast en wanneer worden hun werkzaamheden afgesloten en gepubliceerd?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(27 juli 2000)

De drie comités van Europese deskundigen (think-tanks) die in het kader van deze begrotingslijn een subsidie ontvangen — Trans-European Policy Studies Association, Centre of European Political Studies, en European Policy Centre — werden door de begrotingsautoriteit uitgekozen (zie toelichting bij begrotingslijn) en verrichtte op eigen initiatief onderzoek naar de Europese integratie. Elk jaar leggen deze organisaties een verslag over hun activiteiten aan de Commissie voor.

(2001/C 72 E/228)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2114/00
van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Gevolgen van de overheidssteun aan de Spaanse elektriciteitsbedrijven: daadwerkelijke concurrentie op de elektriciteitsproductiemarkt

De Spaanse kartelrechtbank heeft in zijn verslag over de fusie tussen Unión Fenosa en Hidrocantábrico gesteld dat het CTC-systeem dat Spanje wil toepassen, en dat de omzetting van CTC's door de overdracht ervan aan derden mogelijk maakt, de huidige tendens om de groothandelsprijzen in toom te houden tenietdoet.

Is de Commissie niet van oordeel dat de omzetting van de CTC's, die de feitelijke erkenning van een vast CTC-bedrag inhoudt, zonder dat rekening wordt gehouden met toekomstige marktvariabelen, controle op de groothandelsprijzen onmogelijk maakt?

De Spaanse instantie die moet toezien op de naleving van de mededingingsregels erkent dat er op de Spaanse elektriciteitsproductiemarkt geen echte concurrentie bestaat. Is de Commissie niet van mening dat de omzetting van de CTC's impliceert dat men het enige mechanisme dat controle op de invloed van de bedrijven op de groothandelsprijzen in de elektriciteitssector mogelijk maakt, prijsgeeft?

Is de Commissie niet van oordeel dat de omzetting van de CTC's waarin in het Spaanse systeem is voorzien tot gevolg zal hebben dat daadwerkelijke concurrentie op de elektriciteitsmarkt onmogelijk wordt?

Wat vindt de Commissie van de door de Spaanse kartelrechtbank geconstateerde stijging van de groothandelsprijzen met 20 % in de eerste vier maanden van dit jaar?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(8 september 2000)

De drie eerste vragen die door het geachte parlementslid zijn gesteld betreffen de „omzetting” of de mogelijkheid om CTC-compensaties (kosten van de overgang naar concurrentie) te innen.

Deze mogelijkheid maakt deel uit van de maatregelen waarin in de Spaanse wet op de elektriciteitssector is voorzien. Die maatregelen worden momenteel getoetst aan de bepalingen van het EG-Verdrag inzake staatssteun. Zolang de Commissie geen besluit heeft genomen in dit dossier lijkt het voorbarig een uitspraak te doen over één van die maatregelen.

Wat de vierde vraag betreft die door het geachte parlementslid is gesteld, kan de Commissie aan de hand van de gegevens waarover zij beschikt, niet bevestigen dat het niveau van de prijzen op de Spaanse elektriciteitsmarkt uitsluitend wordt bepaald door het bestaan van de CTC's. Zij kan zich nog minder uitspreken over hun eventuele omzetting die voor het ogenblik nog niet heeft plaatsgevonden.

(2001/C 72 E/229)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2115/00
van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Berekening door de Commissie van de kosten van de overgang naar concurrentie voor de Spaanse elektriciteitssector

De in de Spaanse Energiecommissie opgenomen Elektriciteitscommissie heeft op 28 september 1998 een verslag gepubliceerd, waarin zij de Spaanse regering aanbeveelt het CTC-omzettingssysteem als compensatie voor de kosten van de overgang naar concurrentie niet toe te passen, een aanbeveling waaraan geen gehoor is gegeven. Volgens de berekeningen van de Spaanse regelingsinstantie bedragen de CTC's van de elektriciteitsbedrijven maximaal 480 000 miljoen peseta, rekening houdend met de variabele kosten en de

operationele levensduur van de activa van de productie, de evolutie van de vraag en de diverse soorten kortingen. De Spaanse regering is niettemin van plan de elektriciteitsbedrijven het recht te verlenen een biljoen peseta om te zetten (i.e. in één keer te ontvangen).

Is de Commissie van plan rekening te houden met het advies van de Spaanse regelingsinstantie inzake de kwantificering van de CTC's?

Is de Commissie niet van oordeel dat de Spaanse regelingsinstantie beter dan zichzelf in staat is het bedrag van de CTC's te berekenen?

In zijn antwoord E-0492/00 ⁽¹⁾ van 28.3.2000 heeft de heer Monti bevestigd dat noch de Commissie noch de door de Commissie benoemde onafhankelijke deskundige de Spaanse CTC's opnieuw aan het berekenen zijn. Is het evenwel niet raadzaam dat de Commissie, om de naleving van artikel 87 van het Verdrag te garanderen, de berekeningen van een onafhankelijk orgaan, dat bovendien de regelingsinstantie is voor de Spaanse markt, natrekt?

Is de Commissie van plan voetstoots te aanvaarden dat de Spaanse overheid voor een biljoen peseta aan bedrijfssteun verleent, zonder zelfs maar de mening te vragen van een orgaan dat in zijn onpartijdig verslag op een aanzienlijk lager bedrag uitkomt?

⁽¹⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 174.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(28 juli 2000)

Bij de beoordeling van een dossier inzake staatssteun, houdt de Commissie rekening met alle elementen waarover zij beschikt, ongeacht de door de nationale autoriteiten verstrekte elementen, zonder echter gebonden te zijn aan deze informatie.

De Commissie meent dat de rol van de Comisión Nacional del Sistema Eléctrico (CNSE), thans geïntegreerd in de Comisión Nacional de la Energía (CNE), verschilt van de rol van de Commissie. De Commissie heeft tot taak de verenigbaarheid te onderzoeken van de betrokken maatregelen met de gemeenschappelijke markt, waarbij zij de artikelen 87 en 88 (ex artikelen 92 en 93) van het EG-Verdrag toepast. De CNSE daarentegen heeft onder meer bevoegdheden om op te treden als overlegorgaan voor de Spaanse overheid op elektriciteitsgebied en, in die hoedanigheid neemt zij deel aan het wetgevend proces door voorstellen of standpunten te formuleren. In dat verband zij ten behoeve van het geachte parlementslid opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 8 van wet 54/1997 over de elektriciteitssector, de standpunten van de CNSE op het gebied van concurrentie niet bindend zijn voor de nationale concurrentie-autoriteiten en, vanzelfsprekend, a fortiori ook niet voor de Commissie.

Hoewel de Commissie kennis heeft van het bestaan van het verslag waarnaar het geachte parlementslid verwijst, heeft zij er de voorkeur aan gegeven, gezien de taak die haar is opgelegd krachtens het EG-Verdrag, te beslissen welke analyses en studies nodig zijn om haar beoordeling uit te voeren.

In het kader van het onderzoek van staatssteun, is het niet gebruikelijk dat de Commissie derden zoals de CNSE formeel ondervraagt.

(2001/C 72 E/230)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2119/00 van Sebastiano Musumeci (UEN) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Het nieuwe EU-zusterstedenprogramma

In een interview op pagina 17 van de Italiaanse krant La Repubblica van 20 maart antwoordt Neil Kinnock, vice-voorzitter van de Commissie, op een vraag van de journalist over het toekomstige Europese zusterstedenprogramma letterlijk: „Wij besteden aandacht aan vriendschapsbanden tussen steden. Het is een taak die wij graag op ons hebben genomen en onze ambtenaren hebben altijd goed werk geleverd. Wegens het huidige personeelsgebrek moeten wij ons echter afvragen of het zusterstedenprogramma binnen de Commissie prioriteit moet krijgen”.

Kan de Commissie ons, daar vriendschapsbanden tussen steden een belangrijk instrument vormen om de burgers warm te maken voor de Europese eenwording en hen erbij te betrekken, meer duidelijkheid verschaffen over haar standpunt ten aanzien van het zusterstedenprogramma?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(12 september 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-1366/00 van mevrouw Muscardini ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 46 E van 13.2.2001, blz. 178.

(2001/C 72 E/231)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2135/00

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Niet-naleving van de CITES-verordening door Griekenland

In een brochure die is uitgegeven door de Britse organisatie RSPCA wordt Griekenland beschuldigd van niet-naleving van de verordening die de bescherming regelt van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer (338/97 CITES ⁽¹⁾). De organisatie klaagt het aan dat het land geen adviserend comité voor deze kwestie heeft opgericht, dat er geen beschermingsnormen zijn vastgelegd, dat er geen boetes worden opgelegd voor overtredingen en dat er onvoldoende douanecontrole is. Bij een onderzoek op de Griekse markt stelde de RSPCA vast dat een groot aantal beschermde soorten (vooral bont en ivoor) vrij worden verhandeld zonder de vereiste vergunningen of attesten.

Kan de Commissie de informatie van hoger genoemde organisatie bevestigen of weerleggen? Indien de beschuldigingen waar zijn, waar zijn dan volgens de Commissie de grootste tekortkomingen vast te stellen en welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de illegale handel in Griekenland aan banden te leggen?

⁽¹⁾ PB L 61 van 3.3.1997, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(31 juli 2000)

De Commissie is door de Griekse autoriteiten op de hoogte gebracht van de introductie van de vereiste nationale wetgeving (wet 2637/1998, vergezeld van de nodige ministeriële besluiten) ter aanvulling van de communautaire verordeningen over de handel in wilde dieren.

Overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer en van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten (CITES) is een wetenschappelijk comité opgericht. Verder zijn er boetes en administratieve sancties ingevoerd voor inbreuken op de bepalingen van de communautaire verordeningen over de handel in wilde dieren, zijn er beschermende limieten vastgesteld en is het aantal havens van binnenkomst en van uitgang verminderd.

Uiteraard blijft de illegale handel een bron van bezorgdheid en moet deze krachtig worden aangepakt. De Commissie is van plan deze kwestie op te volgen in het kader van de activiteiten van de werkgroep Handhaving die krachtens artikel 14 van Verordening (EG) nr. 338/97 werd opgezet.

(2001/C 72 E/232)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2136/00
van Roger Helmer (PPE-DE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Paardrijverbod op speciaal gemarkeerde wegen

Kan de Commissie bevestigen dat zij niet voornemens is met een wetgevingsvoorstel te komen ter invoering van een paardrijverbod op speciaal gemarkeerde wegen in de Europese Unie?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(28 juli 2000)

De Commissie kan bevestigen dat zij momenteel geen plannen heeft om wetgeving vast te stellen ter invoering van een paardrijverbod op speciaal gemarkeerde wegen binnen de Unie.

(2001/C 72 E/233)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2137/00
van María Sornosa Martínez (PSE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Stand van de overtredingprocedure tegen Spanje wegens de onjuiste omzetting van de richtlijn betreffende overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken

Begin maart jl. kondigde de Commissie haar voornemen aan om de autoriteiten van het Koninkrijk Spanje een termijn van twee maanden te geven ter verbetering van de onregelmatigheden die hadden geleid tot de opening van een overtredingprocedure wegens de onjuiste toepassing van richtlijn 93/37/EEG⁽¹⁾ betreffende overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken. Deze beschuldiging was in concreto het gevolg van de procedure die was toegepast voor de selectie van de onderneming voor de opdracht om een nieuwe gevangenis in Segovia te bouwen. In werkelijkheid werd echter met deze maatregel de Spaanse procedure in vraag gesteld voor de toekenning van contracten aan handelsmaatschappijen met overheidskapitaal, die door talrijke autonome besturen wordt gebruikt.

Thans is de aan de Spaanse autoriteiten verleende termijn verstreken en in het register van voor het Europees Hof van Justitie hangende Spaanse rechtzaken (bijgewerkt tot 18.5.2000) staat niets over de opening van de procedure.

Kan de Commissie medelen of zij inderdaad Spanje voor het Hof van Justitie heeft aangeklaagd wegens overtreding van richtlijn 93/37/EEG en zo ja, hoe de stand is van deze procedure,

Heeft zij van de Spaanse autoriteiten nieuwe verklaringen ontvangen en zo ja, welke?

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.8.1993, blz. 54.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(7 september 2000)

Op 22 december 1999 heeft de Commissie besloten Spanje voor het Hof van Justitie te dagen in het kader van een inbreukprocedure met betrekking tot de aanbesteding door de Sociedad Estatal de Infraestructuras y Equipamientos Penitenciarios (SIEPSA) van de bouw van een experimenteel educatief-penitentiair centrum in Segovia.

Bij het uitschrijven van deze aanbesteding, die wel in de nationale pers, maar niet in het Publicatieblad werd bekendgemaakt, werden de bepalingen van Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van

werken niet nageleefd. Volgens de Spaanse overheid is deze richtlijn niet van toepassing omdat de SIEPSA een openbare handelsvennootschap is die aan het privaatrecht is onderworpen. Volgens de richtlijn is de SIEPSA echter wel degelijk een aanbestedende dienst want ze voldoet aan de voorwaarden van artikel 1: ze is opgericht met het doel te voorzien in behoeften van algemeen belang andere dan die van industriële of commerciële aard.

Op 22 november 1999 heeft Spanje antwoord gegeven op het met redenen omklede advies van de Commissie van 25 augustus 1999. Daar dit antwoord geen argumenten bevatte die de Commissie ertoe kunnen aanzetten haar standpunt te wijzigen, heeft zij besloten de zaak aanhangig te maken bij het Hof van Justitie.

Het verzoekschrift werd onlangs bij het Hof van Justitie ingediend.

(2001/C 72 E/234)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2146/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Melk voor snoepgoed

Gelden in de Gemeenschap beperkingen voor het gebruik van EU-melk voor snoepgoed?

Wat is de juridische positie van een onderneming die aan producenten precies mededeelt uit welk(e) EU-land(en) deze melk afkomstig moet zijn alvorens zij bereid is het snoepgoed te kopen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(13 september 2000)

Het gebruik van EU-melk voor snoepgoed is in de Gemeenschap niet aan beperkingen onderhevig.

In het algemeen verzet het Gemeenschapsrecht zich er niet tegen dat een onderneming die op basis van melk vervaardigd snoepgoed koopt, haar leveranciers precies mededeelt uit welk(e) EU-land(en) deze melk afkomstig moet zijn.

Bovendien kan in het geval van een beschermde oorsprongsbenaming of beschermde geografische aanduiding in de specificaties van de beschermde benaming bepaald zijn dat de melk uit een bepaald geografisch gebied afkomstig moet zijn.

(2001/C 72 E/235)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2153/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Ethiek en de Europese wetgeving

Is het de Commissie bekend dat de Franse commissie voor ethiek (Comité Consultatif National D'Ethique) de Franse Nationale Assemblee heeft verzocht de recente richtlijn inzake de octrooieerbaarheid van het menselijke genoom niet in Franse wetgeving om te zetten?

Kan een lidstaat de tenuitvoerlegging van Europese wetgeving op ethische gronden opschorten? Welke stappen neemt de Commissie om te zorgen dat niet op een dergelijke wijze met het Europees recht wordt omgesprongen? Overweegt de Commissie haar eigen commissie/taakgroep voor ethiek in te stellen opdat dergelijke belangrijke kwesties niet worden „genationaliseerd” maar op pan-Europees niveau worden geregeld?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(28 juli 2000)

De Commissie is bekend met advies nr. 64 van de Franse commissie voor ethiek (comité consultatif national d'éthique) van 8 juni 2000 met betrekking tot richtlijn 98/44/EG van het Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen ⁽¹⁾.

Over deze richtlijn werd overeenstemming bereikt na discussies binnen het Parlement en de Raad waarbij veel aandacht werd besteed aan de ethische aspecten van biotechnologische uitvindingen. In bedoelde richtlijn wordt aan deze ethische overwegingen aandacht besteed en worden tevens de nodige prikkels gegeven om onderzoek en ontwikkeling op het gebied van de biotechnologie aan te moedigen.

Op grond van artikel 15, lid 1, van de richtlijn zijn de lidstaten verplicht uiterlijk tegen 30 juli 2000 aan het bepaalde in de richtlijn te voldoen. Ingeval een lidstaat tegen de geldigheid van de richtlijn bij het Hof van Justitie een beroep instelt, ontslaat dit hem niet van de verplichting de richtlijn tegen de gestelde termijn in nationaal recht om te zetten. Als hoedster van de verdragen dient de Commissie ervoor te zorgen dat de communautaire wetgeving door de lidstaten correct wordt toegepast.

De Europese Adviesgroep inzake de ethiek van wetenschappen en nieuwe technologieën werd door de Commissie in 1992 opgericht om de Europese instellingen inzake ethische kwesties te adviseren. Deze Adviesgroep heeft op grond van artikel 7 van de richtlijn de uitdrukkelijke opdracht om de ethische aspecten van de biotechnologie te beoordelen.

⁽¹⁾ PB L 213 van 30.7.1998.

(2001/C 72 E/236)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2159/00

van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(22 juni 2000)

Betreft: Recht op studieleningen

Kan de Commissie, in antwoord op een navraag van de heer en mevrouw Grief, voorheen kiezers in mijn kieskring, en woonachtig te Kings Lynn, Norfolk, thans woonachtig in Spanje, in verband met hun twee zonen Anthony en Jonathan (19 jaar), de volgende vraag beantwoorden?

Anthony en Jonathan woonden van 3.11.1981 tot 13.08.1990 op bovengenoemd adres in Norfolk en verhuisden vervolgens met hun ouders naar Spanje alwaar zij tot 3.9.1998 verbleven, waarna zij terugkeerden naar familie in Kings Lynn, alwaar zij nog steeds wonen. Zij verbleven dus 8 jaar met hun ouders in Spanje. Is de Commissie op de hoogte van enige wetgeving van de EU die van invloed is op het recht van deze studenten om in aanmerking te komen voor een studielening van het VK met het oog op het volgen van hoger onderwijs?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(27 juli 2000)

In deze fase van de ontwikkeling van het Gemeenschapsrecht zijn de lidstaten bevoegd voor de vaststelling van de voorwaarden voor de verlening van steun aan studenten (beurzen, studieleningen of andere vormen van financiële steun). Zij moeten echter het beginsel van gelijke behandeling naleven, wat betekent dat de universiteit of hogeschool waar een burger van de Unie wenst te studeren hem onder dezelfde voorwaarden moet accepteren als de nationale onderdanen. Als aan onderdanen van de lidstaat waar een burger uit een andere lidstaat wenst te studeren een beurs wordt toegekend voor de betaling van het collegegeld, moet hij/zij daarvoor ook in aanmerking kunnen komen. Het beginsel van gelijke behandeling, als uitgelegd door de rechtspraak van het Hof van Justitie, is echter niet van toepassing op verlening van bijstand en in het geval van het Verenigd Koninkrijk beurzen, studieleningen en aanvullende beurzen, bedoeld om de studenten te helpen in hun dagelijkse kosten van levensonderhoud te voorzien, tenzij de student tegelijkertijd een migrerende werknemer of een gezinslid van een migrerende werknemer is. Er zij

op gewezen dat in de huidige stand van het Gemeenschapsrecht migrerende werknemers en hun gezinsleden ruimere rechten in het gastland hebben dan studenten uit andere landen van de Unie, met name wat sociale uitkeringen betreft.

De geachte afgevaardigde heeft de Commissie echter niet voldoende informatie verstrekt om vast te kunnen stellen of de heer en mevrouw Grief of hun kinderen krachtens het Gemeenschapsrecht rechten als migrerende werknemer kunnen doen gelden.

(2001/C 72 E/237)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2175/00

van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: Europees sociaal statuut van de huisvrouw

De uiteenlopende bepalingen die de status van huisvrouw in de lidstaten regelen maken Europese afspraken omtrent de rol van de huisvrouw noodzakelijk, teneinde tegemoet te komen aan de legitieme aspiraties van deze belangrijke communautaire groep.

In Frankrijk wordt de status van niet-werkende huisvrouw erkend, in Italië is voorzien in een overheidsstelsel van verzekering tegen huishoudelijke ongevallen, en in Spanje wordt de invoering overwogen van een preferentieel systeem van pensioensparen voor huisvrouwen. In een niet-communautair land zoals Zwitserland ontvangen huisvrouwen een pensioeneringsvergoeding, en kunnen huisvrouwen die voor kinderen moeten zorgen rekenen op een toelage.

Is de Commissie niet van oordeel dat, teneinde de diverse regelingen die momenteel in de lidstaten voor de huisvrouw gelden eenvormig te maken, een Europees sociaal statuut van de huisvrouw moet worden voorgesteld, waarin alle aspecten worden behandeld die dienen te worden geregeld om de sociale dimensie van de huisvrouw in de huidige economische context te consolideren?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(13 september 2000)

De vraag van de geachte afgevaardigde heeft betrekking op de huidige status van huisvrouwen in de lidstaten. De geachte afgevaardigde vraagt zich in dit verband af of het dienstig zou zijn een voorstel te doen voor een Europees sociaal statuut van de huisvrouw om de huidige, van lidstaat tot lidstaat sterk verschillende situatie te uniformiseren.

Hoewel de Commissie oog heeft voor het belang van de taken die huisvrouwen ten behoeve van hun gezinnen en de samenleving in het algemeen verrichten, moet worden gepreciseerd dat de Gemeenschap op het vlak van het familierecht slechts over zeer beperkte bevoegdheden beschikt.

Wat de status van huisvrouwen betreft, zij erop gewezen dat de Commissie in 1987 een voorstel voor een richtlijn⁽¹⁾ heeft gedaan om iets te doen aan de lacunes in de gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het vlak van de sociale zekerheid. Als alternatief voor de afgeleide rechten voorziet het voorstel in de individualisering van de rechten op het vlak van de sociale zekerheid, waaronder voor huisvrouwen.

Dit voorstel is uiteindelijk niet door de Raad goedgekeurd, ondanks positieve adviezen van het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité.

In het kader van de nieuwe strategie van modernisering en verbetering van de sociale bescherming in Europa is de Commissie van plan dit vraagstuk verder te onderzoeken.

⁽¹⁾ PB C 309 van 19.11.1987.

(2001/C 72 E/238)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2181/00**van Bertel Haarder (ELDR) aan de Commissie**

(3 juli 2000)

Betreft: Welke instantie is verantwoordelijk voor de controle van pleziervaartuigen met EC-markering

1. Kan de Commissie mededelen welke instantie verantwoordelijk is als een pleziervaartuig gebouwd is in een lidstaat, door de bevoegde instantie in een andere lidstaat voorzien is van de EC-markering en er in een derde lidstaat door een burger van die lidstaat een klacht worden ingediend over ernstige constructiefouten? Kan zij eveneens mededelen op welke beginselen dit gebaseerd is?

2. Volgens de Zweedse zeevaartautoriteiten moet artikel 7, lid 1 van richtlijn 94/25/EG⁽¹⁾ zodanig worden geïnterpreteerd dat de autoriteiten uitsluitend verplicht zijn tot controle van producten alvorens deze op de markt worden gebracht of in verband met het op de markt brengen. Kan de Commissie bevestigen dat deze interpretatie van de richtlijn juist is? Zo ja, zorgt de EC-markering dan voor bescherming van de consument, zoals bedoeld in richtlijn 94/25/EG?

⁽¹⁾ PB L 164 van 30.6.1994, blz. 15.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(7 september 2000)

1. In het door het geachte parlementslid genoemde geval is de fabrikant of diens gemachtigde in de lidstaat waar het vaartuig voor de eerste keer in de handel is gebracht, verantwoordelijk voor de overeenstemming van het product met de desbetreffende wetgeving.

Bij een geschil tussen koper en verkoper over de aankoop van een product dat gebreken zou hebben, zijn de beginselen van algemene productaansprakelijkheid van toepassing, in overeenstemming met de in het contract bedoelde normale civielrechtelijke procedures.

Indien voorts de door het geachte parlementslid genoemde „ernstige constructiefouten” dusdanig zijn dat het vaartuig niet voldoet aan de veiligheidseisen van Richtlijn 94/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 1994 inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten met betrekking tot pleziervaartuigen⁽¹⁾, kan de in de wetgeving van de lidstaat waar het product voor de eerste keer in de handel is gebracht, aangewezen nationale autoriteit zich beroepen op de vrijwaringsclausule in artikel 7 van de genoemde richtlijn.

2. Ten aanzien van de tweede vraag van het geachte parlementslid, inzake artikel 7, lid 1, van Richtlijn 94/25/EG, bevestigt de Commissie dat de rol van de met het toezicht op de nationale markt belaste autoriteiten, zoals gedefinieerd in de nieuweaanpakrichtlijnen (waartoe ook Richtlijn 94/25/EG behoort), erin bestaat controles uit te voeren nadat het product in de handel is gebracht, maar voordat het in gebruik is genomen, d.w.z. uitsluitend gedurende de distributiefase. Helaas is de door het geachte parlementslid gebezigde term „in verband met” niet nauwkeurig genoeg om de Commissie in staat te stellen te beoordelen of de voorgelegde interpretatie al dan niet juist is.

In ieder geval wordt de CE-markering door de fabrikant aangebracht om aan te geven dat het product in overeenstemming is met de eisen waaraan de fabrikant uit hoofde van Richtlijn 94/25/EG moet voldoen. Deze richtlijn is gebaseerd op artikel 95 (ex artikel 100 A) van het EG-Verdrag, dat in een hoog niveau van consumentenbescherming voorziet.

⁽¹⁾ PB L 164 van 30.6.1994, blz. 15.

(2001/C 72 E/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2212/00
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Steun voor informatiebrochures

In september 1999 is een informatiebrochure gepubliceerd van de ILGA Europe (de Europese afdeling van de International Lesbian and Gay Association), met de titel „Na Amsterdam: De Europese Unie en seksuele geaardheid”. Voor deze brochure heeft de Europese Commissie financiële steun verleend.

In het voorwoord staat dat de brochure is gepubliceerd in het kader van een project dat wordt gesteund door de Europese Commissie (DG X) uit hoofde van het programma Prince (programma voor informatie aan de Europese burger).

Kan de Commissie aangeven:

1. Wat zijn de doelstellingen en modaliteiten voor de uitvoering van het programma Prince?
2. In welke context past op rechtmatige wijze steunverlening door de Commissie aan een privaatrechtelijke vereniging voor een brochure ten behoeve van de Europese burger?
3. Past het onderwerp van de brochure binnen de voorlichting aan de Europese burger over de financiering van de communautaire Instellingen?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(7 september 2000)

Het programma Prince (programma voor informatie aan de Europese burger) heeft tot doel de Europese burger te informeren over thema's in verband met de Unie die als prioritair worden beschouwd. De keuze van de prioritaire thema's wordt in het kader van de begrotingsprocedure gemaakt op grond van aanbevelingen van de interinstitutionele overleggroep waarin het Parlement en de Commissie op het hoogste niveau zijn vertegenwoordigd.

De tenuitvoerlegging van het programma Prince stoeit op de beginselen van een partnerschap, hetzij met de regeringsinstanties van de lidstaten die dit wensen (overeenkomst), hetzij met het maatschappelijk middenveld op grond van een oproep tot het indienen van voorstellen voor informatieprojecten die mede zullen worden gefinancierd. Onder maatschappelijk middenveld verstaat men de verenigingen, de niet-gouvernementele organisaties, de bonden, de vakverenigingen, enz.

In het door de geachte afgevaardigde aan de orde gestelde geval komt de Europese afdeling van de International Lesbian and Gay Association (ILGA) zoals alle andere wettelijk erkende verenigingen voor steun in aanmerking, als het door deze vereniging ingediende project wordt geselecteerd door de jury die met de selectie van de projecten is belast.

Elke burger heeft recht op toegang tot informatie om zich een mening te vormen over alle onderwerpen. De brochure „Na Amsterdam: De Europese Unie en seksuele geaardheid” valt onder dit recht op informatie.

(2001/C 72 E/240)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2214/00
van Gary Titley (PSE) aan de Commissie

(28 juni 2000)

Betreft: Uitsluiting van in de EU gevestigde Japanse auto-ondernemingen

Waarom worden in de EU gevestigde Japanse auto-ondernemingen uitgesloten van werkgroepen van de Commissie inzake klimaatverandering en Auto Oil II?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(28 juli 2000)

Het Auto-Olie II-programma is nu beëindigd. De rapporten worden afgewerkt en de Commissie is van plan in september 2000 een mededeling over het resultaat van het programma goed te keuren.

Auto-Olie II werd gekenmerkt door de betrokkenheid van een brede waaier van partijen. De automobiefabrikanten werden met name vertegenwoordigd door de Europese Federatie van Autoproducenten ACEA. De Japanse autofabrikanten waren niet rechtstreeks bij het programma betrokken en drukten daartoe geen uitdrukkelijke wens uit. Niettemin zouden zij bij toekomstige soortgelijke programma's moeten worden betrokken, in het bijzonder wegens hun grotere aanwezigheid als voertuigfabrikanten in Europa.

In het kader van de klimaatverandering werd onlangs een belangrijk initiatief opgezet: het Europees programma inzake klimaatverandering (EPK). Dit initiatief sluit aan op de mededeling van de Commissie inzake het beleid en de maatregelen om de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen⁽¹⁾. In het kader van dit initiatief moeten een aantal opties op het gebied van energie, vervoer en industrie worden ontwikkeld. Er is een specifieke EPK-werkgroep opgezet. Opnieuw toonden de Japanse autofabrikanten geen belangstelling om rechtstreeks aan het initiatief deel te nemen. De Japanse autofabrikanten hebben er zich echter samen met hun Europese en Koreaanse tegenhangers toe verbonden kwantitatieve streefcijfers voor de uitstoot van kooldioxide door auto's te bereiken en zijn betrokken bij het toezicht op deze verbintenissen en alle verwante kwesties. Verder zijn de Japanse fabrikanten volledig betrokken bij de werkgroep motorvoertuigen en de werkgroep emissies van motorvoertuigen die de Commissie adviseren over regelgevingskwesties met betrekking tot voertuigen.

⁽¹⁾ COM(2000) 88 def.

(2001/C 72 E/241)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2224/00
van Béatrice Patrie (PSE) aan de Commissie**

(3 juli 2000)

Betreft: Erkenning van het beroep van tandtechnicus

De tandtechniek is een medisch beroep dat in diverse Europese landen (Denemarken, Finland, Nederland, Portugal en Spanje) wordt erkend. Een tandtechnicus maakt en plaatst volledige of gedeeltelijke kunstgebitten en verleent de mond- en tandzorg die naar aanleiding daarvan vereist kan zijn. In de landen waar zij wordt erkend is de tandtechniek een zelfstandig beroep, dat duidelijk verschilt van kaakchirurgie of mondheelkunde.

In Frankrijk wordt het beroep van tandtechnicus niet erkend, waardoor niet alleen verschillen ontstaan op de markt van tandverzorging, maar eveneens op het gebied van erkenning van beroepen en gelijkstelling van diploma's op Europees niveau.

Is dit verschil in de Europese Unie de Commissie bekend?

Overweegt zij het beroep van tandtechnicus en het desbetreffende diploma door alle lidstaten te doen erkennen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(28 juli 2000)

Het is de Commissie bekend dat het beroep van tandtechnicus niet in alle lidstaten is erkend. De verschillen die hierdoor ontstaan op de markt van tandverzorging en op het gebied van erkenning van diploma's doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om eventueel een officieel statuut toe te kennen aan dit beroep en het te reglementeren. De Commissie verwijst het geachte parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-2564/99 van de heer B. Staes⁽¹⁾ over hetzelfde beroep.

Conform de aanpak van de Richtlijnen 89/48/EEG⁽²⁾ en 92/51/EEG⁽³⁾ ten aanzien van het algemeen stelsel van erkenning van diploma's van het beroep door middel van specifieke communautaire richtlijnen ten aanzien van de coördinatie van de opleiding en de wederzijdse erkenning van de diploma's zal de Commissie alleen bij hoge uitzondering voor een bepaalde beroepsgroep specifieke maatregelen ter harmonisatie indienen. Hiertoe moet aan de volgende voorwaarden zijn voldaan: het voorstel voor een richtlijn moet de mogelijkheden voor het vrije verkeer van de betrokken beroepsbeoefenaren aanzienlijk verbeteren en de bovengenoemde richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG moeten aantoonbaar ontoereikend zijn om de erkenning van de diploma's voor een bepaald beroep en de vrije vestiging van de betrokken beroepsbeoefenaren te garanderen. Bovendien moet er voor de beoogde harmonisatiemaatregelen, wat het beginsel zelf en de belangrijkste elementen betreft, voldoende overeenstemming bestaan tussen de beroepsbeoefenaren in alle lidstaten en tussen de lidstaten onderling.

(¹) PB C 225 E van 8.8.2000.

(²) PB L 19 van 24.1.1989.

(³) PB L 209 van 24.7.1992.

(2001/C 72 E/242)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2242/00

van Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) en Maria Martens (PPE-DE) aan de Commissie

(5 juli 2000)

Betreft: Wetgeving lidstaten met betrekking tot het uitlenen van museumstukken

Weet de Commissie dat het bijzonder moeilijk is voor musea in verschillende EU-lidstaten om gezamenlijke tentoonstellingen te organiseren, omdat de lidstaten veel beperkende wetgeving kennen voor het uitlenen van museumstukken?

Het Fries Museum in Leeuwarden deed er bijvoorbeeld twee jaar over om de tentoonstelling „Koningin van de Noordzee” op te zetten als gevolg van deze beperkende wetgeving in de EU-lidstaten.

Is de Commissie bereid om na te gaan of de betreffende wetgeving zodanig kan worden geharmoniseerd dat het uitlenen van museumstukken en het opzetten van gezamenlijke tentoonstellingen binnen de Unie gemakkelijker wordt?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(8 september 2000)

De Commissie wijst het geachte parlementslid erop dat de overdracht van kunstwerken tussen musea die in verschillende lidstaten zijn gevestigd, belemmerd kan worden door de toepassing van nationale wetten ter bescherming van het nationale erfgoed. Krachtens artikel 30 (ex-artikel 36) van het EG-Verdrag zijn verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer uit hoofde van bescherming van het nationaal artistiek, historisch en archeologisch bezit gerechtvaardigd, voor zover ze in verhouding staan tot het doel dat ermee wordt nagestreefd. De Commissie benadrukt dat deze maatregelen sinds 1 januari 1993 geen controles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap meer mogen inhouden. Daarom heeft de Gemeenschap Verordening (EEG) nr. 3911/92 betreffende de uitvoer van cultuurgooederen⁽¹⁾ en Richtlijn 93/7/EEG betreffende de teruggave van cultuurgooederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een lidstaat zijn gebracht⁽²⁾, goedgekeurd.

De Commissie stelt het geachte parlementslid ervan in kennis dat zij, in het kader van de oprichting en de goede werking van de interne markt, bereid is bijzondere aandacht te besteden aan de problemen in verband met het uitlenen van stukken tussen musea. Zij is echter nog niet begonnen met het onderzoek naar een eventuele harmonisatie van de wetgevingen op dit gebied.

Bovendien wijst de Commissie erop dat de organisatie van gezamenlijke tentoonstellingen van musea in aanmerking komt voor stimuleringsmaatregelen van de Gemeenschap op cultureel gebied. Volgens artikel 151 (ex-artikel 128) van het EG-Verdrag mogen deze maatregelen echter geen betrekking hebben op de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten.

(¹) PB L 395 van 31.12.1992.

(²) PB L 74 van 27.3.1993.

(2001/C 72 E/243)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2249/00**van Diana Wallis (ELDR) aan de Commissie**

(29 juni 2000)

Betreft: Ontwerp voor een gemeenschappelijk standpunt over de richtlijn inzake auteursrecht (COM(97) 628)

Het ontwerp voor een gemeenschappelijk standpunt over de richtlijn inzake auteursrecht (COM(97) 628) ⁽¹⁾ bevat een verklaring van de Commissie en de Raad met betrekking tot overweging nr. 23. In deze verklaring is sprake van een specifieke technologie, aangezien verwezen wordt naar „proxy caching”.

Bedoelt de Commissie met „proxy caching” netwerkcaching in het algemeen of sluiten de Commissie en de Raad met opzet alle andere vormen van caching uit het toepassingsgebied van de richtlijn uit?

Als het de bedoeling is met de verklaring te verwijzen naar netwerkcaching in het algemeen, kan de Commissie er dan voor zorgen dat de tekst van het gemeenschappelijk standpunt dit duidelijk weergeeft?

⁽¹⁾ PB C 108 van 7.4.1998, blz. 6.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(8 september 2000)

Overeenkomstig het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij wordt in artikel 5, lid 1, van het ontwerp van een gemeenschappelijk standpunt een uitzondering gemaakt voor tijdelijke reproductiehandelingen die als technische kopieën worden beschouwd ⁽¹⁾.

Evenals in het gewijzigde voorstel van de Commissie voor deze richtlijn geldt deze uitzondering slechts onder bepaalde voorwaarden. Op grond van artikel 5, lid 1, zijn voorbijgaande en bijkomende reproductiehandelingen uitgezonderd die een onmisbaar onderdeel vormen van een technisch procédé dat wordt toegepast indien een tussenpersoon hierdoor het netwerkverkeer tussen derden doelmatig kan laten functioneren of een werk of een andere zaak hierdoor rechtmatig kunnen worden gebruikt. Verder mogen de desbetreffende reproductiehandelingen op zich geen zelfstandige economische betekenis bezitten. Voorzover aan deze voorwaarden wordt voldaan, vallen onder deze uitzondering ook reproductiehandelingen die naast browsing of caching ook het doelmatig functioneren van transmissiesystemen mogelijk maken. Deze „cache copies” kunnen in het netwerk worden gerealiseerd, maar de uitzondering kan ook op andere vormen van caching betrekking hebben.

Wat de kopieën in verband met browsing of caching betreft, wordt in de voorgestelde overweging 23 benadrukt dat de uitzondering van artikel 5, lid 1, alleen geldt indien de tussenpersoon de informatie verandert noch iets wijzigt aan het in de bedrijfstak alom erkende rechtmatige gebruik van de technologie voor het verkrijgen van gegevens over het gebruik van de informatie. In deze voorwaarden is duidelijk de invloed te herkennen van afdeling 4 van hoofdstuk III van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt ⁽²⁾, waarin de verantwoordelijkheid van tussenpersonen aan de orde komt. In verband hiermee zijn de Raad en de Commissie van plan om een verklaring op te stellen waarin wordt bevestigd dat in deze formulering („op voorwaarde dat de tussenpersoon de informatie niet wijzigt... voor het verkrijgen van gegevens over het gebruik van de informatie”) niet wordt uitgesloten dat „proxy caching” door een tussenpersoon onder de uitzondering in artikel 5, lid 1, valt indien dit aan de in de bepaling opgenomen voorwaarden voldoet. Het feit dat alleen „proxy caching” als zodanig wordt genoemd, houdt echter niet in dat andere vormen van caching niet onder artikel 5, lid 1, kunnen vallen.

⁽¹⁾ PB C 180 van 25.6.1999.

⁽²⁾ PB L 178 van 17.7.2000.

(2001/C 72 E/244)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2262/00
van Brice Hortefeux (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betref: Communautair vervoerbeleid: goederenvervoer in de Europese Unie onder de TIR (transport international routier)-regeling

Op 19 juni 2000 heeft de clandestiene immigratie met bestemming de Europese Unie het leven gekost aan 58 personen, wier lijken in de haven van Dover werden aangetroffen in de aanhangwagens van een vrachtauto die onder de TIR (transport international routier)-regeling viel. Dergelijke vrachtwagens zijn voorzien van een door de douane aangebrachte verzegeling, die niet mag worden verbroken. Verbreking van dit zegel is strafbaar. Nadat de verzegeling is aangebracht mag alleen de douane controles verrichten, maar dan moet systematisch de hele lading worden onderzocht, hetgeen tot gevolg heeft dat de controle meestal achterwege wordt gelaten. De TIR-vrachtwagens zijn dan ook het favoriete vervoermiddel van de netwerken van clandestiene immigratie geworden, omdat de lading moeilijk te controleren is. Bij toepassing van het TIR-systeem kunnen zelfs de transporteurs en de chauffeurs hun lading niet onderzoeken, terwijl ze de kosten van de clandestiene immigratie dragen (bestuurders die in de gevangenis belanden, in beslag genomen voertuigen, verloren goederen, enz.). Het TIR-transportstelsel lijkt dan ook niet langer een geschikte vorm van internationaal vervoer te zijn, gezien het misbruik dat ervan wordt gemaakt, niet alleen bij de handel in clandestiene immigranten, maar ook bij drugshandel en smokkelhandel in het algemeen.

1. Welke spoedmaatregel kan de Commissie op internationaal niveau treffen om de controle op het goederentransport door voertuigen die onder de TIR-regeling vallen, te versterken?
2. Hoe kan volgens de Commissie de douanecontrole op het TIR-transitvervoer via de Europese Unie worden verscherpt?
3. Welke maatregelen stelt de Commissie voor om de Europese bedrijven die gebruik maken van het TIR-vervoersysteem te helpen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(8 september 2000)

Volgens de informatie die de Commissie heeft ontvangen reed het voertuig waarin in Dover 58 personen dood werden aangetroffen niet onder de regeling voor het internationaal goederenvervoer over de weg (TIR) doch was het betrokken bij een intern transport binnen de Gemeenschap.

Voertuigen waarmee goederen onder de TIR-regeling worden vervoerd, worden door de douane verzegeld en deze voertuigen moeten zo zijn gebouwd dat geen goederen kunnen worden gelost of geladen zonder duidelijke sporen van knoeierij na te laten of zonder de door de douane aangebrachte zegels te verbreken. De douaneautoriteiten van de lidstaten hebben gerapporteerd dat uit niets blijkt dat de problemen van de clandestiene immigratie door deze regels worden verergerd. Zij kunnen daarentegen zowel de immigratieautoriteiten als de transporteurs helpen bij het controleren van de voertuigen op illegale immigranten.

1. en 2. De problemen die de clandestiene immigratie voor de onder de TIR-regeling werkende transporteurs creëert, zijn het voorwerp geweest van besprekingen tussen de Commissie en de lidstaten en in de werkgroep Douanevraagstukken in verband met het vervoer van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) die zich bezighoudt met de toepassing van de TIR-overeenkomst op internationaal niveau. Uit een aantal verslagen is gebleken dat de maatregelen ter bestrijding van de clandestiene immigratie in sommige gevallen moeilijkheden hadden veroorzaakt voor TIR-transporteurs doch uit niets is gebleken dat de TIR-regels zelf deze moeilijkheden nog hebben verergerd. Er is overeengekomen dat geen maatregelen dienen te worden genomen ten aanzien van de TIR. Dit standpunt blijft ongewijzigd en de Commissie stelt daarom in dit stadium nog geen maatregelen op internationaal of communautair niveau voor om de douanecontroles van goederen die onder de TIR-regeling te worden vervoerd te verscherpen.

3. In het licht van bovenstaande opmerkingen kan de Commissie ook geen voorstellen doen met betrekking tot de TIR-regeling om de vervoerondernemers te helpen. Zij geeft de transporteurs echter de raad zich te houden aan de huidige TIR-regels met betrekking tot de verzegeling. Wanneer wordt vastgesteld dat een zegel is verbroken, moet de transporteur de douane of andere bevoegde autoriteiten onmiddellijk daarvan in kennis stellen. Indien het nodig wordt geacht de zegels te verbreken, dan moet dit

gebeuren in aanwezigheid van de douane of andere autoriteiten doch in noodgevallen mag de vervoerder op eigen initiatief actie ondernemen. De Commissie vindt het niet nuttig om vervoerondernemers toelating te geven zelf stelselmatig de douanezegels te verbreken om na te gaan of een voertuig clandestiene immigranten vervoert.

De Commissie is van mening dat oplossingen voor de problemen in verband met clandestiene immigratie via het wegvervoer in dit stadium niet in het kader van de TIR moeten worden gezocht. Zij zal de situatie echter blijven volgen en indien nodig passende maatregelen op communautair of internationaal niveau voorstellen.

(2001/C 72 E/245)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2285/00
van Karl von Wogau (PPE-DE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Toelating van een Duitse burger als jachttopziener in Frankrijk

Een houder van een pachtgebied uit de omgeving van Erstein heeft bij de onderprefectuur van Séléstat Erstein een aanvraag ingediend om een Duitse burger als jachttopziener in dienst te nemen. Na verloop van bijna zeven maanden deelde de onderprefectuur hem mede dat zijn aanvraag werd geweigerd met de motivering dat de persoon in kwestie in Duitsland woonachtig was, hetgeen niet verenigbaar zou zijn met zijn geplande taken. De afstand tussen de woonplaats en de beoogde werkplek kan echter met de auto in slechts twintig minuten worden afgelegd.

De betrokken persoon voldoet aan alle vereisten voor de beoogde taken.

Is de Commissie niet ook van mening dat de weigering van de toestemming niet strookt met de EU-voorschriften inzake het vrije verkeer van personen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(7 september 2000)

Op basis van de door het geachte parlementslid verstrekte informatie kan de Commissie niet bepalen of de beslissing van de onderprefectuur van Séléstat, die gebaseerd is op de woonplaats van de jachttopziener, verenigbaar is met de communautaire beginselen.

Het geachte parlementslid wordt dan ook verzocht alle documenten met betrekking tot deze weigering voor verder onderzoek aan de Commissie te bezorgen.

In het algemeen is de door de overheid van een lidstaat opgelegde verplichting om in die lidstaat te wonen zowel een beperking van de vrijheid van vestiging (zie arrest van 29 oktober 1998 in zaak C-114/97 Commissie/Spanje) als van het vrije verkeer van werknemers (zie arrest van 7 mei 1998 in zaak C-350/96 Commissie/Clean Car Autoservice).

Een dergelijke verplichting is alleen aanvaardbaar als ze wordt gerechtvaardigd door een reële en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de maatschappij, zoals de openbare orde of de openbare veiligheid.

(2001/C 72 E/246)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2296/00
van Concepció Ferrer (PPE-DE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Communautair octrooi

Wetenschappelijk onderzoek, en met name technologische ontwikkeling, zijn de drijvende krachten van de economische groei en de concurrentiekracht van ons MKB. Om die reden is een efficiënte en afdoende bescherming van de intellectuele eigendom van essentieel belang.

Het huidige Europese stelsel van octrooien is niet alleen complex, omdat het wordt beheerd door de verschillende lidstaten, maar ook een dure aangelegenheid. Bovendien worden de hoge kosten van de octrooien over het algemeen beschouwd als een van de belangrijkste obstakels om er in Europa op grote schaal gebruik van te maken. In dit verband kan worden opgemerkt dat 45% van de verleende octrooien in Europa afkomstig is uit de Verenigde Staten en dat 15% van de in de Verenigde Staten verleende octrooien afkomstig is uit Europa. De bescherming van de intellectuele eigendom is dus gecompliceerd, duur en gefragmenteerd.

Kan de Commissie meedelen welke maatregelen er zijn voorgesteld om dit probleem op te lossen, en wanneer deze ten uitvoer zullen worden gelegd?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(13 september 2000)

Het Gemeenschapsoctrooi staat hoog op de agenda van de Commissie. Volgende op de conclusies van de staatshoofden en regeringsleiders tijdens de Europese Raden van Lissabon en Feira heeft de Commissie op 5 juli 2000 het voorstel voor een verordening betreffende het Gemeenschapsoctrooi⁽¹⁾ goedgekeurd. De voorgestelde verordening moet leiden tot een Gemeenschapsoctrooi dat betaalbaar is en het bedrijfsleven volledige rechtszekerheid biedt. Het voorstel van de Commissie is op deze punten ambitieus en uitgebalanceerd.

Het definitieve tijdschema voor de invoering van het Gemeenschapsoctrooi hangt van vele factoren af. Niet het minst belangrijk in dit opzicht is het welslagen van de herziening van het EG-Verdrag die moet leiden tot een nieuwe, gecentraliseerde communautaire rechtspraak voor de regeling van inbreuken op het Gemeenschapsoctrooi en betwistingen omtrent de geldigheid ervan. Een van de belangrijkste voorwaarden voor het welslagen van het Gemeenschapsoctrooi is een geïntegreerde rechtspraak die maximale rechtszekerheid biedt.

⁽¹⁾ COM(2000) 412 def.

(2001/C 72 E/247)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2300/00 van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: „Havenpakket” en visserijhavens

De Europese Commissie heeft aangekondigd een zgn. havenpakket te zullen presenteren ter verduidelijking van de mededingingsregels van de havendiensten en de staatssteun. Doel is onafhankelijke ondernemingen een vrije toegang te verzekeren tot de markt van havendiensten.

Hebben de bepalingen van dit „pakket”, afgezien van de koopvaardijhavens en de oliehavens, ook betrekking op de visserijhavens?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(28 juli 2000)

De Commissie neemt zich inderdaad voor tegen het einde van dit jaar een „Havenpakket” te publiceren. Verder is zij van plan in dit pakket een ontwerp van een rechtsinstrument betreffende de toegang tot havendiensten op te nemen.

Hoewel er over de details nog geen definitieve beslissing is genomen, ligt het momenteel niet in de bedoeling visserijhavens in deze maatregel op te nemen, maar alleen commerciële havens waarlangs de internationale handel wordt gevoerd.

(2001/C 72 E/248)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2323/00**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie**

(30 juni 2000)

Betreft: Opname van Shinia (Attica) in het netwerk Natura 2000

Het Wereldnatuurfonds (WWF) heeft de Europese Commissie voorgesteld om aan de lijst van gebieden van het netwerk Natura 2000 (Richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾) die op voorstel van de lidstaten tot stand is gekomen, 2326 nieuwe gebieden toe te voegen. Een van deze gebieden, met bijzondere prioriteit, is de waterbiotoop van Shinia in Attica.

Is de Commissie, overwegende dat dit gebied is uitgekozen om er installaties te bouwen voor de Olympische Spelen van 2004, voornemens om zich te beraden over het voorstel van het WWF met het oog op het bevorderen van de doelstellingen van Natura 2000? Over welke mogelijkheden beschikt de Commissie om in deze kwestie te interveniëren?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(31 juli 2000)

Het waterrijke gebied van Schinia behoort inderdaad tot de bijkomende gebieden die door het Wereldnatuurfonds zijn voorgesteld („shadow list”) om in het Natura 2000-netwerk te worden opgenomen krachtens Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

De Commissie houdt tijdens de evaluatie, op het niveau van elke biogeografische regio, van de door de lidstaten meegedeelde nationale lijsten rekening met deze voorstellen wanneer een habitattypen of een soort onvoldoende vertegenwoordigd wordt geacht.

Er is klacht ingediend bij de Commissie betreffende de in Schinia geplande installaties voor de Olympische Spelen van 2004. De Commissie zal de zaak in dit kader onderzoeken.

(2001/C 72 E/249)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2325/00**van Freddy Blak (PSE) aan de Commissie**

(30 juni 2000)

Betreft: Migrantenforum

Naar ik vernomen heb, heeft het directoraat-generaal Justitie en Binnenlandse Zaken met ingang van 1 januari 2000 het beheer van de communautaire subsidies voor het Migrantenforum overgenomen van het directoraat-generaal Werkgelegenheid en Sociale Zaken. In de begroting voor dit jaar was 800 000 € gereserveerd op begrotingslijn A-3040 ter dekking van de bedrijfskosten en het werkprogramma van deze organisatie.

Als ondervoorzitter van de Commissie begrotingscontrole heb ik een kopie ontvangen van een open brief d.d. 8 maart 2000, ondertekend door een aantal belanghebbende organisaties, onder meer door ATMF (Vereniging van Marokkaanse werknemers in Frankrijk), FTICR (Federatie van Tunesiërs voor een staatsburgerschap aan weerszijden van de Middellandse Zee), ATIME (Vereniging van Turkse werknemers), AIM (Vereniging van Marokkaanse werknemers en immigranten in Spanje), ELELE (Huis der Turkse werknemers) en CFAIT (Raad van Franse verenigingen in Turkije), waarin beschuldigingen inzake wanbeheer worden geuit. Tevens is mij bekend dat de Commissie eveneens een kopie van deze brief ontvangen heeft na de algemene jaarvergadering van 16 en 17 december 1999.

Tevens is mij via betrouwbare contacten in Denemarken ter ore gekomen dat naast de in de open brief verwoorde zorgen beweerd wordt dat begrotingsgeldten werden doorgesluist ter financiering van een verkiezingscampagne in Marokko en ter bekostiging van particuliere uitgaven.

Zijn deze beweringen gefundeerd?

Zo ja, welke maatregelen heeft de Commissie genomen voor de terugvordering der fondsen?

Hoe kan de Commissie waarborgen dat deze en andere organisaties die gefinancierd worden via communautaire A-3-subsidies, feitelijk aan hun doelstellingen beantwoorden?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(24 juli 2000)

Zoals het geachte parlementslid reeds aanhaalde, is het beheer van alles wat verband houdt met het Migrantenforum met ingang van 1 januari 2000 onder de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de directeur-generaal van het directoraat-generaal Justitie en Binnenlandse Zaken geplaatst.

De Commissie heeft eveneens de open brief d.d. 8 maart 2000 ontvangen en van het uitvoerend comité van het Migrantenforum een schriftelijk antwoord gekregen waarin elk punt nauwkeurig wordt behandeld.

Binnenkort onderwerpt de Commissie de activiteiten en de rekeningen van het Migrantenforum aan een accountantscontrole en op dat ogenblik worden ook de aantijgingen van de verduistering van gelden waarop het geachte parlementslid heeft gewezen, bestudeerd. Daarna beslist de Commissie of verdere stappen moeten worden ondernomen. Als ze een onregelmatigheid ontdekt, worden uit de maatregelen die de Commissie tot haar beschikking heeft, diegene gekozen die nodig zijn om de toestand te normaliseren en wordt het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ingelicht.

De Commissie moet erop toezien dat de gelden effectief worden besteed. Dit verklaart de contractuele verplichting, die het Migrantenforum plichtsgetrouw nakomt, verslag uit te brengen over zijn activiteiten. Deze contractuele verplichting houdt een jaarlijkse voorlegging van de rekeningen in die vervolgens door de Commissie worden onderzocht. Een ambtenaar van de Commissie zetelt ook als waarnemend lid in het uitvoerend comité van het Forum en in de raad van beheer.

(2001/C 72 E/250)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2355/00

**van Mario Mauro (PPE-DE), Giorgio Lisi (PPE-DE)
en Antonio Tajani (PPE-DE) aan de Commissie**

(13 juli 2000)

Betreft: Schending van het beginsel van niet-discriminatie en mededinging in verband met de situatie van de docenten van particuliere scholen

Nog steeds is bij de Italiaanse particuliere scholen sprake van duidelijke verschillen en discriminatie, wat strijdig is met de geest van de Italiaanse grondwet en de Europese mededingingswetgeving, zoals uit de hieronder beschreven situatie op een hoger plan blijkt.

Deze vraag heeft beslist niet de bedoeling artikel 126 van het EG-Verdrag te doorkruisen: het gaat niet om de organisatie van schoolsystemen, maar om schending van het arbeidsrecht door discriminatie tussen het docentencorps van openbare scholen en van particuliere scholen.

1. In Italië hebben docenten van particuliere scholen toegang tot een speciaal vergelijkend examen ter verkrijging van de leraarsbevoegdheid waarop bij uitzondering de diensttijd voor de helft wordt erkend: het puntentotaal bestaat zowel uit de examenbeoordeling als uit de helft van de geleverde dienst. Waarom komt deze dienst dan bij de vaststelling van de permanente rangorde weer te vervallen?

2. Kan de Commissie uitleggen waarom het Italiaanse Ministerie van Onderwijs docenten van de particuliere scholen niet toestaat om stelselmatig deel te nemen aan de vergelijkende examens op grondslag van schriftelijke bewijsstukken daar de vervulde diensttijd niet wordt erkend?

3. Waarom wordt de diensttijd vervuld op particuliere scholen voor de helft meegerekend in de provinciale rangorde voor vervangers (waarom niet voor 1/3 of 2/3? Werkt een docent op deze scholen soms maar de helft?).

4. Waarom krijgt een docent van een particuliere school met het slagen voor het gewone examen geen punten toegekend voor het gegeven onderwijs?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(13 september 2000)

De vraag van de geachte afgevaardigden betreft de discriminatie waar docenten van door de Italiaanse overheid erkende scholen het slachtoffer van zouden zijn, zowel bij aanwerving als bij de erkenning van hun anciënniteit.

Deze kwestie valt niet onder de bevoegdheden van de Gemeenschap. Elke lidstaat bepaalt zijn eigen voorwaarden voor toegang tot de overheidsdienst. De bevoegdheid inzake betwistingen van dit soort bepalingen ligt derhalve bij de nationale rechtbanken.

(2001/C 72 E/251)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2422/00

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Belemmering van het vrije verkeer van goederen tussen Spanje en Portugal

Het optreden in Matosinhos van Portugese vissers en handelaren, die de verkoop van sardines uit Spanje belemmerden, vormt een ernstige schending van de fundamentele communautaire vrijheden, en met name, van het vrije verkeer van goederen tussen de lidstaten.

Teneinde de normale uitoefening van de beroepsactiviteit van de gedupeerden te garanderen, lijkt het dringend noodzakelijk dat de Europese Commissie stappen onderneemt tegen de Portugese autoriteiten.

Kan de Commissie mededelen of er al actie is ondernomen? Zo ja, kan zij mededelen op welke wijze en met welk resultaat? Welke maatregelen denkt zij te nemen voor het geval er nog geen actie is ondernomen? Kan de Commissie dit lid op de hoogte houden van de maatregelen en de resultaten?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(28 juli 2000)

Nadat de Spaanse overheid de Commissie uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2679/98 van de Raad van 7 december 1998 inzake de werking van de interne markt wat het vrije verkeer van goederen tussen de lidstaten betreft⁽¹⁾ de door het geachte parlementslid aangehaalde feiten heeft meegedeeld heeft de Commissie de in artikel 3 van deze verordening vastgestelde waarschuwingsprocedure gestart. In dit kader heeft zij de Portugese overheid verzocht de feiten te bevestigen en de noodzakelijke dienaangaande maatregelen goed te keuren om zorg te dragen voor het vrije verkeer van goederen. De Portugese overheid heeft binnen de voorgeschreven termijnen geantwoord en alle noodzakelijke informatie verstrekt over de feiten en heeft medegedeeld dat zij maatregelen heeft goedgekeurd en ten uitvoer heeft gelegd zoals de grotere toewijzing van middelen voor de politie ter plekke en de organisatie van ad-hocbijeenkomsten met de desbetreffende kringen teneinde nieuwe incidenten te voorkomen. De aldus uitgewisselde informatie is ook aan de overige lidstaten medegedeeld.

Gezien de na de start van de waarschuwingsprocedure verkregen positieve resultaten, te weten een snelle terugkeer tot een normale situatie, heeft de Commissie het in dit stadium niet noodzakelijk geacht de kennisgevingsprocedure uit hoofde van artikel 5 van Verordening nr. 2679/98 in te leiden.

⁽¹⁾ PB L 337 van 12.12.1998.

(2001/C 72 E/252)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2434/00
van Michel Hansenne (PPE-DE) aan de Commissie

(18 juli 2000)

Betreft: Belasting over de toegevoegde waarde – loonwerk

Als een in lidstaat A gevestigd bedrijf goederen uitvoert naar lidstaat B ter bewerking door een onafhankelijke loonveredelaar en deze goederen uiteindelijk na bewerking rechtstreeks en voor rekening van het in lidstaat A gevestigde bedrijf worden uitgevoerd vanuit lidstaat B naar een in lidstaat C gevestigde koper,

- moet het in lidstaat A gevestigde bedrijf zich dan op grond van de zesde BTW-richtlijn houden aan het in lidstaat B geldende BTW-tarief?
- zo ja, bestaan er vereenvoudigingsbepalingen om te voorkomen dat het in lidstaat A gevestigde bedrijf zich moet houden aan het BTW-percentages in lidstaat B? Moet er onderscheid gemaakt worden naar gelang het loonwerk door de loonveredelaar in rekening wordt gebracht aan het in lidstaat A gevestigde bedrijf of aan de in lidstaat C gevestigde eindgebruiker die klant is van het in lidstaat A gevestigde bedrijf?
- als er vereenvoudigingsbepalingen bestaan, waar zijn deze dan gepubliceerd? Hebben alle lidstaten deze overgenomen?
- als de eventuele vereenvoudigingsbepalingen niet door de Commissie zijn gepubliceerd, wat is hiervan dan de reden?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(7 september 2000)

De Commissie stelt vast dat deze vraag identiek is aan de door het geachte parlementslid gestelde schriftelijke vraag E-1680/00

De Commissie moge het geachte parlementslid derhalve verwijzen naar het antwoord dat reeds op deze vraag is gegeven ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 99.

(2001/C 72 E/253)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2489/00
van Raffaele Costa (PPE-DE) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Werk voor gevangenen

In de Italiaanse gevangnissen bevinden zich ongeveer 54 000 gedetineerden. Velen hiervan zouden willen werken (ook tegen een gering salaris). Ze kunnen dit echter niet doen om bureaucratische redenen.

Wat denkt de Commissie hiervan?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(20 september 2000)

Het ligt niet op de weg van de Commissie ten aanzien van de gestelde vraag een standpunt in te nemen.

(2001/C 72 E/254)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2530/00
van Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) aan de Commissie

(25 juli 2000)

Betreft: Bosbranden in Zuid-Europa

Zuid-Europa, en met name Griekenland, wordt de laatste dagen geteisterd door enorme bosbranden. Is de Commissie, overwegende dat er bijzondere kredieten nodig zijn om de slachtoffers schadevergoeding te betalen en om het natuurlijk milieu te herstellen, voornemens bijzondere kredieten ter beschikking te stellen om deze schade te vergoeden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(12 september 2000)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(2001/C 72 E/255)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2545/00
van José Pomés Ruiz (PPE-DE) aan de Commissie

(28 juli 2000)

Betreft: Gedecentraliseerde samenwerking met Latijns-Amerika

De indruk bestaat dat de Commissie van plan is voorlopig of definitief de communautaire programma's voor gedecentraliseerde samenwerking met Latijns-Amerika op te schorten.

Momenteel zijn deze programma's de draaischijven bij de samenwerking van de Europese Unie met Latijns-Amerika. Het is bekend dat zij in staat zijn de burgermaatschappij te mobiliseren en dat zij goede resultaten afwerpen.

Wat is de werkelijke reden dat de Commissie een dergelijke opschorting terecht acht?

Gaat het er misschien om dit soort activiteiten onder te brengen bij de negatieve prioriteiten van de Commissie?

Maakt Latijns-Amerika voortaan misschien deel uit van de negatieve prioriteiten van de Commissie?

Hoe schat de Commissie de politieke gevolgen in van dit besluit, vooral waar het gaat om de geloofwaardigheid van de Europese Unie in Latijns-Amerika?

Vindt de Commissie ook niet dat haar standpunt niet spoort met de verklaringen van de staatshoofden en regeringsleiders die in juni 1999 in Rio de Janeiro bijeen waren?

Gaat de Commissie hiermee niet in tegen beloften van transparantie die zij heeft gedaan aan het Parlement en die door de heer Prodi bij zijn aantreden nog eens bevestigd zijn?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(8 september 2000)

Er bestaat momenteel geen enkel besluit van de Commissie dat gericht is op de definitieve opschorting of stopzetting van de gedecentraliseerde horizontale programma's voor Latijns-Amerika (AL INVEST, ALURE, ALFA, URB-AL). Elk gerucht hieromtrent berust louter op speculatie.

De Commissie heeft uiteraard de plicht de instrumenten te evalueren waarvoor zij op het gebied van de buitenlandse hulp verantwoordelijk is, zowel in het licht van de door haar ter zake nagestreefde doelstellingen, de concrete resultaten die zij via deze instrumenten heeft bereikt, alsook de middelen waarover zij beschikt.

Het is in verband hiermede juist dat de Commissie haar gedachten heeft laten gaan over de balans en de vooruitzichten van de gedecentraliseerde horizontale programma's voor Latijns-Amerika. In deze fase kan terzake geen enkele gevolgtrekking worden gemaakt.

Welke conclusies de Commissie ook zal trekken, zij is zich bewust van de belangrijke functie die de gedecentraliseerde horizontale programma's voor Latijns-Amerika vervullen, als doorgeefluik bij uitstek in de dialoog met de burgerlijke maatschappij aan beide zijden van de Atlantische Oceaan.

(2001/C 72 E/256)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2564/00
van Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) aan de Commissie

(1 augustus 2000)

Betreft: Afschaffing van de visumplicht voor Bulgarije en Roemenië

Op 26 januari 2000 heeft de Commissie in de lidstaten de visumplicht voor Bulgarije en Roemenië afgeschaft, waardoor de onderdanen van deze landen geen visum meer nodig hebben om de 15 lidstaten van de Europese Unie binnen te komen.

Welke praktische maatregelen zijn sindsdien genomen om deze maatregel ten uitvoer te leggen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(12 september 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-2061/00 van de heer Gahrton⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 174.

(2001/C 72 E/257)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2575/00
van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) en Arlindo Cunha (PPE-DE) aan de Commissie

(1 augustus 2000)

Betreft: Toepassingsregels voor landbouw-milieumaatregelen in Portugal

Naar verluidt, vertoont de toepassing van bepaalde landbouw-milieumaatregelen in Portugal grote gebreken, met name als het gaat om het behoud van extensieve systemen voor de aanplant van kurkeik en steeneik en biologische landbouw.

Deze gebreken doen zich voornamelijk op drie niveaus voor:

- gebrek aan voorbereiding van het kaderpersoneel dat op regionaal niveau met de inspectie belast is;
- gebrek aan regelgeving voor de controle;
- gebrek aan voorafgaande voorlichting aan de landbouwers over de technische eisen waaraan in het kader van de diverse maatregelen moet worden voldaan.

Door deze gebreken worden de wettelijke en technische eisen voor de correcte toepassing van de diverse maatregelen dikwijls uiteenlopend geïnterpreteerd waardoor de landbouwers die van deze maatregelen kunnen profiteren vaak onrechtvaardig worden behandeld.

Kan het lid van de Commissie dat verantwoordelijk is voor landbouw en plattelandontwikkeling derhalve gedetailleerd mededelen:

1. welke wetgeving de controle op de landbouw-milieumaatregelen in Portugal regelt?
2. welke speciale opleiding er bestaat voor het personeel van het Ministerie van Landbouw in Portugal dat verantwoordelijk is voor de controle op de landbouw-milieumaatregelen?
3. of de Europese Commissie onlangs in het kader van deze maatregelen in Portugal een inspectie heeft uitgevoerd?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(27 september 2000)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(2001/C 72 E/258)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2703/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Verblijf van EU-onderdanen in een andere lidstaat

Kan de Commissie, voor elk van de laatste tien jaar waarover cijfers beschikbaar zijn, mededelen hoeveel onderdanen van elke lidstaat in elk van de overige lidstaten verblijf houden?

Kan zij verder, voor elk van de laatste tien jaar, mededelen hoeveel onderdanen van derde landen in elke lidstaat verblijf hielden, zo mogelijk onder vermelding van het aantal Amerikaanse staatsburgers?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(12 september 2000)

De Commissie zendt het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(2001/C 72 E/259)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2807/00
van Robert Goebbels (PSE) aan de Commissie

(4 september 2000)

Betreft: Bestemming van een met EU-steun gerevaloriseerd industrieterrein

De aan weerszijden van de Frans-Belgisch-Luxemburgse grens in de gemeenten Longwy, Athus en Pétange-Rodange gelegen Pôle Européen de Développement (PED) heeft onmiskenbaar bijgedragen tot de economische groei in dit voormalige staalbekken.

Voor de financiering van de infrastructuuruitgaven ten behoeve van de PED is, evenals voor een aantal andere werken die in dit grensoverschrijdende industriegebied zijn uitgevoerd, op ruime schaal steun verleend uit de communautaire structuurfondsen. Nu blijkt de Luxemburgse regering echter onlangs te hebben besloten 4 hectare van dit met EU-steun gerevaloriseerde industrieterrein toe te wijzen voor de heropbouw van het Lycée Mathias Adam te Pétange.

Kan de Commissie laten weten of zij deze beslissing verenigbaar acht met de doelstellingen van de Pôle européen de développement en of de indertijd hiervoor uitgetrokken Europese fondsgelden ook waren bedoeld voor de inrichting van scholen op dit industrieterrein?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie*(20 september 2000)*

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(2001/C 72 E/260)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2811/00**van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie***(4 september 2000)*

Betreft: Optimalisering van slachthuizen in kandidaat-lidstaten

Mede in het licht van de nakende toetreding van een reeks Midden- en Oost-Europese landen (LMOE) worden tussen vertegenwoordigers van de EU-landbouwsector contacten gelegd met mogelijke partners in deze landen. Daaruit blijkt dat slachthuizen in de LMOE zelden of nooit voldoen aan de strenge Europese normen. Vertegenwoordigers van de Belgische slachthuizen wijzen er ook op dat een aantal slachthuizen dienden te worden afgebroken wegens hun beperkte capaciteit. Binnen de Unie bestaat voldoende kennis om, mits een aanpassing van een aantal plannen plaatsvindt, deze afgebroken slachthuizen terug op te bouwen in de LMOE die dit wensen en zo te voorzien in een soort hergebruik.

Kan de Commissie medelen of zij deze aanpak (heringebruikname van oude en/of ontmantelde slachthuizen) ondersteunt en bereid is financiële steun te verstrekken voor pilootprojecten om de (herop)bouw en aanpassing van deze slachthuizen in de LMOE met het oog de naleving van de Europese normen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(26 september 2000)*

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.
